

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

estate consule Lexicon Hotomani. Vlpian. l. Siquis uxori. §. Si fugitivum. ff. de furt. Si fugitivum meum quis quasi suum a Duumviro vel alius qui potestatem habent de carcere vel de custodia dimittendi, acceptor, an is furti teneatur. Cicero in Oratore: Planeque Duumvirorum iudicium, aut Triumvirorum capitalium, aut Decemvirorum litibus iudicandis dico nunquam. & Duumviri item creabantur iuxta legem, qui de perductione iudicarent, de quibus Livius libro 1: Duumviri, inquit, perductionem iudicentia a duumviris provocant, provocatione cetero, & Duumviri navales, Liv. 9. ab Urbe alterum, ut Duumviro navales classis ordinanda reficiendaque causa idem populus iuberet.

Duumviri, us, m. q. Dignitas duumvirorum. [Pol. Panoniam duumvirorum iudicant. Vng. Szobafisze, amandafisze. Ang. A duumvirate of equal authority.] Plin. lib. 4. Epist. ad Sempromium: Hunc Agonem Trebonius in Duumviratu suo tollendū curavit. Paul. Honoris. ff. de Decur. Is qui non sit decurio, duumviratus, vel alius honoribus civilibus fungi non potest. Duumviralis, le. Quod ad duumviratus munus pertinet. [Pol. Duumvirum vocant. Vng. Szobafisze, amandafisze. Ang. Duumvirate of equal authority.] ut, Dignitas duumviralis, iudicium duumvirale. & Quando verò de homine dicitur, cum significat qui aliquando duumviratum gessit: sicut Consulatum vocamus, qui Consulatum perfunctus est, & Triumphalem, qui triumphum peregit. Vlpian. l. ff. De albo stib. Qui duumviratum gesserunt (si hic honor præcellat) & inter duumvirales antiquissimus quisque prior.

Dux, Vide DVCO.

D, ante Y.

Dynastia, Numerus est binarius, sicuti decas numerus est decimarius. Dynastes, huius dynastie, m. p. Dynastes, Qui in magistratu est, aut qui in civitate plurimum potest. [German. Ein gewaltiger gesetz. Polon. Dynast. Vng. Maga bira pol. Ang. A great lord, or noble man of great power.] ita dicitur à verbo Græco δυναστέω, quod posse significat, sive potentē esse. Scribit Strabo, reges Dynastas vocari, propterea quod plurimum possint, possentque, & populos quod velint, aurvi, aut persuasione perducant. Cicero ad Atticum: Erit nebulo iste cum illis dynastis in gratia. Idem 11. Philipp. Idem si ceteri reges, ut ait, dynastis que fecissent. & Horum dignitas Dynastia, vocatur.

Dyocles, sive Diocletianus, Germ. Ein weingehähter mit poren. Item est huiusmodi Polon. Dyocles, sive vichob. Vetro que eodem modo scriptum invenimus, Doli scilicet genus, vino conservando idoneum à duobus aunibus: hoc est, anis, ita appellatum. Vide supra DIOTA.

Dyscolus, m. [Dyscolus, sive Dyscolus, Gall. Difficile, sive Dyscolus, Germ. Schwierig, sive Dyscolus, Hisp. Difícil, sive Dyscolus, Pol. Trudny, sive Dyscolus, Vng. Nehéz kedvelő, sive Dyscolus, Ang. Perverse, sive Dyscolus.] Difficilis, & morosus: quod viti genus à Græcis δυσκολία appellatur.

Dysenteria, sive Dysenteria, Gall. Tendrée de ventre avec flux de sang par exhalation de la nature. Ital. Dolore di ventre con flusso di sangue. Germ. Die reitende der bet reißende Hisp. Camaras de sangre. Polon. Dysenteria. Vngar. Verhas. Anglice, The bloody flux, sive Dysenteria, sive Dysenteria. Intestinorum exulceratio cum inflammatione & excretionem sanguinolenta, ventrem magnis dolonibus torminibusque exercens. Quidam intestinorum

difficultatem, Celsus tormina interpretatur. Cicero Gallo libro 7. Epistol. Sanè dysenteriam perimucram. Plin. lib. 22. cap. 25: Ad dysenteriam dicitur cum ablinthio. & Hinc Dysentericus, dysentericus, dicitur qui hoc morbo laborat. Plin. lib. 20. cap. 22: Auxiliatur dysentericis semina cucumeris.

Dysnomia, x, s. p. Dysnomia, dicitur pervefa juris, legumque constitutio.

Dyspepsia, s. p. [Dyspepsia, Gall. Difficile digestion, indigestion. Ital. Crudità di stomaco, indigestione. German. Döse duwang. Hisp. El abito de lo no digendo, indigestion. Polon. Złe trawienie wjeliku. Vngarice, Gooz, et nehegy valo gyomert fbeci (anagy) gyomorgai. Ang. ill digestion, rameness of stomach.] Difficilis & ægra concoctio: à dys particula que difficultatem, vel depravationem importat, & a ψωσ coctio. Galenus libro de Symp. differentia ponit laxæ coctionis genera, dyspepsia, dyspepsia, & dyspepsia: inter que hanc ponit differentiam, ut apectia dicitur quam cibum non mutatur, sed talis omnino permanet, qualis est ingestus. Et hanc Latini proprie cruditatem appellant. Bradypepsia autem quum cibum quidem immutatur, sed ægrius, tenuis, & imperfectus: nos imbecillam vel tardam coctionem dicere possumus. Dyspepsia verò dicitur, quum cibum mutatur in alienam qualitatem naturæ nostræ non convenientem. Hanc medici nostri toliantem depravatam dicere solent. Hanc tamen differentiam ne ipsi quidem medici observant qui uno dyspepsia nomine sæpenumerò omnia coctionis vitia intelligant.

Dysphylus, pen. cor. Dysphylus, Amicus parvi syncerus. [Pol. Noywini przyjaciel. Vng. Csinnel valo barát. Ang. An friend not upright. Javenal. Sat. 3. Non est Romano cuiquam locus hic ubi regnat Protogenes aliquis, vel dysphylus. Castigatoria exemplaria habent Diphilus: & ita omnino legendū. Videtur enim juvenalis hinc notare Græculū quecipiam nomine Diphilum.

Dyspnoea, s. p. [Dyspnoea, Gall. Difficulté d'haler. Ital. Difficoltà di spirare. Ger. Engbrüstigkeit, sive Dyspnoea. Hisp. El aceja. Pol. Trudni oddech. Vn. Nehézyn valo lélek. Ang. Difficulty of breathing, sive Dyspnoea.] Spirandi difficultas: quod viti genus senibus solet esse familiare, teste Hippocrate unde & Virgil. senes, anhelos vocat. Tres autē à medicis enumerantur morbi in difficultate spirandi consistentes. Nam quum ea modica est, dyspnoea: quum vehementior, dyspnoea vocatur. Quum verò evenit ut nisi recta cervice spiritus trahi non possit, orthopnoea appellatur.

Dyspnoea, s. p. [Dyspnoea, Gall. Qui ne peut avoir son haleine à son aise. Ital. Chi spira con difficoltà. Germ. Der da schwerlich athmet. Hisp. El que aceja. Pol. Ciepko rdech. Vn. Nehézyn valo. Ang. That breatheth painfully, sive Dyspnoea.] Qui dyspnoea laborat. Plin. lib. 24. cap. 6. Ammoniacum prodest dyspnoicis, pleurencis, &c. Dyspnoea, s. p. [Dyspnoea, Gall. Difficulté de passer. Ita. Difficoltà di passare. Ger. Harntroge, sive Dyspnoea. Hisp. Difficultad de pasar. Pol. Trudni mocz, sive Dyspnoea. Vng. Nehézyn valo hudd. An. Difficulté in passing.] Difficultas, & suppressio urinae, calculo, vel materia quapiam crassa, aut caruncula meatu obstructe. Hoc vitium Cato significat, quum ait: Quibus æpre lotium ut. Cic. Gallo lib. 7: Picurum tuum Stoiici male accipiunt, quia dicit dyspnoea, sive Dyspnoea, nisi sibi molesta esse: quorum alterum morbum edacitatis esse putant, alterum etiam turpioris intemperantia. Stranguria autem, morbus est à dysuria diversus, quem nonnulli urinae stillicidium appellant, quum scilicet tanta est vel urinae acrimonia, vel vesicæ imbecillitas, ut quicquid in eam illabatur, statim excernatur.

nitivo) ut, Ex dignitate, ex usu, ex utilitate: hoc est, pro dignitate, vel ad dignitatem. E. Repub. pro Republica. Modò secundū, & ut Ex Platonis sententia est, secundū Platonis sententia. Modò in. Cic. E. renibus laborant est, morbum patiebatur in renibus. Compositi quandoque, privationem indicant, ut Elinguis, Exanguis. Quandoque, vehementiam vel perfectionem, ut Eludo, Exoro. Quandoque, extra, ut Educo, Excludo. Compositur autem E, cum b, ut Ebibo: d, ut Educo: g, ut egredior: i, ut ejicio: l, ut eludo: m, ut emitto: n, ut emitor: r, ut erigo: ut evehio. Ex verò cum a, ut exaudior: ut excurro: e, ut exco: f, ut efficio: o, ut exoleo: p, ut expello: q, ut exquiro: s, ut exsequor: ut extendo: ut exaro. Verum quando post ex, sequitur s, mutatur x in f, ut effluo. Quum verò sequitur s, abicitur f, ut exequor, & exico: in aliis integrā manet. Econtrariò, sicuti est in contrariis, sive contrariis. Gall. Au contraire. Ital. Al contrario. German. Im gegensatz / bemitderum. Hispanice El contrario. Polon. Naprzecywno. Vngar. Végnyag. Ang. On the contrary.] adverbium, significat e diverso, contrā. Cic. 3. de Finib. Econtrariò moderatū habitus.

E, ante A.

Eale, Fera est in Aethiopia nascentis, magnitudine equi fluviatilis, cauda elephantis, colore nigra vel fulva, maxillas habens apti, & majora cubitalibus cornua, mobilia, que alterna in pugna

SVAPTE natura non ita resonat, sicut A. O. neque tam promptè os diducit, iduq; magis languido circa arteriam prodit, rictum superiorem aliquo modo deprimat, sonū tamē & augeat & minuit ea ratione qua & A, ubi satis abundè dictū est. In fine dictionis corripitur, præter quādo in Græcis vocibus scribitur per s, ut in Penelope. Ablativam quintæ declinationis producitur, die, re. Imperativi singulares secundæ conjugationis, doce. Monosyllaba: ut, me, te, pater que conjunctio, ve, ne, quum significat an. Adverbia in e, ab adjectivis, us, a, um, ut dodé.

E & Ex, s. p. [E & Ex, s. p. Gall. De. Ital. Di. Ger. Von / aus. Belg. De. Hisp. De. Vng. Arol. sive Ex, sive Ex. Ang. Of.] Prepositiones sunt q; & separant, & coponuntur. Separant, modò temporales sunt: ut, Ex illo celebratus honos: hoc est, post illud tempus. Modò locales: ut E caelo. Modò ponuntur pro à vel ab: ut, Audis e patre meo. & Modò significant pro vel ad, (æst cū ge-

pugna fuit, variatq̄ in festis aut obliqua, utrunq; ratio monstravit. Hæc Plin. lib. 8. cap. 21.
Ea re, Propterea, ad eam rem.
Ea re, n. t. i. g. Latine Ver, è quo Eatinus, inquit, Vernus.
E'atenu's, penult. corr. Significat usque eò, vel ad eum modù: cui respondent Quatenus, Usquequò, Quoad, Vt, Quia, Ne...

E. B. In notis antiquorum. Ejus bona.
Ebeati, dicuntur qui felicitate aliqua conciderunt.
E'benus, vel Ebenum, penultima correpta. [עֵבֶן ebim.
E'benus, è עֵבֶן, Suidæ. Gall. Ebeur, in certain arbre qui croît en Indes. Italicè. Ebonum. Germanicè. Eis Samn der in India wachst inwendig schwarzet. feni wie der Quisbam. Hispanicè. E-bonus, arbol perenne è negro. Pol. Ebonum depreto. Vngar. Ebnium. Ang. A tree which groweth in Inde named Ebonum.] Lignum est intus nigrum, foris buxi aspectu, adeò folium & ponderosum, ut in aqua non superfluit. Creditur tamen tenuis esse, (ut Aetius tradit) substantiæ & abstergentis virtutis. Vnde oculorum caliginem discutere creditur, & aliis oculorum medicamentis miscetur. Hæc arbor nascitur in India, & cæsa durefcit in lapidem, utiturque odore jucundo. Virgilius libro 2. Georgic. sola India nigrum fert ebanum. Vbi Servius: Atqui & in Aegypto nascitur: sed Indiam, omnem plagam Aethiopiæ accipimus. Vide Plin. li. 12. cap. 4. Sunt qui per aspirationem scribant ebeanus.

Ebeo, in antiquis, beatitudine privo, ejus passivum est Ebor.
E'bibis, ebibis, penultima correpta, n. t. Bibendo evacuò. [עִבְבִי ebbi. Gall. boire tout, ne rien laisser. Italicè. Bere il tutto. Germanicè. Auftrien. Hispanicè. Mucho beber. à balla al cabo. Polonicè. Pijaw. Vngaricè. Ki iszom. Anglicè. To drink up all at once.] Plautus Amphitryone: Factum illud est, ut ego illic vini circum ebiberem mentem Terentius Heavt. Quid comedent? quid ebibent? Per translationem Ebibere, ponitur pro consumere. Plautus Amphitryone: Non ego cum vino simul ebibi imperium tuum.
E'blandis, diris, d. q. Blanditis aliquid extorqueo, impetro. [עִבְבִי ebbi. Gallicè. Avoir par belles paroles, impetere par douceur. Italicè. Trovare per lusinghe. Germanicè. Etwas mit schmeicheln von einem bringen; einen etw. mit ganten worten abströmen. Hispan. Mucho halagar è quitar por halagos. Polon. Wol widem. Vngar. Ki halogolom iszolgatom. Ang. To get a thing by flattery.] Livius lib. 7. belli Punici: Neque enim omnia emebat, aut eblandiebatur, sed vim etiam flagitiis adhibebat.

E'blandis, a, um, participium. [Polon. Wólodyni. Vngar. Blandit.] Plautus Amphitryon. Homo hic ebrius est, ut opinor. Hujus antitheton est Sobrius, quasi sine ebrietate. Cicero Papyrio Pato, lib. 9. Habuisti enim in tua potestate ex quo vel ex sobrio, vel cenè ex ebrio scire posses. Vnde, Nò sobrius, pro ebrio sumitur. Mart. Et non sobria verba subnotasti. Interdum ebrius ponitur pro pleno & abundanti. Plautus: Facite mihi cenà ut ebria sit id est, abundans, & opiparè parata.
E'bis olis, diminutivum ab ebrius. [עִבְבִי ebbi. Gall. Yurongnet. Italicè. Alquanto embriaco. Ger. Jämlich trunken. Hisp. Va poco embriago. Polon. Polpil. Vngar. Kofogotska. Ang. A little drunken.] Plaut. Cure. Tristes atque ebrioli incedant.

E'bis olis, Qui sepe fit ebrius. [עִבְבִי ebbi. Gall. Yurongnet. Sobriell an rin. Italicè. Che spesso è ebriaco. German. Ein trundelstet; ein veüßig. Hisp. barrocho, que è menudose embriaga. Polon. Opiuist, opielu. Vngar. Kofogot. Ang. Much given to...

drunkness.] Cicero de Fato: Hunc scribitur ipsius familiaris & ebriolus, & mulierosus fuisse. Plinius libro 10. cap. 20. Ebriolis ova noctuæ per triduum data in vino, sedum eius adducunt. A quo ebriolitas, propensio in ebrietatem, nascitur. Cicero 4. Tusc. Vt inter ebrietatem & ebriolam inter est, aliudque est esse amatorem, aliud amantem. Hujus contrarium est Sobriolus, sobrietatis affectatior, quo uitas est Cyprianus. Inter ebriam & ebriolam hoc interest, quod ebrius actum præsentem delinet: ebriolus habitum & proclivitatem. Potest enim quis esse ebrius, qui natura tamen & consuetudine ab hoc vino maxime abhorreat: & contra, ebriolus quis esse potest etiam tum, quum vini nihil gustaverit.
E'briculus, s. e. quam Cato dicebat nihil aliud esse, quam inebriat voluntariam. [עִבְבִי ebbi. Gallicè. Inebriat. Italicè. Ebricitas. German. Trundelstet. Hisp. Embriago. Polon. opielu. Vng. Kofogot. Ang. suffering drunkness. Plinius libro 3. cap. 14. Ebrietatem atque peccatum assus primo presumptus Ovid. 12. Metam. & ebrietas geminata libidine gnat. Comestatio & ebrietas, cur sit evitanda, monentem rex Salomon proverb. 23. & 31.
E'brillo, as, penultima correpta, Ebrium factio. [עִבְבִי ebbi. Gall. Embriaco. Italicè. Ebricio, embriaco. Ger. Trunkenheit. Hisp. Embriagar è otro. Polon. Opium. Vng. Kofogot. Ang. To mak drunken.] Læberius: Ebricitati mentem libertatem accipiunt Nonius.
E'briculus, a, um, antiquis, teste Nonio, in usu erat pro ebrius, in inebriato. [עִבְבִי ebbi. Gallicè. Inebriat. Polon. Opuelu. Vngar. Kofogot.] Plautus in Aut. Homo ebrius somno sanari solet. Ita eam legit Nonius. Alii tamen in Ebricitas legendum contendunt: ut sit à verbo ebrio, cujus compositum est Inebrio.
E'briculus, a, um, Pol. Opuelu. Vng. Kofogot. Macrob. Comment. lib. 1. cap. 12. Antequam materialis inflatio in corpus venientes animas ebrietat.

E'brillo, as, penultima correpta, Ebrium factio. [עִבְבִי ebbi. Gall. Embriaco. Italicè. Ebricio, embriaco. Ger. Trunkenheit. Hisp. Embriagar è otro. Polon. Opium. Vng. Kofogot. Ang. To mak drunken.] Læberius: Ebricitati mentem libertatem accipiunt Nonius.

E'briculus, a, um, antiquis, teste Nonio, in usu erat pro ebrius, in inebriato. [עִבְבִי ebbi. Gallicè. Inebriat. Polon. Opuelu. Vngar. Kofogot.] Plautus in Aut. Homo ebrius somno sanari solet. Ita eam legit Nonius. Alii tamen in Ebricitas legendum contendunt: ut sit à verbo ebrio, cujus compositum est Inebrio.

E'briculus, a, um, Pol. Opuelu. Vng. Kofogot. Macrob. Comment. lib. 1. cap. 12. Antequam materialis inflatio in corpus venientes animas ebrietat.

E'bullio, is, Efferverefco: & inter bulliendum effundor, ita quæ quæ in atheno fervet. [עִבְבִי ebbi. Gall. Bouillir. Italicè. Bollire. German. Aufkochen. Polon. Wzypar. Hisp. Hacer hervir. Vng. Főz. Ang. To bubble up.] Per metaphoram accipitur pro jactantibus aliquid ostento. Cic. 3. de Finib. xerit Epicurus, semper beatum esse sapientem: quod quum solet ebullire nonnunquam.

E'bullo, as, Vide in simplici BULLO.
E'bulum, n. sive Ebulus, frutex est sambuco foliis & fructibus similis, in tantam tamen altitudinem non assurgens, neque arborefcens. Greci Chamaæthos appellant, quæ sambucam sambucum. [עִבְבִי ebbi. Gall. Hibiscus. Italicè. Sambuco. German. Sambuc. Hisp. Yex, yera nota. Polon. Chob. Vng. Buzok. Ang. Daynetus or walwort.] Virgilius in Sibac. augineis ebulli baccis. Columella libro 2. Sed circa hoc commentum multa sunt, quæ & dulcem terram, & frumentum libilem significentur iuncas, & calamus, gramen & tritulum, ebulum, rubi, pruni sylvestres, & alia complura. Idem: Hæc ubi ebuli creat ubi bæccas.

E'bur, eboris, n. t. Dens elephantis, quasi è barosicem phantum vocabant veteres, à baritu. [עִבְבִי ebbi. Gall. Yvoire. Italicè. Avorio. Germanicè. Haffadam. Hispanicè. Marfil, diente de elephante. Polon. Slonowa kost. Vngar. Főz. Ang. Ivory.] Cicero 4. Academ. Non enim est ebor sculptus, aut ebore dolatus. Ebur pro valis, auribus scilicet ex ebore dolatis. Horatius libro 2. Carm. Ode 13. Non ebore, neque aureum Mea tenidet in domo lacunar. Cicero 4. Ver. Vt omne ebur ex ædibus factis, decorum denique similitudinem quæ vellet, auferret. Antiquis in usu fuit nominativus eboris, quo remansit genitivus eboris, & adjectivum eboratus.

E'burneus, a, um, Quod est ex ebore. [עִבְבִי ebbi. Gallicè. D'ivoire. Italicè. D'avorio. Germanicè. Haffadamm. Hispanicè. Casa de marfil. Polonicè. Sloniowa. Vngaricè. Eboratus. Anglicè. Of ivory.] Plinius libro 16. cap. 15. Iovis fecit eburneum in Metelli æde, quæ campus petrius. Ant. quod instat eboris album est: ut, Eburnea facies. Ovidius in Metamorph. Impubesque genas, & eburnea colla, &c.

E'burneus, diminutivum. [עִבְבִי ebbi. Gall. Yvoire. Italicè. Mouschetté ou musqué de porce. Germanicè. Das mit haffadamm verfertigt ist. Hispanicè. Cobierto de marfil. Pol. Slonowska. Vng. Eboratus. Ang. Of ivory.] Tibull. Hanc primum venient plestro modolante eburneum.

E'burnus, a, um, Eburneus. [Vng. Eboratus. Ang. Of ivory.] Tibull. Hanc primum venient plestro modolante eburneum.

eburno. Lucretius libro 2: Legitima que facies, gradibus que
aculis eburnis.

EBURNUS, a, um, Quod extrinsecus ex ebore est, quod ebore est
ebullitum. [EBURNUS, Gall. Couret ou curido il tauris. Ital. Corata d'auris. German. Mit huffenben uderjogen. Hispan. Cofa cuberta de marfil. Polon. Il eburna kofca obl opan. Vngar. Ebfura ietome. Ang. Cauerol or made trinne with ivory.] Plaut. in
Pesta. Lectos eburos, auratos. Idem in Aul. Clamores, impe-
ria eburnata vehicula pallas, nihil moror.

EBURNUS, a, um, ab antiquo nominativo ebor fit, sicut à mar-
mor marmoribusneus vero, & eburnus, ab ebur. [EBURNUS
Polonice, Si suoni. Vngar. Ebfura ietome. Ital. Eburnus.
Malerjogen.] Significat autem hæc tria, quod est ex solido
ebore Quintil. lib. 6. Quum in triumpho Callaris eborea op-
pida essent translata.

EBURNUS, inter artifices qui à Principibus vacationes munerum
obtinent, numerantur in l. priore. C. de Excusat. aut lib. 10.

E ante C.

ECC in notis antiquorum, è comitio, vel è capitolio. E CON V, è
convivio. E D A B S C P, hoc abscondita pecunia. E. C. S. A. B,
ejus causa senatus abdicavit.

ECCUM vel an in compositione.

ECCUR, adverbium jurandi. Donatus: Eccur, per Castorem
& Pollucem, ornativa sunt jurandi, apra formis. Plautus in
Amph. Eccur te experior quam facias uxorem tuam. Teren-
tius in Andria: Perccur hoc semis puer natus est Pamphilo. Sunt
qui per dipthongo non malint scribere, quod ex æ de composi-
tione potest: ut Eccur dictum sit quali per ædem Castoris.
Hoc juramento (ut autor est Macrobius) viri non utebantur,
quædam dum nec mulieres per Herculem jurabant: ad Je-
sol autem juramentum erat, tam mulieribus, quam viris
commune.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

ECCUR, in sene, Penultima correpta, figura est, quæ Laque
dici potest excusius, magis vi cæcitate, quod est egritudo sine ex-
pianari. [Polonice, W. yozka.] Exemplum est apud Virgili-
um libro 1. Georgic. quum describit tempestatem à rusticis
precavendam.

Ger. Ein Versamtlung) Gemend) Reich. Hispan. Ayuntamiento,
Polonice, Zgromadzenie, Deficiol. Vngarice, Sine gyule kezet
(any) gyulekez, (any) anyafant gyule. Ang. A congregation,
or assembly.] Inde fidelium omnium qui per ordinem spati sunt,
universitas, à Christianis Ecclesia dicitur. Sic dicimus Christi
esse caput Ecclesie. Athenienses hoc nomine vocabant eorum
civium, qui Reipub. causa conveniebant; nam quum ad
spectaculum aliquod populus ex agro vocabatur, Agoræ
proprie dicebatur.

Ecclesiastes, com. t. [עקלסט] habilitat. cæcitate. Gallice,
Precheur. Ital. Predicatore. Ger. Ein Preiger so eine Gemend voce
sist. Hispan. Predicador. Polon. Kaspodjca. Vng. Prædikator.
Ang. A preacher.] Concionator: dat in cæcitate, quod est
concionem habere, vel ad concionem convocare.

Eccum, Vide ECC.

Eccidius, [isd. d. Gall. Defendeur, procureur de ville. Ital. Defen-
sor, vildicatore. Germ. Ein Schirmer. Hispan. Defensor, vengador.
Polon. Obronica, procurator populi, vici, vici. Vngar. Kéfé-
etalmagy, az sít emberk, bo, vifogozate elon. Ang. An advocat in de-
fending a common cause of justice.] Latine defensor, vel vindex.
Erant autem Eccidii, teste Budæo, in municipiis, qui Romæ
Tabulari plebis, qui scilicet plebis causam adversus injuriam
optimum tuebantur. Cicero ad Thermum, lib. 13. Epistol.
famili. Dixerat mihi Euthydemus, quum Ephesi essem, se cura-
turum ut Eccidii Milesi Romam mitterentur: id factum non
est. Legatos audio missos esse: sed malo Eccidicos, ut aliquid
confici possit. Quare peto à te, ut eos & Alabandenses jubeas
Eccidicos Romam mittere.

Eccitiam, cæcitate, Latini Inducias vocant. Gell. libro 1.
capite 21.

Echemythas, p. [עחמיטה] dicitur ab עחמיטה, hanc ab
העמיטה. Gall. Silence. Ital. Taciturnitas, silezio. Ger. Ein Schwei-
genheit. Hispan. Obra de callar, silencio. Pol. Mowa. Vngar.
Vesegyetesig. Ang. Silence.] Latine taciturnitas dicitur & au-
sultatio: quo nomine vocatum fuit silentium illud discipulo-
rum Pythagore, teste Gell. lib. 1. cap. 9. Vide echemythos à
Græcis dictos censeri Budæus auscultatores, & censendi im-
munitatem habentes in senatu, qui & εχουαχι dicuntur. Idem
alio loco interpretatur echemythos, cunctatores, & sermonis
homines parcissimos, qui aures duas habere se, unicam lin-
guam in causis etiam publicis meminerint.

Echenas, vel Achenas, Græci vocant fervorum genus
prægrande.

Echeneis, s. t. [εχηνεις]. Gallice, Vu petit poisson, qui s'attache
entre les navires, il s'arreste et garde de passer & remuer. Italice, Pic-
ciolo, che ferma le navi avanti le puali. Attaca. Germ. Ein Fisch-
der ein Schiff ma stum lauff aufhalten; wenn er sich an dosselig
haufft. Hispan. Pequeñissimo que retiene naves. Polon. Ryba mowa
l'od jawniazajaca. Angl. A little fish that stays a ship under sail.
Genus pisciculi, quem Latini Remorari appellant: utro-
que nomine ab re imposito. Ferunt enim hunc piscem navim
cui adhaerit, sistere quantumvis velit & remis incitata. Hinc
echeneis dicitur, magis vi cæcitate: hoc est, à tenenda navi:
hanc vi cæcitate, quod est, ab eo quod navi adhaerere. Plin. lib. 9:
Est parvus admodum piscis, adhaerens petris, echeneis appella-
tus, hoc carinis adhaerente, naves tardius ire creduntur. inde
nomine imposito. Ob quam rem à Græcis εχηνεις dicitur, à no-
stis Remora à remorando nominatur. Lucret. lib. 6: Non pup-
pin retinens, Euro tendente rudentes, in mediis echeneis a-
quis. Ferunt hunc piscem fluxus in gravidarum utero sistere,
parturq; ad perpetuum continere.

Echidna, s. p. [εχιδνα] s. p. Polonice, Iskrycka.
Vngarice, Vipera miorzi kizzo. Anglice, A viper, a kind of se-
pent.] Idem serpens esse creditur, qui à Latinis Vipera dicitur,
quod & ipsum etymologia videtur indicare. Apparet enim
echidnam dictam magis vi cæcitate, quod est, ab eo quod navi adhaerere.
quod scilicet ad interitum usque feram intra se conti-
neat, donec pullis nimiam moram petzelis, eroso matris ore,
ro, parenteque necata, erumpant. & A Poëtis accipiunt pro
quovis serpente, & præcipue pro Hydra illa Lerna, quæ ab
Hercule interfecta est. Ovid. lib. 3. Fast. Sanguine Centauri Ler-
næ sanguis Echidæ. Miffus ad auxilium tempora nulla da-
bat. Vide in dictione EXCETRA.

Echinometra, s. p. [εχινωμετρα]. Echinorum genus, quorum spinæ
longissimæ, calyces minimi, nec omnibus iidem, rufus & vi-
treus color. Plin. lib. 9. cap. 21.

Echinus, pen. prod. m. f. [εχινος]. Gall. Le premiere couverture
pignante, delant laquelle premierement croissent les chaillez. Ital.
La coperta sponosa delle castagne. Germanice, Die schidige hant
oder rind in wäher die tischen waffel. Hispanice, El rind de la ca-
stana. Polonice, s. p. s. p. Vngarice, s. p. s. p. Ang. The outward husk or covering of a chest-
nut.) Tegmen spinosum quo servantur castanæ. Vide casta-
næ echinata dicuntur. Plin. lib. 15. cap. 23: Noces vocamus &
castanæ,

Ectropium, five Ectropia. [ἐκτροπίον, ἢ ἐκτροπία. Polonicè, Złoty okularz. Idcirco dicitur palpebrarum, quum scilicet inferior palpebra non satis sursum attollitur, sed pendens hiat, nec cum superiore committitur: Lagophthalmos verò, quum superior palpebra non descendit.]

Ectypa, five Ectypa. [ἐκτύπημα. Polonicè, Kopia. Idcirco dicitur quia ex ipsis typis formata sunt. [Pol. forma typographica.] Plin. libr. 37. cap. 10: Hæ sunt gemmae quæ ad ægyptas sculptatas aptantur.]

Ecclesia, five Ecclesia. [ἐκκλησία. Vide E Q V V L E V S.]

E. ante D.

E. D. In notis antiquorum. Ejus domus.

E. D. Edacitas, Vide E D O, es.

Edacitas. Qui præfunt regis epulis. Hos Nicolaus Ziegler Dynastes Bani Elassensis (qui celebri nomine apud D. Maximilianum I. inter primos præfectos sacro senio rerum Germanicarum, in nostra lingua meruit audire. Tall. Cic. tametsi Romam omnino, quod mirari possit, ignarus esset) olim Tribus vocatos existimavit.

Edentare, edentulum facere excussis dentibus. [ἐδενταίνω. Gall. Ederer. Ital. edentare. German. Zantof machen. Hispan. edentular, quitar los dientes. Polon. Zeb wybić. Vng. Fogát bõteni. Anglice, To mak toothless.] Plaut. in Ruden. Nimis velim improbilissimo homini malas edentaverint.

Edentulus, m. f. Dentibus privatus. [ἐδενταίνω. Gall. Edente. Ital. edentulo. Germ. Zantof. Hispan. Zantof. Pol. Zeb wybić. Vng. Fogát bõteni. Anglice, To mak toothless.] Plaut. in Cal. Propter operam illius improbè edentuli.

Edico, cu. pen. prod. edixi, edictum. Denuntio propriè ut quid fiat aut nõ fiat & est propriè magistratuum. Halicarn. lib. 5: τὸ ἐδικαίνω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω. Præcepta enim ac præscripta rerum iustarum atq; iniustarum, Edicta Romani appellant. Et Hotomano. [ἐδικαίνω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Ordonner, commander. Ital. Comandare, ordinare. Ger. Aufstund en/etn Mandat lassen. Hispan. Preparare edicto, mandar como fuere. Pol. Zakazywać, mandas wydać. Vngar. Ki hirdetõm, parafolatati ki mondak adak. Ang. To command or publish by saying up of a thing or command written make to know, to denounce.] Item edicere pro denuntiare, five præmonere. Plaut. in Trucul. Edico prius; ne duplices habeatis linguas, ne ego bilingues vos necem. Terent. in Hecyra. Ibo intro, atque edicam feris ne quoquam efferre sinant. Cicero. 2. de Finibus bonorum: Est etiam tibi edicendum quæ sit observatura in iure dicendo. Vnde & Edicere dicitur ad conveniendum, edicere conventum, edicere militibus prædam, apud Livium. & Poniunt pro dicere. Plautus Troc. Sanus si videt, edicam.

Edicto, as, ate. Eloquor, enuntio frequentativum est ab edico, quod interdum pro simplici accipi, supra ostendimus. [ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Dire, publier. Ital. Dire, parlare. Ger. Aufstundigen. Hispan. Dexar, hablar. Pol. Wyprawiam. Vng. Ki hirdetõm, ki mandagatom. Ang. To publish or ordain as a command.] Plaut. Epid. Atq; amorum lammam edictavi tibi. Idem in Amphit. Ture edictas facta tua.

Edictum. Duo genera edictorum fuisse video: unum, quod inito magistratus, publicè proponeret prætor urb. ex quo toto anno jus diceret: alterum, quod ad singulas causas pro re nata accommodaretur: quale fuit Alfi prætoris, quo Gabinium maiestatis reum adesse iussit: cuius mentio fit à Cicero. lib. 3. ad Qu. Frat. Fuit autem proprium prætoris urb. edictum illud annuum: nam reliqui septem prætores, qui de criminibus quaerebant, factis pro tempore edictis utebantur. Ex Aldi commentariis ad Qu. Fratrem.

Edictum. Quæ sunt Consulatum, Prætorum, & Aedilium literæ, quibus aliquid imperatur. [ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Edits, ordonnances, commandemens. Ital. Ordinanze, comandamenti del principe à magistrato. Ger. Ein Mandat oder ordnung/ so ein Oberster offentlich laßt außgeben. Hispan. Los edictos que propone el juez. Polon. Wyponiedyenia. Vngar. Parafolat. Ang. Edictes, commandements, proclamations.] Cic. pro Quintio: Quod Prætor non fieri, sed ex edicto suo fieri iubet. & Est etiam edictum privati hominis. Terent. Beant. Primum hoc te oro, nequid credas me adversus edictum tuum Facere esse causam.

Edictio, onis, f. Edictum, m. adatum, imperium. [ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Edictio. Polon. Wyponiedyenia. Vngar. Ki mandat, parafolat.] Plaut. Capt. Basilicas edictiones atque imperiosas habeto.

Edictus, dicebantur, qui annum unum in legum studio versati, alterum etiam adjungebat: ducta scilicet appellatione ab Edicto, cui cognoscendo tum operam dabant.

Edictus, e. Quod ex edicto fit ut edictales honorum possessiones dicebantur: quæ ex Prætoris edicto sine cause cognitione

de plano dabantur. L. 1. D. si tab. testam. L. 30. D. de acq. hered. E. dills. & hoc edile, Vide E D O, es.

E. disco, is, n. t. Memoria complector, memoriæ mando. [ἐπισκέπτο. Gall. Apprendre par coeur. Italice, Imparare à mente. Germanicè, Aufwendig lernen. Hispanicè, Deprender decora y memoria. Polon. Wiec si na pamiat. Vngar. Meg tanulom, korderas tanulom. Ang. To learn perfectly.] Cicero. 2. Tusc. Ita sunt deinde dulces, ut non legantur modo, sed etiam ediscantur. Virgil. 6. Eclog. Audit Eurotas, iussitque ediscere lauros.

E. discendus, ad verbum libellus, Cic. 4. Acad.

E. discero, edisceris, pen. corr. Explano, declaro. [ἐπισκέπτο. Gall. Declarer & habler à entendre. Ital. Dichiarare. Germ. Auflegen/erklären. Hispan. Declarar la estura. Polon. Wykladac, wykladac. Vng. Ki magyarádõ a galom. Ang. To declare, to mak plain and resolve.] Pasuvius: Ediscere fabulam hanc. Virgil. lib. 2. Aen. - mihi que ediscere verã roganti. Plautus in Capt. Iam animã dovre, hæc mihi, quæ dicam, ediscere. Cic. de Clar. Orat. Quis docendo, ediscerendo que subtilior.

E. discerto, as, frequentativum. [ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο.] Polon. Wylawic wõk adom. Vng. Ki magyarádõ galom.] Plaut. in Amphit. Ordine omne, ut quicquid actum est, dum apud hostes sedimus, ediscertavit.

E. discitulus. Editus, Vide E D O, edis.

E. do, es, est. edi, esum, vel estum: vel Edo, edis, correpta prima syllaba, ab idu. Significat vescor. [ἐδο, ἢ τὸ ἐδο, ἢ τὸ ἐδο, ἢ τὸ ἐδο, ἢ τὸ ἐδο.] Gall. Manger. Ital. Mangiare. Ger. Essen. Belg. Eten. Hispan. Comer. Pol. Iem. Vngar. Eszem. Ang. To eat, or to eat mette.] Virg. 4. Aeneid. - est mollis flamma medullas. Cic. ad Att. lib. 13: Itaq; & edit, & bibit adus, & jucundè, opparè, sanè, & apparatè. Infinitivum facit duplicem, Esse, ab Edo, es: Edere, ab edo, edis. Cic. 2. de Orat. Quem quum Catulus nuper audisset, solum alios aibat esse oportere. & Huius composita Adedo, Ambedo, Comedo, Exedo, Obedo, Peredo, & Superedo, quæ habent pen. corr. De quibus vide suis locis. & Frequentativum ejus est Edito, desiderativum Esurio.

E. edodus, participium. [Pol. Ten ktery ma byciedyiani. Vngar. Evendõ. Ang. To be eaten.] Cic. de Amic. Multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit. & Quandoque edo significat consumo. Horat. lib. 1. epistol. Quæ lædunt oculos, festinas demere, siquod Ed animum, differt curandi tempus in animum.

E. dor, edens, ellus: præteritum Esus sum. [Polon. Jedõnim. Vng. Meg edõm.] Plin. lib. 20. cap. 9: Et in Aegypto propter ejus amaritudinem non estur. & Edur, impersonale. Plautus Mostel. Iam ista quidem assumpta res erit, quando dies noctesque estur, bibitur. Item Ovid. 1. de Pont. Estur ut à scabra positum rubigine ferrum.

E. doro, ras, penultima correpta, frequentativum est à supino Essum formatum. [ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω.] Gall. Grand manger, gourmand. Ital. Ingordare, manicare. German. Bräsig. Belg. Gedaht. Hispan. Mucha comeder y gaudador. Pol. Zarlak. Vn. Nagy ebõd. Ang. A great eater, a glutton.] Cic. pro Flac. Edax hospes. Terentius in Phorm. Alere nolunt hominem edacem. & Edax curtus, qui multum unguinis, five ceromatis absument. Et Edaces tiremes, quod magnis conscent impendit. Tempus edax rerum, quod omnia spatii longitudine atterat & consumat.

E. doro, esticis, ab Edo, es, est. [ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω.] Gall. Mangeresse, grande mangresse, gourmande. Ital. Mangiatrica. German. Ein fräsig Weib. Hispan. Mucha comeder y gaudador. Pol. Zarlak. Vn. Nagy ebõd. Ang. She that eateth much.] Plaut. Cal. Ego novi ambas illas esticis, cohibent, ubi comesse possunt.

E. dicitus, Pro ingluvie, voracitate. [ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Gourmandise, quand on mange beaucoup & avidement. Ital. Mangiare scientia. Germ. Esigtat, oder fröhler. Hispan. La garrateca, obra de gullar. Pol. Zarlak. Vng. Tubrudis nagy ebõd. Ang. A greedy eating.] Plaut. in Persa: Neque edacitate eos quisquam poterat vincere. Cic. ad Qu. Fr. Edacitatem pueri pertimesco.

E. dicitus, penult. corr. is, eturivum, ire, n. q. Cibum appeto, fame premor. [ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Avoir faim, desire à manger. Ital. Hunger fame. Ger. Hungern. Hispan. Ater gana de comer. Pol. Laczpo, pozadam iadla. Vngaricè, Elõdõm. Ang. To be hungry.] Est autem absolutum: quanquam & cum accusativo

de plano dabantur. L. 1. D. si tab. testam. L. 30. D. de acq. hered. E. dills. & hoc edile, Vide E D O, es.

E. disco, is, n. t. Memoria complector, memoriæ mando. [ἐπισκέπτο. Gall. Apprendre par coeur. Italice, Imparare à mente. Germanicè, Aufwendig lernen. Hispanicè, Deprender decora y memoria. Polon. Wiec si na pamiat. Vngar. Meg tanulom, korderas tanulom. Ang. To learn perfectly.] Cicero. 2. Tusc. Ita sunt deinde dulces, ut non legantur modo, sed etiam ediscantur. Virgil. 6. Eclog. Audit Eurotas, iussitque ediscere lauros.

E. discendus, ad verbum libellus, Cic. 4. Acad.

E. discero, edisceris, pen. corr. Explano, declaro. [ἐπισκέπτο. Gall. Declarer & habler à entendre. Ital. Dichiarare. Germ. Auflegen/erklären. Hispan. Declarar la estura. Polon. Wykladac, wykladac. Vng. Ki magyarádõ a galom. Ang. To declare, to mak plain and resolve.] Pasuvius: Ediscere fabulam hanc. Virgil. lib. 2. Aen. - mihi que ediscere verã roganti. Plautus in Capt. Iam animã dovre, hæc mihi, quæ dicam, ediscere. Cic. de Clar. Orat. Quis docendo, ediscerendo que subtilior.

E. discerto, as, frequentativum. [ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο, ἢ τὸ ἐπισκέπτο.] Polon. Wylawic wõk adom. Vng. Ki magyarádõ galom.] Plaut. in Amphit. Ordine omne, ut quicquid actum est, dum apud hostes sedimus, ediscertavit.

E. discitulus. Editus, Vide E D O, edis.

E. do, es, est. edi, esum, vel estum: vel Edo, edis, correpta prima syllaba, ab idu. Significat vescor. [ἐδο, ἢ τὸ ἐδο, ἢ τὸ ἐδο, ἢ τὸ ἐδο, ἢ τὸ ἐδο.] Gall. Manger. Ital. Mangiare. Ger. Essen. Belg. Eten. Hispan. Comer. Pol. Iem. Vngar. Eszem. Ang. To eat, or to eat mette.] Virg. 4. Aeneid. - est mollis flamma medullas. Cic. ad Att. lib. 13: Itaq; & edit, & bibit adus, & jucundè, opparè, sanè, & apparatè. Infinitivum facit duplicem, Esse, ab Edo, es: Edere, ab edo, edis. Cic. 2. de Orat. Quem quum Catulus nuper audisset, solum alios aibat esse oportere. & Huius composita Adedo, Ambedo, Comedo, Exedo, Obedo, Peredo, & Superedo, quæ habent pen. corr. De quibus vide suis locis. & Frequentativum ejus est Edito, desiderativum Esurio.

E. edodus, participium. [Pol. Ten ktery ma byciedyiani. Vngar. Evendõ. Ang. To be eaten.] Cic. de Amic. Multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit. & Quandoque edo significat consumo. Horat. lib. 1. epistol. Quæ lædunt oculos, festinas demere, siquod Ed animum, differt curandi tempus in animum.

E. dor, edens, ellus: præteritum Esus sum. [Polon. Jedõnim. Vng. Meg edõm.] Plin. lib. 20. cap. 9: Et in Aegypto propter ejus amaritudinem non estur. & Edur, impersonale. Plautus Mostel. Iam ista quidem assumpta res erit, quando dies noctesque estur, bibitur. Item Ovid. 1. de Pont. Estur ut à scabra positum rubigine ferrum.

E. doro, ras, penultima correpta, frequentativum est à supino Essum formatum. [ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω.] Gall. Grand manger, gourmand. Ital. Ingordare, manicare. German. Bräsig. Belg. Gedaht. Hispan. Mucha comeder y gaudador. Pol. Zarlak. Vn. Nagy ebõd. Ang. A great eater, a glutton.] Cic. pro Flac. Edax hospes. Terentius in Phorm. Alere nolunt hominem edacem. & Edax curtus, qui multum unguinis, five ceromatis absument. Et Edaces tiremes, quod magnis conscent impendit. Tempus edax rerum, quod omnia spatii longitudine atterat & consumat.

E. doro, esticis, ab Edo, es, est. [ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω, ἢ τὸ ἐδοράω.] Gall. Mangeresse, grande mangresse, gourmande. Ital. Mangiatrica. German. Ein fräsig Weib. Hispan. Mucha comeder y gaudador. Pol. Zarlak. Vn. Nagy ebõd. Ang. She that eateth much.] Plaut. Cal. Ego novi ambas illas esticis, cohibent, ubi comesse possunt.

E. dicitus, Pro ingluvie, voracitate. [ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Gourmandise, quand on mange beaucoup & avidement. Ital. Mangiare scientia. Germ. Esigtat, oder fröhler. Hispan. La garrateca, obra de gullar. Pol. Zarlak. Vng. Tubrudis nagy ebõd. Ang. A greedy eating.] Plaut. in Persa: Neque edacitate eos quisquam poterat vincere. Cic. ad Qu. Fr. Edacitatem pueri pertimesco.

E. dicitus, penult. corr. is, eturivum, ire, n. q. Cibum appeto, fame premor. [ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω, ἢ τὸ ἐδικάζω.] Gall. Avoir faim, desire à manger. Ital. Hunger fame. Ger. Hungern. Hispan. Ater gana de comer. Pol. Laczpo, pozadam iadla. Vngaricè, Elõdõm. Ang. To be hungry.] Est autem absolutum: quanquam & cum accusativo

accusativo invenitur. Plautus in Curcul. Qui homo mature
 quæsit pecuniam, Nisi eam mature passit, mature esurit. Te-
 rēt. in Heayr. Modò liceat vivere, est spes. G. L. Quæ. Nos esuri-
 titos satis. Cæc. Cic. Vestras copias nò novim: nò valde de-
 pugare, & facile algere. & esurire consueverunt.
Esuritales, feræ dicuntur à Plauto in Capt. quibus ab edendo
 feriamur. Neq; jejunioresem (inquis) neq; magis effraçtù fame
 vidi. Ita venter, gutturq; resident esuriales feræ.
Esurio, onis, Qui esurit. [E]surio. Gall. Assumè, qui
 a grand faim. Ital. Chi affame. Germ. Ein hungeriger / hungirstetig.
 Hisp. Hambriento à causa de comer. Pol. Lakaui. Vngar. Elbes,
 koplali. Ang. He that is hungry.] Plaut. in Persa: O Saturnio, op-
 portunè advenisti mihi. s. Mendacium ad epol dicis, atq; haud
 te decet. Nam esurio venio, non advenio saturio.
Esurior. [E]surior. Pol. Chępiui sadl u. Vng. Elbes.
] Martial. lib. 3. Romam petebat esuritor Thunus.
Esurior, es, f. q. Esurio, onis, & Esurigo, ginis. Fames, edendi avi-
 ditas. [E]surior. Gall. Faim, famine. Ital. Fame. Ger. Hun-
 ger. Belg. Honger. Hisp. Hambre. Pol. Lakaui. Vng. Elbes, ke-
 plali. Ang. Famine, hunger.] Varr. Vbi lubet, ite licet accubitus,
 accedo stenuosus, stimulus quod esurigo sindebat costas.
 Catul. 20. Epigram. Aureli pater Esuritionu. Gel. lib. 16. cap. 3.
 Esuritionem faciunt inaner, parentesq; intellinorum sibæ.
Esurus, us, ui, m. q. Actus ipse edendi. [E]surus. Gall. Mange-
 re. Gall. Mangere, mangement. Ital. Mangiare. Germ. Das essen.
 Hispan. El comer. Pol. Jedzenie. Vng. Eszi, szel. Angl. A chewing
 or eating. Jur. Pomu immaturum, necdum esui idoneum. Plin.
 lib. 20. cap. 7. Stomachos dissolutos adjuvant esu.
Edilia, se, penultima producta, pluraliter Edilia: vel Edulis, vel
 Edulia, per quintam vocalem. Dicuntur omnia quæ ad esum
 pertinent. [E]dilia. Gall. Item à manger, qui en peut man-
 ger. Ital. Cosa de mangiare. Germanice, Das was essen ghet.
 Hispanice, Cosa para comer, à que sale comer. Polon. Pokarm
 w/sojacie. Vngar. Męz emi valo eledel. Ang. Any thing that may
 be eaten, or pertaining to eaten.] Gellius libro 7. cap. 11. Quod ex
 salutis us foret, ut edilia quidem omnia defenderet ab arte-
 ria, depelleretq; in stomachum, & pulmonem. Horatius li-
 bro secundo Sermon. Satyr. 4. Vinea submitit capreas non
 semper edules.
Edulium, n. f. Dicitur quicquid ad prandium cenamq; e-
 dendi gratia apponitur & sumitur, præter panem. [E]dulium.
 Ital. Manger, ou mangier, tout ce qui se
 mange. Ital. Comestivo. German. Essige speis. Hisp. Mantar à
 comida que se suele comer. Polon. Patrawa, pokarm. Vngar. Eledel.
 Ang. Any thing to be eaten, food.] Hieronymus: Cujus edulio
 primogenita perdidit.
Edo, edonis, m. t. Edax, manduco. [E]do. Gall. Grand
 mangeur, gourmand, vorax. Italice, Mangione, dinaratore. Ger. Ein
 esser, oder ein frass. Hisp. Comilon à tragon. Polon. Zarł ok, tępac.
 Vn. Neg herb. Ang. A great greedy eater, a glutton.] Nonius: E-
 dones, & phagones, ab edacitate: unum Latinum, & aliud
 Græcum. Varro: Edones Romam, ut turba intendat annonæ:
 sed propter phagones siccudulam pinguem aut turdam, nisi
 volentem non video.
Edo, edis, edit, priore producta, edidi, editum, a t. Emitto fo-
 ras, do, profero, in apertum profero, expromo: [E]do. Gall.
 enl'eduis. Gall. Mettre hors, produire. Ital. Mandar fuori, dar in luce.
 Germ. herfar ihm / anstiasinghen. Belg. Ze voerschen bringhen.
 Hisp. Embiar defuera, publicar la escriptura. Pol. Widac na swiat.
 Vng. Ki adom, ki bostatom. Ang. To put forth, to utter.] unde E-
 dote librum, est librum publice legendum emittere. Cic. Nec
 se tenuit quin cõtra doctorem suum librum ederet. Et quo-
 niam quæ generatur, ex utero in lucẽ prodeunt, edi etiam pro-
 nati accipitur. Horat. lib. 1. Carm. Meccenas aravis edite regi-
 bus. Edere sepe significat exhibere: ut, Edere spectacula: ede-
 re munus gladiatorum. Plautus: Edit quisq; quod potest: id
 est, profert & agit. Edere animam, pro mori. Cic. pro Sestio:
 At si tum P. Sestius: iudices, in templo Castoris animam, quã
 vix reupuit, edidisset: non dubito quin, &c. Sic edere vitam,
 & Edere frondem, sive fructum, dicitur arbor, apud Columel-
 lam. Sic edere herbas campi dicuntur. Edere leges, est con-
 scribere, & statuere, vel promulgare. Edere nomen, pro im-
 ponere. Livius libro 1. ab Vrbe: Domicilioque ibi comparato,
 L. Tarquinium Priscum edidẽre nomen. Est etiam Edere no-
 men proferte vel efferte nomen suum, ut describatur, & veluti
 nomen profiteri in actis, quem manumissum sumus: quod fie-
 bat ante cognitionem consulis. Quinetiam Edere nomina
 hodie dicere possumus quod Procuratores apud acta curiæ
 profertur dicunt. Edere oraculum, est divinare. Edere rati-
 ones, est rationum tabulas proferte, Cicero ad Atticum li-
 bro 7. Sed ego mihi ab illo non rationes expectabam, quas
 tibi edidit. Edere scelus, committere, patrate. Edere testes,
 proferte, producere. Edere adionem, est copiam describen-
 di facere, vel in libello complecti, & dare vel dicere. Item ad-

versacium nostrum ad album producere, & demonstrare qua
 actione actus simus. Edere iudiciu, idem quod edere adio-
 nem. Edere operas dicitur libertus, pro dare, præstare & pro-
 bere operas. Ex Hotomano.
Editus, participium. [E]ditus. Polon. Widani. Vngar.
 Ki adstatare. Jur. Editus Iovis fatu, apud Cic. Offic. 1. ad
 dicitur. [E]ditus.
Editus, ta, tum, pen. corr. Altus, excelsus: [E]ditus. Gall.
 biat, b'edat. Gall. Qui apparuit, fort heat, ostent. Ital. alto, su-
 me. Ger. Hoch, anstichtig / darumb das es in der hohet. Hisp. alto,
 enfalcado. Polon. Wyssoki. Vng. Męzar. Ang. High, tall.
 Edita loca dicuntur alta, & scite edentia: hoc est, ostendentes.
 Livius: Tumulo editissimo communiunt. Edito atque altis
 colles, apud Casarem 7. bell. Civil. Hotarius metropolitano
 pro Forti usurpavit, libro 1. Serm. Satyr. 3. Vmbus edentibus
 debat, ut in grege taurus.
Editivus, adjectivum, id est, Iudex editivus, quem alius
 pars tantum editivus est, elegit. [E]ditivus. Gall. Juge,
 dicitur & nomme par une partie. Italice, Giudice eletto da una
 Germanice, Ein Richter so nur ein parte anstichtig ist.
 denantet. Hispanice, El juez que las partes eligen. Polon.
 yedno tilka strani wybrazi. Vngar. Pęzaz lora, esziasz frad
 Anglice, A judge chosen & named by one partie. Causa pro
 Planco: Neq; enim quicquam aliud in hac lege, nisi editivus
 iudices es sequutus.
Editio, verbale, f. t. [E]ditio. Gall. Publication d'un livre, publi-
 catione. Ger. Eröffnung; die publicierung vnd an tag setzung
 Buchs. Hisp. La publication de la escriptura. Polon. Kęz
 nufiniaz. Vngar. Ki adas, kęz nufiniaz ki bostatom. Ang. The
 setting of a book, or edition. Jur. Editio libroru. Quin. in Pisonis
 lib. 1. Sed nimium amantes mei juvenes librum tenerant
 tionis honore vulgaverant. Editio multiplex, pro 4. ad
 distona traditione. Livius 4. ab Vrbe: Valerius Annas, & Q.
 Tubero M. Manlius, & Q. Sulpitium C. O. S. S. in eum
 edunt. Ceterum in tam discrepanti editione & Tubero & Ma-
 cer libro linteos autores proficitur. Editio idem aliq; do-
 do quod nativitas, Vipian. L. 2. de Decurio. Scimus quod
 à plebeio, mox ante editionem pater ejus Decurio am-
 ptus, ante editionem amiserit, &c.
Editus, us, ui, m. q. pro stercore quod ab armentis edunt
 est, egeritur. Vipian. de legat. & fideicommiss. lib. 2. ad
 dam provincis & editu boum ad hanc rem utamur.
Edoceo, ces, act. Diligenter doceo, doceo. [E]doceo.
 Gall. Enseigner parfaitement. Ital. Insegnare
 con diligenza. German. Sichtig lehren. Hispanice, En-
 cho y con diligencia. Polon. Winczym. Vngar. Szegyetem,
 meg tanitum. Ang. To teach perfectly. Plaut. Epid. Iudicium
 intus edocebo quæ ego scio. Stat. 3. Theb. non roborata
 frustra Edocuit, lauro que sua dignatus Apollo est. Cicero
 Tusc. Edocuit tamen ratio, ut mihi quidem videtur, quod
 in Catil. Senatam edocer de itinere hostium.
Edolo, as, pen. corr. act. p. Perfecit edolo, polio. [E]dolo.
 Achver de dolo, polio ce qui est delé, en bien esbaucher
 Ital. Polire perfatamente. Germanice, Wei beistehen etrogen
 Belg. We beistehen. Hisp. Mudo y bien dolo. Polon.
 dragan, wladziam. Vngar. Szepit meg gyaltalom, meg
 Ang. To cut snatch, so poliochi and mak perfel.] Nonius
 fabrum est verum verbum, quum materiam compo-
 nitur aspicitur. Vñ sunt eo verbo laudati scriptores veritatis,
 etiam ad alias fabricas rerum. Varro: Vnum ego libellum
 edolem? Cicero ad Att. lib. 13. Quod in manibus habebam
 jecti quod iusseras, edolavi.
Edomo, as, Domo. [E]domo. Gall. Donner du tout, raviver. Ital. Domare. Germ.
 dommen vnd zwingen. Hisp. Domar. Pol. Horozam. Vngar.
 szeplesitiem, meg enyhazi. Ang. To make very tame, so subdue
 Cicero pro Sylla: Improbi ac perditu cives edomiti atque
 Idem de Fato: Scribunt vitiosam naturam ab eo sic edomiti
 & compressam esse doctrina, ut, &c. Horat. 4. Carm. Odis
 Mos & lex maculosum edomuit nefas.
Edor, Ab antiquis appellatum fuit far, quod postea adoro-
 caverunt, teste Festo. [E]dor. Pol. Zęza. Vngar. Lisz lang.] Dicitur
 ab edendo, eo quod pop. Romanus trecentis propemodum
 annis ex omni frumenti genere solo farre usus fuit, vñ
 Verrii sententia refert Plinius lib. 18. cap. 7.
Edormio, is, n. q. Dormio ad fatietatem. [E]dormio.
 Gall. Se dormir tout à fait, en dormant
 paraitre à d'égner. Italice Dormire à fatietate. Germanice, In-
 stasfa. Hispanice, Acabar de dormir. Polon. Wylizac
 Vngar. Eleret alszszem. Ang. To sleep one's self out, to sleep
 Cicero 4. Academ. Quumque edormiverant, illa
 quam levia fuerint intelligunt. Edormire vinum, sive crapa-
 lam, est dormiendo conficere, & concoquere. Cic. 2. Philipp.
 Edormi crapulam, inquam, & exhalo. Gel. lib. 6. Esquet
 id est

sedere atq; operiri propè ad meridiè, donec discipuli nocturnum omne vnum edormiant. [Pol. Vilamie wifipstem. Vng. Ele dormisco, scis, Edormio. ...]

Aliquò abeam, atq; edormiscam hoc villi. dūco, cis, penult. prod. act. t. eduxi, educum, Extra duco. [Nō dicitur hōc. Gall. Mener hēri, titer hēri. Ital. Mener fuori. Ger. Dinauf fuhri oder fuhin. Bel. Batteden. Hisp. Sacar à fuce ...]

ducō, as, are, penult. corrept. Nutrire. [Γιδδλιν ἀνάο. Gall. Nourir, nourir. Ital. Nutrire, nutrire. Ger. Nourren, nurren. Bel. Spoorde. Hisp. Criar, mantener, gobernar. Pol. Odchowic, wychowac. Vng. Fel tartom, fel nevelm. Ang. To nourish or bring up. ...]

ducō, as, are, penult. corrept. Nutrire. [Γιδδλιν ἀνάο. Gall. Nourir, nourir. Ital. Nutrire, nutrire. Ger. Nourren, nurren. Bel. Spoorde. Hisp. Criar, mantener, gobernar. Pol. Odchowic, wychowac. Vng. Fel tartom, fel nevelm. Ang. To nourish or bring up. ...]

ducō, as, are, penult. corrept. Nutrire. [Γιδδλιν ἀνάο. Gall. Nourir, nourir. Ital. Nutrire, nutrire. Ger. Nourren, nurren. Bel. Spoorde. Hisp. Criar, mantener, gobernar. Pol. Odchowic, wychowac. Vng. Fel tartom, fel nevelm. Ang. To nourish or bring up. ...]

ducō, as, are, penult. corrept. Nutrire. [Γιδδλιν ἀνάο. Gall. Nourir, nourir. Ital. Nutrire, nutrire. Ger. Nourren, nurren. Bel. Spoorde. Hisp. Criar, mantener, gobernar. Pol. Odchowic, wychowac. Vng. Fel tartom, fel nevelm. Ang. To nourish or bring up. ...]

ducō, as, are, penult. corrept. Nutrire. [Γιδδλιν ἀνάο. Gall. Nourir, nourir. Ital. Nutrire, nutrire. Ger. Nourren, nurren. Bel. Spoorde. Hisp. Criar, mantener, gobernar. Pol. Odchowic, wychowac. Vng. Fel tartom, fel nevelm. Ang. To nourish or bring up. ...]

animalibus tantum indulgisse naturam, ut quina aut dena secula edurent.

Edurum, n. f. Non durum, quasi extra durum. [Γαίον λυγρόν. Gall. Mol, qui n est point dur. Ital. Mollo, non duro. Ger. Nicht hart, weich / aufgelassen. Hisp. Muelle y no duro. Pol. Nietward, mięki. Vng. Légy. Ang. That is not hard, soft. ...]

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurum, n. f. Non durum, quasi extra durum. [Γαίον λυγρόν. Gall. Mol, qui n est point dur. Ital. Mollo, non duro. Ger. Nicht hart, weich / aufgelassen. Hisp. Muelle y no duro. Pol. Nietward, mięki. Vng. Légy. Ang. That is not hard, soft. ...]

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

Edurc, adverbium, Durè, asperè. [Γαίον λυγρόν, δασύρως. Gall. Fort et durement, rigoureusement. Ital. Duramente, rigidamente. Ger. Hartemü. Hisp. Muy duramente. Pol. Twardo. Vng. Keményen. Ang. Very hardlie. Ovid. 3. de Arte amari. Nec tamen edurè quod petit ille, nega.

celebratur funus, vel dum sepelitur, quasi extra urbem ferri,
 Siquidem apud veteres solebant extra urbem sepeliri, nisi qui gessissent magistratus;
 honestiores tamen circa vias. Unde frequenter epigraphia ad
 viatores diriguntur. Liv. Depugnabunt pro te ipsi, at monien-
 ter, ac se ultro effret. Idem 2. ab Urb. Nihil aliud ad eum nun-
 tium à proposito averfus, quam ut cadaver effret iuberet.
 Interdum Efferre est provenire, exaltare. *Virg. 3. Aeneid.*
 Extulit hæc Decios, Marios, magnosq; Camillos. Interdum
 laudare, *Virg. 2. Georg.* quavis ad idem reduci possit; nam
 quem laudamus, quodammodo ab inferiori & humiliori gra-
 du ad summam dignitatem evehimus. Nonnunquam etiã
 accipitur pro extollere, sive in altum levare. *Virg. 3. Aeneid.*
 Ostendit dextram insurgens Estellus, & alte Extulit id est, in
 altum levavit. Interdum profectre, ut apud eundem: Ut bel-
 li signum Laurenti Tunus ab arce Extulit. Interdum ele-
 vare, minueretq; quasi extra serie: hoc est, evacuarè. Cicero de
 Orat. illa autem quæ aut conciliationis causa leniter, aut per-
 motionis vehementer aguntur, contrariis commotionibus
 effrenda sunt, ut odio, benevolentia, misericordia, invidia
 tollantur. Aliquando etiam accipitur efferre pro divulga-
 re, & manifestam facere. Terent. in Phorm. Vides tum præca-
 tum clatum esse foras, Neq; jam id celare posse te uxorem tu-
 am. Efferre hæc ponitur pro afficere. Cicero de Fin. Si vin-
 cunt efferrunt se læticia, vincti debilitantur animosq; remittunt.
Effatus, participium Sublativus. [Ἐφάτῃ] ἔφαθ, ἔφαθαι.
 Gall. Hanc, ἔφαθ. Ital. Alto, demans. Ger. Erhöhet, aufgehob. Hisp.
 Alto, enfalca. Pol. Wysoko. Vng. Fel emlelti di, magas. Ang.
 Lised 7p.] Livius 7. ab Urb. Corvus e conspectu clatus, Orac-
 tem petit.
Elatus, adjectivum Superbus, arrogans, inflatus. [Ἐλάτῃ] ἔλαθ, ἔλαθαι.
 Gall. Superbe, ἔλαθ. Ital. Superbo, arrogante, gonfo. Ger. Etrott, ober
 hochtragend. Hisp. soberbio. Pol. Hardi, pyjsu, naleci. Vng. Kesel-
 ly, feli, fualkadus. Ang. Lefit, high, haughty. Cicero de lege Agrat.
 Orato. 2. Quibus illi rebus elati, & inflati, & Elatus arro-
 gantia, superbia, insolentia, Cæf. 3. bell. Civil.
Elatus, adverbium Superbe, arroganter, alte, alta voce. [Ἐλάτῃ] ἔλαθ, ἔλαθαι.
 Gall. Hautement, haughtiment, arrogallment.
 Ital. Altamente, granamente, superbiamente. Germ. Hochtragend
 prætend. Hisp. soberbiamente, altamente. Pol. Hardye, pyjsu.
 Vng. Keselty, fol, fualkadus. Ang. Lefly, haughty, proudly.] Ci-
 cero in Orat. Ita fit ut Demolthenes certe possit summis di-
 cere: datè Lylas fortasse non possit.
Effers, 2. um, penultima correpta, Valde ferus, crudelis.
 [Ἐφῆρ] ἔφερ, ἔφερα. Gall. Cruel, feroc, feroce & agreste. Ital.
 Crudelo. Ger. Ganhartim vad grauam. Hisp. bravo y cruel. Pol.
 Barz, fero, okrotui. Vng. Fuc, kesytlen. Ang. Cruel, woode, mad-
 de.] Seneca in Hippolyto: Lanista (særo dispersa membra.
 Virg. 3. Aeneid. Simul omne tumulu Conjurat trepido Lat-
 tum, levitq; juvenus Effera. Idem 10. Aeneid. ubi nunc Me-
 xentius acer, & illa Effera vis animi?
Effero, as, penultima correpta, Efferam, & em delem facio, ferat-
 itatem induco, ferum reddo. [Ἐφέρο] ἔφερο, ἔφερα. Gall.
 ferre & emel commo, vas bilti, fare fanuaz. Ital. Introdulere. Ger.
 Orum machin. Hisp. Embraocer. Pol. Srognim iym. Vng. Fe-
 ze, kogelent, esd, meg kesytlen. Ang. To mak woode cruel.]
 Livius lib. 2. Oblita erat (qualore vestis, foedior corporis habi-
 tus pallore ac macie perempti: ad hæc promissa barba & ca-
 pilli effataverant speciem oris. Laftant lib. 3. Nam si homo ad
 aspectum alicuius hominis effatetur, quod facere videmus
 animantes, quarum natura solivaga est, nulla effecti hominum
 societas. Plin. lib. 10. cap. 63: Fœminæ iucæ in tantum effran-
 tur, ut hominem lacerent. Cicero 1. de Nat. deor. Equidem ar-
 bitror multas esse gentes sic immanitate effecatas, ut apud
 eos nulla suspicio deorum sit. Livius 4. bell. Maced. Linguam
 tantum Græcorum habent, sicut speciem hominum: moribus
 & ritibus efferatoribus quàm illi Barbari, imò quàm rapa-
 cillimæ bellæ utuntur.
Effetudo, cõparat. [Ἐφέτο] ἔφετο, ἔφετοι. Vng. Kesytlenb.]
 Gell. lib. 20. cap. 11. Quid enim videtur potest effecatus, quid ab
 hominis ingenio diversus?
Effervo, es, as, Effervit, vel Effervo, is, effervi, est vehemen-
 ter fervere, ebullire. [Ἐφῆρ] ἔφερ, ἔφερα. Gall.
 Haillir, usque par desit, & infans à respantir. Ital. Bollire. Germ.
 Sieden, dy is vberaus wallen. Hisp. Horna. Pol. Wikipiam. Vng.
 Kisrok, is bogrok. Ang. To boyle over.] Virg. lib. 1. Georgie.
 - quones Cycõpum effervere in agros Vidimus undantem
 ruptis fornacibus Aetnam. Ibidem lib. 4.
Effovens & effervensior. [Pol. Frykipsiaci. Vng. Boz 2z, boz-
 zok.] Gellius lib. 2. cap. 27. Lætitia dicitur exultatio quædam
 animi cum gaudio eff. ventione.
Effervesco, Ebullio, ætu exundo. [Pol. Frykipsiam. Vng.
 Kis ferok, is bogrok. Ang. To boyle over, to be boate or thafed.] Co-

lum. lib. 12. cap. 25. Ut in effervescendo vinum se bene purge.
Effere per metaphorã accipitur pro vehementer commoveri. Ci-
 cero pro Plancio: Campus atq; illæ undæ commoverunt, ut ma-
 re profundum, & immensum, sic effervescunt quoddam qual-
 itate. Nonnunquam etiam pro crumpere. Cicero de Pro-
 vin. Consulibus: Totumq; Pontum armatum effervescen-
 tum in Asiam, atq; erumpentem, ægrè repulsum, & cervicibus
 interclusum suis sustinerent. Effervescere significat ardore
 animi excitari: aut quom homo ita exandescit: hæc opponi-
 tur Deservescere. Vlpian. in l. quis sit fugitivus. 4. idem de æd-
 edil. edict. Si autem in hoc tantum latuissent, quod usque ad
 dominorum effervesceret. Hoc id est a discipuli, quod Accus-
 us effervesceret: id est, humiliaret, interpretatus est.
Effetax, Vide EFFICIO.
Efficio, pen. corr. act. p. Perficio, faciendo allequor, præda.
 [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall. Par faire & par accomplir, faire, accomplir, matre es effci. Ital. Finire, far con effato. Ger. Ze-
 schaffen, zu wegen bringen. Bel. Twege, bringan. Hisp. Acabar, de-
 zrabra. Pol. Dokonac, ofpramiam. Vng. Meg fõ, ßu, meg van-
 lom. Ang. To accomplis, to bring to effect, to do. Terent. in And.
 Quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? Plin.
 in Pseud. Neq; hoc opus quod ego volui, ego hodie efficiam.
 Pro eodem, Effectum reddere. Terent. in Andr. Hoc ego pro-
 sectõ tibi effectum reddam.
Efficiens, entis, om. t. Cõficiens, quod efficit. [Pol. Dokonac, ofpramiam. Vng. Meg fõ, ßu, meg van-
 lom. Ang. To accomplis, to bring to effect, to do.] Terent. in And.
 Quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? Plin.
 in Pseud. Neq; hoc opus quod ego volui, ego hodie efficiam.
 Pro eodem, Effectum reddere. Terent. in Andr. Hoc ego pro-
 sectõ tibi effectum reddam.
Efficiens, entis, om. t. Cõficiens, quod efficit. [Pol. Dokonac, ofpramiam. Vng. Meg fõ, ßu, meg van-
 lom. Ang. To accomplis, to bring to effect, to do.] Terent. in And.
 Quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? Plin.
 in Pseud. Neq; hoc opus quod ego volui, ego hodie efficiam.
 Pro eodem, Effectum reddere. Terent. in Andr. Hoc ego pro-
 sectõ tibi effectum reddam.
Efficitus, adverb. [Ἐφέτοι] ἔφετοι, ἔφετοι. Gall. En fait, p. effi-
 fet, effectuement. Ital. Con effato. Ger. Wirkend. Hisp. Con-
 fet, Pol. Wpramiam, konia. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.
Efficitus, us, nomen, m. q. [Ἐφῆρ] ἔφεθ, ἔφερα. Gall.
 Gall. effect. Ital. Effetto. Ger. Wirkung. Vng. Vazsa valaha, hatomkon-
 Ang. by effect, by doing.] Cic. de Fatu: Non lic caritatem
 debet, ut quod cuiq; antecedit, idem causa sit sed quod
 efficiat antecedit.

potā effīax. Cūlis: ad Ciceronem: Nōstī Marcellum, quā m tardus, & parū effīax sit. Hoc est, promptus & paratus, dum res expostulat.

Effīca: Id est, efficiendi. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Pol. Moyses. Vng. ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Ang. force, strength, virtus.] Plus. lib. 11. cap. 5: Quos effīcacia induit, q̄ tantū comparatus nervos!

Effīcacia, Effīcacia. [Ang. Force, strength.] Cicero 4. Tuscul. Itemq; vrbis corporis & nervis, & effīcacia similes, similibusq; vrbis animi vires nominantur. Qu. Cicero de Petu. contul. Quj tantum habet audacia, tantum nequitia, tantum demq; in iudiciis, & effīcacia, ut, &c.

Effīcāter, adverbium. ἰσχυρῶς. Gall. Avec effect. Ital. Effīcacemente, con effecto. Germ. Kräftig. Hisp. Effīcacemente. Pol. Moyses. Vng. Határo képpén, valóba. Ang. Effectually, with effect.] Plus. lib. 25. cap. 51: Capitis ulcera manantia, urina tausti effīcāter sanat. Idem lib. 18. cap. 6: Id effīcāssimē contogit, geminata ramis braculo decussis.

Effīgēs, ei, f. q. Signum ad alterius vivam similitudinem, vramq; imaginem factum, tam in picturis quam in sculpturis. Valis lib. 4. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία ἰσχυρῶς. Gall. Image, semblance, pourtrait fait sur le vis, phantasme. Ital. Effīgē, sombianza. Germ. Ein bildnis von etner andeter ab gte macten ombud. Bel. Een beeld. Hisp. Imagen o semejanca. Pol. Wyobrazenie, obraz. Vng. Abrázar kop. Ang. The forme or shape of a thing.] Plus. lib. 10. cap. 44: Vnde origo fabulā, Diomedea focios in eorum effīgēs mutatos. ¶ Effīgēs humanitatis & probitatis patris filius, apud Ciceronem lib. 2. de Finib. ¶ Dicitur etiam Effīgia. Plaut. in Rud. Veneris effīgia hęc quidem est.

Effīgēs, f. d. Figurata. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Pol. Wyobrazenie, wimalizowanie. Vng. Ki abrazasat.] Apulejus in Apologia: Aut quid sibi statua Ximaginea variis artibus effīgiatę volunt! id est, expressit.

Effīgō, as, Ad effīgiem formo. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Peindre. Ital. Figurare. Ger. Abbilden, nach etner andeter budis auf gellaten. Hisp. Hacer la imagen de alguno. Pol. Wyrazem na tempeljal. Vng. Ki abrazasom, ki formalom. Ang. To draw or make the shape of a thing.] Aug. lib. 7. de Civit. ulus eu.

Effīngō, is, ad. t. Et effīngem rei alicujus ad vivum exprimo, vel ad alterius formam fingo, & qualem volo fingendo formam represento, exprimo. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Représenter au vis, faire à la semblance. Ital. Figurare, ritrarre. Ger. Nachbilden, abmalen, oder nachmachen. Bel. Namaten. Hisp. Dibuxar, hacer la imagen de alguno. Pol. Wyobrażem. Vng. Ki abrazasom, ki formalom. Ang. To make lyke, to draw the likeness.] Cic. Tuscul. Quę potest tam immita magnitudo quę illa multa possit effīngere! Quint. Nam mihi videtur M. Tullius, quom se totum ad imitationem Gręcorum contulisset, effīngit vīm Demosthenis, copiam Platonis, jucunditatem Isocratris. Vide plura apud Vallam lib. 3. cap. 46.

Effīctis, participium, Expressus. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Représenté, ritré au vis. Ital. Rappresentato. Germ. Nach etner andeter gepultet oder gemalt. Hisp. Dibuxado. Pol. Wyobrazony, wyobrazony. Vng. Ki abrazasom, ki formalom. Ang. Drawen and made after the shape of another.] Cicero pro Rosc. Et cum hęc conficta arditior a Poętu, ut effīctos nostros mores in alienis personis, expressamq; imaginem nostram vix quotidiana videremus.

Effīctio, onis, f. t. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Pol. Wyobrazenie. Vng. Ki abrazasom, ki formalom. Ang. An expressing or representing.] ad Heren. libro 4: Effīctio, est quom exprimitur & effīngitur vrbis corporis cujuspiam forma, quoad satis sit ad intelligendum.

Effīgito, act. p. Cum clamore, seu cum magna instantia sapno, magno opere postulo. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Requirere, solliciter, presser en demandant, demander à toute force. Ital. Demandare con insistenza. Ger. Trängen, mit bittem mit etner bittem instaten begeh. Bel. Seer begheren. Hisp. Demandar con insistencia. Pol. Żądać, żądać. Vng. Kérni, kérni. Ang. To require importunately.] Vng. 12. Aeneid. Ille simul fugiens, Rutulos simul increpat omnes. Nomine quęq; vocans, notūq; effīgitar ensem. Quint. ad Tryphon. Effīgitaſti quotidiano concivio, ut libent quos de institutione oratoria scripseram, jam emittere inciperem.

Effīgito, us, nomen, m. q. Vehemens postulatio. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Requête, instance. Ital. Dimanda con insistenza. Ger. Ein trängen, ein begeh. Hisp. Demandas importunas. Pol. Wymagania, wikkłania. Vng. Szorongatás kérdés, kíván. Ang. An importunate request.] Cicero 7. Verr. In iudicio coactus, atq; effīgitaſtu meo producere ad ignotos, &c.

Effīgītatiō, onis, f. t. idem. [Pol. Wikkłanie. Vng. Szorongatás, kérdés, kíván.] Cicero ad Brut. Quia nemine magis oceret quam te Rempubl. amare, libertatisq; defensorē esse, vel ingenio; vel rebus gestis vel studio, atq; effīgitatione omnium.

Effīgō, es, erc. n. f. Flendo consumere. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Pleurer jusques à perdre les yeux. Ital. Consumar piangendo. Ger. Mit weinen verzehren, aufgreiben. Hisp. Llorar demorando, perder ojos de mucho lloro. Pol. Wypłakanie. Vng. Kísírni. Ang. To weep vehemently.] Vnde effīgere oculos dixit Quint. libro 6. Declinat. pro nimio fletu se excicare: Audua (inquit) mea calamitate rari uxor exempli, & proflus talis filii mater, effīguit oculos.

Effīgō, gis, penultima producta, act. t. Effīxi, effīctum, idem significat quod Affligere. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Percute & goller, trater mal, vexer & tormenter. Ital. Affligere. Ger. plagen. Hisp. Mucha affligir. Pol. Widirować. Vng. Nymergetem. Ang. To afflict, to torment.] Plautus in Afin. Quom tu propediem (nisi quidem illa antē occupasset te) effīges scio. Idem Cistell. Et equidem hercle, nisi perdam te tertio, omnes effīxero.

Effīctum, adverbium, pro valde, & vehementer. [ἰσχυρῶς. Gall. Ardemment, jusques au monter. Ital. Ardentemente, fin à merce. Ger. heftig, ungestad. Hisp. Mucha y con pasión. Pol. Żołiwotwanim. Vng. földeteb, földetvgyón. Ang. Vehemently, greatly.] Plautus in Amphyt. Sic effīctum amare petiade ut hic te effīctum deperit. Nævius in Corollaria: Nolo ego hanc tam effīctum amare, du vivat volo, ut mihi prodelle possit.

Effūo, as, n. p. Flatu abigo, expro, emitto, ago. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Lutter hors en soufflant, souffler hors. Ital. Cacciare col fiato. Germ. Hundst blasen. Bel. Dufblasen. Hisp. Soplar a fuerza, axcar con el fole. Pol. Oddmiam. Vng. Ki fúvni. Ang. To blow out or away.] Varro libro 1. de Re rustica: Præterea quod ab sole toto die illustratur, salubrior est, quod & bestiolar, siquę propē nascuntur, aut inferuntur, aut efflantur, aut aritudine cōd percutunt. ¶ Inde effūare animam, dicimus pro mori. Cicero pro Milone: Quom pridie hora tertia animam efflantem reliquisset.

Effūofcō, is, n. t. Valde floreo, & per translationē vigeo, excellō. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Fleurir, produire sa fleur, croître. Ital. Fiorire grandemente. Ger. Blühen in grōsse dētung aufstehen. Hisp. Mucha florecer. Pol. Knieć, sić, wyciś. Vng. Meg viragogni. Ang. To flourish greatly, to be tallie.] Cicero in Lelio: Quę tamen effūofcā amicitia, etiam si tu cam minus sequutus sis.

Effūo, a, t. Extra fluo, effūdō, elabor, exudo, emano, abeo. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Couler hors, s'écouler. Ital. Spargere fuori. Ger. Ausfließen, austrennen. Bel. Dutoopen. Hisp. Correr lo líquido a fuera. Pol. Wytekać. Vng. Ki folyék. Ang. To flow or run out, to be forgotten.] Cato de Re rustica cap. 1: Si habebis aquā vinum effūer, aqua manebit. Cicero 2. Tuscul. Num tu ingemisse Epaminondam putas, quom unā cum sano vine vitam effūere sentiret? Lactant. libro 1: Sive igitur a Mesifco (sicut Dydimus tradidit) colendorum deorum ritus effūxit. ¶ Effūere, per translationem accipitur pro palam fieri, sive divulgari. Tercit. in Evnuch. Vtunque hoc falsum est, effūet: hoc est, non tacebitur, sed divulgabitur. ¶ Effūere etiam abici dicitur, quod illi ē memoria excidit. Cicero 2. de Finib. Bona præterita non effūere sapientis, mala meminit non oportet.

Effūentia, a, f. p. idē quod effluxus. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Escoulement. Ital. Spandimento, sfogamento. Ger. Ausfließen, Ausfließen. Hisp. Aquella corrida. Pol. Wytekanie. Vng. Ki folyás. Ang. A flowing out, a running over.] Plus. lib. 26. cap. 10: Illita quoq; radix genitalibus, inhiabit non solum Venetrem, sed effūentiam geniturae.

Effūvium, vii, n. t. Ipse effluendi actus. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Pol. Wytekanie. Vng. Ki folyás. Ang. A flowing out, a running over.] Plus. lib. 7. cap. 51: Profundi humoris ē corpore effluviū. Tacit. lib. 12: Quom & convivium effluvio lacus appositum magna formidine cunctos afficit: quia vis aquarum erumpens proxima trahēbat, convulsis uteriodibus, &c.

Effūviones, um, f. t. Vocantur missiones menstruorum, & feminis concepti ad instar lactis eruptiones intra septimū diem a conceptione.

Effūco, as, are, act. p. Suffoco. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Suffoquer. Ital. Suffocare. Ger. Ersticken. Hisp. Ahogar. Pol. Zaciścam. Vng. Meg fúvni, fúvni. Ang. To choke, to strangle.] Senec. de brev. vitę. Aspice illos ad quorū felicitatem concurrunt, bona suis effocantur.

Effūdō, dis, pen. prod. act. t. Fodiendo eruo. [ἰσχυρὸς ἰσχυρία. Gall. Tirer hors en soufflant, deterrer, fouir & creuser. Ital. Porre, cavare. Ger. Ausgraben, herfer graben. Bel. Dufgraven. Hisp. Cavar para sacar algo. Pol. Wikipać. Vng. Ki ásni, ki kapálom. Ang. To digge out.] Plaut. in Cal. Ex herquilio effūsa tuā illęc præda est. Idem in Pseud. Ex hoc sepulchro veterē viginti minas Effūdiam ego hodie.

Effeminatio, as. penultima correpta, act. p. In muliebrem molli-
tatem atq; lasciviam converto, encervo, mollio. [Pol. *effeminare*. Gall. *effeminer*, c'est le coiser & hardisse d'un homme, & la faire molle. Germ. *Wadisch machen* Bel. *Berminen* detei. Hisp. *Debilitar* a enflaque-
cer. Pol. *Niemiejskiemu sie stawiam*. Vng. *Az gyymben lacy-
sacsa, nyenyere fordusom*. Ang. *To effeminat*, to make woman, deli-
cate, pervert.] Salut. Ea quasi venenis multa induta, corpus ani-
mumq; virilem effeminat. Cic. i. Tusc. Cogitationibus mole-
stissimis effeminamur. Cæli. lib. i. bell. Gall. Remollescere ho-
mines atq; effeminari ea re arbitrantur.
Effeminatus, m. f. Mollis & lascivus dicitur, qui animum gerit
muliebrem. [Gall. *effeminé*. Gal. *effeminé*. Ital. *Effemi-
nato*. Ger. *Wadisch* detei. Hisp. *Debilitar* a enflaquecer. Pol. *Zakoni-
syal, i. yu kospiyek*. Vng. *Cygea, ziga remonkerb*. Ang. *Effeminate*, delicate, doe, womanlike.] Cicero 3. Philip. Quum autem
omnis servitus mixta, tum vero intolerabilis est servire impo-
ritico, impudico, effeminato, nunquam ne in metu quidem so-
brius. Idem 4. Tusc. Nam videndum est in utriusq; nequid hu-
militatis, summissam, molle, effeminatum, fractum, abjectumq;
faciamus.
Effeminatus, m. f. [Pol. *Vyslyski, mogay*. Vng. *tegy gyenge
kolays*.] Apuleius in Apologia: Tunc effeminatissime, tua
manu cuiquam viro mortem intaxit?
Effeminare, adverb. Mulchritet. [Pol. *Wadisch, yu wadisch, yu-
wadi*. Gall. *effeminer* & *delicaterment*, to make of soft, effemi-
nate. Ital. *Delicatamente*, a se gia di femina. Ger. *Rach wadisch
gattung*. Hisp. *Enflaquecer* a enflaquecer, co gusa de mujer. Pol. *Najit
nich, yu wadisch, yu wadisch*. Vng. *Cygea, ziga remonkerb*. Ang. *Effeminate*, womanly.] Cic. i. Offic. Cavetq; nequid indecoré
effeminatève faciat.
Efferus, a, um. Dicitur quod iam factu edidit. [Pol. *Wadisch, yu
wadisch*. Gall. *Qui s'il deliré de sa partie*. Ital. *Quo la cosa di hana mandato
fieri il suo parte*. Ger. *Das iston adtem hat*. Hisp. *Caja que ha pa-
rido el parto*. Pol. *Takowa jest adtem, yu wadisch, yu wadisch*. Vng. *Az
mi s'ed le (sany)* ellé. Ang. *That hath laid the hatchel or brought
forth*.] Columella libro 7. capite 12: Primus effera parvas
amovendus est, quoniam tyrannicula nec recte nutrit. Item
lunius effertus pro factu qui emissus est. Idem libro 8. capite
3: Pullos non oportet singulos, ut quisque natus sit tollere,
sed uno die in cubili linece cum mane, & aqua ciboq; abstinere
dum omnes excludantur. Postero die quum grex fuerit ef-
fertus, hoc modo deponatur. Effertus quoq; dicitur quæ pater
delit, quasi frequenti partu lassata. [Pol. *Ta ktera
wadye poytal a*. Vng. *Mogalam*. Ang. *Which is part bringing
forth any more*.] Plinius lib. 10. cap. 53: Est autem tanta gallina
fecunditas, ut aliquæ sexagena pariant ova, aliquæ quoti-
die, aliquæ bis die, aliquæ intantum, ut effera moriantur. ef-
fertas dixit gallinas, foetu delectatas, encervatas, exhaustas &
lassatas: à similitudine mulierum, quas partus debiles reddit.
Efferta vires, per translationem dicuntur, quæ jam deso-
luerunt, vigoreq; pristino amisso clanguerunt. [Ger. *Etignt
tridit, mugel, tridit*.] Virgilius 3. Aeneid. fringentq; efferta
in corpori vires. Similitè effertam tellurem dicimus, ut idem
libro 1. Georg. Effertos cinerem immundam & jactare per
agros. Vbi Servius: Continua fertilitate lassata, sicuti etiam
frequenti partu effera dicitur mulier. Colum. in præf. 2. libri
Quod existiment ubertate nimia prioris ævi sangatum, & ef-
fectum solum, nequire pristina benignitate præbere mortali-
bus alimentis, Cic. in Catone: Libidinosâ & intemperata adu-
lescencia effertum corpus tradit senectuti: id est, debile & in-
firmum, quia vacuum viribus & encervatum.
Efferte, adverbium. Martialis lib. 2: Efferte graviter, citè, nequi-
ter, euge, beate. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Delicatement*, *vaivement*.
Ital. *Delicatamente*. Ger. *Wadisch*. Hisp. *Enflaquecer*, *delicatamente*, *va-
ivamente*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.]
Effor, Vide EFFARI.
Efforo, as. penult. corr. act. p. Perfuro. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Per-
fure*. Ger. *Durdbosen*. Hisp. *Perfurar*. Pol. *Perfuro*. Vng. *Perfuro*. Ang. *To bore
or pierce through*.] Colum. lib. 9. cap. 11: Est hiliis super, complu-
ribus locis per lanis efforatus.
Effrenatus, pro. prod. Dicitur qui frangum detredat, & pro
arbitrio nostro regi non potest, projectus, præceps, indomi-
tus. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effrené*, qui n'a ne freiné ne bré.
de. Ital. *Effrenato*, *senza regola* a *misera* a *freno*. Ger. *Wagelumpfen
wider vnd macteniger*. Hisp. *Desfrenado*. Pol. *Dycki, wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *Wadisch, yu wadisch*.] unde per translationem dicitur de
re quæ omnem egreduntur modum. Cicero de Arusp. resp.
Cujus ego de effrenato & præcipiti furore quid dicam? Idem
3. de Finib. Vt ægritudo quasi morsum aliquem doloris effi-
ciar, metas recessam quandam animi & fugam, lætitia profu-
sam hilaritatem, libido effrenatam appetentiam.

Effrenatus, m. f. superlat. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.] Senec. Epist. 86: Effrenatissimus moderantè
humilior major.
Effrenare, adverbium. Dissolutè, temerè. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Des-
frenément*, *effrenement*. Ital. *Effrenatamente*, *senza misura*.
Ger. *Wagelumpfen* mit *verhengen* *Waga*. Hisp. *Desfrenado*.
Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*. Ang. *To
modè tippen*. Ang. & *Wadisch, yu wadisch*.] Cicero 4. Tusc. An propter in-
finitum odium tyranni effrenatus in Arcuntum irascent. Ci-
cer. de Senect. Nullam capitaliorem pestem, quam volup-
tatem corporis hominibus dicat à natura datam, cupas volu-
ptatis avidæ libidines temerè & effrenatè ad ponendum is-
citarentur.
Effrenatio, onis, f. Impotentia, insolentia. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Des-
frenation*, *desbordement* de *raison*. Ital. *Desfrancia*. Ger. *Wagelumpfen*
stodhet. Hisp. *Desfrancia*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *Wadisch, yu wadisch*.] Cicero 3. Philip. Que effrenatio impotentis animi?
Effrenus, a, um, vel effrenus, & hoc effrene, Carens freno.
[Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Qui non ha freno*. Ger. *Wagelumpfen* *stodhet*.
Hisp. *Desfrancia*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *Wadisch, yu wadisch*.] Liv. 4. ab Urb. Frenos ut detrahant
equi, imperat & ipse princeps calcibus subditis cretus, ef-
freno equo in medios ignes inferunt.
Effrico, as. fricido excutio. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effricer* & *effricer*
fricant. Ital. *Effricer*. Ger. *Effricer* & *effricer* *oder abstraher*. Hisp. *Effricer*.
Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*. Ang. *To
rub out*.] Senec. epist. 96: At illis aut hebetibus & odium
aut mala consuetudine obfessis, diu rubigo animorum ef-
ficanda est.
Effringo, gis, act. Est vi quadam & impera frango, per-
frango. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effringere*, *perfringere*. Ital. *Effringere*.
Ger. *Effringere*. Hisp. *Effringere*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *To break*.] Cicero 3. Philip. Qui effrenatio impotentis animi?
Effruo, as. fruo, act. Est vi quadam & impera fruo, per-
fruo. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effruere*, *perfringere*. Ital. *Effruere*.
Ger. *Effruere*. Hisp. *Effruere*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *To break*.] Cicero 3. Philip. Qui effrenatio impotentis animi?
Effructus, m. f. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effructus*, *perfringere*. Ital. *Effructus*.
Ger. *Effructus*. Hisp. *Effructus*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *To break*.] Cicero 3. Philip. Qui effrenatio impotentis animi?
Effructus, m. f. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effructus*, *perfringere*. Ital. *Effructus*.
Ger. *Effructus*. Hisp. *Effructus*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *To break*.] Cicero 3. Philip. Qui effrenatio impotentis animi?
Effructus, m. f. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effructus*, *perfringere*. Ital. *Effructus*.
Ger. *Effructus*. Hisp. *Effructus*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *To break*.] Cicero 3. Philip. Qui effrenatio impotentis animi?
Effructus, m. f. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effructus*, *perfringere*. Ital. *Effructus*.
Ger. *Effructus*. Hisp. *Effructus*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *To break*.] Cicero 3. Philip. Qui effrenatio impotentis animi?
Effructus, m. f. [Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Gall. *Effructus*, *perfringere*. Ital. *Effructus*.
Ger. *Effructus*. Hisp. *Effructus*. Pol. *Wadisch, yu wadisch*. Vng. *Wadisch, yu wadisch*.
Ang. *To break*.] Cicero 3. Philip. Qui effrenatio impotentis animi?

evadendi vel effugiendi. Cic. 2. de Nat. deor. Alias esse cornibus amaras, alias habere effugia pennarum.

Effulcio, is, aq. Fulcio. [Γω σαμὰς ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Appuyer, affermis. Ital. Sostentare. Ger. Aufstehen. Hisp. Sostentar. Pol. Wypierać. Vng. Meg támaszom. Ang. To support, to uphold. Virgilius 7. Aeneid. Centum lanigeras maculat rursus bidentes: Atque harum effulsus tergo, stratisq; iacebat Velleribus.

Effulgeo, es, n. LVehementer fulgeo. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Luster van loer, versplendert. Ital. Risplendere grandemente. Germ. Hellig schenken ein grossen glanz von ihm herauf geben. Hisp. Mucha resplendece. Pol. Blaskaw sie, blaskaw. Vng. Tündölni, szilárdni, szilárdni. Ang. To shine, or glitter. Liv. 8. Bell. Pun. Nisi ex vehementi sole, qualis inter graves imbre nubes effulget, tanta via aqua, &c. Virgil. 8. Aeneid. instructo Matre videret Ferere Leucaten, aurorq; effulgere fluctus. Plin. lib. 4. cap. 1. Omnis Graecia fabulofitas, sicut & literarum claritas, ex hoc oritur sine effulit.

Effundo, is, aq. t. Extra spargere, profundo, emitto. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Verser, effunder en abondance. Ital. Spargere, spandere fuori. Ger. Aufgießen, aufschütten. Hisp. Derramar fuera. Pol. Wylanie. Vng. Ki öltöm. Ang. To pour out. Plaut. in Afin. Totamq; effudit fidem: id est, ipse quicquid in fidelia erat. Cicero pro Plane. Nunc timeo ne nihil tibi prater lachrymas queam reddere, quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti. & Per translationem, consumere. [Pol. Trącić. Vng. El öltöm, a veszegetem. Ang. To wash or spend wastefully.] Cicero lib. 2. Offic. Multi patrimonium effuderunt, inconsulte largiendo. Sic effundere ararium dicit Cic. 3. Tusc. pro exhaurire & inane reddere. Gracchus (inquit) quum largitiones maximas fecisset, & effudisset ararium, verbis tamen defendebat ararium. & Nonnunquam accipitur pro extempere, & magna cupiditate egredi. Cicero ad Brutum: Timore quodam percussa civitas, tota ad te se cum conjugibus & liberis effundebat. & Quandoq; emittere. Virgil. 3. Georg. ruanq; effusi cecere curas. & Quandoq; proficere, profligare. Salust. Effuso ac profligato peditatu, paulatim terro ducere ceperunt.

Effusio, quod interdum significat ipsum effundendi actum, ut quum effusionem aquae dicimus. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Effusion, effusion. Ital. Spargimento. Germ. Aufgießung. Hisp. Derramado a fuera. Pol. Wylanie. Vng. Ki öltöm. Ang. A pouring out. Cicero 2. de Nat. deor. Atq; aquae etiam admixtum esse calorem primum ipse loquitur, tum aquae declarat effusio: quae neq; congelat et frigoribus, neq; nive pruinaq; concreveret, nisi eadem se admixto calore liquefacta & dilapsa, diffunderet. Interdum ponitur pro largitione & prodigalitate. Cicero pro Rosc. Amerino: In hac vita, ludices, quos sumptus quotidianos, quas effusiones fieri putas?

Effusores, m. t. Qui patrimonium peculiumve temere & largè expendunt, dissipantq;. Verbum familiare D. Caes. Imper. August. Frid. 4.

Effusio, effusio, penultima prod. ineptè & inconsulte loquor. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Parler indistinctement, parler en vaine. Ital. Parlare imprudentemente, vane giare parlando. Germ. Her aus bitreden (ein vebölmiget geschwetz triden. Hisp. Hablar vanidades. Pol. Niebawnie mowie, waz wybaczenie. Vng. Trátságok, szótök. Ang. To speak so indiscreetly. Translatio iumpia a vase futili, quos patulo ore, fundo acuto, instabile, nihil in se continet. Terentius in Phorm. Eo peperam olim dixi, ne vos forte imprudentes fosis Effutiretis. Horatius in Arte poetica: Effutire leves indigna tragodia vestus. Varro: Evax verbum nihil significat, sed effusum naturaliter est. Nonius effutire exponit pro dicere cum mendacio: adducitq; Cicero. 5. Tusc. Ne hoc sic agit, ut ex tempore quasi effutire videatur.

Effutis, particip. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Cicero 2. de Divin. Quorum partim fleta appetit, partim effutita temere, nunquam ne medioeriter quidem cuidam, non modo prudenti probata sunt.

E ante **G**.

Egido, aq. p. Quod gelatum est dissolve. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Dégeler. Ital. Digiacciare, dileguare. Germ. Entfrieren. Hisp. Deshelar la cosa fria. Polon. Odmarzom. Vngar. Meg eládom. Ang. To thaw, to relent. Sidonius: Egelidarentur fribre glaciales.

Egidur, a, um. Quod de summo gelu aliquid remisit. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Dégeler, qui a est pas froid, ne aussi chaud, mais tiède. Ital. Tappo. Germ. Das taut ist; unnd doch nit auff bus bößst. Hisp. Conbia primero caliente. Pol. Odmarz y, stracnie zimna, szepiaw. Vng. Megeládom, sem hi sem huleg. Ang. Warmen, thawed. Suet. de August. Vngebatur sepius, iudabat ad flammã, deinde profundebatur egelida aqua, vel sole multo tepesãta. Ovi dicit: Sed gelidum Boream, egelidumq; Notum. Colum. lib.

10. Nunc est ver gelidum, nunc est mollissimus annus. Servius valde gelidum interpretatur, explicans locum illum Virgil. 8. Aeneid. Et procul egelido secretum flumine vidit.

Egens, egentis, omni. gen. t. Qui eget, pauper, tenuis. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Qui a tante & disette, disette, souffreteux. Ital. Bisogno. Germ. Durftig, mangelt, arm. Hisp. Pobre o menesteroso. Pol. Petybot, uboci, nielozatni. Vng. szeg kökötök, szegény. Ang. Poor, needy. Terent. Phorm. Egeos relicta est misera, ignoratur parent. Cicero de Amic. Quo circa & absentes adsunt, & egentes abundant, & imbecilli valent. Idem ad Attic. libro 14: Serviq; & egentes in lecta nostra cum facibus immisi. Plaut. Bacch. nequius nihil est Quam egens consilii servus.

Egentior, & egentissimus. [Pol. Vboci, Vng. szeg kökötök.] Cicero. Attic. libro 6: Nihil illo regno spoliatus, nihil rege egentius. Ad eundem libro 9: Egellates tot egenusimorum hominum.

Egeo, es, equi, n. f. Alicuius rei inopia laboro, indigeo. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Avoir faim & disette, avoir besoin, être en indigence & pauvre. Ital. Essere bisogno. Germ. Managt haben, durftig sein. Bel. Dohocem, derven. Hisp. Avar menester. Pol. Petybot, uboci, nielozatni, szegény. Vng. szeg kökötök, szegény. Ang. To need, to lack, to be in extreme poverty. Plaut. Cap. Quia tunc ipse eges in patria: nec tibi qui vivas, domi est. Cicero 2. de Finib. Qui consumptis patrimonium egent. Idem 2. de Divin. Magnificum illud etiam, Romanisq; nominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia literis non egent. Idem 2. de Natur. deor. Quae non modo, ut fierent, ratione egerunt, sed intelligi qualia sint, sine summa ratione non possunt. Hinc componitur indigeo, diuano.

Egens, penultima producta, m. f. Pauper, tenuis. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Avoir faim & disette, avoir besoin, être en indigence & pauvre. Ital. Essere bisogno. Germ. Durftig sein. Bel. Dohocem, derven. Hisp. Avar menester. Pol. Petybot, uboci, nielozatni, szegény. Vng. szeg kökötök, szegény. Ang. To need, to lack, to be in extreme poverty. Plaut. Cap. Quia tunc ipse eges in patria: nec tibi qui vivas, domi est. Cicero 2. de Finib. Qui consumptis patrimonium egent. Idem 2. de Divin. Magnificum illud etiam, Romanisq; nominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia literis non egent. Idem 2. de Natur. deor. Quae non modo, ut fierent, ratione egerunt, sed intelligi qualia sint, sine summa ratione non possunt. Hinc componitur indigeo, diuano.

Egestas, f. t. Paupertas, inopia, mendicitas, tenuitas. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Indigence, pauvreté. Ital. Povertà, bisogno. Germ. Durftigkeit, armut, mangel. Bel. Dohocem, derven. Hisp. Pobreza o menester. Pol. Petybot, uboci, nielozatni, szegény. Vng. szeg kökötök, szegény. Ang. Poverty, mendicancy, lack. Virgilius 1. Georg. labor omnia vincit Improbus, & duris urgens in rebus egestas. Cicero in Parad. Ita que istam paupertatem, vel potius egestatem ac mendicitatem tuam, nunquam obscure tulisti.

Egestosus, & egestus, ab egestate formatur, sicut & sobrio, sobriolus, Cyprianus: Quum nulla fuerit opportunitas scandalis, ubi transcentes quod prius est, egestosam habuerint mansionem. Hanc vocem apud classicos scriptores non temere inventis.

Egestro, pen. corr. ad. t. egesti, egestum. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Avoir faim & disette, avoir besoin, être en indigence & pauvre. Ital. Povertà, bisogno. Germ. Durftigkeit, armut, mangel. Bel. Dohocem, derven. Hisp. Pobreza o menester. Pol. Petybot, uboci, nielozatni, szegény. Vng. szeg kökötök, szegény. Ang. Poverty, mendicancy, lack. Virgilius 1. Georg. labor omnia vincit Improbus, & duris urgens in rebus egestas. Cicero in Parad. Ita que istam paupertatem, vel potius egestatem ac mendicitatem tuam, nunquam obscure tulisti.

Egestus, us, m. q. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Emporterment il en lieu, transport, vuidange. Ital. Vuotamento. Germ. Aufstragung, aufstrung. Hisp. sacramento a fuera. Pol. Wyprowniecie, wiprowniecie. Vng. Ki talyai, ki vetis. Ang. A carrying off or bearing out. Senec. 3. de Natura quæst. Quænam modum corpora nostra ad egestum venter exhaurit, &c.

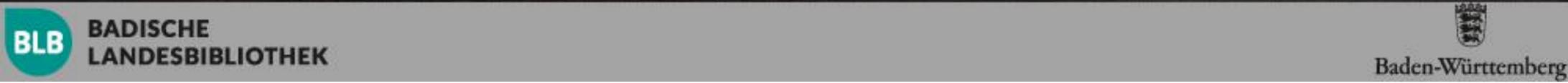
Egestio, ois, f. t. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Pol. Wyprowniecie. Vng. Ki talyai, ki vetis. Plin. Epistol. 159: Si Pallantis facultates adjuvare publicarum opum egestione contingeret.

Egermino, as, Germino, germina emitto. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Germier, bouter dehors, bourgeonner. Ital. Germogliare. Germ. Her auf sprossen, her auf wachsen. Hisp. Brotar y echar renuevo los arboles. Pol. Wyrastam. Vng. Ki szeltem, ki szialtam. Ang. To budde out. Columell. lib. 5. cap. 5: Spedancis scrobibus malleolus deponitur: qui cum egerminaverit ad unam materiam revocato. Idem lib. 4. cap. 17: Quæ infra trunci caput egerminaverit.

Egestas, Vide Egeo in EGES.

Ego, mei vel mihi, mihi, me, à me, pronomen primæ personæ. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Tractum à Graecis ἐγώ. Gal. te, moy. Ital. te. Ger. Ich. Hisp. Yo. Pol. ja. Vng. én. Ang. I.]

Egredi, deris, d. t. Extra gradior, exeo, prodeco. [ἔφουλο, ἐφούλο, ἐφούλο.] Gall. Sortir hors. Ital. Uscir fuori. Ger. Hinaus gehn.

gibem. Bel. Dutgae. Hisp. salis fuerit de logar. Pol. Michodje. Vng. K. meyer. Ang. To go forth or abroad. Terent. in Andria: Vnde egreditur: ibidem: Egreditur ab ea: id est, de domo eius. Cicero Senatu, libro 13: Erat enim magna suspicio, Parthos si ex Syria egredi atque irumpere in meam provinciam conarentur, &c. Idem 2. in Catil. Ipsum egredientem urbe profecuti sumus. Idem ad Attic. lib. 13: Quo facilius sustentari nos possemus, pedem e villa adhuc egredi non sumus. Dicimusque Egredior templo, & e templo, & templum: id est, gradior extra templum.

Egressus, & Egressio. [Egressus] motus, & egressus. Gall. sortement, sortie, issue. Ital. V. fura. Germ. Ausgang. Hisp. Aquella salida a fuera. Pol. Wychydz. Vng. Ki mevel, ki mevel. Ang. A going forth. Cic. in Pison. Itaque credo, si minus frequentia tua velis egresum orando atque celebrando, ac hominibus saltem bonis, ut Consulere non tristissimis, ut hostes aut proditores prosequerentur.

Egregius, a, um. Quasi ex toto grege electus, excellens, eminentis, & praestans. [Egregius] nichil aliud, quam egressus, & egressio. Gall. Qui est super de troppeus, excellent. Ital. Egregia scelta. Germ. Ausbundig, fortrefentlich, anstetisch. Bel. Dutgae. Hisp. Noble y principal, fenalado. Pol. Wybrani, wymanowi. Vng. Nettei ndobi, fepi fu. Ang. Excellent passing good. Terent. in Andr. Forma egregia, & aetate integra. Proprium comparativum non habet: quo tamen uti sunt veteres. Lucret. lib. 4: Nam nihil egregius quam res fecerit aptas A dubis. Iuvenalis etiam Lucretium imitatus ab egregie adverbio formavit comparativam egregius, pro magis egregie: Egregius (inquit) canas, meliusque miscuitus.

Egregie, adverbium, Excellenter, praclarè, quamvis etiam usurpetur pro valde: [Egregie] Gall. Excellentement. Ital. Egregiamente. Germ. Fortrefentlich. Hisp. Señaladamente. Pol. Osobliwie, wyzycie. Vng. Tetrefesiu, ndobifien, xepen disfretessen. Ang. Paf-fingly well. ut apud Terentium in Andr. Horum ille nihil egregie preter cetera studebat. Cicero Att. Dolabellam tibi valde placere video, mihi egregie.

Egula, Genus sulphuris, lanis suffitu molliorem candoremque inducens. Plinius libro 33. cap. 13: Tertio quoque generi unguis tantum est usus ad sufficendas lanas: quoniam candorem tantum mollioremque confert. Egula vocatur hoc genus.

Ergurgeto, as, penultima correpta, aet. p. Exhaustio. [Ergurgeto] fhuad. un p. Gall. Vuidet, enaier, iter debori. Ital. Vacuare, tanar fuerit. Germ. Aufstren, aufstren. Hisp. Vaciar, desinob-fhar. Pol. Wypzycie. Vng. Ki merem, ki w rfidm, ki hanyam. Ang. To mak voyde, to empty. Plaut. in Epid. Atque ergurgetum domo profuit.

E ante H

E.H. In notis antiquorum, ejus heres, vel ex hereditibus, vel ex hereditate. E.H. E. ex heres esto, vel ex hereditate est. E.H.O. L.L.N.R. ejus hac omnibus lege nihil rogavit.

Ehem, Interjectio est subito aliquid deprehendentis: cujus frequentis est usus apud Comicos. [Ehem] Ger. Ohs. Pol. Oba, woy, woy. Terentius in Eunucho: Quis hic loquitur? ehem, tunc eras hic mi Phaedria! Idem in Adolph. Ehem opportune, tepulum quærito.

Eheu, Interjectio est dolentis. [Eheu] abach. n. Gall. Helas. Ital. He, hai. Germ. Hei, ah, woy. Hisp. Ayme. Pol. Ach, och. Vng. Hay, gay. Ang. Ach, alace. Vng. 2. Eclog. Eheu quid volui misero mihi! Cicero antequam iret in exilium: Eheu conditionem temporis hujus.

Eho, Interjectio est ad se vocantis. [Eho] hu. n. Germ. Dia. Interdum etiam excitativa particula est, qua attentionem nobis parantur ejus cum quo loquimur. Terentius: Eho dic mihi, si omnes coniectum hunc in nuptias inimici vellent, quod nisi hoc consilium darent! Idem in Eunucho: Ehodum dic mihi, eho, ut fertur, forma? Idem in Andria: Ehodum ad me. Alias interjectio admirantis: ut apud eundem in Andria: Eho, an tute intellexisti hoc assinalzner.

E ante I

EIMO, In notis antiquorum. Eiusmodi. E.I.M.C.V. ex iure manum conferunt rogavit.

Ei, dativus ab is, ea, id, ei, uer. Aliquando habet qualitatis vim. Terentius in Andria: Eime ego ut adveser? hoc est, tali tam bono. In metro plerumque, mono syllaba dictio est, sicut Cui & Huic: hec quando cumque, etiam duarum syllabarum reperitur ubi (e) modo corripitur, modo producit. Iuvenal. juvenes hortantur, ut illam Ite viam pergant, & eidem incumbere festat. Lucretius libro 6: Scilicet & fluvius qui visus maximus ei.

Eia, [Eia] habab. n. Gall. La, ea, hay, fur, avant, or ea, or bien, hay avant, fur avant. Ital. He, fur, fur via. Germ. wotan/hay. Pol. Naps. Modo adhortantis est. Martialis lib. 2: Eia age, rumpe moras. Plautus in Epid. Eia verò age dic. Interdum corripientis. Terent. in Eunucho: Eia, haud sic decet. Varios prae-

rea usus habet, quos ex ipsa passim autoribus non difficile est deprehendere.

Eiaculator, aris, deponens, & Ejaculo activum, eminentis & longe jaculor. [Eiaculator] ramah. c. m. Gall. Dardel. Ger. Dardel. Ital. Lanciare. Germ. Hmas schusses / in die witterung. Hisp. Tirar a la carca. Pol. Wychydz. Vng. K. meyer, ki hanyam, ki lbdm. Ang. To shoot a farr of. Plin. lib. 4. cap. 12. In curia forum solitudo Athos ejaculatur ombra. Gellius lib. 14. cap. 19: Se in salum ejaculaverat. Ovid. 4. Metamorph. vincto h. stula plumbo scinditur, & tenui stridente foramine longas Eiaculatur aquas.

Ejero, Vide EIVRO.

Ejicio, a, l. Expello, extrudo, detrudo. [Ejicio] Gall. hup. c. m. Gall. letter hori. Ital. Scacciare fuori. Germ. Auswerfen. Bel. Dutgae. Hisp. Arrojar. Pol. Wychydz. Vng. Ki meyer, ki hanyam. Ang. To cast out. Cicero Terentia lib. 14: Ejicere nos magnum fore excludere, facile. Terentius in Eunucho: hoc non dico, sed hoc hinc nos: omni rerum, heus, vitiositas est. Vng. 2. Aeneid. Necnon Tarquinium ejectionem Poiffenna jubebat Accipere. Quandoque extendo. Idem 10. Aeneid. circosq; incumbit cernuus armo. Ejectum quoque pro naufrago idem posuit, aut certe pro eo qui vi tempore ad litus aliquod compulsum est. Idem lib. 4. Aeneid. ejectionem litore egrotum Europi. Ejicere absolute ponitur pro abortire, ut in Partum. Vng. 1. si servum. Dig. lib. 1. ad leg. Aquil. Si male pugno, vel equa ictu a te percussa ejectionem, Brutus aut Aquila tenet.

Ejedo, as, are, frequentativum. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

Ejedo, onis, f. [Ejedo] Gall. letter faucent hori. Ital. Gittar spessi fuori. Germ. Dst ddr vni. Hisp. Echaz a fuera muchas veces. Pol. Wylam. Vng. Ki hanyam. Ang. To cast out often. Plaut. Merc. Ne opprimeret imprudentem atque ejectionem, Favilla ejectionem, Idem 2. Metamorph. Aeneas ejectionem, Idem quinto Metamorph.

ejurat. Ad hunc etiam modum Cicero in Epist. ad Pætum: Tu autem, inquit, quid mihi bonam copiam ejures, nihil est. Vbi ejurare bonam copiam, accepit Cicero ex pro jure sibi non suppetere copiam aut facultates ad faciendum impendium eorum, quam Cicero pro joco ad eo petebat. Pro eodem etiam legitur Ejerare. Cic. 2. de Orat. Ejero, inquit, iniquus est quom esse admurmuratum: Ah, inquit, P. C. non ego illum mihi iniquum ejero, verum omnibus. Sunt tamen qui hoc in loco legant ejurare item alii qui dejero.

Ejusmodi, & per interpositionem unius syllaba, Ejustemodi, nomina sunt indeclinabilia, ex duobus genitivis composita, idem significantia quod talis. [EJUSTEMODI] Gall. De telle maniere ou façon, de même sorte. Ital. Di così tal maniera. Germ. Sooths der gestalt. Bel. Soofidat / seobaninge. Hisp. Della maniera. Pol. Tak. Vng. Olyam. Ang. In like, of the same sorte. Terentius in Andria: Nam qui cum ingenis cōstitatur ejusmodi, &c.

E. In nota antiquorum, Edita lex. E. L. G. B. E. L. Elanguit bonitas ejus.

Elabor, penultima producta, d. p. Effugio, excido, evado. [ELABOR] Gall. Escaper, se desrobber. Ital. Fuggire, stracciolare, scorrere. Germ. Entrinnen / entwischen. Hisp. Huir o desbarbar de lugar. Pol. Wybiec, wyjazać. Ang. To slide or slip away, to escape. Virgil. 2. Aeneid. Ecce autem elapsus Pynthi de cede Polices. Idem 2. Aeneid. Antenor potuit mediis elapsus Achivis Illyricos pertrare sinus. Significanter dixit Elapsus, quom vellet significare cum è manibus perit Græcorum ipsum comprehendendam evasisse. Sic Plantus in Capt. Ea spes elapsa est id est, effugit. Plantus ad Cicero: Magno cū labore particidarum elapsus sum us. Ad Herenn. lib. 3. Nec hoc alia de causa potest accidere, nisi quod ulsitate res faciliè è memoria elabuntur, insipientes è nova duntaxat in animo manent.

Elapsus, participium. [ELAPUS] Gall. Eschappé. Ital. Stampare. Germ. Entrannen / entwischen. Hisp. Desbarbar de lugar. Pol. Ten krom sie wnikul / wnikul. Vng. Ki vovekedet, ki szabaddal. Ang. Escaped. Cicero in Somnio Scipionis: Nam eorum animi qui se corporis voluptatibus dederunt, corporibus elapsi circum terram ipsam volitantur.

Elaboro, as, are, n. p. Valde laboro, operam do, otendo, enitor. [ELABORO] Gall. Prendre grand labour / et travail à faire quelque chose. Ital. Affaticarsi / erandimento. Germ. Starbitten / erwas mit verstaht zu erben / zu erben. Hisp. Mucho trabajar. Pol. Wstarać, staran się, Vng. Igem munkalkodtam. Ang. To labour or labour diligently, to take pain. Cicero. Apud hominem facillimum atq; humanissimum Plancum enitere, elaboro, vel ponis elaborare, effice, ut Plancus quem spero optimum esse, sit etiam melior opera tua. Idem 1. Offic. Ad quosdam res apulissimas, in his porissimum elaborabimus. Idem de Senect. Ha sunt exercitationes ingenii, hae curricula mentis in his desudans atq; elaborans, corporis vires non magno opere desidero. Idem 7. Philip. Omne enim curriculum indulsit nos in foro, in curia, in amicorum periculis propulsi in elaboratum est. Plin. lib. 34. cap. 3. Privatum Aegina cand elabororum superficiem duntaxat elaboravit. Elaboratus amor, Horat. Epod. 14. Cui persape cava testudine flevit amorem Non elaboratum ad pedem.

Elacatenes, elacatenae: Athenaeo pisces Catacei ex Thunno ortum genere ad salicandum idonei, quae salamenta melandrya vocantur. Est verò melandrye thunnus magnus sive Ocimus. Plin. lib. 9. cap. 13. Apud Festum Elacatena, sive (ut alii placet) Elacata, genus est salamenti quod vulgò vocatur melandrya. Col. lib. 8. cap. 19. Scombrii, Charchari, elacataq; ventriculos: & per singula enumerem, salamentorum omnium purgamenta. Plin. lib. 32. cap. ult. elacatenas inter pisces recenat.

Elactesco, scis, Est album fieri ad modum lactis. [ELACTESCO] Gall. se faire blanc, devenir blanc comme lait. Ital. Imbianchire. Ger. Weiß werden. Hisp. Emblanquecerse, haçerse blanco. Pol. Biały / imyć / imyć. Vng. Meg tisztulni, fehéredni. Ang. To waxe white, or to be turned into milk. Plin. lib. 10. cap. 21. Mirum, aquam radice addita, addensani sub dio, atque elactescere. Nonnulli legunt lactescere.

Elaxemproria: Id est, olei publicè eocmendi cura. Iurif. in leg. final. §. patrimonium, de Mun. & hon. Elaxempronia & Olipona (hoc est, leguminum comparandorum cura) apud Alexandrini patrimonii munus existimatur. Budæus in Pand.

Elaxon, [ELAXON] Gall. Huile. Ital. Olio. Ger. Öl. Hisp. Aceite. Pol. Oleum. Vng. Olaj. Latini oleum vocant. Ex quo componitur Elaxomeli. [ELAXOMELI] Oleum in Syria sponte ex ipsis oleis manans, sapore melleo, alvum molli, bilem detrahit. Vide Plin. lib. 21. cap. 4. Est etiam elaxon idem quod olivatum. Sed in

ea significatione apud Græcos scribitur, ελαίου per oxytonum & declinatur Elaxon, onisut Platon, onis.

Elæthésium, Latine unctorum, & fumitur pro loco ubi unctores corpora ungere solebant post lavationem. [Vng. Knebel.]

Elanguo, gues, n. f. Languore conficior, rabesco, languesco. [ELANGUO] Gall. N' en pouvoit plus, de venir debile, perdre courage. Ital. Languire. Germ. Entgegen schwach und ermüdet werden. Hisp. Enflaquecerse. Pol. Malość, si abiać. Vng. El lankadok, el hirnadok. Ang. To pine and weaken away. Plin. de Viris illustrib. Quomq; urdem capere posset, in Campaniam diverit, cujus delicia elanguit. Livius 3. bell. Pun. Neq; tamen elanguit cura hominum ea mora. Idem 5. ab Vibe: Differendo deinde elanguit res.

Elanguesco, scis, [ELANGUESCO] Gall. N' en pouvoit plus, de venir debile, perdre courage. Ital. Languire. Germ. Entgegen schwach und ermüdet werden. Hisp. Enflaquecerse. Pol. Malość, si abiać. Vng. El lankadok, el hirnadok. Ang. To pine and weaken away. Plin. de Viris illustrib. Quomq; urdem capere posset, in Campaniam diverit, cujus delicia elanguit. Livius 3. bell. Pun. Neq; tamen elanguit cura hominum ea mora. Idem 5. ab Vibe: Differendo deinde elanguit res.

Elaphoböfön, [ELAPHOBÖFÖN] Vng. Karátsan hána. Mensis est nomis apud Græcos, qui nostro Decembri ferè respondet: ita dictus à cervorum venatione, qui ex consuetudine, Dianæ eo mense offerbantur. Gaza tamen Februarium vetuit.

Elaphoböföcon, [ELAPHOBÖFÖCON] Herba est ferulacea, teste Plin. lib. 22. cap. 22. geniculata, digiti crassitudine, femine cotymbi, dependentibus foliis olivari, commendata in cibis, contra serpentium omniumq; aculeatorum ictus. Fama est, cervos herbae hujus pabulo serpentum moribus resistere: unde & nomè accepit. Nam ελαφός Græcis cervum, sive cervam significat, βόσχος verò pabulum.

Elaphoböföconid est, salvia apud Dioscorid. lib. 3. cap. 28.

Elape, Genus serpentis. Plin. lib. 23. cap. 5: Sallamentorum cibibus prodest à serpente percussis, & contra bestiarum ictus, micro subinde hausto, ita ut sub vesperam cibis vomitione reddatur: peculiariter à chalcide, cerasse, aut quas sepa vocant, aut elape, diptadève percussis.

Elapido, act. p. Lapidibus purgo. [ELAPIDO] Gall. Effriter, ôter / ôter les pierres d'un lieu. Ital. Nettare in campo da pietra. Ger. Von stein scäubern oder raumen. Hisp. Despedregar la tierra. Pol. Kamien ruszisz. Vng. Kétfal meg tisztítom. Ang. To riddle a place of stones. Plin. lib. 17. cap. 4: At in Syraculano agro advena cultor elapidato luto sole perdidit fruges, donec regressit lapides.

Elargior, gitis, d. p. Largior. [ELARGIOR] Gall. Faire largesse, donner largement. Ital. Donare. Ger. Aufgeben. Hisp. Dar largamente. Pol. Wdzić. Vng. Ki adom, el osztogatam. Ang. To give liberally, to laze out and wait. Liv. Possessoris, & magna pars partium Tribunis se jactare actionibus, principem civitatis elargiendo de alieno, popularem fieri querentes.

Elasisco, is, ere, Lassus fio. [ELASISCO] Gall. Se laisser, devenir las. Ital. Stancarsi. Germ. Müd oder taf werden. Hisp. Cansarse. Pol. Si abiać. Vng. El fáradok, el lankadok. Ang. To waxe weary, to decate. Plin. lib. 16. cap. 15: In arboribus tamen nimia germinatio elactescit.

Elatæ, ea, f. t. [ELATÆ] Vng. legényfa. Plin. lib. 12. cap. ult. Species est abietis unguentis nascens, quom alii palmam, alii spathen appellant. Dioscorides verò, Galenus, Aegineta, & Helychius elaten vocant tenerum palmæ germè, quod damq; profluentis fructus operimentum. Quorum sententia videtur verisimilior. Nam qui cum Plinio abietem inter unguentorum materias enumerat, non faciliè invenias.

Elacterium, n. f. Idemgen, Medicamenti genus est ex sylvestri cucumere confectum ad purgandam alvum accommodatum. Unde etiam à nostris medicis apuratorium dicitur, quod ventrè vehementer exagitet. Plin. lib. 20. cap. 1: Cucumem sylvestrem esse diximus multò infri à magnitudine fativire eo sit medicamentum quod vocatur elacteriū, succo expresso ex semine.

Elatine, elatines, pec. prod. form. gen. elatini. Herba, quae folia helixines habet, pusilla, pilosa, rotunda, semipedalibus ramulis quinque senive, à radice statim foliosis nascitur in segetibus, acerba gustu. Plin. lib. 27. cap. 9. Vulgus, teste Ruellio, vocat Rapistrū capivire. [POL. Kewoy. Ang. Renning bucke, or hind corne.]

Elatres, m. t. Idemgen, Lapis est ex genere hæmatitarum, ambustus præcipue utilis: ita dictus quandiu crudus est: nam coctus, Miltites appellatur. Autor Plin. lib. 36. cap. 20.

Elatro, as, Quasi quodam cū lattatu eloquor, & canina quadam mordacitate in lucem profero. [ELATRO] Gall. Abbayer. Ital. Baiare. Germ. Mit grossen geschrey / mit hunde belien etwas reden. Hisp. Ladrar como los perros. Pol. Wój / wójcie jako pies. Vng. Ki vótam. Ang. To bark, to speak aloud. Horatius libro 1. Epistol. ad Lollium: Alter rixatur de lana serpè caprina: Propu-

ram, cuius cutis ulcerosis quibusdā vallibus infestatur. Differt a cancro, quod hic partem corporis depascat: elephantia per totum corpus diffundatur. Plin. lib. 26. autor est elephantia in Italia ante Cn. Pompeii tempora non fuisse.

Elephantus, [ἑλεφαντίον, ἑλεφαντίος. Vng. *Elephantus*. An. *Elephantus*.] Qui morbo elephantia laborat. Lactantius lib. 4. Divin. inst. cap. 26. hos Elephanticos vocat. Leprosi (inquit) vere atque elephantici debent haberi, quos vel infania cupiditate ad scelera, vel insatiabiles voluptates ad flagitia compellunt. Elephantis, elephantis, m. a. & Elephantus, n. [ἑλεφάντης, Gall. *Elephantus*.] Animal est omnium terrestrium maximum, Europam incognitum, nisi ex Asia aut Africa inventum. Duos habet dentes, sive potius cornua, ex quibus fiunt opera eburnea. Cui de Senec. Nec nunc equidem vires desidero adolescentis: non plus quam adolescentis tauri, aut elephantis desiderabam. Idem 2. de Nat. deor. Manus etiam data elephantis, quia propter magnitudinem corporis difficiles aditus habebant ad pastum. Idem 9. Philipp. Roman. nepotem Antiochi elephantos alere prohibuerunt. Poetae nonnunquam elephantum pro ebore posuerunt, more Græcorum, qui τῆς ἐλέφαντος ἀπὸ τοῦ ἐλέφαντος ἔλεφαντος, & belluam & ebur intelligunt. Vng. lib. 3. Geop. In foribus pugnam ex auro, solidoque elephanto. Elephanti diennio ætate gravescunt, nec amplius quam semel progrediuntur, nec plures quam singulos vivunt annos trecentos. Hæc primū vidit Italia, Pythi regis bello in Lucania, unde & bovis lucas nominavit, vocarent bovem. Elephantus ætate non plus quam haberet, vocarent bovem. Elephantus ætate non plus quam haberet, vocarent bovem. Elephantus ætate non plus quam haberet, vocarent bovem.

Elephantus, [ἑλεφάντης, Gall. *Elephantus*.] Animal est omnium terrestrium maximum, Europam incognitum, nisi ex Asia aut Africa inventum. Duos habet dentes, sive potius cornua, ex quibus fiunt opera eburnea. Cui de Senec. Nec nunc equidem vires desidero adolescentis: non plus quam adolescentis tauri, aut elephantis desiderabam. Idem 2. de Nat. deor. Manus etiam data elephantis, quia propter magnitudinem corporis difficiles aditus habebant ad pastum. Idem 9. Philipp. Roman. nepotem Antiochi elephantos alere prohibuerunt. Poetae nonnunquam elephantum pro ebore posuerunt, more Græcorum, qui τῆς ἐλέφαντος ἀπὸ τοῦ ἐλέφαντος ἔλεφαντος, & belluam & ebur intelligunt. Vng. lib. 3. Geop. In foribus pugnam ex auro, solidoque elephanto. Elephanti diennio ætate gravescunt, nec amplius quam semel progrediuntur, nec plures quam singulos vivunt annos trecentos. Hæc primū vidit Italia, Pythi regis bello in Lucania, unde & bovis lucas nominavit, vocarent bovem. Elephantus ætate non plus quam haberet, vocarent bovem. Elephantus ætate non plus quam haberet, vocarent bovem.

Eleutheria, orum, n. [ἑλεθηρία, ἑλεθηριος. Vng. *Eleutheria*.] Sacra quæ dā apud Samios, et equum: hoc est, Amori deo dedicata. Eleutheria item dicebantur lætiores epulæ, quas servi libertate donati celebrabant. Plaut. in Persa: Basilicæ agito eleuthera.

Elice, Vide HELICE.

Elicio, cis, pen. cor. cui, citum, a. t. Educo, extraho, allicio. [ἐλίσσω, Gall. *Attirare, tirer hors*. Italic. *Hiccare, tirar fuori*. German. *Heraus ziehen*. Hispan. *Attirar por fuera, sacar a fuera*. Polon. *Wyciągać*. Vng. *ki vonjotin, ki nyjotin*. An. To pike or draw out, to allure. Plaut. in Bacch. Ve cum ex luto ceno properè hinc eliciat foras. Plin. lib. 19. cap. 5. Saporem autem asper, & medicamenti instat ad eliciendas alvos. Ovidius: Credibile est lacrymas elicuisse deo. Cicero 1. de Orat. Verbum ex eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.

Elicio, as, frequentativum formatum à verbo Elicio. [ἐπισφαιρῶ, ἑπισφαιρῶ. Vng. *Cyankorta, ki nyjotin, ki vonjotin*.] Plautus in Afin. lbo ad verium, atque elicido quicquid illud sit. Hoc est, eliciam.

Elicio, pen. corr. m. t. Sulci aquarii per quos aqua collecta ex agro educatur: ab eliciendo dicitur. [ἐλίσσειον, ἑλίσσειον. Gall. *Peto fosse*. Vng. *székely*. Italic. *fosse, canale*. Pol. *Wyciągać*. An. To pike or draw out, to allure. Plaut. in Bacch. Ve cum ex luto ceno properè hinc eliciat foras. Plin. lib. 19. cap. 5. Saporem autem asper, & medicamenti instat ad eliciendas alvos. Ovidius: Credibile est lacrymas elicuisse deo. Cicero 1. de Orat. Verbum ex eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.

Elicio, as, frequentativum formatum à verbo Elicio. [ἐπισφαιρῶ, ἑπισφαιρῶ. Vng. *Cyankorta, ki nyjotin, ki vonjotin*.] Plautus in Afin. lbo ad verium, atque elicido quicquid illud sit. Hoc est, eliciam.

Elicio, pen. corr. m. t. Sulci aquarii per quos aqua collecta ex agro educatur: ab eliciendo dicitur. [ἐλίσσειον, ἑλίσσειον. Gall. *Peto fosse*. Vng. *székely*. Italic. *fosse, canale*. Pol. *Wyciągać*. An. To pike or draw out, to allure. Plaut. in Bacch. Ve cum ex luto ceno properè hinc eliciat foras. Plin. lib. 19. cap. 5. Saporem autem asper, & medicamenti instat ad eliciendas alvos. Ovidius: Credibile est lacrymas elicuisse deo. Cicero 1. de Orat. Verbum ex eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.

Elicio, as, frequentativum formatum à verbo Elicio. [ἐπισφαιρῶ, ἑπισφαιρῶ. Vng. *Cyankorta, ki nyjotin, ki vonjotin*.] Plautus in Afin. lbo ad verium, atque elicido quicquid illud sit. Hoc est, eliciam.

Elioth, otis, m. a. [ἐλιόθη, ἑλιόθη. Gall. *Eleuthia*.] Sacra quæ dā apud Samios, et equum: hoc est, Amori deo dedicata. Eleutheria item dicebantur lætiores epulæ, quas servi libertate donati celebrabant. Plaut. in Persa: Basilicæ agito eleuthera.

Elice, Vide HELICE.

Elicio, cis, pen. cor. cui, citum, a. t. Educo, extraho, allicio. [ἐλίσσω, Gall. *Attirare, tirer hors*. Italic. *Hiccare, tirar fuori*. German. *Heraus ziehen*. Hispan. *Attirar por fuera, sacar a fuera*. Polon. *Wyciągać*. Vng. *ki vonjotin, ki nyjotin*. An. To pike or draw out, to allure. Plaut. in Bacch. Ve cum ex luto ceno properè hinc eliciat foras. Plin. lib. 19. cap. 5. Saporem autem asper, & medicamenti instat ad eliciendas alvos. Ovidius: Credibile est lacrymas elicuisse deo. Cicero 1. de Orat. Verbum ex eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.

Elicio, as, frequentativum formatum à verbo Elicio. [ἐπισφαιρῶ, ἑπισφαιρῶ. Vng. *Cyankorta, ki nyjotin, ki vonjotin*.] Plautus in Afin. lbo ad verium, atque elicido quicquid illud sit. Hoc est, eliciam.

Elicio, pen. corr. m. t. Sulci aquarii per quos aqua collecta ex agro educatur: ab eliciendo dicitur. [ἐλίσσειον, ἑλίσσειον. Gall. *Peto fosse*. Vng. *székely*. Italic. *fosse, canale*. Pol. *Wyciągać*. An. To pike or draw out, to allure. Plaut. in Bacch. Ve cum ex luto ceno properè hinc eliciat foras. Plin. lib. 19. cap. 5. Saporem autem asper, & medicamenti instat ad eliciendas alvos. Ovidius: Credibile est lacrymas elicuisse deo. Cicero 1. de Orat. Verbum ex eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.

Elicio, as, frequentativum formatum à verbo Elicio. [ἐπισφαιρῶ, ἑπισφαιρῶ. Vng. *Cyankorta, ki nyjotin, ki vonjotin*.] Plautus in Afin. lbo ad verium, atque elicido quicquid illud sit. Hoc est, eliciam.

Elioth, otis, m. a. [ἐλιόθη, ἑλιόθη. Gall. *Eleuthia*.] Sacra quæ dā apud Samios, et equum: hoc est, Amori deo dedicata. Eleutheria item dicebantur lætiores epulæ, quas servi libertate donati celebrabant. Plaut. in Persa: Basilicæ agito eleuthera.

Elice, Vide HELICE.

Elicio, cis, pen. cor. cui, citum, a. t. Educo, extraho, allicio. [ἐλίσσω, Gall. *Attirare, tirer hors*. Italic. *Hiccare, tirar fuori*. German. *Heraus ziehen*. Hispan. *Attirar por fuera, sacar a fuera*. Polon. *Wyciągać*. Vng. *ki vonjotin, ki nyjotin*. An. To pike or draw out, to allure. Plaut. in Bacch. Ve cum ex luto ceno properè hinc eliciat foras. Plin. lib. 19. cap. 5. Saporem autem asper, & medicamenti instat ad eliciendas alvos. Ovidius: Credibile est lacrymas elicuisse deo. Cicero 1. de Orat. Verbum ex eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.

Elicio, as, frequentativum formatum à verbo Elicio. [ἐπισφαιρῶ, ἑπισφαιρῶ. Vng. *Cyankorta, ki nyjotin, ki vonjotin*.] Plautus in Afin. lbo ad verium, atque elicido quicquid illud sit. Hoc est, eliciam.

Elicio, pen. corr. m. t. Sulci aquarii per quos aqua collecta ex agro educatur: ab eliciendo dicitur. [ἐλίσσειον, ἑλίσσειον. Gall. *Peto fosse*. Vng. *székely*. Italic. *fosse, canale*. Pol. *Wyciągać*. An. To pike or draw out, to allure. Plaut. in Bacch. Ve cum ex luto ceno properè hinc eliciat foras. Plin. lib. 19. cap. 5. Saporem autem asper, & medicamenti instat ad eliciendas alvos. Ovidius: Credibile est lacrymas elicuisse deo. Cicero 1. de Orat. Verbum ex eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.

Elicio, as, frequentativum formatum à verbo Elicio. [ἐπισφαιρῶ, ἑπισφαιρῶ. Vng. *Cyankorta, ki nyjotin, ki vonjotin*.] Plautus in Afin. lbo ad verium, atque elicido quicquid illud sit. Hoc est, eliciam.

Germ. *Tersheit / aufgesetzt*. Hisp. *Elegido*. Pol. *Wohrauy*. Vn. *Valskattu*. Ang. *Choofted, elsted*. Cicero 1. de fin. Electis verbis dicitur res.

ELECTUS, us, ui. [Vn. *Valskattu*. An. *A choise*.] Ovid. Epist. 2. In necis electu parva futura mora est.

ELEGANS, pen. corr. om. t. Nomen est, non participium, ab hoc verbo eligo deductu, ut Cicero de optimo dicendi genere inuere videtur, quum inquit: Nam si ut in epularum apparatu magnificentia recedens, non se parcum solam, sed etiam elegantem videri vult, eliget quibus utatur. Sunt enim pleræque aptæ huius ipsius orationis de quo loquitur, parsimonie. Est igitur elegans idem quod cultus, ornatus, politus. [Id. *ibid.* *paphor.* *phindat*. *usurdor*. *xngd.* *xngp.* *xngp.* *Gal.* *De chon.* *elstite*. *bean*. *ital.* *ard.* *Ital.* *Elegante*. *polito*. *Ger.* *Wohrauy*. *stän* *Bel.* *Verthiert*. *stän* *Hisp.* *Linda*. *galana* *y* *gentil*. *Pol.* *Cydui*. *pielony*. *nadobny*. *Vng.* *Eke*. *scip.* *Ang.* *Neate*. *stare*. *gay* *pratiestricke*. *and* *trimme*.] Cicero 2. de Fin. Nemo nostrum istuc generis afortos iucunde putat vivere, mundos, elegantes, optimis cocis, piscibus, piscatu, aucupio, venatione, &c. Terent. Eunucho. Regem elegantem narras. Idem: Quum ipsam me noris, quam elegans formatum spectator sicut. Vbi Donatus: Elegans spectator est qui sit cunctis & fastidiosi iudicii, cui non quid placet facile. Cicero 6. Ver. Vide ne ille non solum temperantia, sed etiam intelligentia te atque istos qui se elegantes dici volunt, vicerit. Apud antiquos usque ad Catonis tempora elegans non honoris, ut hodie, vocabulum erat, sed reprehensionis, & vitii. Gell. lib. 11. cap. 2. Elegans homo non dicebatur cum laude, sed id ferè verbum ad atatem M. Catonis, vitii, non laudis fuit. Caro libro de Moribus: Avaritiam omnia vitia habere putabant: sumptuosus, cupidus, elegans, vitiosus, iratus, qui habebatur, et laudabatur. Ideo Mar. Tullius Lucio Crasso & Sexvola non meram elegantiam, sed multa parsimonia mistam laudi dedit in lib. de clar. Orat.

ELEGANTIA, f. p. Munditia, lausitia, cultus, ornatus: ab eligendo, ut putatur, dicta. [MNUT *upheerub.* *pharydia*. *usurdor*. *Gall.* *Bonne* *grace*. *elegance*. *magnificence*. *humilité*. *Ital.* *Eleganza*. *politezza*. *nettezza*. *Ger.* *Ehne*. *stetigat*. *Hisp.* *Linda*. *galana*. *y* *gentil*. *Pol.* *Cydui*. *pielony*. *Vng.* *Eke*. *scip*. *Ang.* *Neate*. *stare*. *gay* *pratiestricke*. *and* *trimme*.] Cicero in Orat. Fucan vero medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur: elegantia modo & munditia remanebit. Idem 2. de Fin. Contemnit enim differendi elegantiam, confusus loquitur. Idem 3. de Fin. Agricultura quæ abhorret ab omni politione elegantia. Hæc tamen apud veteres non ad ingenii opera, sed duntaxat ad nimis amœnum, lautumque cultum ac victum applicabatur, nec sine vitio erat: nunc elegans solum laudando dicitur: Elegans oratio. Est enim elegantia orationis virtus quæ facit ut unumquodque verbum pure aperteque dici videatur. Huius duæ sunt partes: latinitas, & explanatio. Latinitas, quæ sermonem purum servat ab omni vitio. Explanatio est, quæ reddit aptam & dilucidam orationem. Ea duabus rebus comparatur, scilicet ut usitatis verbis utamur & propriis. Vilitata sunt, quæ versantur in consuetudine quotidiana. Propria sunt, quæ ejus rei de qua loquimur, verba sunt, aut esse possunt.

ELEGANTER, adverbium, Politè & propriè. [usurdor. *Gall.* *Elegamment*. *de bonne* *grace*. *coliment*. *incognonement*. *Ital.* *Elegantemente*. *politamente*. *Ger.* *stetigat*. *Hisp.* *Linda*. *galana* *y* *gentilmente*. *Pol.* *Cydui*. *nadobny*. *Vng.* *Eke*. *scip*. *Ang.* *Neate*. *stare*.] Vt Eleganter disputare. Cicero 4. Acad. Idem 2. de Fin. Hoc ipsum elegantius poni meliusque potuit. Idem ad Brutum: Tibi is exponet qui & optimè omnia novit, & elegantissimè expedire, & deterre ad te potest. Cicero Lucio li. 5: Ad consolandum autem cum illa valent, quæ elegantet copioseque collegisti.

ELIMINO, as, penultima correpta, act. p. Extra limen ejicio, excludo. [usurdor. *Gall.* *Faire* *sortir* *hors* *de* *la* *maison*. *Italie*. *Cacciare* *di* *casa*. *maner* *fuori*. *Ger.* *Zum* *Haus* *hinaus* *stossen* *fur* *die* *Thür* *hinaus* *stossen*. *Hisp.* *Dellarar* *de* *el* *car* *de* *casa*. *Pol.* *Zodyni* *wipicham*. *Vngar.* *Azayron* *ki* *retim*. *ki* *rekesidim*. *Ang.* *To* *hurl* *or* *thru* *out* *of* *door*.] Pomponius ad Nonium: Eliminabo extra ædes conjugem. Ennius Medea: Exule antiqua herilis, fida custos corporis, quod sic extra ædes eliminatur. Eliminare dicta, dixit Horatius libro Epistolarum pro enuntiare, quasi extra limen efferre. ne *(inguit)* *hdos* *inter* *amicos* *Sit*. *qui* *dicta* *foras* *eliminet*. *Epist.* *lib.* *1.* *25.*

ELIMO, as, act. p. Lima polio, perpolio. [usurdor. *Gall.* *Limer*. *glimer*. *polir* *à* *la* *lime*. *ou* *mettre* *en* *lima*. *Ital.* *Limare*. *lavorare* *con* *lima*. *Pol.* *Polenic*. *piel* *ka* *aciperam*. *Vng.* *Meg* *teglim*. *Meg* *simu*. *im*. *tilitem*. *Ang.* *To* *cut* *of* *nish* *a* *file*. *to* *polish* *and* *mak* *smooth*.] Ovidius 4. Metamor. -extemplò graciles ex ære catenas, Retiaque & laqueos quæ lumina fallere possent, Elimat. & Inde

per translationem, dicimus elimare opus aliquod, Ornate & absolute conficere. Cicero Attico, li. 16. Velim quidem aliquod elimas ad me. Accipitur etiam interdum elimare pro lima abradere. Plinius libro 34. capite 18. Alii elimatam scobrem sicili crudo coquunt in caminis.

ELIMATOR, is, Politor, ab elimando: hoc est, expoliendo. [Vn. *Meg* *teglim*. *Meg* *simu*. *im*. *tilitem*.] Tertullianus lib. 4. ad verum Marcionem: Significantis Christum esse verum discipulum & elimatorem macularum humanarum.

ELINGUATUS, Qui linguam non habet. [usurdor. *Gall.* *Qui* *n* *a* *point* *de* *langue*. *Ital.* *Senza* *lingua*. *German.* *Zungenlos*. *Hisp.* *Sin* *lengua*. *Pol.* *Bez* *jezyka*. *wieni*. *Vng.* *Nyelvelen*. *Ang.* *Tongueless*.] Cornelius Fronto de diftente, vocat. Elinguis habet linguam, sed usu ejus caret: Elinguis 1. milit.

ELINGUIS, gue, om. t. Qui mutus est & loqui non potest, etiam si linguam habeat. [usurdor. *Polon.* *Niem*. *Vng.* *Nim*. *Ang.* *Dumm*. *that* *can* *not* *speak*.] Cicero pro Flacco: Cornutus & elinguis reddidit. Idem de clari oratoribus: Praefertur quum Fannius nunquam sit habitus elinguis. Plinius in Epistolis: si dem prospeximus curiam, sed curiam trepidam de elinguis: quum dicere quod velles, periculosum: quod velles, miserum esset.

ELINGUO, as, Linguam extraho, seu lingua privo. [usurdor. *Gall.* *Elinguer*. *olter* *la* *langue*. *Ital.* *Privare* *della* *lingua*. *Ger.* *Enten* *die* *Zung* *aussprechen* *abhaben*. *Hisp.* *Deslinguar*. *o* *tar* *la* *lengua*. *Pol.* *Wyk* *wycygnac*. *Vng.* *Nyelvelen* *la* *nyelv* *metezem*. *Ang.* *To* *mak* *tongueless*.] Plautus in Aulul. Si heri, ego te non elinguendam dederò usque ab radicibus, impetro, autò que sum, ut me cuius castrandum lores.

ELIQUO, as, pen. corr. act. p. Liquidum facio: ut quem unum, argentum, vel plumbum igni dissolvimus. [usurdor. *Ital.* *Liquare*. *Gall.* *Faire* *fondre* *et* *mettre* *en* *liqueur*. *Pol.* *roztopiac* *liquor*. *Ital.* *Far* *liquido*. *Ger.* *Schmelzen*. *Hisp.* *lique* *para* *de* *el* *sta* *sin* *hex*. *Pol.* *Roztopiac* *symolow*. *Vng.* *roztopiac* *to* *metezem*.] Senec. libro 3. Natur. quæst. Et in Clusoneo Rhodiorum fons, qui post aliquantum interitum temporis facta quadam turbida ex intimo fundit, donec liberatus eliquatusque est. Est etiam eliquare, molliter canere, & cum lenocinio quodam vocis, ut inquit Cornutus, pronuntiare. Pers. Sat. 1. plorabile si quid, Eliquat in nero supplantat verba palato. Præterea aliquando idem quod consumere. Cornutus in Pers. Sat. 5. Eliquat & consumere annos.

ELIQUAMEN, n. t. Quod eliquatum est ex re aliqua, ut ex omnibus, aut piscibus: vulgus salinariam vocat. [usurdor. *Ital.* *Liquore* *stremato*. *solato*. *German.* *Die* *ausgeschmitten* *ist* *das* *so* *fonte* *druste*. *Hisp.* *La* *montaña* *de* *esta* *derrida*. *Pol.* *Warygnie*. *Vngar.* *Lea*. *olvaszet* *hay*. *Ang.* *Drilling* *up* *up* *the* *well*.] Columella lib. 3. cap. 14. Abstineatque fete ab omnibus redolentibus esculentis: ut sunt salsamenta, & eorum omnia eliquamina.

ELIQUESCO, is, Liquidus fio. [usurdor. *Gall.* *Se* *fondre* *et* *revenir* *en* *liqueur*. *Ital.* *Fondersi*. *liquescere*. *Ger.* *Bersameten* *in* *Wisch* *ist* *das* *Wasser* *werden*. *Hisp.* *Derrunse*. *hacer* *claro* *y* *sin* *hex*. *Pol.* *Roztopiac* *in* *nie*. *Vng.* *El* *olvadik*. *Ang.* *To* *mel*. *to* *be* *about* *to* *mel*.] Var. 1. de Re rust. de eliquens: Alia ad cibum eligitur, alia ut eliquetur, ac non solum corpus intus ungat, sed etiam extrinsecus.

ELITIS, Helixne apud Dioscor. lib. 1. cap. 42.

ELIUM, secundum Theodorum, libum syvestre, libro 1. capite 138.

ELIXIR: id est, quinta essentia. Sic enim Arabes vocant spiritum ab auto, vel herba, aut vino rite extractum spiritumque.

ELIXATIO, In universum quidem est, indefinita in humore essentis concoctio, ab humido calore facta. Aristot. libro 4. Meteor.

ELIXIS, a, um, Aqua coctus. [usurdor. *Gall.* *Coctus* *en* *bonili*. *Ital.* *Lasse*. *alfo*. *Ger.* *Ocfonen*. *Hisp.* *Caydo* *en* *agua*. *Pol.* *Woczony*. *Vng.* *Isz*. *An*. *Soldem* *in* *water*. *Pol.*] Elixum *(inquit* *Nonius)* est quicquid aqua molliat, vel decoquitur. Nam lixam aquam veteres dixerunt: unde & lixæ dicitur, qui militibus aquam ad castra, vel ad tentoria solent fere. Horat. 2. Serm. Sat. 2. -at simul asis Miseneris elixa, simul conchylia turdis. Ovid. 4. Fast. Candidus elixæ miscetur calicis herba. Plaut. Poenulo: Milphio, heus Milphio, ubi es. Aliam apud te, eccum. A G. At ego elixum volo. Varro autem per translationem Calceos elixos scribit, quasi madefactos: ut est caro que elixatur. In pavimento *(inquit)* non aude facere lixam: at in humum calceos facis elixos.

ELIXO, as, Aqua coquo. [usurdor. *Gall.* *Coctus* *en* *bonili*. *Ital.* *Lasse*. *alfo*. *Ger.* *Ocfonen*. *Hisp.* *Caydo* *en* *agua*. *Pol.* *Woczony*. *Vng.* *Isz*. *An*. *Soldem* *in* *water*. *Pol.*] Elixum *(inquit* *Nonius)* est quicquid aqua molliat, vel decoquitur. Nam lixam aquam veteres dixerunt: unde & lixæ dicitur, qui militibus aquam ad castra, vel ad tentoria solent fere. Horat. 2. Serm. Sat. 2. -at simul asis Miseneris elixa, simul conchylia turdis. Ovid. 4. Fast. Candidus elixæ miscetur calicis herba. Plaut. Poenulo: Milphio, heus Milphio, ubi es. Aliam apud te, eccum. A G. At ego elixum volo. Varro autem per translationem Calceos elixos scribit, quasi madefactos: ut est caro que elixatur. In pavimento *(inquit)* non aude facere lixam: at in humum calceos facis elixos.

em. hennir. Ital. Luffare, cocere à luffo. Ger. Sieden toffen. Hifp. Coze en aqua. Polon. Womiarum. Vn. Mez fozom. Ang. To feeb in water, to boyle. J. L. Valla: Quod in prandio carnes qualdam parum claxat.

Elleborine, teste Plinio lib. 7. cap. 9. Herba est exiguis foliis, quæ alio nomine Epigactis dicitur.

Elleborum, n. f. [Eilborum]. Gallic. Herbe appellee des Latins Ve-ratrum. Ital. Veratru herba. Germ. Riefwur. Hifp. El veratrum. Pol. Czarna ciemierzyca: item biala ciemierzyca. Vn. 324. p. a. An. The beares foote, an beares foote. Herba est insignem pur-gandi vim habens: quæ Latini veratrum appellant. Hæc due sũt species, album & nigrum. Elleborum album, dicitur ad huc, fuba habet plantaginis, aut beca sylvestris, sed breviora, nigrioraque, & canalium dorfo rubentia, caulem qui un-cialem, ferulaceum, bulborum tuncis obvolutum, radicem cepæ modo multia fibris capillatam. Præstantissimum nasci-tur in Anticyra insula, ubi & tutillimè sumebatur, cerebri pur-gandi gratia. Vnde factum est ut quos cerebro minus tano esse velimus significare, Anticyram navigare iubeamus. Elle-borum nigrum, dicitur pida, Romanis veratrum nigrum di-citur, à Græcis etiam Melampodium, à Melampo de quodam o-vium pâtre, qui eo Præcidas furentes fecit perianasse. Fo-lia habet Platani, sed minorâ, & spondylis proxima, pluribus in-dicant, nigrioraque & subaspera, caulem scabrum, florem ex purpureo candidantem, & vix modo racemofum: semina ems, quod Sesamoides vocatur. & libe elleborum: m. s. i. s. f. Quod adagio Antiochianes in Vespis significat infan-tem quempiam. Vide dicitur, n. s. i. s. f. pro infante. Qui ergo patum animo constant, dicitur dicitur esse, elleboro opus habere dicuntur: quod elleborum purgare cerebrum: ideoque curare infaniam, antiquis creditum sit.

Elum, Vide EGVVM.

Elychnium, n. f. [Elychnium]. Gall. La merche d'une lam-pe à chandelle, leucopha. Italic. Steopino, lucinolo. German. Der wach in dem tuch. Bel. En temet. Hifpan. Mercha del candil. Pol. Kozni karyzina, albo wianiec. Vn. Meis gyettya bel. An. The works or work of a candle. Dicitur funiculus ille papyraceus, seu spatteus, canabinæve aut flupæus in lychno, qui oleo af-fuso lumen præbet. Plinius: Et de medulla eius elegantium lu-cernarum elychnia fiunt. Idem libro 23. capite 4. Elychnia ex vasa fiunt claritatis præcipua: ex oleo lumen obscurum propter nimiam pinguitudinem.

Elobi, n. f. Genus marium (inquit Iulius Pollux) à fi-bris auium, quas Græci dicitur vocant.

Elinthides, n. f. Vermes ex genere lumbricorum. Sunt autem in duplici differentia, teretes & lati: ut docet Gal. l. ult. method. cap. ult. Nominativus singularis est Elinis.

Eloco, docas, are, act. p. Est precio aliquid utendum do, lo-co: dicitur. Gall. Faire changer de lieu, ex place, aller d'un lieu en un autre. Ital. Allogere, affittare. German. Wofstehen. Hifpan. Arrendar à otro por alquilar. Polon. Naimiare. Vngar. bõbõ alom. Ang. To give, or to let out to hire. ut, Elocare iu-dum, est certo pretio ejus usum alicui concedere. Cicero quanta Verina: Xenon ad se pertinere negabat: fundum elo-caum esse dicebat. Elocare boves. Columella lib. 1. cap. 7. Et maxime vexant servi qui boves elocant, eosdemque & cetera peccora male pascunt. Elocare sese curandum. Plinius lib. 26. capite 1. Siquidem certum est Manilium Cornutum ex prætoris legatum Aquitanicæ provincie H. S. C. C. elo-casse in eo modo curandum sese. & Elocare funus. Plinius libro 31. Afes ergo contulit populus & funus elocavit. [Vngar. El adu fernek adoi.] Elocare filiam est eam viro tradere.

Elocutio, Vide ELOQVOE.

Elogium, n. f. [Elogium]. Gallic. Tes-timonium, & rapport qui se fait d'un, inscription de manoir, Ital. Testimonio, testimonio. Ger. Ein Zeugniß, farnemitt: ein bezeugen vnd tithide Zeugniß. Hifp. Testimonio o testificacion que se da en honra o vituperio de alguno. Polon. Swiadectwo, debre okim polu mal a. Vng. Vata kirbi valo bizonsag vtel, disfired. Ang. A report to the praise or dispraise of a thing. Testificatio de aliquo honoris vel vituperationis causa. Vituperationis. Quintilianus: Non est, iudices, quod putatis ideo nullum a djectum ad eorum hereditationem juvenis elogium, quia de seclere costat. Honoris. Cicero in Catone: Quanta in Atilio Catatino, in quem illud elogium unicum complurimæ consentiunt gen-tes, populi primarium fuisse virum. Seneca: Deceffit negotia-tor, testamento omnium bonorum suorum reliquit formo-sam uxorem heredem, & adiecit elogium: Quia pudicam com-pleti. Cicero 1. Tufcul. Quid ipsa sepulchrorum monumenta, quid elogia significant, nisi nos futura etiam cogitare? & Ali-quando accipitur pro simplici testificatione sententia. Cicero in Catone: Solonis quidem sapientis elogium est, quo se negat velle suam mortem dolore amicorum & lachrymis vacare.

Elongo, as, act. p. Protraho, differo. [Elongo]. Hebræ. פרוך עבד. Gall. Allonger, faire plus long. Ital. Differire, prolungare. Germ. Verlangern. Hifp. Alargar. Vng. Elbalasztom, megnyitom. Ang. To mak longer. Plinius: Quo maxime tempore dies elongantur.

Elops, n. f. m. t. Pifeis apud antiquos nobilissimus habitus, unus omnium squamis ad os versis, contra aquam nando meat: à nonnullis Acipenser dicitur. Plinius lib. 9. cap. 17. & Est & Centauri nomen proprium, apud Ovid. 12. Metamorph.

Eloquor, penult. correp. d. r. Clarè & apertè propriis que ver-bis animi sensa explico. [Eloquor]. Hebræ. דבר, dicitur. Gall. Dire, parler clairement, & donner à entendre, de-clarer son dire proprement. Ital. Parlare apertamente. German. Auf-sprechen, heiter heraus reden: was eson vmb das Herz ist. Bel. Bots-fpreken. Hifpan. Hablar offiçialmente y bien. Pol. Wymowiac to komuniu jawn. Vngar. Magyarul ki mondani. Ang. To speak out, to utter eloquently. Quintilianus: Eloquor, quum omnia que mente conceperim promo, atque ad audientes profe-ro, Virgil. 3. Aeneid. Eloquar, an ileam? Plaut. in Amphit. Remque ut facta est, eloquar. Terent. Phorm. -atque id, si po-tes, verbo expedi. G. faciam. A. Eloquere. G. Modò apud pot-tum, & Aliquando eloqui est dicere: quod proprium est Oratoris. [Eloqui]. Gallic. Raifonner, difputer. Ital. Ragionare. Germ. Sagen. Hifp. Razonar. Cicero 1. de Orat. Oratoris est compofitè, ornate, copiose, eloqui. Idem 1. Offic. Copiose e-loqui, modo prudentes, melius est quàm vel acutissime sine eloquentia cogitare.

Eloquentia, om. t. dicitur, qui in dicendi ratione perfectus est, copiose sapienterque, dicens, in dicendo suavis, ornatus & gra-vis. [Eloquentia]. Hebræ. מליצה, dicitur. Gall. Eloquer, beau parler. Ital. Eloquente, bon parole. Germ. Weisheit. Hifp. Eloquente, el que habla copiofo, y efparçadamente. Pol. Wymowiac. Vng. Ekofon foglo. Ang. Elo-quent, a faire retentir. Vnde Antonius apud Cicronem dicit se dicens vixisse plurimos, eloquentem neminem: quasi dicat, se plurimos eximios Oratores vidisse, perfectum autem Ora-torem in quo nihil desideraretur, neminem. Cicero 1. de Orat. Quamobrem mirari desinamus que causa sit eloquenti pau-citatis: quæ ex his rebas universis eloquentia constat quibus in lingulis elaborare permagnum est. Idem in Orat. ad Bru-tum: Is erit igitur eloquens qui poterit parva summissè, mo-dica temperatè, magna graviter dicere.

Eloquentia, n. f. Dicitur ex omni parte perfecta, perfecta dicitur, di-vi & copia. [Eloquentia]. Hebræ. מליצה, dicitur. Gall. Eloquer, beau parler. Ital. Eloquente, bel parlare. Ger. Weisheit. Hifp. Eloquente, elegancia y suavia habla. Pol. Wymowiac. Vng. Ekofon foglo. An. Eloquente, a grace in real life speaking. Cicero in Partit. Ni-hil aliud est eloquentia, quàm copiose loquens sapientia. Terentius in Euvuch. Dixime ego in hoc esse vobis Atticam Eloquentiam? Cicero de Optimo gener. Eloquentia constat ex verbis & sententiis: ideo perficiendum est, ut purè & emen-datè loquentes, quod est Latine, verborum præterea proprio-rum & translatorum elegantiam persequamur. Idem 1. de Orato. Quinque faciunt Græci quasi membra eloquentia: In-venire quid dicas, inventa disponere, deinde ornare verbis, post memoriam mandare, tum ad extremum agere ac pronun-ciare. Idem ibidem: In dicendo, facultatis tres sunt rationes: una conciliandorum hominum, altera docendorum, tertia movendorum: harum titum partium prima lenitatem oratio-nis, secunda ac tertia vim desiderant. Vide Dicere. Ibidem: Sicut ergo eloquens, qui ad id quodcumque decebit, poterit accommodare orationem, & qui in foro causisque civilibus ita dicit, ut probet, ut delectet, ut sedat: probare necessitate est, delectare suavitate, sedare victorie. Paulo post: Is erit igitur eloquens (ut illud iteremus) qui poterit parva summissè, modica temperatè, magna graviter dicere. Ibidem: Esse igitur perfectè eloquentis poto, non eam solùm facultatem habere, quæ sit ejus propria, suadè, lateque dicendi: sed etiam vicinâ ejus acque finitimam Dialecticorum scientiam assumere.

Eloquentissime, Adverb. [Vngar. Ekofon valo skolifal, jebõ-leson.] Plinius Epist. l. 2. Arriano: Respondit Cornel. Tacit. eloquentissimè.

Eloquium, n. f. sermo, oratio. [Eloquium]. Hebræ. דברים, dicitur. Gallic. Eloquance en parler. Ital. Ragionamento, parlamento. Ger. Die Red, Sprach, oder Weisheit. Hifp. Habla suavia. Pol. Wymowiac. Vng. Beszed, sz. An. Eloquium speaking or speech. Plaut. Dulci ac blando eloquio amicam solatus. Apul. Platonis eloquio mo-nitus, non nobis solum nos natos esse. Ovidius 2. de Ponto: Nunc tibi & eloqui nator ille domesticus adlit.

Elocutio, n. f. [Elocutio]. Vng. Helyes ökon foglaly. Pars est Rhetoricæ, quæ à Cic. 1. de Invent. definitur esse idoneorum verborum ac sententiarum ad inventionem accommodatio. [Elocutio].

Elus, n. f. clavus, & oleo motus, qui & fungus & vidium oculi

oculi in cornea, species proptofeos, rotundus, callus, per simi-
lis clavo.
E lucido, ces, n. f. Lucidus sum, appareo, exto, emineo, eniteo.
 [מִלְּבָבִים אֲנִי מֵאֲרִיבִים. Gal. Reluire, être apparu & manifeste.
 Ita. Reluire, être lucide, manifeste, apparu. Ger. Erhellen, fund-
 bar und offenbar sein. Bel. Usaten. Hispan. Mecho lucir. Pol. smie-
 cija, jasno scitum. Vngar. Szindim, en uilklm. An. To be bright, to
 shine, to be apparant.] Virgil. Georg. elucet alix, & fulgore
 coruscant. Cic. 1. de Divin. Vt illa tertia pars rationis & men-
 tis eluceat. Eluceat animi excellentia in despiciendis opibus.
 Cic. 1. Offic. Idem pro Rosc. Amer. Ed magis eluceat, quò ma-
 gis occultatur.
E lucefcere, n. t. significat magis lucidum fieri. [מִלְּבָבִים
 מֵאֲרִיבִים. Gal. Devenir au être cler. Ital. Effioridiano. Germ.
 glühen, oder schubaren werden. Belg. Ser clar worden. Hispan.
 Ser clar. Pol. Wicnierz. Vn. Vilogo skadat. An. To waxe bright
 and apparant.] Hieron. Quod ut clarus lucefcet, sumamus
 exemplum ab his corporalibus sensibus.
E lucifco, as, ad, p. Luce privo. [Luce. Gall. Priver de lumiere.
 Ital. Privar di luce. Germ. Deo lichts berauben. Hispan. Privar de la
 luz. Pol. Lajusz y zolomnie. Vn. Vilogozat el veszem. Ang. To
 spoile of light.] Quavis Nomus interpretatur lucidare. Laber-
 tius apud Gell. lib. 10. cap. 17. Volo elucidicare exitum ætatis
 meæ. Inducitur enim dives avarus popinationem filii deplo-
 rans, qui ait velle se Democriti exemplo luminibus oculo-
 rum privare, ne videat filium luxu patrimonioque prodigenter.
 Verbum est à Laberio confictum, aliis que omnibus scripto-
 ribus inusitatum, ut pleraque alia ejusdem auctoris.
E luctor, aris, d. p. luctando vincio, suspero, vel evado. [לִּי
 נִפְתָּלָה. עִי מֵאֲרִיבִים, אֲנִי מֵאֲרִיבִים. Gal. To suffer à vaincre en luitant, vain-
 cre, échapper & sortir à force. Ital. Vincere à la loria. Germ. Mit
 rügen vberwinden vbertragen: iten: herfürtragen. Hispan. Luchar y
 vencer luchando. Pol. Przyciżkac się, zwyciężyc. Vn. Ki vetekelem,
 ki menekellem. Ang. To vanquish by strength, to escape by force.]
 Plin. lib. 34. cap. 10. Tenuissima est in ipso ore formacium, quã
 flammæ eluctantur: hoc est, vi & quodammodo luctando ex-
 eunt. Livius 4. bell. Punic. Tenentibusque, quò tot ac tam va-
 lidæ eluctandæ manus essent, sese eriperunt. Virgil. 2. Geor.
 aqua eluctabitur omnis. Lo coru difficultates eluctatus, Tac-
 itus in vita Agricola. Nives eluctari, Idem lib. 19. Lucan. lib.
 2. Tandem Tyribenas vix eluctatus in undas.
E lucubro, as, & Elucubror depones, p. est lucubrationibus:
 hoc est, vigiliis, conficio. [Luce. Gall. Faire quelque chose
 soigneusement & en veillant la nuit. Ital. Ve e stare per operar qual-
 che cosa. German Zu Nacht etwas arbeiten. Hispan. Velar trabajando
 à la candela. Pol. Nocni nadzic nadzic precie. Vng. Viryazolal,
 meg szerzem. Ang. To doze a thing by candle.] Cic. ad Att. lib. 7.
 Nihil habeo quod ad te scribam: quin etiam cam epistolam
 quam eram elucubratus, ad te non dedi. Colum. lib. 10. cap.
 1. Quare quicquid est istud quod elucubravimus. Cic. de
 Clar. orat. Deinceps inde multa, quas non minus diligenter
 elaboratas etiam, quam elucubratas afferebamus.
E luecum, pen. prod. Veteres languidum, vel hallucinatorem,
 aut nãgarum amatorem, sive halonem: hoc est, hesterno vi-
 no languentem, vocaverunt. Auctor Var. de ling. Lat. lib. 9.
 Vide Helucus.
E ludo, dis, pen. prod. ad. t. Derideo, decipio, fallo. [לִּי
 עִי מֵאֲרִיבִים אֲנִי מֵאֲרִיבִים. Gal. Abuser quelqu'un,
 & se moquer de lui. Ital. Nessare, ingannare. Ger. Berippen, spawer &
 trüben. Bel. Dridem. Hispan. Burlar y escarnecer. Pol. Wymiechac
 kszum. Vng. Meg szolom, meg iazoztatam. An. To mock, to shif-
 fe.] Cic. 4. Acad. Sed vos ab illo irridemini, & ipsi illum vi-
 cilium eluditis. Ter. in Eunucho. Eludet, ubi te vidu tenferit, Cic.
 in Caut. Quandiu nos etiam furor ille tuus eludet. Idem pro
 Rosc. Amer. Nosq; ab illo nebulone factius eludemur.
E luis, pen. prod. particip. [לִּי מֵאֲרִיבִים אֲנִי מֵאֲרִיבִים, in-
 waz. Gall. Abusé & moque. Ital. Schernita, beffato. Germ.
 Berippen, betrogen. Hispan. Burlado y escarnecido. Pol. Oszkazy,
 wismiany. Vng. Meg szolom, meg iazoztatam. An. Mocked.] Ovid.
 6. Metamor. Mæonis elusam designat imagine tauri Europã.
E luena, Inter vites generosa numeratur, quam fertilitas
 commendat. Duo ejus genera: Major, quam quidã longam.
 Minor, quam Arcelacam appellant, non tam fecundam, sed
 gratiorem gustu. Colum. lib. 5. cap. 5.
E lugeo, ei, n. f. Lugere delino, luctum depono tempore iusti
 luctus expleto. [לִּי מֵאֲרִיבִים אֲנִי מֵאֲרִיבִים. Gall. Cesser de pleurer, laisser le
 deuil. Ital. Lasciare il pianto, deponer le luctime. German Ber-
 trawen. Hispan. Quitar luto. Polon. Smazek y placz odkl-
 adam. Vngar. El iratom, szul mel meg szolom. An. To cease from
 mourning.] Tempus iusti luctus erat apud Romanos totius
 anni. Vnde matrona apud illos erat infamis, quæ secundas
 inibat nuptias priusquã virum eluxisset: hoc est, quæ ante ex-
 pletum annum luctus secundò nubebat. Livius 4. bel. Maced.
 Quid aliud in luctu quam purpuram, atq; aurum deponunt?

quid aliud quam eluxerunt, sumunt? & Accipitur etiam pro
 simplici verbo lugeo. Cicero ad Papyrium: Patiam eluxi iam
 & gravius & diutius, quam mater unicum filium.
E lumbus, & Elumbis, Qui evulsum habet lumbum, vel qui
 præ lumbi debilitate sese erigere non potest. [Luce. Gall. Errot,
 qui a les reins rompu. Ital. Dilambato. Germ. Dem die tende ab
 ihm. Hispan. Hisc. Vng. Erctio. An. He that hath felle loynes.] Per translationem accipitur pro molli &
 effeminato.
E luo, is, elui, elutum, ad. t. Significat lavo, seu lavando pu-
 go, diluo, delco, abstergeo. [Luce. Gall. Laver, se laver, se
 laver. Ital. Lavare, purgare lavando. Ger. Waschen. Bel. Wasim,
 wedom. Hispan. Lavar, deslavar. Pol. Wymy-
 wac. Vng. Ki mosom, meg mosom. Ang. To wash, to wash done.]
 Colum. libro 1: Quod etiam venenati liquoris eluit pernicem.
 Idem: Villica debet curam adhibere, ut sique fecerit, aut am-
 ex in fundis vasorum subsederit, statim emundetur, & non
 calidissima lixivia, ne vasa ceram remittant, semel aqueis
 rum eluantur. Ovid. 11. Metamor. Subde caput, corpusque
 mul, simul elue crimen. Cic. 7. Ver. Errabas, Verres, & vobis
 menter errabas, quum te maculas furtorum & flagitiorum
 tuorum, so ciorum innocentium sanguine eluere astitabas.
E luidis, participium, vel lex participio nomen: [Luce. Gall.
 Ouzid. Ital. Lavato mondato con aqua. Germ. Waschen
 ansgewaschen. Hispan. Deslavado. Pol. Wymy, myl okazy. Vng.
 Meg mosatator, ki mosatator. Ang. Washed, to wash done. In
 Ita. & siccata vicia vasa, apud Colum. lib. 6. cap. 14. Horat.
 2. Serm. Sary. 4. irriguo nihil est elutius hortu.
E luvies, vici, vel Eluvio, onis, est vorago, vel terra aquam
 impetu hausta. [Luce. Gall. Luvage, seu luvage ou nettoye
 quelques ordres effouit à commander. Ital. Venosio, in-
 gliottimento, cana di aqua sangue. German. Waschtag, se die
 vberstammet. Hispan. Aluannar adonde acuden las yruas.
 Polon. Wodni wyzej, to milanie. Vn. Soppedik, luvage. Ang.
 breaking and washing away of the earth by a great hole.] Colum.
 6. Torrentes que atque eluvies iter morabantur. Idem: Ad al-
 tera parte voragines eluviesque præruptæ sunt: nec alicui
 pugnandi patebat via quàm ut reptentur. Cic. 3om. Scipio.
 Propter eluviones, exultationesque terrarum, quas vobis
 tempore certo necesse est. & Ponitur etiam eluvies pro ma-
 la & contagione. [An. A contagione mellestesse.] Cicero in
 mo sua: Idcirco tu ad illam habem atq; eluvium civitas
 summa vi pervenire potuisti?
E luscare, ad. p. est luscum facere: hoc est, alterius oculum
 impecu hausta. [Luce. Gall. Faire borieux, croquer, croquer
 un oeil à quelqu'un. Ital. Far losa. Ger. Einlog maßen. Hispan.
 Zer mingando de un ojo. Pol. Na jedno oko szepic, jedno oko
 Vng. Meg vakatom, egyk szemet ki tolyom, kanyjaka szepic. Ang.
 To mak gied.] Apud Iureconsultos ad legem Aquensium: a-
 quilia cum teneri qui eluscaverit discipulum in discipulo
 hinc, Eluscavo, actio ipsa privandi altero oculo, Vlpian. de
 Aed. litem Offibus: Eluscantque cum quidam putant, ab ho-
 mo lumine adhibito nihil videt, qui id dixerunt, non factu
 diendi, quia nulla freti autoritate id dicunt.
E luto, as, are, quod hic corruptè legimus. Vide ELVCTOR.
E lurtor, orum, teste Plin. lib. 34. c. 16. dicuntur metalla aurata,
 in quibus aqua immissa, elutis sordibus metallum obdeat.
E luro, as, ad. p. De vase in vas transfero. [Luce. Gall.
 Verser d'un vaisseau en autre. Ital. Trasmutare di una in
 vase. German. Ablassen / aus einem Gefaß in das andere
 ten. Hispan. Traffair. Polon. Zienaga naczynia do drugiego
 naczynia. Vng. Egyk edelöl a 2. mészka vakom. Ang. To pour
 out of one vessel into an other.] Dicitur & transvato, sed raris-
 simè à lurca, quæ os ventriculi est: ubi de lurcones, capiti
 gula homines. Plin. lib. 14. cap. 17. Suffravesctis decies, mot
 elutriatis atque ita inveteratis.
E luxatus, Idem est quod simplex luxatus. [Luce. Gall.
 makab, itozhova. Gallic. Dessein de son lieu, dessein de l'air. Ital.
 Distacato. German. Verenat. Hispan. Deslavado. Pol. Sz-
 wieniony. Vng. Ki mevynt, ki fuzoztat. Ang. Put out of
 Plin. lib. 20. cap. 9. Si etiam fistulas eluxatas & tumores
 can, quæque discuti opus sit.
E luxurari, d. p. Luxuriari. [Luce. Gall. se divertir, se
 divertir. Gall. Abundat vivre mesure. Ital. Lussurari, s'agrandir.
 Ger. Beraten, atz was sich die Widm vbertragen / oba zu
 vberkommen. Hispan. Emuatare. Pol. Wino szepic. Vng. Szolom.
 An. To be given to riot, to give to rankely.] Ad arbores transla-
 tum. Col. de Arbor. c. 3. Quod si pingui agro validas vites de-
 posueris, pampinis magis eluxuriant omur, & qualemcunque
 fructum tulerint, ad maturitatem non perducunt.
 E ante M.
 Em. vel EIM. In notis antiquorum, ejusmodi. E. M. ex more
 EMP. emptor.
 E macero.

qui solent habere alios qui pro se laborent: hq; dicuntur pro alio opus agere. Emeritæ apes, Plin. lib. 11. cap. 11. Sunt autem faci sine aculeo imperfectæ apes: novissimæque à fellis & jam emeritis inchoatæ. Emeriti anni: id est, jam effecti. Martial. lib. 7: Emeritos Musis & Phœbo tradidit annos.

Emeritum, Emolumentum & commodum quod veteranis & emeritis militibus dari solebat. [Vngar. Ke ágget vitézek fogya.] Modest. L. 3. D. de re milit. Quj militie tempus in delectatione implevit emerito privatur. Et paulò post: Et si expleto militie tempore tedeat ut veteranus restituatur & emerita accipiat.

Emergo, n. t. Exco: cui opponitur mergo. [H]ispan. Nô jar-ia, n. d. v. Gallie. S' apparoir & monstres foudre & se monstres, forte hinc. Ital. sorgere. Ger. herfar tohen / auf der tieffe des Was- fers embot tommen. Belg. Dyonem. Hisp. salir debaxi del agua. Pol. Wymiarz / fr. Vng. Ke szabadalak, ke mehekedem. Ang. To swimme out and appeare.] Propriè enim emergere dicitur qui subter aquam merfus, rursus in lucem redit: quem admodum uninatores facere consueverunt. Cicero. 2. de Nat. deor. Legi etiam scriptum esse, avem quandã quæ Platalea nominaretur, eam sibi cibum quærere advolantem ad eas aves, quæ se in mari mergent: quæ cum emerissent, piscemq; cepissent, usque eò premere eam capita mordicus, &c. Idem de Ansp. resp. lam ista serpens quæ hic dilatescit, tñ se emerge & feruet illuc, &c. Terent. Eynuch. Quid gelia aut quid larus sim, quò pergam, unde emergam. & Accipitur etiam emergere pro ex occulto loco in lucem prodire & ad hominù cognitionem venire: ut in trita illa sententia: Veritas ubi diu delituit, tandem emergit. & Sic etiã dicimus emergere ex calamitate, aut morbo, pro evadere à morbo aut calamitate. Liv. 5. bel. Pun. Emerit fura virtus ex omni lætitia fortunæ. Cic. pro Cluent. Hoc modo, iudices, sæpè multoim improbitate depressa veritas emerit: innocentia defensione interclusa respicit. Idem pro Cælio: Equidem multos vidi in hac civitate qui totã adolescentiam voluptatibus dedidissent, emeruisse aliquando, & se ad frugè bonam, ut dicitur, recepisse: gravesq; & illustres fuisse. Corn. Nepos in vita Attici: Quibus ex malis ut se emererat, nihil aliud egit, quàm ut plurimis, quibus rebus possit, esset auxilio.

Emergi, impersonale. Ter. A delph. To res repente circunvalant, unde emergi non potest.

Emeruchit, herba est, quæ Theriacem ingreditur: quæ autem alia à multis atque alia esserant sententia. Sunt enim qui pro Samsucho & majorana interpretantur: alii Matricaria vel febifuga: alii pro Corvia fetida.

Emeritior, tris, emensius sum, d. p. Metior. [H]ispan. maduho. Gall. Mejerer. Ital. Misurare. Ger. Wästen auf wasgen. Hil. Medur. Polon. Wimerzam. Vng. Mez mihem. Ang. To measure.] Hinc emerit iter, per translationem, pro conficere iter: emerit labores, quòd alio modo dicimus exantillare vel devorare labores. Liv. 1. 5. bel. Pun. Et inde una nocte ignotis hostibus, & ob id quietis, aliquantum emensus est iter. Cicero. de claris Orat. Ego autem voluntatem tibi profectò emeritæ, sed rem ipsam nondum posse video, idque ut ignoscas peto.

Emeritus, passivè. [H]ispan. maduho. Gall. Mejerer. Ital. Misurato. Ger. Gemessen. Hisp. Medido. Pol. Wimerzany. Vng. Mez mereret. Ang. Measured.] Liv. 1. bel. Pun. Postquã multo majorem partem itineris emensam ceinavit. Virg. 1. Georg. emensio cum jam decederet Olympo.

Emerito, tis, pen. cor. Metro. [H]ispan. Katur. Gall. Mejsurer, avuiler, prendre & couler le fruit. Ital. Misere. Ger. Sèntem. Hisp. Segar. Pol. Wymiarz. Vng. La aratom. Ang. To ripe or mure.] Horat. in Epist. emerit orcus Grandia cum parvis, non exorabilis auro.

Emerisco, as, pen. cor. Effulgeo, resplendo. [H]ispan. mehabh. Ger. barak. Gall. Apparoître, se monstres, resplendir, resuire. Ital. Risplendere, mostrarsi. Germ. Herfüringem. Hisp. Resplandecer. salit, fuma de algun lugar. Pol. Gl. au ilait, s'jaufie. Ang. To shine brightly.] Plaut. Ex oculis quasi radii emicant Solis. & Emicare, extra salire, exilire, subito apparere. Virg. 6. Aeneid. juvenum manus emicat ardens Litus in Hesperium. Plin. lib. 11. cap. 37: Cecinæ Volateriano dracones emicasse de extis læto prodigio traditur. & Emicare in jugum, pro attollere sese & erigere. Col. lib. 4. cap. 20: Nam quæ vel infirma, vel brevis est, ad duas gemmas recidenda est, quom vehementiorem fundat materiam, quæ prostris emicat in jugum. & Emicare pro excellere, hinc. Plin. lib. 35. cap. 11: Post eum emicuit longè ante omnes Euphrator isthmus. Præ omnibus emicat Nisus, Virg. 5. Aeneid.

Emeritio, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Vn. Villamã, spillomlã.] Apul. libro de Mundo: His oppositi sunt torrentium cursus & humores undarum emicationesq; sylvatumid est, exortus.

Emerigo, as, p. e. cor. n. p. Migro, discedo, excedo. [H]ispan. mehabh. Gall. se partir d'un lieu, changer de lieu, aller autre part. Ital. Andar ad habitar altrove. Ger. Aufziehen / auf ziehen. Det. Di-
EAD andie

Emendare, adverbium, Parè. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Mores emendati dicuntur à Cicerone de Amicitia: His ego finibus utendum arbitror, ut quam emendati mores amorum sint, tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum & voluntatum sine ulla exceptione communitas.

Emendator, onis, m. t. Castigator. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero de Opt. genere orat. Nam quomiam eloquentia cõstat ex verbis & sententiis, perficiendum est, ut pure & emendatè loquentes, quod est Latine, verborum præterea & propriorum & transitorum elegantiam persequamur.

Emendator, onis, m. t. Castigator. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero pro Corn. Balb. O præclarum inter- pretem juris, autorem antiquitatis, correctorem atque emen- datorem nostræ civitatis.

Emendatio, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cic. 1. de Leg. Quomiam vimotini emendatorem legem esse oportet, commen- datoremque virtutum.

Emendabilis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Seneca 2. de Clement. cap. ult. Aliquem verbis tantum admoneris: Pietas non afficit iramem ejus emendabilem intruens.

Emendatio, onis, f. t. Correcchio. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cic. 4. de Fin. Hæc videlicet est correcchio philosophiæ veteris, & emendatio.

Emendator, d. q. Mentior, confingo, comminiscor. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cic. in Partit. Alii ementiti sunt in eos quos oderant. Plautus in Amphyt. quæque dixisti modò omnia ementitus. & Accipitur etiam non inelegeranter pro simulare, vel falsò aliquid exprimere. Plautus in Tinnum. Quis illum quem ementitus es, ego sum. Cicero. pro Domo sua. Quid desperatius, qui ne ementitò quidem potueris aurum adumbrare meliorem? Ovid. 5. Metamorph. At Nilvus qui se genitum septemplie Nile ementitus erat. Sic dicitur ementiri vocem vel manam alioj pro assimilare & emungere. Emeriti autoritatem. Cicero pro Domo sua: Satis nobis videtur à Senatu judicatum, me non modò non ementitum esse auroritatem ejus ordinis, sed etiam, &c.

Emendator, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cic. 1. de Div. Vide- mus hæc signa nunquam ferè ementientia.

Emendatior, aliud participium. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero 2. Tuscul. Ita sit sensus cogitantibus, ut quantum sit ementita opinio apparcat.

Emendator, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero 1. de Div. Vide- mus hæc signa nunquam ferè ementientia.

Emendator, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero 1. de Div. Vide- mus hæc signa nunquam ferè ementientia.

Emendator, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero 1. de Div. Vide- mus hæc signa nunquam ferè ementientia.

Emendator, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero 1. de Div. Vide- mus hæc signa nunquam ferè ementientia.

Emendator, onis, f. t. [H]ispan. mehabh. Gall. Correc- tionem. Ital. Correttamente. Germ. Dhs sibt Hisp. Corregidamente, emendamente. Pol. Wymiarz, mehabh. Vn. Mez mehabh. Ang. Amend, made better.] Cicero 1. de Div. Vide- mus hæc signa nunquam ferè ementientia.

das ander jichen. Hifp. Moder casa de logar à logar. Pol. Widig-
 gam. si yeguita. Vng. Ki kblédzom, el kblédzom. Ang. To go from
 one place to another to dwell, to sitte. Cic. 4. Vt. Ex illa domo sic
 emigrabat, ut. Plaut. Most. Pedem ignis retulit, semel ut
 emigravimus. Emigrare est vita, est motus, ut dicitur in
 Cic. 2. de Leg. Nulla est enim persona quæ ad vicem eius qui
 è vita emigravit, propius accedat.

Eminéo, es, pen. cor. nus, n. lab è præpositione, & verbo ma-
 neo. Exeo, excedo, emiteo, apparco. [מ]ינעו [מ]ינעו
 גבולות [מ]ינעו [מ]ינעו Gall. Sauter dehors & sortir, & surpasser les autres, se mesurer & apparer.
 Ital. Soprallare, mostrarsi fuori, passare avanti à gli altri. Germ. Über
 ausgehen, vortretten. Bel. Overen, vortreden. Pol. Nadziejść wyjsić się, czołwiec
 Eitar en cima de otras cosas, aparecer. Pol. Nadziejść wyjsić się, czołwiec
 Vng. Ki terjedem feljebb való vagyok. Ang. To be appa-
 rant, to be higher than others, to show it self above others. Plin. lib. 16.
 cap. 3: Esculus quantum corpore eminet, tantum radice de-
 scendit. Cæsar bel. Civi. li. 3: Ita ut capita signorū extrema pa-
 rietum structura tegeantur, ac quid eminet ubi ignis ho-
 stium adhærescet. Interdum adjunctam habet præposi-
 tionem è vel ex. Cicero primo Tuscul. Globus terræ emineas è
 mari. Idem lib. 5: Ego autem quum omnia collustrarem ocu-
 lis (est enim ad portas Agragianas magna frequentia sepul-
 chrorum) animadverti columellam non multum è duabus em-
 inentem, in qua inerat sphaera figura, & cylindri. Nonnun-
 quam præpositionem extra. Plinius lib. 17. cap. 23: Et in fico
 quidem dodrantales paxilli solo patefacto feruntur, sic ut
 descendat quæ proxima a boni fuerit, duo oculi extra terram
 emineant. Interdum præpositionem per. Livius: Eminent fer-
 rum per costas. & Ponitur frequenter pro excello & supero.
 Cicero 3. Verina: Totā ex ore crudelitas eminebat.
 Idem pro Cluencio: Illi quorum eminet auaritia atque proje-
 cta est à consiliis maiestas deseruntur. Et Tuscul. 2: Amplitudo
 animi maxime eminet contentendis doloribus. Sic emineat
 aliquis dicitur, qui cæteris antecellit. Cicero in Orat. In quo
 tantum abest ut nostra miremur, ut usque èd difficiles ac mo-
 rosi simus, ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes: qui
 quanquam unus eminet inter omnes in omni genere dicen-
 di, tamen non semper implet aures meas: ita sunt avidæ, & ca-
 pacæ, & semper aliquid immensum infinitumque desiderant.
 Liv. 1. ab Urbe: Nec dum à singulis, quia nemo magnopere
 eminebat in novo populo, pervenerant factiones. Ex his om-
 nibus satis, opinor, apparet eminare de omnibus sive per-
 sonis, sive rebus dici, quæ aliquam partem habent cæteris al-
 tiorem, aut magis expositam, idque commode transferri posse
 ad quascunque res aliis excellentiores.

Eminens, nomen ex participio, Editus, excellens. [מ]ינעו
 גבולות [מ]ינעו Gall. Eminent, qui surpasser les
 autres, apparet par dessus. Ital. Sopraelevato. Ger. Über
 aus, vortretten. Hifp. Eminente, el que patee sobre los
 otros. Pol. Ten ktari nad inje wyzsz. Vng. Eminent, su ksteteds.
 Ang. High, excellent, that sheweth it self above others. Cæsar bel.
 Civi. 2: Has trabes paulo longiores atque eminentiores quam
 extrema parietum erant, effecerunt. Colum. li. 3. cap. 8: Sed &
 Mevaniae bos humilis, & Liguria nonnunquam taurus emi-
 nentis stature conspicitur. Cicero Tuscul. 3: Eminent effigies
 virtutis.

Eminentia, f. p. Excellentia. [מ]ינעו גבולות Gall. Saillie, outre-
 passe, élevation en haulte. Ital. Il trapassamento, excelso. Ger. Über-
 treffenheit. Hifp. Eminencia sobre otras cosas. Pol. Wyższosc, wznioslosc,
 meysosc. Vng. Eminentia, veltet: foz, magaslag, ki teteds. Ang. Ex-
 cellency, passivity above others. Cic. 1. de Nat. deor. Nam si tantum-
 modo ad cogitationem valent, nec habent ullam solidita-
 tem, nec eminentiam: quid interest utrum de hippocentauro,
 an de Deo cogitemus. Idem lib. 2. Acad. Quis est qui cernat
 quanta vis sit in sensibus? Quam multa vident piores in um-
 bris & eminentia, quæ nos non videntur?

Eminulus, pen. cor. Parvum eminent. [מ]ינעו גבולות Gall. Un peu
 élevé, un peu plus haut qu'apparent. Ital. Poco eminente, non troppo al-
 to. Ger. Hochlicht für andere. Hifp. Cosa que parece un poco sobre las
 otras. Pol. Wyższ y. podwyższony. Vng. Kisebb mint a közönség. Ke.
 Ang. A little higher, or that sheweth it self a little above others. Varr.
 lib. 2. capite 5: Vt habeat inferiorem partem frequentibus pi-
 lis subcispam, compactis cunctibus, potius brevioribus, quam
 longis, rectis genibus & eminentis, distantibus inter se. Idem
 de canibus: Spina neque eminentia, neque curva.

Eminor, penult. cor. eminentis, d. p. Minor. [מ]ינעו גבולות Gall. Me-
 nacer. Ital. Minacciare. Ger. Irthum Hifp. Amenazar. Pol. Pogr-
 azom. Vng. Fenyegeteds. Ang. To threaten. Plaut. Capt. Emi-
 nor, interminor, que nequis obliterit obviam.

Eminatio, [מ]ינעו גבולות Gall. Menace Ital. Minaccio. Ger. Irthum.
 Hifp. Amenazar, obra de amenazar. Pol. Grozba. Vng. Fenyegeteds,
 fenekeds. Ang. A threatening. Plaut. Capt. Dentilegos omnes
 mortales faciam, quemque offendero. AEG. Quæ illac emina-
 tio est non queo mirari satis.

Eminus, pen. cor. A longinquo loco: [מ]ינעו גבולות
 judes, וקצת. Gall. De loin. Ital. Da lungi. Ger. Von weitem
 ferim. Bel. Van verde. Hifp. De loyn, o à loyn. Pol. Zdaleka, ja-
 den od drugiego. Vng. Távol. Ang. A farr off. & distent à longie
 quod non rectè dixeris, eminenti habito, ut longè habito: sed
 bene, eminenti jaculo. Imponit enim eminenti tacitum quæ-
 dam morum de loco. Cæsar lib. 1. bel. Civi. Sic quondam emi-
 que eminenti fundis, sagittis, reliquisque telis pugnabant.
 & Similiter cominus, à loco propinquo, non in loco propin-
 quo, neque propè, [מ]ינעו גבולות, ut Cominus te percussit,
 non cominus sedeo. Valla in Rauden.

Emitto, tis, emisi, emissus, ad. 1. Foris emitto [מ]ינעו גבולות
 [מ]ינעו גבולות Gall. Mettre hors, laisser aller, laisser en-
 voyer. Ital. Mandar fuori. Ger. Auslassen, ausstossen. Bel. Tenu-
 den, versenden. Hifp. Alencar, emitar, & echar fuera. Pol. Wypu-
 szczyc, wyslac. Vng. Ki bocsitom ki megjden. Ang. To send in
 forth, to let go, to send abroad. Cic. 3. Catil. Vt abs te non minus
 ex urbe, sed in urbem immensus videatur. Idem 6. Ven. Que-
 ram, cui hunc eundem repente è carcere iussit emitti. Ema-
 tere aquam ex piscina, vel lacu. Cic. Attic. lib. 4: Lacus Vel-
 nus à M. Curio emissus. & Varii præterea sunt verbi emitti
 usus, qui subiectis patebunt exemplis. Plaut. in Merc. Gratias
 grandit, emittit oculos, circumfert te, obdilat vericem. Aene-
 ad Heren. 4: Quod si nunc hæc urbs invictissima vocem emat-
 tar, non hoc pacto loquatur? Idem de Divin. lib. 2: Si astra
 nubium conlittu ardor expressus se emiserit, id esse fulgur.
 & Sic etiam emittit arcu sagittas, aut tela. Plin. lib. 9. cap. 4.
 de delphinis: Nam quum fame confecti, fugientem in vada
 imæ persecuti piscem, diutius spiritum continere, ut astra
 missi ad respirandum emicant, tantaque vi exiliunt, ut plura
 que vela navium transvolent. Idem lib. 10. cap. 33. de humi-
 nibus: Notabili munditia egerunt excrementa pullarum,
 adultioresque circumagi docent, & foris saturitatem emi-
 re: id est, ventrem purgare. Idem lib. 11. cap. 24. de arbor.
 Pariunt autem ova ea in telas expansa: quia salient, aique
 emittunt. Et lib. 25. cap. 5: Quippe alia dare soliti, quæ con-
 tarent vomitiones, ipsi quæ esseborum extraherent medi-
 camentis, aut clysteribus, sapè etiam sanguine veni emitti.
 & Admittit quoque & præpositiones. Cic. pro Plane. Emittit
 aliquis è carcere. Et lib. 2. Epistol. ad Attic. Emittit ad ne Pub-
 lilius qui obligeat. Cæsar lib. 1. bel. Civi. Emittit non duos præ-
 lum. Liv. 4. bel. Pun. Primos equites clamore sublato ab-
 stem emisit. & Emittit manu aliquem, pro manumittere, &
 libertate donare. à p[ro]p[ri]o. Plaut. in Capt. Non enim tu vultus,
 quin te gratis emittat manu. Terent. Adclphi. Hæc idem
 est quin emittit æquum sicut id est, liberū fieri. & Ponitur etiam
 aliquando pro manifestare, edere, & dicitur. Cic. Voluntas,
 Famil. lib. 7: Vt etiam siquando aliquid dignum nobis no-
 mine emittimus, ingemiscamus.

Emissio, onis, f. e. lacus, idus. [מ]ינעו גבולות Gall. Emission,
 itamodis. Gall. Emissy, chaste, itamodis. Ital. Emissione. Ger.
 Auslassung. Hifp. Obra de emitar & echar fuera. Pol. Wypu-
 szczyc. Vng. Ki vetes ki bocsitani. An. A sending forth, a throw-
 Cic. 2. Tusc. Vt enim balisæ lapidum & reliqua tormenta to-
 lorum èd graviore emissiones habent, quod sunt contenta
 que addita vehementius.

Emissarius, m, m. Excusator. [מ]ינעו גבולות Gall. Un qui envoie à
 quod est in vent, missager, vne esite au estant. Ital. Spia, un
 fozgia che va qua & là à la volonta d'altro. Germ. Ein Ausschick-
 ter, der sich ist für ein vnder schicket. Hifp. Atalayado, i mudo,
 vayan para ambi ar delante. Pol. Wypod pol any buczny post
 ni iedy tomy sam biezga. Vng. Ebbi laro, buczny post, hancu
 ubog. Ang. A messenger, a post. Qui ante exercitum emittit
 & exploratorem, vel ad explorandum, & in exercitu, vel ad
 praxium lacessendum, & explorandum, vel qui dominum co-
 cumitat ut eius iustis obtemperet, & prelo est ut enim pos-
 sit. & Emissarius etiam à probatissimis autoribus appellatur
 calumniator submissus, & subornatus ab inimicis. Cicero Ma-
 rio, lib. 7. Epist. Petrus aseratque nonnullis invidis meo, in me
 emissarius, homo omnium ex illo conventu quodæ pluri-
 mum terribissimus. Idem Verr. 5: Dubitaturum quæquam cal-
 listimas, quin illis emissarius hæc tibi omnis pecunia quæ sit
 sit? Emissarius autem vocatur equus, aries, & huiusmodi qui
 emissus sit in solitudinem, vel qui ad generandam sobolem
 emittitur. Sed videtur ratio postulare ut dicatur admittarius,
 quod ad sobolem procreandam feminæ adjungatur. [מ]ינעו גבולות
 Gall. Un émissaire. Ital. Stalone. Hifp. El canacho garmen.
 Vng. Mésis. Ang. A stallion, a horse kept to be sown. Vide
 admittaria, quando mares brutorum ad feminas admittit-
 tur: [מ]ינעו גבולות. & Plinius emissarium appellat palmitem, qui emi-
 sus ex deputacione infertur imis icamnis, ut per singulos as-
 nas ad

not ad superiora scandat. Sic enim lib. 17. cap. 23. scribit: Reli-
cto semper duramento in singulis tabulatis, & emissio uno
qui subeat usquequo placuerit.
Emissio, n. l. Locus per quem aqua è lacu aut stagno emit-
tunt. [Emissio.] Gall. Un conduit par ou l'eau s'écoule, canal. Ital.
Condotto da solar acque. Ger. Ein austrah emes Etes oder wasser.
Hispan. La fongadera para raxjar agua. Pol. Wyposyl wody. Vng.
Szeggy. Ang. A place or place to let water out of a ponde. Sueton. in
Claud. fecit & emissio lacus, portum q. Oslenslem.
Cic. ad Tironem: Heluo nequissimus H. S. M. dabat nullo apri-
co hortu, nullo emissario, nulla maceria, nulla casa.
Emissio, a, um. Qui ad explotandū emittitur. [Emissio.]
Emissio. Gall. Esquis, qui on n'ira pour effier. Italice, Spia, spia-
re. German. Ein geschloßter ausspöhler. Hispan. At alayador, sa-
lador, afuera. Polon. Wolany, spiezars. Vngar. Kím. Angl.
A spy or to spy. Et oculi emissio, extrā educiti, & foras por-
recti. Plaut. in Aulul. Excundum herele tibi hinc foras, Conspice-
ntur cum oculis emissitiis.
Emmanuel. [EMMANUËL.] Hebraica dicitio: quam
si interpretaris, nobis sonat, Nobisium Deus. [Grecę, μὲν ἰουλὸς
ἔστιν.] Vng. Nő veim'ok vald illem.
Emmanes. Hyofciamus apud Diofcor. lib. 4. cap. 72.
Emmētia. est quoddam genus saltationis pacatum, de qua
vide Budin pandectis. p. 121.
E'mo, emia, emi, emptum, act. Pecunias aliquid mihi compa-
ro constituitur; cū ablativo, vel genitivo horum nominum,
tam, quanti, pluris, minoris, & hujusmodi. [E'mo.]
E'mo. Gall. Acheter. Ital. Comprare. Ger. Kauffen. Belg.
E'mo. Polon. Kupisz. Vng. Vefyök, vefyököl. Ang.
To buy. Cic. lib. 3. Offic. Emit homo cupidus tanti, quanti Py-
thius voluit. Gellius: Libros pliniosos are pauco emi. E'me-
re annui etiā accipiebant pro sumere, autore Festo. E'mere
idem est aliquando quod conducere aut redimere. Cic. Verr.
3. E'mere decumas, veldigalia iud est, conducere & redimere à
populo. E'me copulata sunt, Abemo, Ademo, Co'emo, simul
emo, vel ex omnibus locis emo: Eximo, Interimo, Perimo, &
Redimo, quæ habent penultimam correptam. Item frequen-
tativum Empitare, de quo mox: & Empitare, apud Plautum
in Caf. Non ego istud verbum titivillitio empi'rem: quan-
quam ali hoc in loco legant empitrem.
E'mptis, participium. [E'mptis.] Gall. Achet.
Ital. Comprato. Ger. Kaufft. Hispan. Comprado. Polonice,
Kupisz. Vngar. Vefyök. Ang. Bought. Horat. i. Epist. Spine
voluptates, nocet empta dolore voluptas.
E'mptio, onis, f. t. [E'mptio.] Gall. Achet, achetement.
Ital. Compra, compra. Ger. Kauff. Hispan. Compra. Pol.
Kup. Vng. Vétel, vefyököl. Ang. A buying. Cic. Att. lib. 12. Quid
Castusnes habet conditiones, aut emptiones ob hancam, &c.
E'mptio successit, permutationi inventa moneta, l. i. de contra-
hend. empt. Emptionem venit, quamcumque alienationem
continuat. Alibi etiam ante monuit, citans l. statu liberi, ad fin.
si de statu liberi. Præterea omnem, quo dominum transfertur,
contradum, l. licet. h. venditur. Quibus modis pignorat vel
hypoth. sol. Idem indicavit emptionis & venditionis voca-
bulis veteres usos indifferenatim. l. veteres, de act. empt. l.
cum apparebit. Locat.
E'mpelo, imaginaria dicitur, quæ simulatur, quum in veritate
non sit emptio. Zaf. h. item si quis, Instit. de action.
E'mpito, tas, pen. cor. Frequenter emo, vel frequenter mercan-
ditu acquirendi usum habeo. [E'mpito.] Gall. Acheter souvent.
Ital. Comprare spesso. Ger. Kauffen oft. Hispan. Comprare a me-
nudo. Pol. Wilamnie kupisz. Vngar. Veldvegyök, gyakram vefy-
ököl. Angl. To buy often, to buy to buy. Plin. lib. 23. cap. 1. Alios
sonus bouum, alios ferro, captivis que rebus emptiisse tradit.
Colum. libro 2. cap. 10. M. Terentius terens sæpè denariis sin-
gulos empuratos esse significat. Pro eodem etiam legitur
Empitare: de quo vide paulò ante in verbo EMO.
E'mptio, n. q. Cupio emere. [E'mptio.] Gall. Desirer d'
acheter. Ital. Desiderio di comprare. Ger. Lust haben zu kauffen oder
zu kaufen. Hispan. Desear de comprar. Pol. Pozallimi iestem do ku-
piz. Vngarice, Venni akarov, vennikenanek, vebemek. Angl.
To desire to buy. Varr. in Proem. lib. 2. de Re rust. Præterea
quod te empturientem in campos macros ad mercatum ad-
ducunt crebro pedes.
E'mptor, onis, m. t. Qui emit. [E'mptor.] Gall. Acheteur.
Italice, Compratore. Ger. Kauffte. Hispan. Comprador. Pol.
Taw kupisz. Vng. Vétel, vefyököl. Ang. A buyer. Cic. 3. Offic.
Nequid omnino quod venditor non emptor ignorat.
E'mptio, nalis, le, Qui frequens est in emptionibus & profcri-
ptionibus honoru. [E'mptio.] Vng. Vételben forgado. Cels. Cicero-
ni: Quod quidem si inter vos senes emptionales venale
profcripserit. Quo in loco antiquissima exemplaria habent
emtionales senes.
E'mptio, n. f. Qui est de numero eorum qui empti sunt, live

emifolcut. [E'mptio.] Gall. Qui en a acheté, qui est achete, ou pour
acheter. Ital. Compratio. Ger. Kaufft oder der kaufft. Hisp.
Cosa comprada. Polon. Kupisz. Vng. Vétel, vefyököl. Ang. That is
bought, or to be bought. Var. l. 3. de Re rust. Hic aprum glans quum
paucit emptitia, facit pinguem, illic gratuita exitem. Ibidè cap.
17. Præterea salamenta in eas piscinas emptitia conjiciebat.
E'mix, gener. communis, Qui facile inclinatur ad emendum.
[E'mix.] Gall. Grand acheteur, qui aime acheter. Ital. Facile à com-
prare. Ger. Kauffteig, der gern kaufft vnd trédmet. Belg. Coopde-
tis. Hisp. Qui in mucho, è un mucho gana compra. Pol. Ten kseri
współka rad kupisz. Vng. Vafyököl, (nagy) vafyökölato. Ang. Gi-
ven to buy, a great buyer. Cato de Re rust. cap. 2. Patrem familias
vendacem, non emacem esse oportet. Cic. in Parad. Non esse
cupidum pecuniaz, non esse emacem, vestigal est.
E'macitas, f. r. Facilitas & inclinatio voluntaria emendi. [E'macitas.]
Gall. Grand desir & faim d'acheter. Ital. Desio de comprare.
Ger. Kauffteigheit. Hispan. Gena y vicio de mucho comprar. Pol.
Zafy do kas des vycy kupiznia. Vng. Vafyökölato vafyökölato.
Ang. A wild to buy. Colum. libro 5. Quosdam emacitas in ar-
mentis, quosdam exercet in comparandis mancipiis, cura de
tuendis nulla cura tangit. Plin. Epist. 3. 1. Erat philodorus usque
ad emacitatis reprehensionem.
E'modulor, d. p. Modulor. [E'modulor.] Gall. Chan-
ter & composer vers par mesure, melodiensement chanter. Ital. Cam-
ponere cantare con misura. Ger. In stück singen oder ein lied dich-
ten. Hispan. Cantar suavemente, y con medida de ritha. Polon.
Wziak warte swiecam. Vngar. Ki inekldm. Ang. To sing in measure or
proportion. Ovid. lib. 1. Amorum. Musia per undenos emodu-
landa pedes.
E'molitor, is, in, d. q. Ejicio, expello. [E'molitor.]
Gall. Mettre hors avec effort. Ital. Scacciare. Ger. Hinauf stossen
oder werfen. Hispan. Empujar a fuera. Polon. Wzyciam. Vngar.
Ki vezim, hanyam. Ang. To push forth by force. Cels. lib. 4. cap. 6. de
pleuritis: Interdum sicca tullis est, quæ nihil emolitur. Co-
lum. lib. 8. cap. 3. Dum cas amaritudo cogat per nares emoliri
pituitæ nauleam.
E'mollilo, is, act. q. Mollis, molle facio. [E'mollilo.]
Gall. Attendre, mollifier, effeminer, rendre mol & delicat. Ital. Mollificare, intenerire, effeminare, far deli-
cato. German. Erweichend, weich machen. Hispan. Amollitar à otra
cosa. Polon. Zmiekczam. Vngar. Meg légitem. Ang. To make soft,
nice or wanton. Liv. 7. bell. Maced. Humor arcus, fundas que, &
jaculorum amenta emolliant. Vnde emollire alvum, est la-
xare. Plin. lib. 20. cap. 9. Alyum leviter emollit lapsana, ibidem
cap. 2. Pepones qui vocantur, refrigerant, maximè in cibo, &
emolliunt alvum. Quando ad hominem transfertur, signifi-
cat mollem & effeminatum reddo. Liv. 7. bel. Pun. Simul me-
tuens ne suum quoq; exercitum, sicut Annibalis, nimia urbis
amenitas emolliret. Idem libro 1. bell. Maced. Degeneret & e-
molliat amicitia hostis.
E'mollilo, a, um, adjectivum, Mollis. [E'mollilo.]
Gall. Mol, effeminé. Ital. Molle. Ger. Erweich. Hispan. Amol-
lento, è muelle. Polon. Zmiekczony. Vng. Lagy. Ang. soft, nice,
wanton. Livius 4. bell. Maced. Labor & astus emollida & flai-
da corpora Gallorum reddit. Quamquam sint qui Mollia hoc
loco contendant legendum.
E'mollo, is, ere, Perfecit molo, vel moloendo consumo. [E'mollo.]
Ital. molo, molo. Persius Sat. 6. & granaria, fas est, Emole: quid
metuis occa, & seges altera in herba est.
Emologare, Verbum hoc nec Latinitas nec Grecismus agno-
scit. Interpretes pro confirmare, vel laudare usurpant. Homo-
logare propius ad suam quæ Græca est, originem accedit.
Vide Bart. in l. cum ante C. de arbit.
E'molumentum, n. n. Utilitas quam ex opera & labore as-
sequimur: iam à molimine descendit. [E'molumentum.]
Gall. Utile profit, gain. Ital. Utilità. German.
Nutz. Belg. Profit. Hispan. Ganancia è provecho. Polon. Vitek.
Vngar. Haszn. Ang. Gain, profit. Cicero libro 3. Offic. Si sic-
erimus affecti ut propter suum quisque emolumentum spo-
liet, aut violet alterum, dirumpi necesse est eam quæ maximè
secundum naturam humani generis est, societatem. Plautus
Trinu. Esti sine dote duxeris, tibi sit emolumentum honoris,
mihi Quod objectent, fiet. Cicero. 1. de Finibus. Plus que in ipsa
injuria detrimenti est, quam in his rebus emolumentum quæ pa-
tientur injuria. Juvenal. Satyr. 16. Præmia nunc alia, neq; alia
emolumenta notemus Sacramentorum.
E'moneo, es, Moneo. [E'moneo.] Gall. Avertir, amonester. Ital.
Amonestare. Polon. Przekazywac, napominac. Vngar. Meg intem.
Ang. To warn, to advertish. Plaut. Afin. Hunc politare, illam
expiare jam emone.
E'mortor, d. t. Mortor, oteo. [E'mortor.] Gall. Mourir.
Italice, Morire. Germanice, Ersterben. Hispanice, Morir.
Pol. Zmieraq. Vngar. Meg halek. Ang. To die. Plaut. in Me-
nch. Pau-

neh. Paucis post diebus Tarenti emortuus est. Idem in Alinar. Emori me malim, quam hinc non ejus uxori. &c. Legitur etiam infinitivus emoriri, per quartam conjugationem. Tercium in Evonich. R. s. omnes qui adierant emoriri.

E m o r t u s dies, Quo quis mortuus est. [Saxonicus] Gall. Mortuair, le jour que l'on se meurt. Italice, il giorno che alcuno è morto. German. De tag eines todtchen abgangs. Hispanice, El dia del mortuaria. Vngar. Halál napja. Ang. The day when one dieth.] Sicut Natalis, quo quis natus est. Plaut. in Pseudolo: Certum est mihi hanc emortualem facere ex natali die.

E m o r t u o s, es, ad. f. Loco moveo. [Hebraeus] benidh עמולח. à emoy, ungoth. Gall. Mouvair, remouvair, remuer, vider d' un lieu. Ital. Movere. Germ. Herabbewegen / dannaen thun / versetzen. Hisp. Mover de lugar. Pol. Odwiazka. Vng. Ki mozgatam, mozgat. Ang. To put out of the place or off. Liv. 6. ab Vbe: Tum petitus tra Camillus, hictorem qui plebem de medio emoveret, misit. Virg. 2. Aeneid. - emotis cardine postes.

E m o t u s, pen. prod. particip. Loco motus: [Hebraeus] mundelh עמולח. mundel, ungoth. Gall. Remue, aile' de son lieu. Ital. Removere, tolto via. Ger. Versetzt / aufbewegt. Hisp. Mover de lugar. Pol. Odwiazka. Vng. Ki mozgatam, mozgat. Ang. To put out of the place or off. Jur. Axis cardine emotus. Stat. 1. Thebaid. Curæ emora, Vng. 6. Aeneid. Emotis deinde curia legatis. Liv. 10. bell. Punic.

E m p e t r o n, [Saxonicus] Gall. Vos herba appelle pcepriere, romp-priere. Ital. Herba scissifraga. Ger. Stumbrech curtran. Hisp. La scissifraga, hierba camada. Polonicæ, Panyzlo.] A Græcis dicitur herba ea quæ à Latinis calcitragæ appellatur, locis maritimis ferè gaudens, & haud temerè alibi, quam nudo saxo nascens; unde & nomen accepit. Plin. lib. 27. cap. 29. Empetron, quam nostri calcitragæ appellant, nascitur in montibus maritimis, ferè in saxo: quò propius man fuerit, minus salsa est. Vulgus calcitragæ appellat.

E m p h i s t i s, pen. cor. f. [Saxonicus] Vng. Rathath istecsi.] Expreffio, significatio, demonstratio. Figura est, cum tacita verbis subelli significatio, quæ pronuntiatione indicatur. Ejus duo sunt genera: alteru, quo plus significatur quam dicitur: ut Cæciliando tu illum? quasi dicat, in dicitus periculisim? Item: Itane Cretensi fidem habes? ubi nò simpliciter in Creta natu significamus, sed hominum pro gentis ingenio perfidum. Alterum quo etiam illud significatur quod non dicitur: ut apud Virg. lib. 1. Georg. - quum jam glandesq; arbuta sacre Deficerent sylva: hinc est, non solum alius sylvis, sed etiam sacra.

E m p h y s t a, tumor & inflatio palpebrarum. **E m p h y s o d e s**, Febris est quæ vehementiam caloris in ore gignit, & pustulas & inflationes. **E m p h r a x i s**, meatuum vel pororum obstructio. **E m p h y e m a**, atis, n. e. [Saxonicus] est recrescentia quædam illorum tumori similis, & inflatio, & oculorum morbus. **E m p h y t h e u s i s**, [Saxonicus] Gall. Entement, entee, mellement. Ital. Plantatione, mellement. German. Pflanzung / pflanzung. Hisp. Plantacion mellement. Polon. Wyplywanie. Vngaricæ, Oltai, plantálás, Anglicæ, A greffing, a imping.] Latine initionem significat, sive plantationem: a verbo Greco [Saxonicus], quod est infero, vel confero. Vnde fundi in emphyteusim dare, frequens est apud iurist: consultos pro eo quod est, ea conditione alicui tradere, ut accipiens eum colat, coque utatur, fruatur, quandiu mercedem solvit. Hic autem contractus, ut ex verbi origine apparet, tum esse corpit, quum agri deserti, atque inculti non facile colonum reperiebant. Hinc Emphyteutes, sive Emphyteuta. [Saxonicus] dicitur, qui fundum agrumve ea lege à domino accipit, ut eum conferat, melioremque efficiat. [Polon. Awandary.]

E m p h r a c t a, orum, n. f. [Vng. Kés háis desékés háis.] Nonnulli dicit putaverunt naves testas, citantes illud Vlpiani ex l. j. ff. de Exercit. acti. Quædam enim naves onerariæ, quædã (ut ipsi dicunt) emphractæ sunt. Quo tamen in loco castigatio ex-
plata invidet, aut certe invidet, non emphracta legendum docent. Naves autem testas, sive constratas, Græco vocabulo [Saxonicus] vocari suo loco ostendimus.

E m p i r i c e, f. p. [Saxonicus] Dicitur est medicis pars quæ sola experientia curat. Tres enim fuerunt præcipue medicorū sectæ, Rationalium, quorum princeps extitit Hippocrates. Methodi-
corum, quorū primus fuit Themison Laodiceus, quæ postea secuta Thestalus Trallianus, sectam eam absolvit: Et Empiri-
corum, qui Philinū Coum sequuntur, qui primus eam partem rationali separavit. Plin. lib. 29. cap. 1. Aliâ factio ab experimē-
tis se cognominans empiricem, cepit in Sicilia.

E m p i r i c u s, m. f. [Saxonicus] Gall. Celoy qui fait médecine en autre science par experience & long usage. Ital. Sperimentatore, che medicina solamente con la sperienza. Germ. Ein Arzet so sein taufft altem auf der erfahrung bat. Hisp. Experimentador. Pol. Lekarz ktani long by wpiakoy nauko plomiazgoua samozg. Vng. Parazt orvas. An. He that maketh a thing by experiance, or long use.] Medicus qui sola

experientia medicinam tractat, neq; hominum naturam cognitam habens, neq; morborum causas investigans, sed via per
[Saxonicus] hoc est, ab experientia dicitur.

E m p l a s t r u m, f. n. f. [Saxonicus] Gall. Emplastro. Ital. Empiastro. German. Ein pflaster. Hisp. Emplastro. Pol. Płastir. Vn. lez rubla. Ang. A plaster.] Medicamentu ex variis rebus præsertim metallicis costans, ac curati-
tis, quod liquore aliquo præmolitū vulnere imponi solet. Dicitur à verbo [Saxonicus], quod est subigo, & veritas do molliu.
Hodie vulgò Vnguentum dicitur. Id vero quod vulgò emplastru
dicitur, à do stis vocatur cataplasma. Plin. lib. 21. cap. 24. Impo-
nuntur emplastra vulceribus, malagmata super integram cutem
injiciuntur: passilli autem illinuntur, aut alicui mollied
ceraso miscentur. Sunt & alia horum inter se discrimina. Vide
Cellum lib. 5. cap. 17.

E m p l a s t r u m, [Saxonicus] Gall. Emplastro. Ital. Forgia d' incantatione. Ger. Berstlastem / wie man den schofen that so man pflastet. Hisp. Emplastro d' encantar, de ofendero. Polon. Odmieszcie, pflastero placki
ekel adam. Vngaricæ, hald oltem. Ang. To greffe.] Colum. lib. 11. cap. 2. Pollunt, inquit, si jam librum remittunt, inicit olea, vel emplastrari: ceteræque pomiferæ arbores eodem empla-
strationis genere inferi.

E m p l a s t r a t i o, onis, f. i. in arboribus dicitur, quum cortex in-
mitur in oculationis gratia, ut aprati queat cortex par exis-
ra arbore. [Saxonicus] Gall. Entement ou entee. Ital. Incantatione. Ger. Berstlastem / wie man den schofen that so man pflastet. Hisp. Emplastro d' encantar, de ofendero. Polon. Odmieszcie, pflastero placki
ekel adam. Vngaricæ, hald oltem. Ang. To greffe.] Colum. lib. 11. cap. 2. Pollunt, inquit, si jam librum remittunt, inicit olea, vel emplastrari: ceteræque pomiferæ arbores eodem empla-
strationis genere inferi.

E m p l a s t r a t r u s, part. quo Colum. usus est, lib. 5. cap. 11. De-
brato (inquit) item alteram arborem, quæ emplastrata est
Emplattomena, vocantur, quæ videlicet detinent ea, quæ co-
gunt meatibus inhaerent. Gal. 3. Method. Sic dicitur etiam
quæ per urinas, & per universam exeunt cutem.

E m p n e u m a t o s i s, f. t. [Saxonicus] Gall. Emphyse. Ital. Emphyse. Ger. Emphyse. Polon. Emphyse. Vngaricæ, hald oltem. Ang. To greffe.] Colum. lib. 11. cap. 2. Pollunt, inquit, si jam librum remittunt, inicit olea, vel emplastrari: ceteræque pomiferæ arbores eodem empla-
strationis genere inferi.

E m p n e m a, Græcis quæ melioratio luteperitis dicitur, sed
jus quod Emphyteuta adquirit: primū enim sic capere con-
tractus Emphyteuticus, ut sterilia tantum conceduntur
melioiorem statum plantationibus reddenda. Extat veritas
Iustin. in l. ult. C. de iur. Emphyte.

E m p o r i u m, n. f. Mercatus, vel locus ubi mercatus fit. [Saxonicus] Gall. Le marche, le lieu où on tient une foire. Ital. Mercato, fo-
ra. Ger. Ein Gemerck / da man taufft und vorkaufft. Hisp. Lugar de feria, o trato de mercaderia. Polon. Mięsiarzy kupcy. Vngaricæ, hald oltem. Ang. To greffe.] Colum. lib. 11. cap. 2. Pollunt, inquit, si jam librum remittunt, inicit olea, vel emplastrari: ceteræque pomiferæ arbores eodem empla-
strationis genere inferi.

E m p o r i e u s, a, um, Mercatorius, [Saxonicus] Gall. Papier brochant, de qui on em-
ploie les autres marchandises. Ital. Carta da innolger mercantia. Ger. Krammer papier / in wachse heftet. Waaren centstet. Hisp. Papel de
frase. Pol. Papier wczepi obwiazka wice kramary. Vng. Kramar, (aagy) merhatakaro papir. Ang. Paper whereon merchants
put their wares, as broome or wall paper.] dicitur est quæ mercis in-
voluntarie à mercatoribus, inutilis ad scribendum. Plin. lib. 11. cap. 12. Nam emporetica inutilis scribendo, involucia charu-
rum segetiumque in mercibus usum præbet.

E m p o t i o n, quod hic pro herba nominat corruptè legebant
Vide EMPETRON.

E m p r o s t h o t o n i s, [Saxonicus] Vng. Csoboly.] Affe-
ctus est spinæ, quum scilicet illa obrigit, & inflexibilis facta
est, atque ita in anteriorem partem incurvatur, ut omnino en-
gi non possit. Huic affectus similes sunt tetanus & opisthotonus:
his hoc tamen differunt, quod emprosthotonos dicitur,
quum in anteriorem partem spinæ sit inflexa: opisthotonos
quum ea in partem posteriorem est incurvata: tetanus autem,
quum recta obrigit, ita ut neque in anteriorem, neque in po-
steriorem partem flexi queat.

E m p r i s t u s, Empitid. Vide EMO.

E m p u s a, [Saxonicus] Genus larvæ & tuniculamentū, dicitur He-
ta uno pede incedens: unde & nomen. Autor Eustathius. Vi-
de Cælium Rhodig. lib. 6. cap. 38. Lect. antiq. & Erasimum in
proverbio: Protheo inabitabilior.

E m p y i, [Saxonicus] A medicis dicitur qui abscessu thoracis la-
borates, pus excreant, quorū affectus etiā empyema, [Saxonicus] appellat.

Empyrum, nos parvulam exortationem dicere possumus. Qui
verò hanc morbum patitur, empyicus, *empeyicus* dicitur.
Empyrum caelum. [*εμπερυσμὸς* Vng. *Tysza ig. w. ex*
ty. dhalaz me hal tak leka raggom] Appellatur à Theologis
(nam philosophi caeli hujus nusquam meminerunt) undeci-
mum caelum, primum mobile ambitu suo complectens Dei
& Beatorum federa: ita dictum, quasi ignitum, non quòd revera
tale sit, sed quòd puritate sua reliquis caelis, ut ignis ceteris
elementis antecellat.
Emuclidus, pen. cor. adiect. [*עמוליד* *habibsch. à נ. è d. l. v. d. n. è n. è*
עמוליד. è n. è d. l. v. d. n. è n. è Gal. *Musci & tant humide* Ital. *Musca, musco-*
lesco. German. *Emulid.* Hisp. *Casa mucho mosca.* Pol. *Emul-*
mal. Vng. *Mosca.* Ang. *Very filthy, muche yymenod.* ut, *Vius e-*
mucloda. Plin. lib. 17. cap. 22: Simili modo & secundo anno re-
ciditur, vitesq; concipit, & intra se pascit, suffecturas oneri,
quam alias festinatione patiendi gracilescat, ad emucida (ni
colhibeatur castigacione tali) in segetum excat tota.
Emuigo, is, pen. prod. Cum mugitu profero. [*עמיוג* *emio-*
g. Gall. *Mugir comme un taureau, parler gros.* Italicè,
Mugire de bœuf. German. *lären schreien wie ein Stier.* Hispan.
Mucha bramar, è dar bores. Pol. *hejce iako wol, rycie.* Vngar. *Emi-*
g. ki mundom, è b. è d. n. Ang. To belotte out. Quintilian. libro 2.
cap. 12: Nam & clamant ubique, & omnia levata, (ut ipsi vo-
cant) manu emugiant.
Emulgeo, emulges, emulsi vel emulxi, emulsum vel emulsdm.
Mulgeo, mulgendo tollo. [*עמולגו* *emulgo.* Gall. *Traire*
le lait d'une mammelle. Ital. *Mungere il latte.* Germ. *Milch mil-*
den. Hisp. *Ordernar, è chupar.* Pol. *Doie.* Vng. *Ki felem.* Ang. *To mil-*
ke or milke.] Colum. lib. 7. cap. 3: Sed priusquam hoc fiat, exi-
guum emulgeodum est, quod pastores colostram vocant.
Emundare, Mandare. [*עמנדא* *emunda.* Gall. *Nettoy-*
er. Italicè, *Nettare.* Germ. *Zuflubem.* Hispan. *Mucha limpiar.* Polonicè, *Wyczy-*
szam. Vngar. *Ki tisztitom, meg tisztitom.* Ang. *To wipe or to mak*
clean.] Colum. lib. 3. cap. 1: Sentur ergo prius in emundata
paxinatione. Idem lib. 2.
Emungeo, gis, exuati, emunctum, a. t. Nares purgo. [*עמנעו*
emungo. Gall. *Macher son nez.* Ital. *Nettare*
il naso, è sciar il naso. Germ. *Die nafen waschen.* Belg. *Esunt.*
Hisp. Alimpar la nariz. Pol. *Not wazyerat, wisczkaie.* Vngar.
Ormosat ki fiam, ki sziam. (item *hammat el vesidm.* Ang. *To wi-*
pe the nose, è souffler a candle.) Mucus verò est cerebri excrementu
ex naribus profluens. Emungere lucernam, vel candlam, est
extremam elychnii partem, quæ jam exusta lumini officit, in-
strumento auferre. Instrumentum quoque, quo ad eam rem
utimur, emundorium vocari potest. Per translationem sæpè
ponitur emungere pro spoliare, seu fraude extorquere. Teret.
in Phorm. Emunxi argento fenes. Cubito se emungere, pro-
verbium, quod in eos dici consuevit qui artem aliquam im-
mandam exercent: illi enim quum manus semper habeant in-
quinatas, subito digitorum loco utuntur.
Emunctus, pantopium, Exhaustus, & pecunia denudatus.
[*עמנכת* *emunctus.* Vngar. *Ki wisczkaie, meg wisczkaie.*] Plaut.
in Bacc. Miserum me auro esse emunctum. Emuncte
naris homo (ut docet Erasmus in Adagijs) dicitur is qui acri
exaltoque est iudicio, qui nares habet perpurgas, mucus que
emunctas. Horat. 1. Sermon. Satyr. 4: Emuncte naris, durus
componere versus.
Emundatio, onis, f. t. [*עמנדא* *emundatio.* Gallicè, *Manchement,*
Italicè, *Mucamenta.* German. *Der nafen waschung.* Hispan. *Obra*
de limpiar la nariz. Polon. *Nosza nitarsia.* Vngar. *Ki fundi,*
è wisczkaie. Ang. *A wiping of the nose.*] Quintil. libro 11. cap. 3. de
narium gustu loquens: Quum emunctio etiam frequentior
non sine causa reprehendatur.
Emunio, nis, nivi, nitum, a. t. q. Munio. [*עמניו* *emunio.* Gall.
Fortifier, remparer. Ital. *Fortificare.* Germ. *Verstärken, è*
wot bewert mach. Hisp. *Fortalecer.* Pol. *Obrown-*
czowac, è wot obczowac. Vngar. *Meg erősitidm.* Angl. *To fence, è*
strengthen.] ut, Emunitus in modum arcis, Livius 2.
bell. Poo. Tacit. in vita Agric. Corpora ipsa, ac manus, sylvia ac
paludibus emuniendit, verbera inter ac contumelias, conte-
runt. Emunire vites ab injuria pecoris, Colum. lib. 5. cap. 6.
Emusco, as, a. t. p. Purgo, & muscum adimo. [*עמוסקו* *emus-*
co. Gall. *Emusser, è tirer la mousse d'un arbre.* Ital. *Lenar la muffa da un*
albero. German. *Bon dem mief seubren.* Hisp. *Quitar el moho de los ar-*
bales. Polon. *Much nikubowic.* Vng. *Meg tisztitom, mohatalki tisztit-*
om. Ang. *To rabbe of moffe.*] Col. lib. 11. cap. 2: Iisdem diebus,
ubi peggelidum & pluvium caelum est, oleæ putantur & emu-
scantur: id est, muscus illis adimitur.
Emutio, nis, tvi, titum, pen. prod. Muto. [*עמוטיו* *emutio.* Gall. *Grander,*
Ital. *Mutare, mutarsi.* Ger. *Wegschaffen, è weg mutieren.* Hisp. *Hablar*
com a entre diantre. Pol. *Szmerze, porucy.* Vng. *Meg motex-*
ak. Angl. *To mutter, or whisper.*] Qua voce utitur Plaut. in Mer-
catorum emutis omnia commotistrabo.

Emutio, as, penult. prod. a. t. p. Muto, immuto. [*עמוטיו* *em-*
utio. Gall. *Changer, muter.* Ital. *Cambiare, mutare.* Ger. *Brens-*
den. Hisp. *Cambiar, mudar.* Pol. *Odwrniam.* Vng. *El valtoztal-*
om. Ang. *To change.*] Quint. lib. 8. cap. 2: Quisdam emutatis in
perversum dicitis de figuris, idem vitium consequuntur.
E ante
N.
En. In notis antiquorum, etiam nunc.
En, significat ecce, & tam nominativo quam accusativo iun-
gitur: eoq; utitur in demonstrando aliquid: [*ענ* *en.* Gall.
Voci, voila. Ital. *Ecco.* Ger. *Eschickam.* Belg. *Eut.* Hisp. *Cata,*
è mira. Pol. *Ota, woy.* Vng. *Imé, èhol, èhon, èmbal.* Ang. *Behold*] ut,
En Priamus. Vel exprobrando: ut, En agros, & quæ bello Tro-
jane percussit, Hesperiam metice jaccens. Oratores per nominati-
vum frequētius. Cic. pro Dejotaro rege: En crumen, en causa,
cur regem fugitivus, dominum servus accuset.
Enoxorem, pen. prod. *ענוק* *enoxem.* A medicis vocatur illud,
quod in urina circa mediam matulæ partem innatat, quem-
admodum quod in summa matulæ parte cernitur, nubes sive
nebula dicitur: quod verò in fundo subsidit, hypostasis. No-
men accipit à verbo *ענוק*, quod ad medium matulæ sub-
latum, ibi quodammodo maneat suspensum.
Enargia, gis, penultima producta, Græcè *εναργια*. Latine e-
videntia, sive representatio, illustratioque, quum res ita de-
senbitur, ut cerni videatur. [*ענרגיא* *enargia.* Gall. *Evid-*
ence, èlaré. Ital. *Rappresentazione.* Germ. *En dignitliche anzeigung*
unso dings, èst wann man es für angèn biidete. Hisp. *Manifestacion y*
representacion. Pol. *Zyretlowic.* Vng. *Nyitlan valosig, meg titidm.*
Ang. *Clearness, perspicuity, evidentie.*] Quint. lib. 4. cap. 2: Sunt
qui adiciant his evidentiam, quæ *ενεργεια* Græcè vocatur.
Et est & energia, per secundam vocalem in antepenultima, *ενε-*
ργεια, quod nobis efficaciam sonat: de quo infra suo loco.
Enarro, as, a. t. p. Perficere, vel ad finem narro, narro, explano.
[*ענרו* *enarro.* Gall. *Expliquer, èclarer.* Ital. *Narrare, è*
disputa. Gall. *Raconter, reciter, expliquer, declarer.* Ital. *Narrare, è*
disputa. Germ. *Erzählen.* Hisp. *Declarar, exponer.* Polon. *Wiliçzyc.*
Vngar. *Meg beszélni, ki magyarazom.* Ang. *To mak plane and*
tell ut long.] Cic. pro Marcello: Nulla dicendi aut scribendi tan-
ta vis aut copia, quæ nò dicam exornare, sed enarrare res tuas
gestas possit. Terent. Adelph. omniem modò seni, Quo pacto
se haberet, enarravimus ordine.
Enarratio, onis, f. t. [*ענרוא* *enarratio.* Gall. *Exposi-*
tion, declaration, interpretation. Italicè, *Expositione, interpretatio.*
Germanicè, *Erzählung.* Hisp. *Aquella declaration è cuento.* Pol.
Wiliçzanie. Vngar. *Meg magyarazni, ki beszélni.* Angl. *A plane de-*
claration, or telling ut long.] Quint. lib. 1. cap. 9: Exiguus à Gram-
maticis Poëtarum enarratio.
Enatrabilis, le, Quod enarrari potest. [*ענאטרביל* *enatrabilis.* Gall.
Qui se peut raconter, èn on peut dire. Ital. *Chesi pu narrare.* Germ.
Das ist zu erzehlen ist. Hispan. *Casa que se puede declarar.* Pol.
Lacti de wiliçzania. Vngar. *Meg beszélni, magyarazni.* Ang. *That*
may be declared.] Quint. lib. 6. cap. 4: Motu animi quodam, ne-
scio an enatrabilis, indicatur.
Enasco, eris, d. t. Nasco, sive ex alio nascor. [*ענאסקו* *enas-*
co. Gall. *Naitre, ètirer d'un autre, èlever.* Ital. *Nascere, è*
naitre, ètirer. German. *Her aus machten.* Hisp. *Nacer.* Polon.
Wierzic. Vng. *Wierzicem ki naitak.* Ang. *To be borne, or to spring*
of another.] Varro 1. de Re rust. cap. 41: Simili de causa oleæ
femen quum sit nucleus, quòd ex eo tardius enascebatur colit,
quam ex talcis: idco, &c. Idem 2. de Re rust. cap. 6: Enatis duo-
bus dentibus, dextra & sinistra, &c. Cic. ad Att. Ex multis meis
miserimis cutis est una enata.
Enato, as, are, n. p. Natando evado, vel ad declinatam locum
natando pervenio. [*ענאו* *enato.* Gall. *Passer en navigant,*
nager enques ou en pretent, èsclapper en navigant. Ital. *Notare, è*
re verso fuori. Ger. *Her aus schwimmen.* Hisp. *Salir del agua nadando.*
Polon. *Wiplinac.* Vng. *Ki wisk.* Ang. *To swimme out.*] Hic-
cius lib. 4: Sequæ per molem in mare præcipitaverunt, & ordin-
gentorum passuum spatio ad oppidum enataverunt. Cicero 3.
Tusc. Reliqui habere se videntur angustius: enatant tamen E-
picurus, Hieronymus, &c. hoc est, evadunt.
Enavigo, as, are, n. p. Ad finem usque navigare, vel navigan-
do evadere. [*ענאויגו* *enavigo.* Gall. *Passer en bateau en navire, aller par eau,*
è parvenir enques ou en veult aller. Ital. *Navigare, manciare al luogo*
destinato. Germ. *Nachschiffen zu landt aus der tresse schiffen.* Hisp.
Navegar hasta el cabo. Pol. *Zel dowy na lody da lada przylinac.*
Vng. *Ki woidk.* Ang. *To sayle out, or to land.*] Plinius libro 6.
cap. 17: Proditur Alexandrum magnum nullo die minus sta-
dio DC navigasse in Indo, nec potuisse ante menses quinque
enavigare. Cicero 4. Tuscul. E quibus tanquam è scopulis
contibus enavigavit oratio. Sueton. in Tiber. Tantum non
adversis tempestatibus Rhodum enavigavit. Plinius libro 9.
cap. 3: Sinus duodecim dierum & noctium temigio enaviga-
tus Ptolemæo regi.
Enavo, as, Navo. [*ענאו* *enavo.* Gall. *Employer sa peine à achever*
quelque

quodque avare. Ital. *Adeperare opus sua possessione.* Germ. *Sich anwenden.* Hisp. *Trabajar para acabar alguna cosa.* Polon. *Filmsi etiam spramia.* Vng. *Munkalodom.* Ang. *To employe with all his power, to endeavor with diligence.* Vnde opera enavata, Tacit. lib. 19. sit premia enavata opera petebant.

Encenia, cum e diphthongo, innovatio. [*ענינה* chamuchab.] *Encenia*. Gall. *Renovellement, innovation.* Ital. *Innovazione.* Ger. *Encumenang, ernewung.* Hispan. *Innovacion, innovacione.* Pol. *Odnawienie, odnowienie, odnowienie.* Vng. *Vitaz.* Ang. *An innovation.*] August. Encenia, festivitas erat dedicationis templi. Graece enim *enapis*, dicitur novum. Quandoque enim novum aliquid fuerit dedicatum, encenia vocatur.

Enchianthis, *ענחית*. Morbus oculorum, quod in majore ipso- rum angulo tuberculum enascitur, quod genus parium patitur diduci. Nomen habet a situ. Nam Graeci oculorum angulo *enapis* appellant.

Encardis, *ענקדיש*. Gemma est a cordis effigie sic dicta. Eius tria enumerantur genera: primum, in quo nigra effigies cordis eminet secundum viridi colore, cordis effigiem repraesentant tertium, nigrum cor ostendens, reliqua sui parte candidum. Autor Plin. lib. 37. cap. 10.

Encarpa. Sunt ornamenta capituli columnarum palmites aut ramos cum suo fructu habentia: aut etiam arbutule fructuose, quae vocantur *Encarpa*. Graecis: aut frondibus & ramis impleti innoxique fructus. Vitruvius lib. 4. & cymatis & encarpis pro crinibus dispositis frontes ornaverunt. & *Sunt & Encarpa* Helvethio fegetes truceae sectae, melleaeque.

Encausitice, *ענקית*. Genus picturae quod adhibito igne fiebat, coloribus scilicet adustus, & cera igni resoluta. [Germ. *Encaustic*.] Encaustice dicitur etiam aqua, quae resoluta est in aqua, coloribus adustus. Vng. *Encaustic*. Ang. *Encaustic.*] Apud. Encausitice oppidum exercens, se & duos filios sustulitabat.

Encausitice, *ענקית*. Vng. *Encaustic*. Anglice, *Encaustic.*] Latine inusitatum dicitur potest hoc est, pictor, qui coloribus adustus, & cera igne resoluta rerum effigies exprimit. A verbo Graeco *enapis*, quod est ideo. Vitruv. Quod facere ab encausitice didiccat. Plin. lib. 35. cap. 11. Lysippus quoque Aeginae picturae suae inscripsit encausitice: quod profectio non fecisset, nisi encausitice inventa.

Encausitice, s. um. adject. Encausitice pictum. [Vng. *Encaustic*.] *Encausitice* dicitur etiam tractator. Angl. *Encaustic*. Mart. lib. 1. Encausitice Phaeon tabula tibi pictus in hac est: Quid tibi vis dixerim, qui Phaeoniam facis?

Encausitice, s. um. adject. Encausitice pictum. [Vng. *Encaustic*.] *Encausitice* dicitur etiam tractator. Angl. *Encaustic*. Mart. lib. 1. Encausitice Phaeon tabula tibi pictus in hac est: Quid tibi vis dixerim, qui Phaeoniam facis?

Encausitice, s. um. adject. Encausitice pictum. [Vng. *Encaustic*.] *Encausitice* dicitur etiam tractator. Angl. *Encaustic*. Mart. lib. 1. Encausitice Phaeon tabula tibi pictus in hac est: Quid tibi vis dixerim, qui Phaeoniam facis?

Encasis, s. um. adject. Encasis pictum. [Vng. *Encaustic*.] *Encasis* dicitur etiam tractator. Angl. *Encaustic*. Mart. lib. 1. Encasis Phaeon tabula tibi pictus in hac est: Quid tibi vis dixerim, qui Phaeoniam facis?

Encasis, s. um. adject. Encasis pictum. [Vng. *Encaustic*.] *Encasis* dicitur etiam tractator. Angl. *Encaustic*. Mart. lib. 1. Encasis Phaeon tabula tibi pictus in hac est: Quid tibi vis dixerim, qui Phaeoniam facis?

Encasis, s. um. adject. Encasis pictum. [Vng. *Encaustic*.] *Encasis* dicitur etiam tractator. Angl. *Encaustic*. Mart. lib. 1. Encasis Phaeon tabula tibi pictus in hac est: Quid tibi vis dixerim, qui Phaeoniam facis?

Encasis, s. um. adject. Encasis pictum. [Vng. *Encaustic*.] *Encasis* dicitur etiam tractator. Angl. *Encaustic*. Mart. lib. 1. Encasis Phaeon tabula tibi pictus in hac est: Quid tibi vis dixerim, qui Phaeoniam facis?

thaclem, etidem Hispan. Alir d'facar el mello, d' poyta dela fruta. Pol. latradobium, uia adryam. Vng. Meg ibem, az bilit hi vezemi...

Enunciatio, participium. [ענין] Gal. Eferm d' defonners, ma ep evidence d' declar. Ital. Dichiarato, aper...

Enunciatio, adverbium, purgate, exquisitè, clarè, ac sine asperitate [ענין] Gal. Clarentment, apertement. Ital. Chiaramente. Ger. Offenlich, statlich. Hisp. Clarente. Pol. Lausie. Vngar. Nyiluan yalo, meg...

Enunciatio, as, are, p. Numero, recenseo. [ענין] Gall. Densubres, nombres &...

Enunciatio, f. t. Est ipse enumerandi actus. [ענין] Gall. Densubres, nombres &...

Enunciatio, as, ad p. Elo quor, effero, exprimo, profero, pronuntio, dico, significo. [ענין] Gall. Densubres, nombres &...

Enunciatio, participium. [ענין] Gall. Densubres, nombres &...

Enunciatio, n. f. Oratio perfecta, verum aut falsum significans, effatum, pronuntiatum, enuntiatio. [ענין] Gall. Densubres, nombres &...

Enunciatio, v. s. um. [ענין] Gall. Densubres, nombres &...

mag werden. Hisp. Cofa que denuncia, d' declara. Polon. Kiezy ktora moze byc wymowiona. Vngar. Ki befejberd. Ang. Declarative. Senec. Epist. 118: Sequuntur deinde motus animorum, enuntiativi corporum. Ibidem: Aliquid est enuntiativum de corpore, quod alii effatum dicunt, alii enuntiatum, alii edictum.

Enunciatio, vel enarrativè deduci dicitur, quum similiter aliqua res sine mysterio, sine pondere, sine momento deducitur, ut quum dico: Peto è Titio, qui est hæres Scii. ista verba Qui est hæres, enuntiativa sunt. Vnde etiam si non est hæres Scii, tamè procedit libellus. Casus est, ut ajunt, in terminis, in l. quæ familiaræ, quem tex. ut singularem, secundû præceptorem meû D. Zafium, omnes doctores exclamant. ff. Famil. creiscun. Dispositivè autem narrata vim habent & obligandi & disponendi causam, adeo ut ea quæ medullas respiciunt, mutari emendative nequeant, maxime si pro reo faciant. Per text. elegantem in l. eum precum. C. de lib. caus.

Enunciatio, onis, f. t. Enuntiatum, effatum, pronuntiatum. [ענין] Vngar. Ki mondol befejod. Cic. de Fato: Omnis enuntiatio (quod alii per Dialectici appellant) aut vera aut falsa est. Ibidem: Explicanda vis, ratioque enuntiationum, quæ Græci ἀξιωματικὰ vocant.

Enunciatio, cis, f. t. Enuntiatum, effatum, pronuntiatum. [ענין] Vngar. Ki mondol befejod. Cic. de Fato: Omnis enuntiatio (quod alii per Dialectici appellant) aut vera aut falsa est. Ibidem: Explicanda vis, ratioque enuntiationum, quæ Græci ἀξιωματικὰ vocant.

Enunciatio, is, penultima correpta, act. q. Nutrio, alo, sustento. [ענין] Gall. Nourrir, & s'entretenir. Italice. Nutrire. Germanice. Ernähren, aufziehen. Hisp. Criar. Polon. Odymiam. Vngar. Taplatom, s'el tartom. Angl. To nurrie, to bring up. Plin. libr. 12. cap. 1: Tantum postea honoris increvit, ut mero infuso enutriatur. De platano. Colum. lib. 3. cap. 3: Deinde fata non ita enutriunt, ut antè convalescant ac proficiant, quàm retorrescant.

Enunciatio, ante o.

Enunciatio, is, ivi, vel ii, itum, Notæ significationis est. [ענין] Gall. Halach, me-Lepus, qui. Gall. Aller. Ital. Andare. Ger. Gehen. Belg. Gamen. Hispan. Ir, andar. Pol. Idr. Vng. Megyék. Ang. To go, to walk. Ire, Redire, contraria. Mart. lib. 6: Et Capitolinas itq; reditque vias. Ovid. Epist. 19: Anxius huc illuc distimulanter eo. Interdum significat venire, sicut Terent. in Adelph. Quæro ut una mecum ad matrem virginis eas. Ire pedibus. Plaut. Scic. Nam pedibus ire non queo. Ire in sententiam pedibus, est alterius sententiæ nõ verbo, sed corpore accedere. Liv. lib. 7. ab Urb. Qui hoc sentitis, in dexteram partè pedibus transire: quæ major pars erit, eo stabitur consilio. Deinde frequentes omnes in dexteram pedibus transierunt. Hæc ratio inventa est, quod nonnunquam longum esset audire singulos, in magno, præsertim Senatorum vel iudicum consessu. Quæ igitur duæ iræve sententiæ dictæ erant ab iis qui primi rogabantur, reliqui in illorum cû quibus sentiebant, sedilia transibant, ut res expeditiores fierent. Aliquando ne pedibus quidem præ multitudinem ad sententiam ire poterant, ideoque manibus sententiæ significabant: quod Quint. intelligit, ubi ait: Manibus pedibusque, imus in sententiam necessitatis. Huic contrarium est, Ire in alia omnia: hoc est, ab autore sententiæ alicuius dissentire, & in aliorum sententiæ discedere. Cicero Lentulo, lib. 1. Epist. Quatenus de religione dicebat, ei rei quia obfissi non poterat, Bibulo assensum est: de tribus legatis frequentes iterunt in alia omnia. Navibus instructis ire, Virgil. 2. Aen. Et jam Argiva phalanx instructis navibus ibat. Cic. ad Att. lib. 10: Navigio esse te iturum trans mare, credere non possum. Ire rectis sensibus. Cicero 13. Philip. Si me rectis sensibus cunctem dii immortales, ut spero, adjuverint. Ire inficias: negare. Terent. in Adelph. hoc reliquum est, si inficias ibit, tellis mecum est anulus quem amiserat. Ire in aciem, pro militare. Quintil. lib. 9. cap. 2: Qui aliquando fortiter fecerat, & alio bello petierat ut militia vacaret ex lege, quod quinquagenarius esset, adversante filio ire in aciem coactus, deseruit. Ire in articulum dicitur seges, quum nodos, veluti articulos quosdam acquirat. Plin. lib. 18. cap. 17: Si in articulum seges ire coeperit. It dies, pro præterit, & elabitur. Plaut. Rud. Verba facimus, it dies. Ire res, pro succedit. Cic. Attic. libr. 14: Incipit res melius ire quam putaram. Ire agere conjunctim à Iurisconsultis dicitur, pro disjunctim. Aliud enim est ire: aliud agere. Ire hominis est: agere, jumentum. Qui actum habet, iter habet, at non contra. Ego ire agere semper conjunguntur, ut tres servitutes compendio sermonis comprehendantur, iter, via & actus. Nam sub verbo agere, tacitè quoque vchere comprehenditur. Hæc ex Hotomano. Hoc verbum, præter naturam aliorum verborum quartæ conjugationis, facit futurum in bo, ur, Eo, ibo, quemadmodum & queo, quibo. Invenitur tamen etiam nonnunquam Eam, ut apud Terentium Eynuch. Quid igitur faciam? non cam? ne nunc quidem Quum accesor ultro? Composita ab eo, is, quanvis simplex sit neutrum, aliqua tamen sunt activæ.

de die.] Febris est unius diei, quam & Latini diariam appellant, eo quod diei unius (quantum in ipsa est) spatio terminetur. **Ephemēris**, pec. corr. fr. Liber seu commentarius, in quem quotidiana acta referuntur. [Vn. *Nyctagalis*. Gall. *Registre & papier journal*. Ital. *Giornale regale*. Germ. *Ein Tagbuch* in mensis elige. *Handlung verzeichnet werden*. Jacobus. Hispan. *Historia que se pasa de dia en dia*. Pol. *Księga do krotkiej spisy krotko dnia que se przebiega de dia en dia*. Vng. *napis krotko napisi, az krotko napisi dolgozat*. Ang. *A register, a reckoning booke*. *liber in quo res singulis diebus describuntur*. Liber in quo res gesta per singulos dies scribuntur, Latine Acta diurna, & Diarium dicitur: ab *epi*, & *di*, dies. Mos fuit Romanis ut singuli rerum suarum tabulam conficerent: unde Iuvenalis accipit. *pro libro in quo diurnales divinationes erant, in cuius manibus, ceu pinguis succina, tritas Cereris ephemeridas*. Propertius pro libro feceratis sumpsit, in quo summas pecuniarum mutavit feceratis, per scribit, & rannuculam per singulos dies expensis acceptaque subducit, & lucra damnaque computat, Me miserum, his aliquis ratione scribit avari, Et ponit duras inter ephemeridas. Cicero pro Quintio: Discedens in memoriam redit Quintius, quo die Roma in Galliam profectus sit: ad ephemeridem revertitur, invenitur dies professionis. Calendarium à Seaca dicitur: Adversaria à Cicero. Vide Adversaria. **Ephemēron**, f. d. *epi*. Vn. *Vij karayya*. Animal nascens apud Hypanim Bavianum, qui insluit in Bosphorum, eodē quo nascitur die interiens. Acil. lib. 5. Animalium. Hinc natum adagium: *Ephemēris vita, & quaeque est*. De iis qui statim emoriuntur aut percutiunt. **Ephemēron**, f. d. *epi*. Polon. *Léski*. Duarum herbarum nomen est Dioscoridi, quarum alteri folia tribuit lili, sed tenuiora, caulem parem, florem candidum, amarū, semen molle, radicem unam digitali crassitudine, o dore non in jucundo: traditque in locis praecipue opacis nasci. Haec hodie herba esse credunt, quae flosculos candidos gignit, gratissimi odoris, quos vulgus *lilia canis allium* appellat. [Vn. *Gylogy vinyg, fany ghy vinyg kakak vinyg*.] Dicitur autem ephemerion putatur, quod florem habeat fugacissimū, & qui unio die marcescat. Alterum ephemeris genus ab eodem colchicum appellatur, à quibusdam etiā bulbis agrestis: [Polon. *Kalochy*.] sub Autumnii exitum florem fundens croceo similem, folia habens pinguiora quā bulbis, caulem semipedalem, semen rufum, radicem ex nigra rufescentem, quae de squamata intus albice, succumque lacteum fundat. Vulgus *Cainecum* appellat, quod gustatum canes enecet. Quādam homines bulbi similitudine invitatos more fungorum strangulat. Unde etiā ephemerion appellatum existimant, quod die uno perimat. **Ephēstii**, f. d. *epi*. Vn. *Etēgi isyuek*. à Graecis dicitur appellatur qui à nobis *Imates*, & *Laris*, quod acis & focis praesidere putantur. Appellatione enim *is* in *is*, Graeci focum seu laeum intelligunt. **Ephēstion**, vel **Ephēstios**, Aristolochia, Cematidis, Dioscor. lib. 3. cap. 5. **Ephēstis**, idis, *epi*. Velis quae supra arma indui solet. [Vn. *Ephegi raba*.] Baynus putat eādem fuisse, quā Romanis *paludamentum* appellatur. **Ephē**, est mensura trium modiorum, de qua fit mentio in **Ephēstis**, m. t. *epi*. A nostris dicitur *istabus*. Est autem morbus quiescentes in lecto plurimum infellans, quem veluti ingenti pondere nobis superin cumbente premi videtur. [Vn. *Ephegi raba*.] Dicitur autem (ut nonnulli medicorum tradiderunt) ex voracitate & cruditate, evaporatione scilicet in caput redundante. Dicitur est etiam hoc nomine quidam ex Neptuni filiis, qui quum singulari mensibus novem digitos creveret, in tantam altitudinem evasis, ut statura sua fretus unā cum fratre Oto superis bellum inferret: quapropter à Iove fulmine ictus, ad inferos est detrusus. Virgil. in *Culice*: Nam victus sedet immanis serpentis. Otus Devinctus, mœtū procul aspiciēs Ephialten. **Ephippia**, orum, n. f. Proprie tegmina, seu stragula quibus equi sternuntur, vel sella equis ad insidendum imposita. [Vn. *Ephegi raba*.] Gal. *Selles aut auter connerures de iboax, comme boufo & auter chofte*. Ital. *Selle di cavalli, e simili ornamenti*. Germ. *Sattel*. Hisp. *Sillas à cubiertas de canales*. Pol. *Siodla*. Vng. *Nyctagalis, pokrocz, minden az mit lora teritnek, lo ches*. Ang. *Horse harness*. Cato, sive Varro, sive alius quisquis est, qui de liberis educandis librum conscripsit, Mihi puero modica fuit una tunica & toga sine fasciis calcementi, equus sine ephippio. Horat. in *Epist.* Optat Ephippia bos piger, optat arare caballus. **Ephippii** aut equites. Qui ephippia habent in equis. [Vn. *Ephegi raba*.] Celsus 4. belli Gall. Non corū moribus turpius, aut inertius habetur, quam ephippis uti: itaque ad quem-

vis numerum ephippiatorum, quamvis pauci, adire audent. **Ephippiarii** equi, quibus sella imponuntur propter molliorem vecturā. [Vn. *Nyctagalis*.] Vide in dictione **STRATA**. **Ephisia**, Artemisia, apud Dioscor. lib. 2. cap. 125. **Ephod**, *epi*, dicitur Hebraea, qua significatur super humerale pontificis vestimentum. **Ephhydrōn**, f. d. *epi*. Pol. *Ephegi raba, kocz ephegi*. Herba, quae & equicetum, & hippuris, & anabasis appellatur, Vulgus *Prilam* vocat. Vide **HIPPURIS**. **Epilōs**, *epi*. Genus febris est ex pituita frigida vel vitrea, putrefacta. Nomen dedit ei placidus pellacia Pontus subdola, quam Graeci *epi* emittunt, quoniam agitata ex tranquillo difficilimum efficitur: vel *epi* *epi* *epi*, quod blandē ac modicē calefaciat. **Epibades**, penult. corr. Naves vectoribus solūm transvehendis accommodata. [Vn. *Epibades*.] Vlpianus l. 1. §. 4. Igitur prepositio. ff. de *exec. ad. Quaedam enim naves onerariae, quae dā (ut ipsi dicunt) epibades sunt. Et plerisque mandare scio ne vectores recipiant: & sic ut certa regione, & certo mari negotiētur. Baynus: Epibades, *epi*, dicitur, ut opinor, quasi epibades, ad epibatas solum: id est, vectores trajiciēdos. Et fortasse legendum apud Iureconsultum, epibates. **Epibates**, f. d. *epi*. Vn. *Epibades*. Sunt bellatores in re navali. Hircus de bello Alex. Capta est una hostium quadretremis, depressa est altera, alteraque perturbata: deinde omnes epibatis nudatae. Idem lib. de bello Africo: Ibi que Gerulis remigibus, epibatisque complet. Dicitur epibates *epi* *epi* *epi*: hoc est, a conscendendo: unde etiam generaliter eo nomine omnes intelliguntur, qui navim conscendunt, ut aliquo ea vchantur. **Epibathra**, bathra, f. d. *epi*. Vng. *Epibathra, bathra*. Scala nautica, quibus in navim conscenditur. **Epicaum**, *epi*, *epi*. Oculi albus crustosus, sordidus & impurum, humore foedo jugiter effluente. Ita dicitur à quadam adusionis similitudine. **Epicaia**, indeque verbum **Epicaizare** vocabula sunt infusa, quamvis protota. Nam ut docet Bud. potius **Epicia** & **Epicaizare** dicendum est. **Epicedium**, n. f. [Vn. *Epicedium*.] Gal. *Chant de doul*. Ital. *Vesfo funebre*. Germ. *Ein Lied das man bey einer Leich in chren dem Widweibchen singet*. Hispan. *Cantion à vesfo de muertos*. Polon. *Epicka przy pogrzebie, kocz vmaralogo*. Vng. *Vialaki halatalalati vesik, (auagy) kocz vmaralogo*. Ang. *A vesfo of salute*. Carmen est, quod in laudem defuncti, corpore nondū humato, cani solet: aliter nenia, vel monodia dicitur. Quod vero corpore jam sepulchro tumulo inferditur, dicitur epitaphium. **Epicharidia**, genus naviculae. **Epicheremata**, n. f. *epi*. quae dicantur ostendit Quintil. libro 5. capite 10. his verbis: Epicheremata Valgius aggreffionem vocat: Cellus autem indicat non nostram administrationem, sed ipsam rem, quam aggreffionem dicit, argumētum quo aliquid probatum sumus, etiam si nondū verbis explanatum, jam tamen mente conceptum, epicheremata dicit. Quidam epicheremata rationem vocant: Cicero melius rationationem. Item cap. 14. ejusdem libri: Epicheremata autem nullo differt à syllogismo, nisi quod illi & plures habent species, & vera colligunt veris: Epicheremata frequentior circa credibilia est usus. **Epichrista**, *epi*. Apud Galenum in eundem sensum accipiunt, quo circumlitiones, quas Dioscorides *epi*, & *epi* *epi* appellat, à circumlitione, quod est expositio. Nam & in pictura circumlitionem vocat, quum operibus jam perfectis, manus admoventur ultima, quae illa ipsa properanter, lambenteque penicillo circumlegat, atque revivificet. **Epichysis**, f. d. *epi*. Vasis genus, teste Varr. lib. 4. de Ling. Lat. è Graecia primum advectum, nomen habens *epi* *epi* *epi*, ab infundendo. Unde nonnulli etiam infundibula hoc nomine appellant. [Vn. *Epichysis*.] **Epichtharisma**, *epi*. pars erat fabulae postrema: Quum enim olim fabulae recensebantur publice ad demalendos spectatorum animos, qui radio longe narrationis iam languebant, in fine priusquam dimitterentur Citharæus aliquis prodibat, & quod auditoribus prælaudabat, epichtharisma vocabatur. Hinc apud Tertul. lib. adverb. Valent. proverbii loco ponitur Epichtharisma post fabulam. Dicitur *epi* *epi* *epi*, sicut *epi* *epi* *epi* aut *epi* *epi* *epi*. **Epiceum**, n. f. [Vn. *Epiceum*.] Gal. *Melle*. Ital. *Melillo*. German. *Wermischet*. Hif. *Melillo*. Polon. *Pomieszony*. Vng. *Kézkenyész*. Ang. *Mixed, or mingled*. Graecis idem est quod promiscuum. Unde epiceum genus à Grammaticis appellatur, quod sub uno articulo promiscue utranque significat sexū. Interest autem inter genus commune & epiceum, quod in genere communi & homines sunt, & pecora, in epiceo pecora tantum: Quis autem huius generis sit usus, intelligi potest hoc modo:*

Nomina enim brutorum animalium, quæ sub una termina-
tione & marem significant, & foeminam, aut facile sexum dis-
cernunt, aut difficile: si facile marem à foemina distinguas, e-
runt communis generis, duobusque declinabantur articulis:
ut hic & hæc bos. Sin difficile, erunt epicœna, unocj erunt cõ-
tenta articulo, quem ex terminatione deprehendimus: ut pas-
ser, epicœni generis est sub articulo hic: quia terminationem
fortitur masculinam: aquila item epicœni generis est sub arti-
culo hæc, quia terminationem habet foemininam. Quint. lib.
1. cap. 4: Nec statim diligentem putabo, qui promiscuus, quæ &
epicœna dicuntur, ostendent, in quibus sexus uterque per al-
terum apparet.

Epicoma, exulcerationum, quæ in oculis oriuntur, discretiæ.
Epicopi, dicuntur regni appoliti & gubernaculis: quoniam
& qui aliena navi iter faciunt, sic dicantur quoque, quos Ho-
merus item Empotos vocat.

Epicrasis, vocant, inquit Gal. lib. 9. Method. vini succi cura-
tionem, Græcè *ἐπιχρῆσις*.

Epicrocum, pen. corr. Genus vestimenti croceo colore infe-
ctum, tenue & pellucidum. Autor Festus.

Epicus, ea, cum *ἐπιχρῆσις*, adjectivum est deductum à Græco no-
mine *ἐπιχρῆσις*, quod carmen significat, & propriè Hexametrum:
unde Epicus poeta, immò dicitur, carminis heroici scriptor.
Cic. de Opt. gen. Orat. Itaque licet dicere & Ennium summū
epicum poetam, sicuti ita videtur, & Pacuvium tragicum, &
Cæcilium fortasse comicum. Epicum poemata. Cic. de Opt.
gen. Orat. Poematis enim tragici, comici, epici, melici etiam,
ac dithyrambici, quod magis est tractatum à Latinis, suum
quodvis est diversum à reliquis. Vide Cælium Rhodig. libro
17. cap. 20.

Epidemeterici, orum, m. f. Sunt hospitiorum metatores in ur-
be. Dicitur ab *ἐπιδημιῶν*, in urbem adventum. Hinc tit. in C. de Epi-
demeteris & metatis.

Epidermis, is, *ἐπιδερμῖς*. Cuticula est exterior in animantis
corpore è vera cute veluti efflorescens, ad eam tenuis, ut vel at-
terendo, vel scalpendo facile possit lacerari. Nomen inde ha-
bet, quod *ἐπιδερμῖς* dicitur: hoc est, super veram cutem sita sit.

Epidicticon, *ἐπιδικησις*. Causæ genus est apud Rhetoras, à
Latinis laudativum dictum, quod præcipuè in laudando &
vituperando versetur. Ad verbum transfertur Demonstrativū.
ἐπιδικησις enim Latine est demonstrare. Cicero de Orat.
Dulce igitur orationis genus, & solutum, & effluens, sententiis
argutum, verbis sonans est in illo epidictico genere.

Epidimit, morbi qui sunt, apud Hippocratè require in dictio-
ne: Morbi qui in uno tempore, *ἐπιδημιῶν*.

Epidimiales morbi, vocantur id est, grassantes vulgò & publi-
cè. Scripsit Epidimion aliquod Hippocrates.

Epidipnides, *ἐπιδιπνίδες*. German. Der Nach-
trunk. Pol. *napina potoczna*. Vn. *Vió, tal deok*.
Sunt epulæ quæ in extrema cœna vel prandio adferuntur: unde
etiam proprio quodam epitheto seræ epidipnides vocantur.
Mart. lib. 11: Hinc seras epidipnidas parabit.

Epidromides, *ἐπιδρῶμίδες*. Vn. *flau*. Plagarū funiculi sunt,
teste Polluce, quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur
expansa: ita dicti quod retium plagæ per ea discurrant.
Plinius libro 19, capite 1, usus est ablativo epidromis, velut à
nominativo epidromos, vel epidrome. Videmus (inquit) plagas
tantæ tenuitatis, ut annulum hominis cum epidromis
transirent.

Epidromos, *ἐπιδρῶμος*. Vn. *Hais tattyan valo viterla*. Veli
genus quod in puppi panditur. Nautæ Mexuanam vocant. Sunt
enim tria velorum genera, acation, quod maximum præci-
piumque navis velum est: dolon, quod supra acation atollit-
tur, quum maxima celeritate opus est: & epidromos, quod cir-
ca puppim tenditur. Autor est Iulius Pollux.

Epigamia, mix, *ἐπιγαμία*. Connubium, affinitas cum aliis
genibus.

Epigastrión, *ἐπιγαστήριον*. Vngar. *szindly*. A rei Anatomicæ
penita vocatur extrema totius ventris pars, totumque illud
quod intestina regit, ex cute, adipe, muscibus octo, & perito-
neo compactum, totum illud spatium compræhens quod
est à cartilagine mucronata, nothisque costis, usque ad il-
lia, atque ad ipsum usque os pubis. Cels. lib. 4. cap. 1. abdo-
men appellat.

Epigenema, atis, n. t. quasi dicas adventitium germen, atque
sic vocat Gal. morborum symptomata, libro 1. de differentiis
morborum. Græcis parum est in usu: sed symptoma & parthe-
ma, & pathos creberrimè ipsis sunt in ore. Vide etiã de Mor-
borum symptomatis.

Epigētis, Clematis herba est apud Dioscor. lib. 4. cap. 192.

Epiglōsis, s. t. seu Epiglottis. Lingua est quæ asperæ arteriæ
meatum obstruit, ne cibum aut potum per œsophagum ad pul-
monem descendat. *ἐπιγλωττις*. Gal. *Languetle ou petite langue*,
omme celle qui garde que ce qu'on boit & mange ne tombe es poumons.

Ital. La lingua che cuopre il collo à la bocca del polmone German.
Das Zäpfflin im Hals/so die tuffelstrem beschreibet Hispan. El pal-
lo Polon. *język który zamika krtan*, abis na *st. uca napoy alba polk*
armnie przysid. Vng. *Nyeldekly, ny An isap*. Ang. A little tongue in
that which keepeth meate to pas into the winde pipe. Plinius libro
11. capite 37: Tonillæ in homine, in sue glandulæ. Quod inter
cas uvæ nomine ultimo dependet palato, homini tantum est.
Sub ea minor lingua epiglōsis appellata, nulli ova genera-
tium. Opera ejus gemina, duabus interposita fistulis, exten-
tarum appellatur arteria, ad pulmonem atque cor peruenit.
Hanc operit in epulando, ne spiritu ac voce illac meant, si po-
tus cibumve in alienum decurrerit tramitem, torquet. Altera
interior appellatur sanè gula, qua cibum atque potum detra-
tur. Tendit hæc ad stomachum, inde ad ventrem. Hanc per-
ces operit, quum spiritus tantum, aut vox commeat: ne re-
gnatio intempestiva alvi obstrepat.

Epigoni, *ἐπιγονοί*. Dicitur sunt autores secundi belli Thebani,
quasi fortis illorum qui primum consecravit bellum. [Ger.
Die anseger des andern Thebanischen Kriegs.] Græcè enim *ἐπιγονοί*
posteri appellantur. Inde Euripides tragicus fabulam hoc ar-
gumento composuit. Epigonos inscriptis, quæ agi expe-
ctabat voce magna scenico, & sonora. Ob hoc dicit Cicero
libro 1. Offic. quod histriones voce freti, agunt Epigonos. Me-
deamque. Erant qui existimant Epigonos apud Serabonem
esse populos, à quibus fabulæ nomen inditum sit: quum Epi-
goni dicti sint generali vocabulo omnes illi, qui ex dromis
populis constati, secundum bellum Thebanum dicitur Alcma-
ne consecravit: quasi post geniti, & filii eorum qui in primo
bello ad Thebas mortem oppetierant. Nam ex statu ledione
constant nomina ducum, qui in eo loco occubuerunt: quo-
rum filii ut mortem parentum ulciscerentur, communem consilio
contra Thebanos iterum arma moverunt. Acceperunt
nim responsum ab Apolline, eam se civitatem expugnaturam
si Alcmaonem Amphiarai filium imperatorem rei bellique frus-
traret. Igitur Alcmaon exercitu ex Græcis collecto, ceteros The-
bas duxit copias, accerrimeque commissa pugna potius est vic-
toris, & Thebæ captæ ac dirutæ sunt. Epigoni etiam dicitur
sunt successores Macedonum veteranorum, qui sub Alexan-
dro Magno ex Asiaticis foeminis nobem habuit Epigonos,
qui in castris nati, in armis educati, à parvula ætate puerili
exercitati, laboribus durati, profusus invicti extiterunt.

Epigramma, n. t. *ἐπιγράμμα*, seu Epigrammatum, n. t. Dicitur
scriptio, vel superscriptio dicitur *ἐπιγράμμα*, quod est signifi-
cat. [Ger. Ein Abgeschriebenes.] Vn. *Parpoma, ouy epigoma*
vert. Cicero pro Archia poeta: Quod epigrammatum
fecisset, tantummodo alterna versibus longuiculis. Hinc
ad Atticum, lib. 1. Epist. 11: Epigrammatum tuis quæ in An-
theo posuisti, contenti erimus.

Epigrammātographus, Epigrammatum scriptor. [Vngar.
Parpoma iro.]

Epigryphus, *ἐπιγρυφός*, habens aduncum nasum.
Epigraphæ, pen. corr. [E. *ἐπιγραφή*. Vn. *Epigripho*.] An-
te inscriptionem. Titulus, inscriptionem census: id est, *ἀντιγραφία*
ratio civium: & lustrum.

Epilepsia, *ἐπιληψία*. Gal. *Mal caduc, le mal saint Jean*. Ita. *Mal*
caduco. German. *Die fallendtsucht oder hechtas*. Hispan. *Caída*
raí. Polon. *cadak*. Vngarice, *Körfag*. Angl. *The falling sickness*.
Morbus est, quem Latini comitalem appellant, propriè
quod comitia dirimeret, si quis eo in campo fuisset ceteris.
Epilepsia autem nomen à Græco *ἐπιληψία* deductum est,
quod in eo capiuntur, & vincantur sensus, adeo ut à morte
nihil absint. Nam unà cum convulsione totius corporis pro-
pices cerebri operationes auferuntur, toto videlicet cerebri
vel duobus ejus præcipuis ventribus, affecto. Hinc etiã *ἐπιληψία*
hoc est, sacrum morbum, quidam ex Græcis appellaverunt,
quod cerebrum sanctissimum nostri portionem, quod dicitur
Herculeum, ab Hercule, quem morbo huic obnoxium fuisse
tradunt. Qui hunc morbum patiuntur, epileptici, *ἐπιληπτικοί*
dicuntur.

Epiligna, Vnguenti genus utilissimum, quo passim ut-
bantur.

Epilogismus, *ἐπιλογισμός*. Vng. *Summolatkeleses*. Cogita-
tio, computatio: à verbo Græco *ἐπιλογισμός*, quod est excog-
itare, & rationem subduco.

Epilogus, penult. corr. m. f. Peroratio, conclusio, postrema o-
rationis pars. [Epilogus. Gallicè, *Conclusion*. Ital. *Conclusione*
German. *Die Beschlusrede*. Hispan. *Conclusion*. Polonice,
Zankowienie moty. Vngarice, *Ve grãd benches*. Angl. *A*
conclusion.] Cicero 4. Tuscul. Num etiam Rhetorum epilogum
desideramus? Rhetores triparium epilogum faciunt, con-
stantem enumeratione, amplificatione, & commiseratione.
Per enumerationem fit rerum repetitio, quæ Græcè dicitur
ἀναμνηστική.

admiranda dicitur, id est, recapitulatio per amplificationem con-

Epimelion, in quibus, Caulis est non magnus, hederæ foliis

Epimela, Gema candida est, nigricante superne colore. Plin.

Epimela, id est, in quibus, Vngar. Nappalya fr.] Mespili genus

Epimenidism, (ut Plin. lib. 27. cap. 9. scribit) est tertii bulbi

Epimone, pen. cor. Græca vox, Latine perseverantia. [impu-

Epimichon, n. f. [imichon. Germ. Die aufsteigung / tehr vnd

Epimicia, orum, n. f. [imicia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Germ. Die aufsteigung / tehr vnd

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

Epimonia, n. f. [imonia. Gal. Vng. Louange, selte ou celebre

primit. polenta, confersa multa aqua. Dicitur & de aliis me-

Epiplexia, s. p. [implexia, sive Apoplexia, dicitur subita percus-

Epiphampholon, est excessus omenti, per ipsum umbilicum.

Epiptheron, Lcus palustris, apud Dioscor. lib. 4. cap. 90.

Epithedum, Vehiculi genus, non dissimile bennæ: compo-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

Epithedion, [imithedion. Gal. Cain post foudre ven. Italicè, Co-

admittit vel arceat aqua: Galli sua lingua *Fouim* vocant. Hoc etiam instrumento utimur ad vinu ex dolio hauriendū. Seneca ad Lucil. Nisi aquam argentea epistomia effuderint: & adhuc plebeias fistulas eloquor. Varro lib. 3. de Re rust. Quum & aqua calida & frigida ex orbe ligneo, mensaq; quam dixi in primis radus esse, epistomis veris ad unumquemq; actum, sic ut influat in convivium. Vitruv. lib. 10. De hydraulicis organis loquens accepit epistomium pro eo obturaculo, quod in musicis organis spiritum continet, & laxat ut opus est. Motione, inquit, vectium vehementiore spiritus vehemens compressus, epistomiorū aperturis influit, & replet anima canales.

Epistropheus, *ἐπιστροφή*, à rei anatomicae partibus dicitur prima ex septem colli vertebris, omnium ut latissima, ita & tenuissima, duplicem habens concavitate, capitis convexitatem, sive processus recipientem: cuius articulationis beneficio caput ad latera circumagitur. A quo usu vertebra hæc epistropheus appellatur, à verbo Græco *ἐπιστροφή*, quod inter cætera significat converti, circumago.

Epistrophe, *ἐπιστροφή*, Rusticatio figura est *ἀόριστος*, quum eadē in verba plures desinunt sententia. Rutilius tamen Lupus hæc inter schemata sententiarum referit, epiphoramque appellat.

Epistylum, n. f. *ἐπιστύλιον*, *ἐπιστύλιον*, Gal. Le *chapiteau* d' une colonne ou pilier. Ital. Capiteolo. Germ. Ein Deckel oder Aufsatz so man ebli auf ein Gant sint. Hisp. Capitel sobre la columna. Polon. Nakrót iest opa alba gal ka nosl' opie. Vng. Agaz, (anagy) *epistylus* tabula, (ragy) *epistylus*. Ang. The chapter of a pillar, a little pillar set upon a greater. Capitulum quod super columnam ponitur. Corpus enim columnæ, scapulum vocant: fundamentum, basim illud verò quod columnæ superponitur, epistylum appellant. Vide multa de epistylis apud Vitruvium.

Epistylæphe, es, f. *ἐπιστύλας*, Figura est dictionis, eadem cum *συναρξή*, qua duæ syllabæ iisdem literis remanentibus, in unam conglutinantur: ut, Acripidem cervam apud Virgilium, pro Acripidem. Huic opponitur diæresis, qua una syllaba in duas resolvitur: ut, Silvae, trisyllabum apud Horatium, pro dissyllabo Sylve. Inter epistylæphen & synalæphen hoc intereſt, quod synalæphe proprie fiat in diversis dictionibus, prima sequentis dictionis vocali ultimam præcedentis absumente: ut, Carthag' Italiam. Epistylæpha verò non nisi in eadem sit dictione, nulla litera pereunte: sed duabus tantum in unam coalescentibus.

Epitaphium, phii, n. f. *ἐπιτάφιος*, Gal. *Epitaphion*, *ἐπιτάφιος*, quod est in sepulchro. Ital. Epitafio di sepoltura. Germ. Ein Grabstein. Hispan. Epitafio de la sepultura. Polon. Napis nagrobie. Vngar. Kaptolra meczet i ca. Kaptolra. Anglice, An epitaph, or scripture on a grave. Dicitur inscriptio quæ sepulchris in eisdem videmus in laudem defunctorum: quale est illud apud Virgilium in Daphnide: Daphnis ego in sylvis, hinc usque ad Sydera notus, Formosus pecoris custos, formosior ipse. Item illud apud Ovidium in Epist. Phyllidis: Phyllida Demophooni leto dedit, hospes amantem ille necis causam præbuit, illa manum. Dicitur epitaphium, quod humato iam corpore, in sepulchro hoc est, in sepulchro soleat inscribi. Nam quod cadavere nondum humato in defuncti laudem accinebatur, epicedium dici consuevit.

Epitheca, Græcis est, quod Dei Romanis. Vnde prædiorum epitheca apud Iureconsultos, quas Papinianus impositiones interpretatur, quamvis pro Epitheca vinosa legatur Bouci, ut apud Vlp. Leg. Rhod. lib. 22. cap. 13. Ant. lect.

Epithalamium, n. f. *ἐπιθάλμιον*, Vngar. *Valakinek, balalera* *matat* *venice* *ex* *sermench*. Sacer hymnus, qui in nuptiis canitur. Nam *ἐπιθάλμιον*, Græcis idem est quod conjugalis.

Epithemata, n. f. *ἐπιθέματα*, Medicamenta sunt, quæ parti affectæ foris adhibentur, panniculo aut linteo illita: ita dicta à verbo Græco *ἐπιθεῖν*, quod est imponere.

Epithesis, is, *ἐπιθήσις*, præter vulgatas illas apud Græcos significationes, quibus pro impositione, sive aggressionem sumitur, apud Iuriconsultos etiam usurpatur pro inscriptione quadam appositiva, in contumeliam, fraudemve alicuius facta. Vlp. l. Lex Cornelia, ff. de injur. & famosis libellis, Eadem poena ex Senatusconsulto tenetur is qui epithesin, aliudve quid, sive scripturam in aliorum notam produxerit.

Epitheton, pen. corr. *ἐπιθέτων*, A Quintiliano dicitur appositum, ab aliis adjectivum: *ἐπιθέτων* *ἐπιθέτων* *ἐπιθέτων*, hoc est, ab eo quod substantivo apponatur. Epitheta tribus de causis nominibus adduntur: Discretionis: ut, Phrygia molitur mûribus Ida. Est enim & Ida Cretæ mons. Proprietatis: ut, Terribili implexum setaque & dentibus atris. Ornatus, ut, Alma Venus. Differt autem epitheton ab antonomasia, quod illud nunquam solum ponitur, sed nomini proprio alicuius adjicitur: antonomasia autē per se proprii nominis vice ponitur.

Epithymbrum, pro eo accepit Paulus quod est in Thymbro, modo, quo Epithymum vocamus, quod est in Thymo.

Epithymos, Thymus apud Dioscor. libro 3. capite 43. Plin.

libro 21: Epithymum, flos est thymi, sed non omnis.

Epithymia, mix, *ἐπιθύμια*, Gal. *Concupiscentia* *desideria*. Ital. *Concupiscentia*, *vorli* *a* *ardente*, *brama*. Germ. *Sehne*. Hispan. *Colera*. Polon. *Zadzi*. Vng. *Gonez* *kradifog*. Ang. *Concupiscentia*. Latine dicitur concupiscentia, desideria à verbo *ἐπιθύμω*, quod est concupisco.

Epithymia, e, *ἐπιθύμια*, Vng. *Epithymia*. Fama uniuscujusque integra, nulla infamiae nota labefacta. Vitte hac voce Modest. Scire ff. De tutoribus & cura. Siquis *ἐπιθύμω*, à parente, prohibitus fuerit, tutor esse, neque creati hunc oportet: si si creatus fuerit, nec recusaverit, prohiberi eum esse tutorem manente epitimia: hoc est, fame integritate. Huic opponitur *ἐπιθύμω*: hoc est, infamia, vel ignominia.

Epitogium, Genus pallii quod supra togam ferebatur. [Ang. *An hood that covereth the shoulders*.] Jab im, & toga. Quin. lib. 1. cap. 3.

Epitome, mes, f. p. & Epitoma, ma, pen. corr. *ἐπιτομή*, Vn. *Rund summa*. Ang. *An extract or short draught*. Brevium, abbreviatio, vel compendium à verbo Græco *ἐπιτομω*, quod est abbrevio. Cic. ad Attic. lib. 13: Epitomen Bruti Cæsarum velim mihi mittas. Eidem lib. 12: In Bruti epitoma Faustianum scispli quod erat in extremo.

Epitonia, otum, *ἐπιτόνια* ad *ἐπιτόνια*, sunt instrumenta, quibus fines intenduntur, rota instructa & putei ad plumbam, eo ordine, ut terni & quaterni simul aquam eodem ea puteo haurire possint, funiculo per rotam dimisso. Vlpian. l. 1. §. 3. D. de act. empt. Castella plumbea, putea, opercula portuum, epitonia fistulis ad plumbata, aut quæ terra continentur, quanvis non sint affixa, ædium esse consistat. Hotomatus in Lexico.

Epitragis, *ἐπιτραγίς*, Piscis genus, à sordo hirci odore in dictum.

Epitragi, *ἐπιτραγίς*, Vermes vitibus infesti: ita dicti quod in eorum more vitium frondes prærodant.

Epitrapezia, *ἐπιτραπέζια*, Dicuntur generaliter mensis apud, quæ sunt vascula & pectoria & cetera, ab imi & τραπέζια.

Epitritus, pen. corr. m. *ἐπιτριτός*, Pes ex quatuor syllabis istans, quarum una semper ab aliis tribus dicitur. Est autem in quadruplici differentia. Primus constat ex jambis & spondeo: id est, ex prima brevi & tribus longis: ut, *ἐπιτριτός*. Secundus ex trocheo & spondeo: id est, ex secunda brevi, aut longis: ut, *ἐπιτριτός*. Tertius ex spondeo & jambis: ut, *ἐπιτριτός*. Quartus ex trocheo & jambis: ut, *ἐπιτριτός*. Quartus ex spondeo & trocheo: id est, ex quarta brevi, cæteris longis: ut, *ἐπιτριτός*. Prænotandum est etiam proportio dicitur, continens aliquem numerum, & eius partem tertiam: ut quatuor epitriti proportionabuntur ad triaduo decim, ad novem: quadraginta ad triginta.

Epitrochasmus, *ἐπιτροχασμός*, Figura est sententiarum, ut Aquila, qua plura inter se distantia velociter percurremus, ut consilio ut adversarium perturbemus. A verbo *ἐπιτροχασμός*, quod est velociter percuro.

Epitrope, es, pen. corr. *ἐπιτροπή*, Schema est *ἐπιτροπή*, esse latilio, quum rei alio qui vehementer confidentes, iudicio permitimus, ut quem admodum illi visum fuerit, confidit, nos nos parituros pollicemur. Rustianus epitropen esse ait, quum alicui figuratè permitimus, ut faciat quod velit, quam tamen id minime sentiamus, profertq; exemplū ex Aeneid. I. sequere Italiam ventis pete regna per undas. Ibi enim Didonem, quanvis liberum abutit Aeneas permittere videtur, tamen ipsa maxime dehortatur, difficultatem ei & pericula ab oculos ponens. Dicta epitrope, à verbo Græco *ἐπιτροπή*, quod est rem alicuius arbitrio permitto. Latine concessio vocare possumus.

Epityrum, n. f. *ἐπιτύριον*, Genus est edulii, Sicilia frequentius, quam Italia, teste Varr. l. 6. de ling. Lat. Plant. in Miliæ: Si quis epityrum edam apud illum, esuriens infans. Quidam eodem matunt tibi caseum genus esse, ab eo quod Græci *τύριον*, caseum appellant. Quibus aperit refugatur Columella autoritas, qui epityru in olivis condituræ genus esse docet, in Græcis etiam, potissimum usurpat: docetq; ratione qua id fieri solet. Idem sentit & Caro, qui lib. de Re rust. cap. 16, eius consuetudinem præscribit his verbis: Epityrum album, nigrum, variisq; sic facito. Ex oleis albis, nigris, variisque nucleos epicothico condito: concidito ipsas: addito oleum, acetum, corrigidum, cyminum, feniculum, rutam, mentham. In oculum condidit oleum supra ficta utitur. Sunt qui hoc condituræ genus epityrum vocare malint: itaque tam apud Catonem quam Columellam legendum censeant: vocis originem repetunt à pityri oliva genere, condituræ huiusmodi aptissima. Verum hi parum diligenter Catonis verba videntur exponisse, qui non ex certo quopiam olivæ genere, cui pityri nomen fuerit, epityrum sive pityrum fieri docuit: sed ex quavis oliva tam alba, quam nigra aut varia. Columella quoque ex paulia vel orchite ante maturitatem decerpta con-

Sciendum praecipit, nulla pietatis facta mentione. Potius ita q...

Epitaphiis, i. e. s. Combination, figura, quam dictio in ver...

Epops, m. t. i. Avicula sordidissima est, eaque cristata, unde...

Epopta, i. e. s. In sacris dicebantur mystae, qui totum jam...

Epops, neut. gen. [i. e. s. Vn. Vers.] quamvis Graecis generale...

Epops, i. e. s. Est genus carminis in quo senarius versu...

Epoto, as, are, potando exhaustio. [i. e. s. Gall. Boire tant...

Epula, arum, f. p. quasi edipulae, sunt cibi in quotidianum...

Epulum, n. t. Dicitur apud antiquos, teste Livio lib. 3. bel...

Epulum, n. t. Dicitur apud antiquos, teste Livio lib. 3. bel...

qualescunque convivae qui epulis intersunt, quos etiam Ve...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Epulatio, f. p. Est in convivio esse, seu convivari. [i. e. s. Gal...

Equus, m. t. Animal in Oris habens cornua & jubar post...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

Equidem, Affirmativa conjunctio est, Certe. [i. e. s. Gal...

equidē id erit primum proximum Clodii. Huc accedit quod interdum invenitur simul positum in oratione cum ego, ut apud Salust. Ego equidem sic existimo. Quo in loco si velis equidem explicare per ego & quidem: ineptissimam consecuta perissologiam. Satius itaq; erit dicere, equidem nihil aliud significare quam quidem.

Equus, Animal, nemini non notum. [1010] *fur. 1010. Gall. Cheval. Ital. & Hispan. Cavallo. German. Ein Ross. Pol. Koni. Vng. Lo. An. An horse.*] Sunt qui ad a qualitate distm pntentur, quasi equū detraha prima litora quæ diphthongum efficiat: quod equi pates eligi solerent, qui bigis, quadrigisq; iungerentur. Sed hæc etymologia ut pleræque alia, admodum videtur frivola. Cic. de Amic. Nemo est qui non equo quo consuevit, libentius utatur, quam intratato & novo. Idem in Verrem: Eum nemo unquam sedentem in equo vidit. Virg. 2. Aen. & equorum agitato Achilles. Ovid. 3. Metam. Ut fremit acer equus, quū delictus ore cruento Signa dedit tubicen. Equorum alii gradarii, qui molli gradū, & sine succussura incedunt: contra, succussores fessorem frequenter inquietant. Alii dicuntur veteri, in cursu velocissimi, quibus majores usi sunt in venatione. Equus Trojanus, proverbium, de occultis larebris, conspirationibusque ad perniciem alicujus tendentibus. Cicet. pro Muræna. Intus, inquam, est equus Trojanus, à quo nunquā me Consule dormientes opprimemini. Equus & quadrigis: id est, omni conatu. Cicet. ad Quint. Frat. libro 2. Sic ego qui in illo homine colendo tam indormivi diu, te mehercule sæpè excitante, cursu corrigam tantum ab eo nostrum probari) quadrigis poetis. Velis equisque, Cic. 2. Offic. Cum his velis equisque, (ut dicitur) si honestatem tueri ac retinere sententia est, delectandum est. Quo tamē in loco nonnulli malunt legere vitis, equisque. In planticem equum, in mōis ris in mōis. Quoties quis ad id provocatur, in quo plurimum valet, quoq; vel maxime gaudet. Equus in campo, tanquam in sua est arena. Lucia in Captivo, & Plato in Theæreto. Translatum videtur à militia. Nam quoties res est pediti cum equite, pedes fugit campellina, fectaturq; loca impeditiora. Equi senectus, in x. y. g. Proverbium in eos dici solitum, qui præclare rebus gestis in juvenia posteaquam consenuerint, ad sordidas curas semet abjiciunt. Sumptum à generosis equis, qui senio facti fegnes, in pistrinū aut curram, aut aliud id genus opus detraduntur, olim in pretio habiti, dum integris viribus essent. Plutarch. L. qui facti V. Sacet. Quod equus ornet campum. Vide Liberin. Quæ maxime in equo spectanda. Vide Apul. de Deo Socrat.

Equū, in dativo & ablativo pluralibus equabus, Equini generis femina: [1000] *syph. 1000. Gall. Jument. Ital. Cavallo. Germ. Ein Städt. Hisp. Yegua. Pol. Kłaczka, kobyła. Vng. Kabała. Angl. A mare.*] Ovid. 2. Metam. Nobiliumque greges custos servabat equarum. Ibidem li. 9. Nec vaccam vaccæ, nec equas amot unct equarum.

Equus, gen. comm. Infidens equo. [1010] *parafib. 1010. Gal. Chevalier, qui est à cheval, chevalier, homme d'armes. Ital. Cavaliere, cavaliere, che è a cavallo, cavaliere, huomo d'arme. Germ. Ein Ritter. Belg. Ein Ruyter. Hif. Varon à cheval, à cheval. Pol. Kłaczka, rycerz. Vngar. Lovagol, lovag. Angl. A man of armes, au horse man, a knight.*] Plaut. Mil. neque eques neque pedes præfectus quisquam tanta audacia est, qui reque faciat confidenter quam mulieres faciunt. Virg. Aen. 8. Interea præmissi equites ex urbe Latina. Sumitur quandoque pro equo. Virg. 3. Georg. Impositi dorso atque equitem docuere sub armis Insultare solo, & gressus glomerare superbo. Equites etiam dicebantur à Romanis qui Equestre dignitatem erant adepti, aut ex Equestri ordine prognati: quorum ordo, quavis dignitate Senatoria aliquando erat inferior, proximam tamen ab illa obtinebat dignitatem. Neque solum dignitate, verum etiam censu distinguebantur equites à senatoribus. Censu enim Senatorius duplo major erat censu Equestri. Nam ante Augusti tempora census Senatorius erat octingentorū millium, hoc est, coronatorum XX. M. Censu autem Equestri quadringentorum millium: hoc est, coronatorum X. M. quantum postea pro arbitrio principum sæpius auctus fuit census, & imminutus. Mart. lib. 3. Feliciter omnis Eques tecū populusq; Patresque.

Eques, tria genera loquēdi Latini scriptores usurpāt, eques, equestris ordinis, equestri loco natus, quæ utrum idē significant, an verò differant & quatenus differant, considerandum. Eques & equestris ordinis, idem sunt: nam & eques quicumq; est, & dicitur idē equestris ordinis, & est, & dicitur. & contra Quod si eques patre natus est equite, qui nunquam senator fueritis equestri loco natus dicitur: sin patre natus est senatore: eques quidē, sed nō equestri loco natus, qui porro, quum eques fuisset, in senatū est allectus, eques nō amplius dicitur,

sed assumpto nobilioris ordinis nomine, senator: ornamenta tamē retinet equestri, anulum aureū, & equū publicū. Item M. Cicero quum equite Romano natus esset, nunquā postea quam in senatū pervenit, eques appellatur, sed senator: atque ipse suis in scriptis, quum de ordine senatorio loquitur, nostrū appellat: quū de equestri, non itē is igitur nō eques, nō equestri, sed senator, & senatori ordinis jure dicebatur. Ac mihi venit in mentē, quod in quadā epistola scripta M. Ciceri ad Cic. Nostrū, inquit, equites nisi acutius vidisset: nostrū eo ad causam dixit, quia uterq; patre equite Romano natus erat. Potest igitur esse eques equestri loco natus & eques nō equestri loco natus: itemque potest esse senator equestri loco natus, & senator non equestri loco natus: cujus verò patre equite fuit, is, si senator factus est, desinit appellari eques, & equestri ordinis, eadem tamen retinet insignia, nisi si ea, ignominie causa, notatus à censoribus amiserit. Ex Aldi observatione, Equestres, hujus Equestri, & hic & hæc Equestri, & hoc Equestri ab equis fit, Quod pertinet ad equitem: [1010] *Gal. Cheval ou chevalier, des appartenances d'armes ou de chevalerie. Ital. Equite che è a cavaliere si cavaliere. Germ. Rittersch. das zu den Ressen vñ der Reuterey ghdet. Hispan. Casa de cavalleros. Pol. Inqui do łazdy przynależno. Vng. Lovagol, rycerz, lovag. Angl. Of an horse, that belongeth to knights or horsemen.*] ut, Equestres copie. Cic. 2. de Fin. Equestri disciplina. Ven. Equestri ordo, ad Brutū: Equestri ordinis princeps. Equitū verò ordinem, in mōis nō pōt. medium fuisse constat inter patritios & plebem: hi olim sub Romulo regibus, Ceteros dicebantur, teste Plin. lib. 33. cap. 2. à Celere (ut quidam putant) Remi interfectore: deinde à flectendis equis, Hecumenet vocitatu postea Trossuli, à Trossulo oppido Tusciae, quod id loci nullo pedimento equites cepissent. Hujus ordinis ornamenta & insignia fuerunt, equus publice datus, & mullus aureus. Censu item ad hunc ordinem obtinendum requirebatur 400000. nummūm, quæ omnia dignitas, splendor & ornamentum equestri ordinis dicebantur. Vide illud Cicero Sextiana de quodam Gellio: Ornamenta conficit equestri ordinis, nomen retinet.

Equestriā, um, n. 2. Erant quatuordecim ordines graduum in Orchestra, in quibus sedebant Equites. [1010] *Gal. Chevalier, alter à cheval. Ital. Cavaliere. Germ. Ritter. Pol. Kłaczka, rycerz. Vng. Lovagol, lovag. Angl. To be on horseback, to ride.*] Horat. Ser. Sat. 3. Laetare par impar, equitare in arundine longa. Cicet. pro Domitio Quam is in illo nostro exercitu equitaret cum suis delectis equitibus. Idē 2. Tusc. Apud quos autem venandi & equitandi laus viget. Macrobi. Satur. lib. 6. cap. 9. autor est, veteris est equitare de ipso equo dixisse, & equite pro equo nonnisi quod acceptum inveniri. Lucil. Nempe hunc currete equum nonnisi que equitare videmus. Quamquam alii distinctionem positionem equum faciant, ut nos, sit accusativus, ad hunc modum: Nempe hunc currete equum, nos atque equitare videmus: ut sit senclivus, Videmus equum currete, & nos equitare. Hujus composita sunt, Adequito, Obequito, & Perquito, de quibus vide de suis locis. & Equitandi peritus ne canet, in dicitur de dicitur per ad y. Sumptum à poeta quoniam, in eum qui profectus res scrias versatur in nugis. Greg. Theol. in Epist. ad Eudoxium Rhetorem.

Equitrā, passivē. Plin. lib. 8. cap. 18. Omnes autem in ista jumentorum dorso funguntur, atq; etiam equitantur in pistrinis, De camelis loquens.

Equitatio, onis, f. [1010] *Gal. Chevalerie. Ital. Cavalleria. Germ. Rittersch. Hif. Obrá de cavalleros. Vngar. Lovagol, rycerz. Angl. A riding.*] Plin. lib. 28. cap. 4. Equitatio stomacho & coxis utilissima.

Equitatus, us, m. q. Equitatus manus & turmæ: huic opponitur peditatus copie [1010] *Gal. Chevalerie. Germ. Rittersch. Hif. Obrá de cavalleros. Vngar. Lovagol, rycerz. Angl. A riding.*] Plin. lib. 28. cap. 4. Equitatio stomacho & coxis utilissima.

Equitatus, us, m. q. Equitatus manus & turmæ: huic opponitur peditatus copie [1010] *Gal. Chevalerie. Germ. Rittersch. Hif. Obrá de cavalleros. Vngar. Lovagol, rycerz. Angl. A riding.*] Plin. lib. 28. cap. 4. Equitatio stomacho & coxis utilissima.

Equarius, ria, rium, Quod ad equū pertinet: ut Equarius medicus, qui equis medetur. [1010] *Gal. De chevanis servat à chevanis. Ital. Qualunque cosa che serva à cavalli. Ger. Das Pferd*

vo. attollo, extollo, excito. [ΕΡΩ] hekim. adieci. adieci. d. Gall. Elevé. Elevé. Elevé. Ital. Elevare. Elevare. Ger. Heben. Heben. Bel. Ophider. Hisp. Alcear. Pol. Podnosi. Podnosi. Vng. Podnosi. Podnosi. Ang. To raise. To lift. To lift. Cic. pro Rosc. Amer. Quem simul atque antigi, statim homo se crexit. Idem 1. de legibus: Nam qui ceteras animantes abiecit ad passu, solum hominem crexit, & ad caeli quasi cognationis, domiciliq; pristini conspectum excitavit. Per translationem accipitur pro consolari, & sublevare. Cic. pro lege Manil. Diffidentemque rebus suis confirmavit, & afflicto crexit, perditumque recreavit.

Ereos, pen. prod. [ΕΡΩ] mukam. mukam. Gall. Ereos. Ereos. Ital. Ereos. Ereos. Ger. Ereos. Ereos. Hisp. Ereos. Ereos. Pol. Ereos. Ereos. Vng. Ereos. Ereos. Ang. Ereos. Ereos. Cic. Ego vos ardentes & crechos ad libertatem recuperandam adhortabor. Idem ad Brut. Ereos senatus erat non sententia solum nostris, sed cohortationibus excitatus.

Ereos, Epimedii herba, apud Dioscoridem, libro 4. cap. 27. Ereum, medicamentum vocatur quod purgat caput per nares.

Eriophylon, pen. prod. [ΕΡΩ] lana. Lana est quae ab arboribus producit. Vlpian. Si cui lana, ff. De leg. 3. Lana (inquit) legata, etiam leporem lanam, & aserinam, & caprinam credo contineri: & de ligno, quia Graeci [ΕΡΩ] lignam lanam appellant.

Eriophila, herba est septem lanuginosis ramulis apii modo foliata, purpureo flore, & eo quidem perenni, semine sabaceo, totidem radicalis quot ramis. Hanc magi producere in avenas scarabaeum habere, fursum deorsumque decurrere cum sono horridi: unde & nomen accepit. Vide Plin. lib. 24. cap. 18.

Eripio, pen. cor. act. t. Vi tollo; & ut ait Pomponius Iuriconstitutus, aufero, adimo, extorqueo. [ΕΡΩ] melle. [ΕΡΩ] melle. Gall. Raper. Raper. Ital. Raper. Raper. Ger. Raper. Raper. Hisp. Raper. Raper. Pol. Raper. Raper. Vng. Raper. Raper. Ang. Raper. Raper. Cic. Eripio senatus, ut ait Plin. lib. 24. cap. 18. Terent. in Heaut. Cuius bolum tantum mihi ereptum tam subito de faucibus. Duplex omnino habet constructionem. Interdum enim cum accusativo habet dativum: & tunc forte in malam partem accipitur, ut Vallae placet. Aliquando vero cum accusativo habet ablativum, praecedente aliqua praepositione: & tunc saepius in bonam partem accipitur, nonnunquam tamen etiam in malam. Sed haec Vallae differentia non est omnino vera. Nihil enim usitatus est his locutionibus, Eripere aliquem morti, periculo, damno, dolis, & similibus, ubi certe quavis accusativum habeat cum dativo: in bonam tamen partem accipitur. Virg. 12. Aen. Accelera, & fratem, si quis modus, eripe morti. Plin. in Epistol. Eripe me huic tormento.

Eriphoeus, ci. [ΕΡΩ] avis. Avis est solitaria, formam & colorem mutans, cum somnate. Nam hyeme tantum eriphoeus, aestate phoeniceus appellatur, a punice caudae colore. Autor Plin. lib. 10. cap. 29. Theodorus ex Aristotele rubeculam vertit.

Eriphoeus, herba est semper virens, quae alio nomine sedum, sive sempervivum minus appellatur. Vide Plin. lib. 21. cap. 11.

Eriphoeus militaris, Est machina militaris infestis undique horrens telis ut aculeis echinus. Salustius: Saxaque ingentia, & axe vincti orbis per pronum incitabantur, axibusque eminebant in modum eriti militaris veruta binum pedum.

Eriphoeus, pen. prod. Ravis factis educo, evacuo. [ΕΡΩ] Gall. Evacuer. Evacuer. Ital. Evacuer. Evacuer. Ger. Evacuer. Evacuer. Hisp. Evacuer. Evacuer. Pol. Evacuer. Evacuer. Vng. Evacuer. Evacuer. Ang. Evacuer. Evacuer. Cic. Eriphoeus, ut ait Plin. lib. 17. cap. 26. Ceterum majore in parte orbis etiam pluvias Autumni aquas erivari convenit.

Eriphoeus, m. f. [ΕΡΩ] avis. Vngar. Avis. Homero, Avis est quae in coitu sanguinem exudat: unde nomen impositum creditur. Quae tamen avis sit, non satis convenit inter scriptores. Suidas enim ciconiam putat esse, aut aliquam ciconiam similem, putatque erodion dictam quasi elodion, quod scilicet in paludibus versetur. Augusti. folicam esse credit. Theodorus ardeolam.

Eriphoeus, m. f. Rodo. [ΕΡΩ] Gall. Ronger. Ronger. Ital. Ronger. Ronger. Ger. Ronger. Ronger. Hisp. Ronger. Ronger. Pol. Ronger. Ronger. Vng. Ronger. Ronger. Ang. Ronger. Ronger. Cic. Eriphoeus, ut ait Plin. lib. 11. cap. 29. Omnia vero moris erodentes. Col. lib. 10. Nec solum teneras audens erodere fiondes. Erosus sale, Plin. lib. 12. cap. 9.

Eriphoeus, herba est sic dicta quod amatoris

conveniat: zerrus enim, & zerrus gigno, & zerrus amor dicitur.

Erogo, as. pe. cor. act. p. Distribuo, & expedo. [ΕΡΩ] Gal. Erogare. Erogare. Ital. Distribuire. Distribuire. Germ. Aufgeben. Aufgeben. Bel. Distribuer. Distribuer. Hispan. Distribuir. Distribuir. Pol. Widate. Widate. Vng. Ki ofezam. Ki ofezam. An. To give or bestow, to spend, to lay out. Plin. epist. 240: Deinde quam ipsi erogare in olei soliti, parati sunt in operibus balinei consecrere. Erogo pecunias ex arario. Cic. in Vatinius: Unde in eos sumptus pecunia erogaretur. Liv. 1. ab Vibe. Invenitur etiam erogare, quod est (ut Festus inquit) ex lege Vetere per novam legem eximere.

Erogatus, pen. prod. particip. [ΕΡΩ] Gal. Erogatus. Erogatus. Ital. Erogatus. Erogatus. Ger. Erogatus. Erogatus. Hisp. Erogatus. Erogatus. Pol. Erogatus. Erogatus. Vng. Erogatus. Erogatus. Ang. Erogatus. Erogatus. Cic. 5. Verr.

Erogatus, as. penult. corr. [ΕΡΩ] Gal. Erogatus. Erogatus. Ital. Erogatus. Erogatus. Ger. Erogatus. Erogatus. Hisp. Erogatus. Erogatus. Pol. Erogatus. Erogatus. Vng. Erogatus. Erogatus. Ang. Erogatus. Erogatus. Cic. 5. Verr.

Erogatus, verbale, f. t. Distributio. [ΕΡΩ] Gal. Erogatus. Erogatus. Ital. Erogatus. Erogatus. Ger. Erogatus. Erogatus. Hisp. Erogatus. Erogatus. Pol. Erogatus. Erogatus. Vng. Erogatus. Erogatus. Ang. Erogatus. Erogatus. Cic. ad Att. lib. 1. 5. Plin. in Paneg. Ut tot impendis, tot erogationibus sola sufficiat. Atque hic in malum sumitur, quemadmodum apud Suet. Plurisque in locis, nempe pro largitionibus & profusionibus pecuniarum.

Eros, [ΕΡΩ] Gal. Eros. Eros. Ital. Eros. Eros. Ger. Eros. Eros. Hisp. Eros. Eros. Pol. Eros. Eros. Vng. Eros. Eros. Ang. Eros. Eros. Cic. 5. Verr.

Erothales, Aizoum majus apud Diosc. lib. 4. cap. 91. Sic dictum, quia amatoris conveniat.

Erotema, as. n. t. Graeca dictio, Latine Interrogatio. [ΕΡΩ] Gall. Interrogation. Interrogation. Ger. Ein Frag. Ein Frag. Hisp. Interrogation. Interrogation. Pol. Interrogation. Interrogation. Vng. Interrogation. Interrogation. Ang. Interrogation. Interrogation. Cic. 12. Philipp. Cuiusvis est hominis errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Idem 4. Verr. Erravit, an potius insanavit Apromachus? Terent. Andr. Huic, non tibi habeo, ne erres. Idem in Eunucho. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Composita sunt, Aberro, Deerro, Oberro, Pererro, Exerro: quorum significata vide suis locis.

Erotema, as. n. t. Graeca dictio, Latine Interrogatio. [ΕΡΩ] Gall. Interrogation. Interrogation. Ger. Ein Frag. Ein Frag. Hisp. Interrogation. Interrogation. Pol. Interrogation. Interrogation. Vng. Interrogation. Interrogation. Ang. Interrogation. Interrogation. Cic. 12. Philipp. Cuiusvis est hominis errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Idem 4. Verr. Erravit, an potius insanavit Apromachus? Terent. Andr. Huic, non tibi habeo, ne erres. Idem in Eunucho. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Composita sunt, Aberro, Deerro, Oberro, Pererro, Exerro: quorum significata vide suis locis.

Erotema, as. n. t. Graeca dictio, Latine Interrogatio. [ΕΡΩ] Gall. Interrogation. Interrogation. Ger. Ein Frag. Ein Frag. Hisp. Interrogation. Interrogation. Pol. Interrogation. Interrogation. Vng. Interrogation. Interrogation. Ang. Interrogation. Interrogation. Cic. 12. Philipp. Cuiusvis est hominis errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Idem 4. Verr. Erravit, an potius insanavit Apromachus? Terent. Andr. Huic, non tibi habeo, ne erres. Idem in Eunucho. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Composita sunt, Aberro, Deerro, Oberro, Pererro, Exerro: quorum significata vide suis locis.

Erotema, as. n. t. Graeca dictio, Latine Interrogatio. [ΕΡΩ] Gall. Interrogation. Interrogation. Ger. Ein Frag. Ein Frag. Hisp. Interrogation. Interrogation. Pol. Interrogation. Interrogation. Vng. Interrogation. Interrogation. Ang. Interrogation. Interrogation. Cic. 12. Philipp. Cuiusvis est hominis errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Idem 4. Verr. Erravit, an potius insanavit Apromachus? Terent. Andr. Huic, non tibi habeo, ne erres. Idem in Eunucho. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Composita sunt, Aberro, Deerro, Oberro, Pererro, Exerro: quorum significata vide suis locis.

Erotema, as. n. t. Graeca dictio, Latine Interrogatio. [ΕΡΩ] Gall. Interrogation. Interrogation. Ger. Ein Frag. Ein Frag. Hisp. Interrogation. Interrogation. Pol. Interrogation. Interrogation. Vng. Interrogation. Interrogation. Ang. Interrogation. Interrogation. Cic. 12. Philipp. Cuiusvis est hominis errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Idem 4. Verr. Erravit, an potius insanavit Apromachus? Terent. Andr. Huic, non tibi habeo, ne erres. Idem in Eunucho. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Composita sunt, Aberro, Deerro, Oberro, Pererro, Exerro: quorum significata vide suis locis.

Erotema, as. n. t. Graeca dictio, Latine Interrogatio. [ΕΡΩ] Gall. Interrogation. Interrogation. Ger. Ein Frag. Ein Frag. Hisp. Interrogation. Interrogation. Pol. Interrogation. Interrogation. Vng. Interrogation. Interrogation. Ang. Interrogation. Interrogation. Cic. 12. Philipp. Cuiusvis est hominis errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Idem 4. Verr. Erravit, an potius insanavit Apromachus? Terent. Andr. Huic, non tibi habeo, ne erres. Idem in Eunucho. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Composita sunt, Aberro, Deerro, Oberro, Pererro, Exerro: quorum significata vide suis locis.

Erotema, as. n. t. Graeca dictio, Latine Interrogatio. [ΕΡΩ] Gall. Interrogation. Interrogation. Ger. Ein Frag. Ein Frag. Hisp. Interrogation. Interrogation. Pol. Interrogation. Interrogation. Vng. Interrogation. Interrogation. Ang. Interrogation. Interrogation. Cic. 12. Philipp. Cuiusvis est hominis errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Idem 4. Verr. Erravit, an potius insanavit Apromachus? Terent. Andr. Huic, non tibi habeo, ne erres. Idem in Eunucho. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Composita sunt, Aberro, Deerro, Oberro, Pererro, Exerro: quorum significata vide suis locis.

herba esse voluit, ut Diosc. lib. 2. Alii agreste nasturcium. Alii cum frugibus annumerant ali cum oleribus.

Erythraea, verba, f. t. quo usus est Plin. lib. 28. cap. 12. [Colum. Gall. Desiderium, ostentum de videri. Ital. Eff. cacciare la riva. German. Berührung der rängen oder rämpfen. Hisp. Obra de desatogay y quitar las arugas, desatogayminto. Polon. Zmarzypnia wiatara. Vng. Ki terojsz, ki fskiti. An. A taking away of wrinkles.]

Erythraea, f. p. Genus est leguminis, folio quam faba longiore, flore apibus granisimo: ideo rei rustice scriptores circa alvearia seti perreperunt: Colum. libro 11. Saferna putat agros stercorem lupino, faba, vicia, et vicia.

Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio. [Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio. [Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio.]

Eruptio, verba, f. t. quae proprie dicitur cum milites ex urbe vel ex castris impetum in hostes faciunt. [Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio.]

Erunco, as. Herbas noxias & spinas, frutetaque evello. [Erunco, as. Herbas noxias & spinas, frutetaque evello.]

Eruo, is, a. t. Eruo, extraho. [Eruo, is, a. t. Eruo, extraho.]

Eruum, n. s. [Eruum, n. s. [Eruum, n. s. [Eruum, n. s.]

Eryngion, sive Eryngium. [Eryngion, sive Eryngium.]

Eryngion, sive Eryngium. [Eryngion, sive Eryngium.]

Erythraea, verba, f. t. quo usus est Plin. lib. 28. cap. 12. [Colum. Gall. Desiderium, ostentum de videri. Ital. Eff. cacciare la riva. German. Berührung der rängen oder rämpfen. Hisp. Obra de desatogay y quitar las arugas, desatogayminto. Polon. Zmarzypnia wiatara. Vng. Ki terojsz, ki fskiti. An. A taking away of wrinkles.]

Erythraea, f. p. Genus est leguminis, folio quam faba longiore, flore apibus granisimo: ideo rei rustice scriptores circa alvearia seti perreperunt: Colum. libro 11. Saferna putat agros stercorem lupino, faba, vicia, et vicia.

Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio. [Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio.]

Eruptio, verba, f. t. quae proprie dicitur cum milites ex urbe vel ex castris impetum in hostes faciunt. [Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio.]

Erunco, as. Herbas noxias & spinas, frutetaque evello. [Erunco, as. Herbas noxias & spinas, frutetaque evello.]

Eruo, is, a. t. Eruo, extraho. [Eruo, is, a. t. Eruo, extraho.]

Eruum, n. s. [Eruum, n. s. [Eruum, n. s. [Eruum, n. s.]

Eryngion, sive Eryngium. [Eryngion, sive Eryngium.]

Erythraea, verba, f. t. quo usus est Plin. lib. 28. cap. 12. [Colum. Gall. Desiderium, ostentum de videri. Ital. Eff. cacciare la riva. German. Berührung der rängen oder rämpfen. Hisp. Obra de desatogay y quitar las arugas, desatogayminto. Polon. Zmarzypnia wiatara. Vng. Ki terojsz, ki fskiti. An. A taking away of wrinkles.]

Erythraea, f. p. Genus est leguminis, folio quam faba longiore, flore apibus granisimo: ideo rei rustice scriptores circa alvearia seti perreperunt: Colum. libro 11. Saferna putat agros stercorem lupino, faba, vicia, et vicia.

Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio. [Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio.]

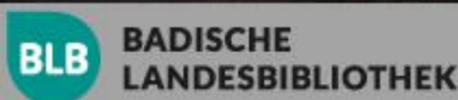
Eruptio, verba, f. t. quae proprie dicitur cum milites ex urbe vel ex castris impetum in hostes faciunt. [Eruptio, is, n. t. Cum impetu egredior, eruptionem facio.]

Erunco, as. Herbas noxias & spinas, frutetaque evello. [Erunco, as. Herbas noxias & spinas, frutetaque evello.]

Eruo, is, a. t. Eruo, extraho. [Eruo, is, a. t. Eruo, extraho.]

Eruum, n. s. [Eruum, n. s. [Eruum, n. s. [Eruum, n. s.]

Eryngion, sive Eryngium. [Eryngion, sive Eryngium.]

illo vinco vincies. Ita istae nimis leuta vincula sunt escaria.
Escalia, & hoc escale, pen. prod. [arrigie. Vngar. *Meg ebub, eu-
 minale.*] Paulus in L. Quam quidem. ff. Supell. leg. Escale au-
 tem vel potiorum argentum non debent.
Esculentus, a, um, Quod esui aptum est. [arrigie. *Esulentus.*
 Gallie. *non à manger.* Ital. *Mensuratio.* Germ. *Esig: das gut zu
 essen.* Hispan. *Casa de comer.* Polon. *Da iedyma jessobny.* Vi-
 Etol. *re vale, meg ebub.* Ang. *Any thing to be eaten.*] Plin. libro
 10. cap. 10: Notatum milvos nihil esculentum rapere unquam
 ex funerum ferculis. Cic. 2. de Nat. deor. Atque ita eligere ex
 his quae sunt esculentia. Ibidem: iam gustatus, qui sentire co-
 rum quibus vescimur, genera deberet, habitat in ea parte oris
 qua esculentis & poculentis iter natura patefecit. ¶ Omnia
 esculentia obfessis, *amara zing in dperu m dperu m dperu.* Quam
 visget necessitas nihil non facimus: & vehementer famelicis
 nullus non suavis est cibus.
Escharia, [arrigie. Vng. *Sob iserpellis.*] A Graecis dicitur crusta
 sive durities illa quae vulneribus per cauteria quaedam indu-
 ci solet, quum sanguis aliter sibi non potest.
Escharotica medicamenta, [arrigie. *Escharotica.*] dicuntur caustica,
 quae vim habent escharotum: hoc est, crustam inducendi.
Esculus, f. p. arbor est ex genere glandiferarum. [Vng. *Mak
 sa.*] eadem cum illa (ut nonnulli existimant) quam Theophras-
 tus *μακροφυλλος*: id est, latifoliam appellat. Est autem fago
 magnitudine, & glande inferior, duplicem ferens gallam, al-
 teram quae non dissimilem sed nulli rei utilem alteram ni-
 gram, tingendis lanis utiliore. Dicta esculus, teste Servio in
 2. Georg. quod primi mortales, nondum inventis frugibus,
 glande ejus pro esca uterentur. Idem tamen Servius autor est
 principium hujus vocis diphthongo scribi consuevisse: cui
 tamen consuetudini hodie doctiores non obtemperant, plus
 originis rationi, quam Servii auctoritati tribuentes. Virgil. 2.
 Georg. Alnus, ac penitus terrae deligitur arbor, Esculus in pri-
 mis, quae quantum vertice ad auras Aetherae, tantum radice
 ad tartara tendit. De hac arbore vide plura apud Plin. lib. 12.
 cap. 1. & lib. 16. cap. 4. & lib. 17. cap. 20.
Esculeus, a, um, [arrigie. *Esculeus.*] Quod est ex esculo. Pallad. lib.
 1. cap. 9: Deinde ut axes quernae cum esculeis non miscantur.
 Ovid. 1. Metam.
Esculium, n. pen. prod. n. f. [arrigie. *Esculium.*] Locus esculis consi-
 tus. [Vng. *Mak sa bely.*] Horat. 1. Carm. Quale portentum ae-
 que malaris Daunia in latis alit esculeus, et ut item locus in
 urbe, qui nomen accepit ab esculis quae ibi exaltis sunt: quon-
 iam admodum Fagula à faga, Lauretum à launis, Corneta à cor-
 neis. Varro.
Eschia, Compositio valens egritudinebus cerebri, haud scio an
 prophetae illius, qui in Bibliis factus celebratur, an sub ipsius
 nomine confecta, cujusmodi sunt haud parum multa. Descri-
 bitur à Nicolao.
Esopos, Sylvestris lactucae genus, quam Dioscor. vocat sylve-
 stem lactucam.
Esito, Vide EDO, ES.
Esquillae, Vide EX QVILLAE.
Essedum, di. pen. corr. n. f. [arrigie. *Essedum.*] Pol. *Kest-
 17.* Vi. *Koyakshi.* An. *A dman or wogou.*] Vchicula Gallorum,
 Britannorumque, apud Belgas primo repertum. Cicero ad Atti-
 cum, lib. 6: Hic Vedius venit mihi obviam cum duobus esse-
 dis, & theda equis juncta, & lectica, & familia magna. Virg. 3.
 Georg. Belgica vel molli melius feret esseda collo. ¶ Legitur
 etiam Esseda genere feminino. Seneca Epist. 57: In his quae
 me sine avocatione circumstrepunt, essedas transcurrentes
 pono. Hinc dicti essedarii, qui esseda regunt, aut qui ex essedis
 pugnant. Cicero Trebatio: Tu qui ceteris cavete didicisti, in
 Britannia ne ab essedariis decipiaris, caveto. Celsus 5. belli Gall.
 Equites hostium, essedariique acriter praeflo cum equitatu
 nostro in itinere conflixerunt.
Essentia, f. p. [arrigie. Gall. *Essence.* Ital. *Essenza.* Germ. *Wesens-
 schaft.* Hispan. *Essencia.* Pol. *Podlita.* Vi. *Alat vato-
 siggal vato letel.* An. *Essence, the being of any thing.*] Vocabulum
 est religiosius quidem Latinae linguae observatoribus non usi-
 tatum, à Philosophis tamen melioris inopia in usum receptum,
 pro ipso esse cujusvis rei, quam *ουσια* Graeci appellant. Augu-
 stin. lib. 12. de Civitate Dei: Sicut ab eo quod est sapere, vocatur
 sapientia: sic ab eo quod est esse, vocatur essentia, novo qui-
 dem nomine, quo nisi veteres non sunt Latini sermonis auto-
 res, sed jam nostris temporibus usitato, ne deceret etiam lin-
 guae nostrae quod Graeci appellant *ουσια*, hoc enim verbum
 e verbo expressum est, ut diceretur essentia. Quintil. lib. 8. cap.
 3: Quorum dura quaedam admodum, ut ens, & essentia: quae
 cur tantopere aspernemur non video, nisi quod iniqui iudi-
 ces adversus nos sumus: ideoque paupertate sermonis labo-
 ramus. Hinc essentiale, *ουσιας*, quod est essentia: & Essentia-
 liter, *ουσιας*, secundum essentiam. Vocabula sunt folis Phi-
 losophis, & Theologia usurpata.

Est, Vide SVM.
Estrix, Esurio, Esurritio, Esuritor, Vide EDO, ES.
Esula, a, [Pol. *Sofika, mlecj i mini.* Vng. *Esley.*] Hujus varia ge-
 nera à perito rei herbariae distinguenda erunt. Evonymus, vul-
 go apud Barbaros, item Gallos & Italos *Sofiana* vel *Sofiana* ap-
 pellatur ab usu fusorum, propter materiae soliditatem: à non-
 nullis scorta sacerdotum, à figura fructus. Tragus Tomo 3.
 susariam nulla ratione evonymum esse negans, carpinum fa-
 cit. Gescorus in Capra lit. C. [Pol. *Trymich quidamam i mch-
 na.*] Coqui etiam verucula transigendis laedo caribus ex
 ea conficiunt.
E ante T.
ET. In notis antiquorum Etiam. ET. N. C. & nunc.
Et, [arrigie. Gall. *Et* *mesme.* Ital. *Et.* Ger. *Und* *Bel* *Esse* *Hisp.*
 Y. *Pol. Et.* Vng. *Et.* Ang. *And.*] Conjunctio est Graeca,
 quam Latini in versione litterarum suam effecerunt. Est autem
 copulativa: ut, Cicero eloquens sunt, & Philosophus. Dupli-
 caturque interdum, ac compleviva est in diversis rebatur, Te
 admirantur & cives & hospites, Virgil. 3. Aeneid. multum
 ille & terris jactatus & alto. ¶ Modò accipitur pro etiã. Item
 2. Aeneid. quoru Iphitus avo iam gravior, Pelias & vulnere
 tardus Vlyssi. Modò interrogativa, seu explicativa Virgil. 4.
 Eclog. Et quae tanta fuit Romam tibi causa videndi? Modò in-
 dignativa, dicitur. Virg. 1. Aeneid. & quisquam nomen luconia
 adoret Praeterea, aut supplexatis inponat honorem? Cic. pro
 Milone: Et sunt qui de Appia loquantur, & canunt de Caeli
 Virg. 6. Aeneid. Et dubitamus adhuc virtutem extendere saeculis?
 ¶ Ponitur interdum *esse* pro hoc est, live, id est, Plin. An-
 nos natus jam sexaginta, & sex ex. Interdum pro quia Virg. 4.
 Buc. Audieras, & fama fuit. Quintil. lib. 1. c. 1: Haec primus tu-
 dict puer. haec verba esse gere imitando coabitum: & nam
 tenacissimi sumus eorum quae mollioribus animis percipiuntur.
 Plerumque sententiarum initis competit, quae admodum &
 Graecis *et* idem: Et finitae quidem sunt partes duae quae hoc
 professio, *et* *et* interdum ponitur pro adverbio ordinandi. Virg.
 corpus quae lavant frigentis, & unguntur est, deinde inponit
 ¶ Item pro quomodo, live tamè. Cic. de Senect. Defendi legem
 Vocontiam magna voce, bonisq; latensibus, & videns aetate
 meos: id est, tamen videtis quam sim jam senex. ¶ Item in-
 terdum pro quod, si sequatur, sic. Cic. Cael. 3. Et si non mihi so-
 bis jucundi atque illustres sunt ii dies quibus coalescunt,
 quam illi quibus nascimur: profecto apud vos in honore de-
 bebentur, qui eandem hanc urbem conditam amplissimam
 servavit. Terent. in Phorm. Et si sibi res sit cum eo? Item in
 Donatus: Et, inquit non connexiva, sed inceptiva panendi est.
 Hujus composita sunt, *et*, *et*, & tamè.
Eténim, Nam, enim, quae & fecit primum sibi in oratione
 cum vendica. [arrigie. *Eténim.* Gall. *Eténim.* Ital. *Eténim.*
 peritio. peritio. Germ. *Dann* *Bel* *Want* *vocontur.* Hispan. *Eténim.*
 que, *eténim.* Pol. *Eténim.* Vng. *Merr.* Ang. *Eténim.* [G.
 4. Ver. Eténim quoniam numerum injuriam vobis non pos-
 sum exponere, sigillatim autem de uniuscujusque incommoda
 dicere in finitum est, generatim ipsa innumerata quae copulati-
 te. Idem 2. de Divinat. Eténim ex divisione hoc secundum est.
 Plin. Eténim multa de hac *Eténim* prodiderunt, quae non sunt
 nobis commemoranda. Invenitur tamen & secundum locum. So-
 neci: Quis etenim inter tot corpora cruciatus, soluit quae-
 quam esse posse existimat? ¶ Accipitur aliquando pro quippe.
 Cic. pro Flacco: Neque in toto Aemone hunc testimonio
 eommo vobis: etenim quibus ego istam laudationem remita-
 tam: id est, quippe quibus, *et*. ¶ Nonnunquam divisa com-
 positione per duas dictiones efficitur, vocula aliqua in media
 interjecta. Cic. de Clar. Orat. Et dicere enim bene nemo po-
 rest: hoc est, etenim dicere bene.
Eterocrition, Genus hordei, à rubigine, & quoniam in sa-
 vum nascitur.
Ethanson, *Esanson*, Vasis aenei genus est, quo Aegyptii uti-
 lerentur. Nam teste Atheno in Aegyptiis omnibus quae
 domibus sua erant vasa aenea, cyathus, phiala, & cibaria.
Ethellos, teste Plin. lib. 36. cap. 28. Lapis est ex quo conficitur
 lecor mortaria.
Ethica, es, vel Ethica, a, f. p. pars philosophiae ad mores per-
 tinentes. De moribus, moralis. [arrigie. Gall. *Ethica.* Ital. *Ethica.*
 Ital. *Ethica morale.* Germ. *Das that der phylsophie / la rai-
 son sien tiberet.* Hispan. *Philosophia moral.* Pol. *Eténim* *philosofia*
Eténim *philosofia* *Eténim* *philosofia* *Eténim* *philosofia* *Eténim* *philosofia*
 Morali philosophia.] Cic. de Fato: Quia pertinet ad mores, quae
 à De Graeci vocant, nos eam partem philosophiae de moribus
 appellare solemus: sed decet augentem linguam Latinam,
 nominare mortalem.
Ethicus, pen. corr. Moralis. [arrigie. Gallie. *Moral.* Ital. *Moral.*
 Ger. *Das ja der phylsophie dienet.* Hispan. *Moral y pertanente a co-
 sumbre.* Pol. *Do obis jason principalis.* Vng. *Ethicus* *formis* *An*
Morale.] Cic. in Orat. Duo sunt etiam quae bene tractata ab
 Oratore.

Liv. lib. 1. ab Vbe: Iuvenis evasit verè in dolis regia. & Evade-
re in muros, vel in sacum montis, est ascendere, live potius
scandendo pervenire. *ab evadere, id est, in.* Virgil. 2. Acneid. Evado
ad summi fastigia culminis. & Evadere adua, apud Livium.
& Evadere ante oculos, pro apparere. Virgil. 2. Acneid. Ut tan-
dem ante oculos evasit, & ora parentis. & Evadere ad conje-
cturam id est, consequi conjecturam Plaut. Nunquã hodie qui-
vi ad conjecturam evadere. & Evadere in malum. Terent. in
Adelph. verum nimia illæ licentia Profecto evadet in ali-
quod magnum malum.

Evagor, aris, d. p. Latius vagor, expatiator. [עבגור] *evagor, aris, d. p. Latius vagor, expatiator. Gall. aris, d. p. Latius vagor, expatiator. Gall. aris, d. p. Latius vagor, expatiator.*

Evagor, aris, d. p. Latius vagor, expatiator. [עבגור] *evagor, aris, d. p. Latius vagor, expatiator. Gall. aris, d. p. Latius vagor, expatiator.*

Evagio, ar. vagina duplo atque educo. [עבגיא] *evagio, ar. vagina duplo atque educo. Gall. evagio, ar. vagina duplo atque educo.*

Evaleo, es, pen. con. n. f. Validior, & potentior. [עבאל] *evaleo, es, pen. con. n. f. Validior, & potentior. Gall. evaleo, es, pen. con. n. f. Validior, & potentior.*

Evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio. [עבאליו] *evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio. Gall. evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio.*

Evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio. [עבאליו] *evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio. Gall. evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio.*

Evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio. [עבאליו] *evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio. Gall. evallio, ar. act. p. Excludo, & quasi extra vallum eicio.*

Evaleo, es, n. f. Secunda syllaba prod. à quo Evanesco, quod
est pereo, E conspecta ab eo. [עבאל] *evaleo, es, n. f. Secunda syllaba prod. à quo Evanesco, quod est pereo, E conspecta ab eo.*

Evandus, a. u. n. Inanis, caducus, & citò periturus. [עבאנדוס] *evandus, a. u. n. Inanis, caducus, & citò periturus. Gall. evandus, a. u. n. Inanis, caducus, & citò periturus.*

Evangelium, n. f. [עבאנגליום] *evangelium, n. f. Gall. evangelium, n. f. Evangelium, n. f. Gall. evangelium, n. f. Evangelium, n. f. Gall. evangelium, n. f.*

Evangelii, a. orum, pluraliter, & neutro genere, dicuntur facti-

ficia & supplicationes quæ pro jucundo nuntio decenti con-
sueverunt: vel etiam merces allati jucundi nuntii. Cicero At-
tic. libro 2: O suaves dnas epistolæ, quibus evangelia debet-
ri fateor. Idem ad eundem dnas nuntiat Brutus, Num ad ho-
nos viros evangelia? sed ubi eos? nisi forte se suspenderit. Vh-
pianus in l. Fallus. ff. de Fun. Ego si ea que dicuntur Græci
evangelia, petati id est, mercedem pro rei inventæ vel sepultæ
nuntio.

Evanno, is, ere, act. p. Vanni motu evensio. [עבאנו] *evanno, is, ere, act. p. Vanni motu evensio. Gall. evanno, is, ere, act. p. Vanni motu evensio.*

Evaporatio, onis, ft. Vaporis expatiatio. [עבאפואר] *evaporatio, onis, ft. Vaporis expatiatio. Gall. evaporatio, onis, ft. Vaporis expatiatio.*

Evasto, itas, itare, act. p. Vasto. [עבאסטו] *evasto, itas, itare, act. p. Vasto. Gall. evasto, itas, itare, act. p. Vasto.*

Evasto, itas, itare, act. p. Vasto. [עבאסטו] *evasto, itas, itare, act. p. Vasto. Gall. evasto, itas, itare, act. p. Vasto.*

Euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. [עבאכוריא] *euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. Gall. euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15.*

Euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. [עבאכוריא] *euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. Gall. euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15.*

Euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. [עבאכוריא] *euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. Gall. euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15.*

Euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. [עבאכוריא] *euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. Gall. euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15.*

Euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. [עבאכוריא] *euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. Gall. euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15.*

Euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. [עבאכוריא] *euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. Gall. euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15.*

Euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. [עבאכוריא] *euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15. Gall. euchoria, Edulus apud Dioscor. lib. 4. cap. 15.*

Eve *Virg. 6. Aeneid.* pauci quos æquus amavit Iuppiter, aut ardens evocit ad æthera virtus, Diis geniti potuere.

Evedio, f. t. Evehendi actus. [עשה משה] *terrah.* Gall. *Portentus debors.* Ital. *Portentosa di fuori.* Ger. *Hina ans firtung.* Hisp. *Obra de licuar afuera.* Pol. *Widocznie.* Vn. *Ki veyat, ki vied.* An. *A carrying out.* Evehediones etiam, teste Budæo, dicuntur diplomata, sive Chartulæ signo principis obfirmatæ, quibus potestas permittitur aliquid evehedi. Vnde C. de Curia publ. cavetur, ut evehediones ab omnibus postuletur.

Evehedus, rus, m. q. Evehedio & portatio, quæ fit vel navibus, vel eumibus in aliquem locum. [Vng. *Ki bordás, ki vied.* An. *A carrying out.* Plinius libro 18. cap. 5: Malus est ager cum quo dominus luctatur. Cato inter prima spectari iubet, num solum sua virtute valeat qua dictum est positione, ut operariorum copia propè sit, oppidumque validum, ut navigationum evehedus, vel itinectum.

Evelitum, Veteres dixerunt pro ventilato. [עשה משה] *mezorib.* Gallic. *Evant.* Ital. *Sventolato.* German. *Erstufert.* Hisp. *Ascotanda.* Pol. *Witwiane.* Vng. *Meg seprot.* Ang. *Womw.* Vnde velabra dicuntur quibus frumenta eventulantur. Autor Festus.

Evello, is, evelli, & evullis, evullam, act. t. Extraho, Extirpo: [עשה משה] *nathabib.* Gall. *Arracher.* Ital. *Strappare, fucare.* Ger. *Austraffen/austressen.* Bel. *Wreden.* Hisp. *Arrancar algo de lo ar.* Pol. *Witwian, wicagam.* Vng. *Ki feggetam, ki gyomlatom.* Ang. *To pluck up or away.* ut, Evellere sibi capillum pè luctu, apud Cicero nem 3. Tusc. Idem ad Att. 3. Excels enim est arbor, non evulsa: itaq; quam fructuetur videtur. Evellere se ex complexu, apud eundem. & Evellere se ex cæno, apud Plin. lib. 8. cap. 42. Per translationem Evellere sibi scrupulum ex animo. Cicero pro Rosc. & pro Cluentione Evellere opinionem aliquam ex animis hominum.

Evelio, verbale, f. t. [עשה משה] *mafidib.* Gall. *Arrachon.* Ital. *Essa fiellere.* German. *Austraffen/austressen.* Hisp. *Obra de arrancar algo de lo ar.* Pol. *Witwian.* Vn. *Kifeggetam, ki gyomlatom.* Ang. *A plucking up, a pulling away.* Cicero de Nat. deor. Qui primus purgationes alvi, dentis que evulsionem invenit.

Eveni, eventis, penult. contr. eveni, eventum. Venire, accedere. [עשה משה] *kevid.* Gall. *Advenir.* Ital. *Venire, accadere, succedere, avvenire.* Germ. *Wegagnen/ubtrahen.* Bel. *Wesfen.* Hisp. *Acostar.* Pol. *Trasfincia, przychodze.* Vng. *Ki meggék, hem/stridom.* Ang. *To happen by chance, to come to pass.* Plautus Galina: Sine modo rus eveniat, remittam ad te vitum. Nonnunquam etiam significat evadere: hoc est, per quamcumque difficultatem ad aliquid pervenire, exitum habere. Plaut. in Mostel. Hei mihi, commissa hæc blanda dicta quod eveniant, mædo metu. Idem in Epidi. Expectando exedor miser, atque exentor, quo mihi Epidici blanda dicta evocant: nimis diu maceror. & Sepius tamen ponitur pro contingere, accedere, *evadere.* & tam in malam quam in bonam partem accipi solet. Plaut. in Alin. Opta id quod ut contingat tibi, vit. An. Quid si optaro! E. Eveniet. Idem in Persa: Quid agitur? Venit. 3. Satin? ergo ex sententia? Si evenior que opto, satis. Idem in Mercat. Omnia mihi hodie eveniunt: propterea sententiam non vivam vesperi, Nisi illa que a me fecistam adigam. Cic. 3. Offic. Quo d autè in poematibus, & in pudis u n evenit, in aliisq; compluribus, ut delectantur impensu. Idem Fam. 22. Ex quo veteor, ne idem eveniat in meas litteras. & Quandoq; est obvenire, & forte alicui obtingere. Sallust. in Jug. Metellus & Syllanus C. O. S. designati provinciam inter se partiverant, Metello que Numidia evenit.

Evenit, impersonaliter pro ita accidit. [Vn. *Tôrion.*] Terent. in Andr. Quid tu Athenas insolens? C. Evenit.

Eventum, eventi, neutro genere, quod in plurali eventa facit. [עשה משה] *wikreth.* Gall. *Euenement, la fin.* Ital. *Risultamento di qualche cosa.* Ger. *Zutragung eines dings/sin bis/etung eines handets.* Hisp. *Acostar/sinencia.* Pol. *Trasfincia/kiy ryocy.* Vng. *Ki monit, veg.* Ang. *The end, the event, that falloweth of.* Lucret lib. 1. Eventum dico poterit quodcumque citi actum. Cic. in Partitione. Si cuiusque facti, & eventi causa ponetur. Idem de Divinatione. Si eventa quærimus que exquiruntur avidus. Idem ad Atticum: Semper causæ eventorum magis movent, quam ipsa eventa. Eventum prætare, est periculum alicuius rei in se recipere, *evadere.*

Eventus, gen. mascul. & quarti ordinis, tam in plurali numero quam in singulari dicitur, quod casu aut fortuna nobis evenit, tam in bonum quam in malum. [עשה משה] *wikreth.* Gall. *Euenement.* Ital. *Eucate, avadente, caso.* Germ. *Der auftrag oder aufgang.* Bel. *En geschiednisse.* Hisp. *Acostar/sinencia.* Pol. *Witwian.* Vng. *Witwian, wicagam.* Ang. *Happy, chance success, that falloweth of any thing.* Cicero lib. 1. de Orat. Ve enim quicque optime dicit, ita maxime dicendi diffi-

cultatem, variosque eventus orationis, expectationemq; hominum pertinet. Virg. 6. Aen. cæcosq; volutat Eventus animo secum. Ovid. 2. de Ponto: Nam timor eventus deterioris abest. Ovid. in Epist. Phyllidis: careat successibus opto, Quisquis ad eventum facta notanda putat.

Eventilo, as, act. p. Ventilatio purgo. [עשה משה] *zerdi.* Gallic. *Efonter.* Ital. *Crinellare, fuentillare.* Ger. *Wit wessm odes wamm erstehen.* Hisp. *Derramar al viento, ascotar.* Pol. *Witwian.* Vn. *Meg seprot.* An. *To cleanse by winnowing, to fanne corn.* Colum. lib. 1: Et celeriter frumenta deteruntur, non cedente solo pulvisibus unguulatum, tribularumque: & eadem eventilata, mundiora sunt.

Everbéro, act. p. Verbero. [עשה משה] *hichchab.* Gall. *Battere, percutere.* German. *Schlagen schwingen.* Hisp. *Herir, acotar.* Pol. *Witwian.* Vng. *Ki verbom.* An. *To scourge, to whippe.* Quint. lib. 2. cap. 4: An credibile sit, super caput Valeri pugnantis sedisse corvum, qui os oculosq; hostis Galli rostro atque alis everberaret? Ovid. 14. Metam. & cineres pulvis everberat alis.

Evergo, is, Emitto. [עשה משה] *schillich.* Gall. *Emoyer debors.* Ital. *Mandar fuori.* Ger. *Hersförgen.* Hisp. *Embriar a fuera.* Pol. *Witwian.* Vng. *Kibotatom.* Ang. *To send forth.* Liv. lib. 45: Montes ingentis altitudinis spem faciebant, eo magis quod nullos apertos evergerent tyros, occultos cõnnecte lateces, quorum venæ in mare permanentes, undæ miscerentur.

Everso, is, everti, eversum, act. t. Scopis expurgo. [עשה משה] *libit.* Gall. *Balter/struyen.* Ital. *Spazzer.* Ger. *Kaufschem.* Bel. *Weterven/wetighen.* Hisp. *Barrer.* Pol. *Witwian.* Vng. *Ki söröm, ki szögitem.* Ang. *To sweep clean away.* Colum. lib. 8: Stabula frequenter evertenda & purganda, humorque omnis utinæ devertendus est. Per translationem accipiunt pro spolio, expulso. Cicero 3. Ver. O Verrea præclara, quoquam si accessisti, quod non autuleris illi diem, Etenim quam tu domum, quam tu urbem adisti, quod sanum denique, quod non eventum atque exterium reliquisti?

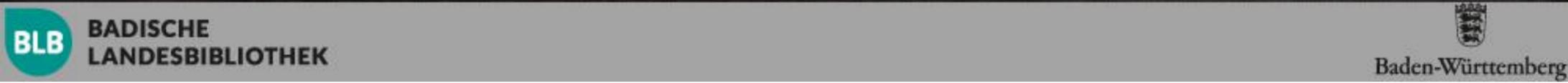
Eversator, m. t. Dicitur is qui iure accepta hereditate, iusta facere defuncto debet: quæ si non fecerit, seu quid in ea turbaverit, suo capite luat. Id nomen ductum à verendo: nam Evertæ sunt purgationes quedam domus, ex qua mortuus ad sepulturâ ferendus est, quæ fit per evertitorem, certo genere scoparum adhibito, ab extra verendo dicitur.

Eversiculum, n. n. Rete est piscatorium à Græcis dictum: & a verenda aqua sic appellatum. [עשה משה] *libit.* Gall. *Re, versel, seine.* Ital. *Rete da pescare.* Ger. *Ein Juggarn oder Speitte gar der Fischer.* Bel. *Ein Net.* Hisp. *La red barrera de pescadores.* Pol. *Siec, ulok.* Vn. *Sube varja.* An. *A drag net.* Varro 3. de Re rust. c. 17: Quum neq; everticulo illi in latus edocere possent vivam laginâ plebei cœnæ pisces. Cic. 6. Verr. Expilatorem Stilizæ Verrem, everticulum appellat. Quod unquam (inquirit) ludices, huiusmodi everticulum in illa provincia fuit? Idem lib. 3. de Nat. deor. Doli mali actionem everticulum appellat omnium malitiarum: quod scilicet ea evertantur omnes fraudes & vitia hominum civili. Est enim ea actio prodita ad terrorem hominum subdolosum, qui ignominiam ejus iudicii reformidat. Verba Cicetonis sunt hæc: de everticulum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo quod C. Aquilius familiaris nosler protulit: quem dolum idem Aquilius tum teneri putat, quum aliud sit simulatum, aliud actum. Hæc Budæus.

Everso, is, everti, eversum, act. t. Excindo, diruo, demolior. [עשה משה] *heret.* Gall. *Renverser ce qui est dessus dessous, aboler, défaire.* Ital. *Rovinare, volgere fatto sopra.* Germ. *Witwian.* Hisp. *Rebolber a traillomar, subvertir, derruyr.* Pol. *Witwian.* Vng. *Tövelöl, kiforditom.* Ang. *To turne up side downe, to overthrowe.* Cic. lib. 1. Offic. De eventendis diripiendisq; urbibus, valde illud considerandum est. Virg. 3. Aen. Priamique evertete gentem lamentam vilum Iupetis. Idem i. Aeneid. Disjunctæ fates, evertitque æquora ventis. Cic. 3. Verr. Nec per summam injuriam pupillum lunium fortunis patris conetur evertete. Idem i. de Orat. Qui duorum scalorum naviculam in portu evertent.

Eversio, verbale, f. t. Ruina, casus, perniciës. [עשה משה] *malpechib.* Gall. *Renversement, destruction.* Ital. *Abbarimento, distruttione.* Germ. *Witwian.* Hisp. *Obra de traillomar alguna cosa.* Pol. *Witwian.* Vng. *Tövelöl, kiforditom.* Ang. *An overthrowing, a turning upside downe.* Plin. lib. 22. cap. 17: Eversiones vehiculorum. Cic. de Senect. Hinc Recump. eversiones. Eversio vitæ, Cic. 4. Acad.

Eversus, a, um, Dirutus, destructus. [עשה משה] *malpechib.* Gall. *Renverser ce qui est dessus dessous, aboler, défaire.* Ital. *Rovinare, volgere fatto sopra.* Germ. *Witwian.* Hisp. *Rebolber a traillomar, subvertir, derruyr.* Pol. *Witwian.* Vng. *Tövelöl, kiforditom.* Ang. *An overthrowing, a turning upside downe.* Plin. lib. 22. cap. 17: Eversiones vehiculorum. Cic. de Senect. Hinc Recump. eversiones. Eversio vitæ, Cic. 4. Acad.

Eversor, orō. m. t. [עֲוֵרֹר תְּהִיבֵהוּ עֲוֵרֹר] *nothēs. aīverōrās. Gall.*
Renneur, de l'émou. Ital. Rovesciatore, del'outore. Ger. Ein Um-
kehrer oder Zerbrüher. Hisp. Traslomadur, del'troydor. Pol. Tenkari
womra. Vng. Törböl ki fordító. Ang. A destroyer, an overthrower.
 Cic. pro domo sua. Eversor huius impetū. Virg. 12. Aen.
 Priami regnorum eversor Achilles. Eversor item pro prodigo
 & dissoluto ponitur, qui patrimonium suum profudit.
 Cuius libr. insitit. 1. Sub curatore sunt minores aetate, maio-
 res eversores, insani: qui eversores aut insani sunt, omni vix
 suz tempore sub curatore sunt.

Eveugarus. [Vng. Megb kereletde.] Seneca. Controvers. lib.
 2. Tu Crasse post exstingata illa fugitivorum arma urbis Ro-
 manae distillimus.

Evestigio, adverbium, Confessim, propterant: unica distinctio
 est composita, aut certe duae distinctiones per subunionem con-
 iunctae. [עֲוֵרֹר תְּהִיבֵהוּ עֲוֵרֹר] *Gall. Tout investi-*
ment apert, tout soudain subit. Ital. Incontornente subito. Germ. Ent-
wegs vön fund an / anff den duff nah. Belg. Opem facienda vœt.
 Hisp. Lances sin algun males. Pol. Hrad, na ubimiat. Vng. Megy-
 aratit, a zannal. Ang. Forthwith, by and by quicklie. Cicet.
 Fam. libr. 4. Postea se a Marcello ad me missum esse qui hæc
 nuntiaret, & rogaret uti cogere medicos: coegi, & evestigio
 ed sum profectus prima luce. Plin. in Epist. Nunquam sum
 magis de occupacionibus meis quiculus, quæ me non sunt
 passæ aut proficiscentem te valetudinis causa in Campaniam
 profecti, aut profectum evestigio subsequi.

Euglactos. Glax herba, apud Dioscor. lib. 4. cap. 141.

Eugē. [הבנה] *habah hanna. Eubole. Vng. Euzyl.* Interie-
 ctio assentientis, laudantis & gratulantis. Plaut. in Epid. Eugē,
 corpulentior visere atque agitur. Idem in Mœcatorē: Eugē
 mi Demipho salve.

Eugenia, pen. prod. Vix quædam sunt à generositate sic dic-
 ta. Nam Eugenia à Græcis dicitur nobilitas. Colum. lib. 3. ca.
 2. Frigidum solum ac roseidum caelum commodissime sus-
 tinent, sicut Eugenia dum sunt in Albano colle. Nam mutato
 loco, vix non nisi suo respondent.

Eugium, Pellicula quædam in pudendo muliebris, quam pri-
 mo coitu rumpi nonnulli ex antiquis putaverunt. [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, pen. corr. Clarus, apertus, perspicuus. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, adverbium, Clare, perspicue. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, adverbium, Clare, perspicue. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, adverbium, Clare, perspicue. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, adverbium, Clare, perspicue. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, adverbium, Clare, perspicue. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, adverbium, Clare, perspicue. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evidenti, adverbium, Clare, perspicue. [עֲוֵרֹר] *Gall. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

Evire, [עֲוֵרֹר] *Gal. E-*
vident, clare manifeste. Ital. Evidenza. Ger. Evidenz. Belg. Evident.
 Vng. Evident. Hisp. Evidente, clar y manifesto. Pol. Evident, tamoy.
 Vn. Nylinus val. Ang. Plane, manifeste. Cic. de univers. Atq. ut
 esset mensura quædam evidens, quæ in istis octo cursibus ce-
 leritates, tarditatesq. declararet. Sic evidens ratio, evidens ar-
 gumentum.

rendit. Pol. *Bicyram ifebie, rracam.* Vng. *Kikokodom.* Ang. *To vomite, to cast out his gorge, to parebrate.* Cicet. 2. de Natura deor. Eademq; hæc avis scribitur conchis se folere implere: easq; quum stomacho concoxit, vomere, atq; ita eligere ex his quæ sunt ciculenta. Teren. in Adel. Ut iram hanc in eos evomam omnem, dum ægritudo hæc est recens. Cicet. de Amic. Apud quem vomat virus acerbissimæ suæ.

Eupatorium, *Εὐπατόριον*: sive Eupatoria. Herba est ab officinis Agnomina appellata: cujus descriptionem vide apud Plin. lib. 25. cap. 6. & Eupatorium aquaticum. [Pol. *Zawiec, sad- pier.*] quidam trifolium cervinum cognominant. Ges. in Cer- vo. Dicitur autem Eupatoria ab Eupatore rege ejus inven- tore, ex quo eam regiam habere dignitatem scribit Plin. libro 25. cap. 6. Vide quoq; Diosc. lib. 4. cap. 28.

Eupatorium pralium & Martubium apud Diosc. lib. 3. cap. 118.

Eupetals, *Εὐπετάλιος*. Gemma est, quatuor habens colores, igneam, caruleam, minii, & mali. Autor Plin. lib. 37. cap. 10.

Euphonia, *Εὐφώνια*. Vocalis, sive sonantia vocis, in eunda verborum prolatio: quæ quibus adest, *Εὐφώνια* à Grecis dicitur.

Euphorbium, *Εὐφορβίον*. Dioscoridi, sive, ut apud Plin. lib. 25. cap. 6. dicitur, Euphorbia, bix, Arbor est in Mauritania nascens, non procul ab Atlantæ monte, ferula speciem referens: suc- cum vero habens tantæ acrimonie, ut accolæ eam expave- scentes, oculos utres elutos arbori circumligent, & cinnis caulem contis incidant. Quo facto, statim è plaga copiosus humor profluit, lacti similis, qui & ipse euphorbium dicitur. Quod nomen ei imposuisse putatur Iuba Mauritaniæ rex, à no- mine Euphorbi medici sui, qui frater fuit Antoni Musæ, cujus ope Augustum servatum fuisse tradit Plin. lib. 25. cap. 8.

Euphoria, non distictilis morbi vel febriculae sublatio.

Eplilides, cui in gingivis, in quibus sit, caro nascitur. Est autem excreta caruncula, quæ ab inflammatione fit ad inti- mos molares dentes, cum febre & dolore nonnunquam. A parulidibus differunt, quod parulides inflammationes sunt in aliqua gingivatum parte factæ, quæ nisi discessit fuerint, suppurant, & quum suppuraverint, secantur, inferisq; lina- mentis aperiantur. Aegit. de Parulidib. Cels. lib. 6. cap. 15.

Euplecton, Structuræ genus in ædificiis tantummodo fron- tibus politis, quasi *Εὐπλεκτον*: id est, bene cæsura.

Euprepia, *Εὐπρέπια*. Latine decor, ex *Εὐ*, bonû, & *πρέπια*, decet.

Eurechinon, *Εὐρέκινον*. Plantago.

Euphrosinum, *Εὐφροσίνιον*. Pol. *Wolmi isyk, albo mielka miodunka.* Vng. *Wolmi isyk.* Ang. *Wolmi, or wolmisse.* Herba est, quam notiori nomine *Wolffium* vocamus: ita dicta dicitur à *Εὐφροσίνιον*, quod est lantificare, quod scilicet in vinum dejecta, animi curas pellat, hilaritatẽq; inducat. Autor Plin. lib. 25. ca. 2.

Eureos, Gemma est nucleo olive similis, striatq; modo con- charû minus tam habet candoris. Autor Plin. lib. 37. cap. 10.

Eurotia, *Εὐροτία*. Gemma est quæ lim videtur opente nigritem, ita dicta à Græco verbo *Εὐροτία*, quod est limum tra- here. De hac Plin. lib. 37. cap. 10.

Eurethmia, *Εὐρεθμία*. Decens & aptus corporis motus. [Vng. *Molida valo tell mox gata.*] Quintil. lib. 1. cap. 30. Cor- poris quoq; decens & aptus motus, qui dicitur *Εὐρεθμία*, est necessarius.

Eusebes, Gemma ex qua Tyri in Herculis templo facta sedes, ex qua facile dii surgebant. Plin. lib. 37. cap. 10.

Euphrosine, Helixne apud Dioscor. lib. 4. cap. 142.

Eustertalis, à Diocot. vocatur Silymbrium, quo verò etymo, non video.

Eustron, Hordeum montanum.

Euthymia, *Εὐθυμία*. Gall. *Tranquillité d'esprit.* Ital. *Tran- quillità d'animo.* Ger. *Ein guter müttrümigheit des gemäts.* Hisp. *Sofiego de animo.* Pol. *Spokoina miel.* Vng. *Lelki ifudofleg.* Ang. *Quietness of mind.* Animi tranquillitas. Laertius in vita Demo- criti definit Euthymiam esse rectam quietumq; animi sta- tum, dum nullo metu, nulla superstitione, aut aliqua quavis perturbatione agitur. Cicero lib. 3. de Finibus: Democriti autem securitas, quæ est animi tanquam tranquillitas, quam appellant *Εὐθυμία*, eò separata fuit ab hac disputatione: quia ista animi tranquillitas est ipsa vita beata.

Euthymia, *Εὐθυμία*. Rectæ lineæ portectio & mensura non per diverticula tinerum (quæ objectu montium, & interven- tu convallium, aut fluminum flexu plerunq; necessaria sunt) sed in directum acta.

Eutrípia, *Εὐτρίπια*. Dicitur est Græca, idem ferè signifi- cans, quod apud nos urbanitas, lepor. festivitas. [Pol. *Nieob- rasim, jani, dymoy jani.* Vng. *Endereges isfala.* Ang. *Gravitate in speech and behaviour, pleasant telling.*] Aristoteles in Rhetori- cis *Εὐτρίπια* interpretatur *ασυμμετρία*: hoc est, eru- ditum convivium.

E vulgo, gas, gae, æt. p. In vulgus edo, occulta omnib. gra- do. [P. *szegediu.* Vng. *Ki bi isfala, ki hordom.* Ang. *To publie, or mak known abroad.*] Liv. lib. 9. ab Vrbe: Crude jus tepidum in penetralibus Pontificum, et vulgavit.

Euzomós, sive Euzomon, pen. prod. *Εὐζωμος, sive Εὐζωμος*. Ita- ca herba, ita dicta, quod juns sapore commendat. Cypri enim jus appellant Græci. Plinius libro 20. capite 13. in condenda obsonis tanta eruce est suavitas, ut Græci *Euzomon* appella- verint.

E ante **X**.

Ex. In notis antiquorum Eius, vel exigitur. Ex. B. ejus bona. Ex C. ex consuetudine, vel ex concione, vel ex condicione. Ex. CVR. excusio. EX. D. A. vel EX. D. O. AVG. ex domo Augu- sti. EX. M. ex militia. E. M. D. ejus nota dicit.

Ex [P. *min. c. 12.* Gall. *De par, de par, selen.* Ital. *De, de, de.* Ger. *Wolmisse.* Bel. *Wolmisse.* Vng. *Ki.* Ang. *Of some, accoring.*] Prepositio: ut alius atq; aliis verbis jungitur, ita aliã atq; aliam fortitur significationẽ. Interdum enim significat locum, Ex caelo, apud Catullum Spectatũ ex caelo Mars patet ipse veni. Interdũ tempus, ut idẽ sit quod post. Cic. 1. Philippica: Ex eo die quo in ædem Telluris convocati sumus. Sic tua dicent. Ex illo hoc est, post illud tempus. Virgil. 2. Aeneid. Ex illo die, & retro sublapsa referri Spes Danaum. Nonnunquam pectonã: ut quum dicimus, Audivi ex patre meo. Aliqua- do causam, ut ferẽ idem sit quod propter. Seneca de Benef. Siquis patrius mea pecunia creditur, non dicam me illi debitorum, nec ex hoc a alienum profitebor: id est, non pro- pterea profitebor a alienum. Nonnunquam etiam accipit pro cum. Plautus in Mercat. Resina ex melle Argypum vorato, saluum feceris. Quod locutionis genus frequens est apud Medicos. Alias proterea infinitas habet signifi- cationes pro ratione ad junctum, Ex abundanti, idem est quod pro- pter necessitatem, vel plus quam necesse erat. Quint. 5. 4. 1. Adject ex abundanti hanc quoq; fiduciam. Ex quo, id est quod equaliter. Tacitus lib. 18. Diserimẽ ac periculũ ex æquo, partemur. Vel ex æquitate. Liv. 2. 2. quinte Decad. Ex in- nummum inducerent, ut ex æquo fœdus heret, & se vitium quod sibi faciendum esset. Ex animo: hoc est, non simulat. Terent. in Eunucho. Vitam istud verbum ex animo, ac verè dicitur. Ex animi sententia, idem est quod pro voto. Ex animo, vel ex animi sententia jurat, pro iynecti, liquido, & ex animo, ac sine dolo malo. Liv. lib. 22: Ex animi mei sententia- ro, ut ego Remp. non desceram, neq; alium civem decore- ptiar. Cicero Academ. 1. 1. Majores primum jurare ex animo- tentia quenuq; voluerunt, deinde isti teneti si sciens fallent. To- manus. Ex ante diem Nonarum: hoc est, ante Diem Nonarum finium. Cicero Attic. lib. 3: De Quinto fratre nostro nobis tristes, nec vari venerant, ex ante diem Nonarum lunæ- rum, usq; ad pridie Calend. Septembres. Ex copioso: hoc est, ut compositum erat, vel ut convenerat, vel deinde oport. Livius lib. 1. ab Vrbe: Tum ex composito orta vis, signoq; do- to, juvenatus Romana ad sapiendas vigines defcunt. Ex consuetudine: hoc est, secundum consuetudinem. Plin. lib. 2. Hunc oro ex consuetudine tua & legas, & relegas. Ex cõtinenti, idem est quod statim. Iustinus lib. 1. Septem tantum hujus conjugationis conscii fuerunt, quæ ex continentia, ne- to in poenitentiam spatio, res per quoniam enarraverunt. Ex dignitate: hoc est, pro dignitate, vel ut dignitas possidet. Cicero Licinio lib. 5. Epist. Quamobrem tu, quam tuam in- dicio nobis tribuendũ esse putes, statues ipse: & ut spero, sta- tuas ex nostra dignitate. Ex facili, id est, quod facili. Plin. lib. 21. cap. 15: Hippocrates tantum sorbitionis gratis bul- vit, quoniam lubrica ex facili hamiterat. Ex fide: hoc est, deliter. Suetonius in Galba: Numulario nõ ex fide verlam po- curias, manus amputavit. Ex industria: hoc est, decus up- ra. Liv. 1. ab Vrbe: Ergo ex industria factus ad imitationẽ Julii- titis, quum se suaq; præde esse regi lineret. Ex imperato: hoc est, præter spem & opinio nem. Liv. lib. 8. bel. Pun. Quem ex im- sperato repente militis nobis huc P. Scipionem. Ex impro- gro, vel De inte pro, quod barbari dicunt, De novo, Plin. in Epist. Ego quia scieba a eta Bassi recessa, darumq; à Senaru jus em- nibus de quibus ille aliquid constitisset, ex integro agendi. Ex professo: id est, ferè, consulto, nõ dissimulat, & qualiter professione. Quint. 1. lib. 12. cap. 1: Ex professo Philosophiam ostentantibus parũ decori sunt pleriq; orationis ortus. Ex prescripto: hoc est, secundum id quod nobis prescriptum est. Colum. lib. 1. cap. 1: Neq; enim semper eundem velut ex pres- scripto habitum gerunt. Ex quo: id est, postquam, vel post quod tempus. Liv. lib. 1. ab Vrbe: Duodequadragesimo senẽ anno ex quo regnare cœperat. Ex tempore: hoc est, aliquid agere, vel dicere: hoc est, absq; ulla præcedere præmeditatione. Plin. in Epist. Dicit semper ex tempore, sed tanquam diu scriptum. Ex vicini, pro ex fundo vicini. Vlpian. l. 1. de aqua d. Aquam superficientem in suum ex vicini dicitur. Exiciba

Exagō, ἔξατος, m. t. Vexator. [ἔξατος μέτρον. ἀνάγει, ἰδανός.] Gall. *Tourmenteur de gens.* Ital. *Chi da desfare ad un'altro co' lo trauglia.* Ger. *Ein vmbtreiben* dicitur etiam vexator vnde *justhaffen macht.* Hisp. *Centredar.* Pol. *spiderz, ten ktari dobrze vnie tribolmac.* Vng. *Cyter.* Ang. *A vexer, a tormenter.* Cic. in Orat. At ea de scitote scribit Plato, & scribit xqualis, & quidem exagitor dicitur Rhetorum: hunc miratur unum.

Exagōgā, x. pen. prod. masc. generis. [ἔξαγογή. Gall. *Qui porta debent.* Ital. *Callos che porta fuori.* Ger. *Ein ausstrager oder ausfuhret.* Hisp. *El que saca afuera.* Pol. *Wysnikaz, wycygaq.* Vng. *Ki hordoz, ki hordo.* Ang. *A carter out.*] Qui educit & exponat. Exagogā bonorum. Plautus in Trucul. Ite hac simul mulieri damngeruli foras petrones. Bonorum exagogā. Exagogā scemio gener. [ἔξαγογή. Pol. *Wysnik.* Vng. *Kiharddika vi-uis.* Ang. *Carrying out.*] Exportatio, euectio, eductio, proventus, reditus. Plautus in Trucul. iste dum sic faciat domum Ad te exagogam. Idem in Rud. teq; oro & quaeso, si speras tibi. Hoc anno multum futurum suppe & laserpinium, Eamq; eventuram exagogam saluam & sospitem.

Exagogica veter. galia. Ex Cicero ne liquet pro lege Manilia, veter. galium tria fuisse genera ex Agricolatione: mercibus exportatis, vel importatis, unde Exagogica dicebantur & Isagogica: deniq; ex agris pascuis. Primum decimas complectitur: sequens portorium postremū nomen sit scriptura.

Eragonia dicuntur, quæ ad causam non pertinet, velut extra certamen.

Exalbescō, is, ere, n. t. Palliesco, expallesco, extimesco. [ἔαλβειν. Gall. *Blanchir, decolorer, bleme; pallie, decolorer, pal-ler.* Ital. *Impallidire, biancar bianco.* Ger. *Wey werden/erblassen.* Bel. *Wit werden.* Hisp. *Ambloquearse.* Pol. *Beleciej, poblewie.* Vng. *Meg felebbeni el feirelben.* Ang. *To wax pale or white.* Cic. 4. Acad. Si qui fuerent, & exalbescerent. Idem 1. de Orat. Equidem & in vobis animadvertere soleo, & in meipso sepius me experior, ut exalbescam in principis dicendi, tota mente atq; omnib. artibus cōtremiscā. Exalbescere metu. Cic. 3. de Orat.

Exalbidus, da, dum, Albidus. [ἔαλβος. Gall. *Blanc, blanc, blancher, pale.* Ital. *Bianco.* Ger. *Wuße, wußig.* Hisp. *Emblan quecido, a m poco blanco.* Pol. *Bial, awy.* Vng. *Fer.* Ang. *Somewhat white, pale.*] Plin. lib. 24. cap. 19. folia urticæ in medio exalbida, eadem procedente tempora tota rubentia.

Exalbūno, as, are, Alburnum denaho. [ἔαλβυνον. Gall. *Un arbre qui se change en eau.* Ital. *Ter via il bianco da un legno con arte, come chi fa tarso.* Ger. *Dem schem ems baums abspunden.* Hisp. *Debailler la madera.* Pol. *Obd upnie ikore przy drzewie bialy, gl. wozje szymasf. miarze.* Vng. *Meg hantom.* Ang. *To tak away the sap white of a tree.*] Est autem alburnum ea arborum pars quæ proxima est cortici. Plin. lib. 16. cap. 40. E reliquis arboribus siccissima lotos, quæ Romæ ita appellatur. Deinde robur exalburnatum: & huic nigricans color. Solent autem robora exalburnari: hoc est, alburno suo spoliari, eo quod ea pars mærcæ sit inutilis, propterea quod facillimè cariem sentiat: eo autem detracto, quod reliquum est, adversus omnem corruptionis injuriam se præbet invictum. Id nonnulli esse existimant, quod à Theophrasto *μυλαριον* appellatur: quamquam illi hoc nomine potius quandam roboris speciem videtur designasse.

Exalto, tas, act. p. Elevo, extollo. [ἔαλτο. Gall. *élever, élever, élévation, élévation.* Ital. *Esaltare, ele-are, innalzare.* Ger. *Erheben.* Hisp. *Eñsalar de abajo arriba.* Pol. *Podnożyć.* Vng. *Fel magasztalom, fel emeltem.* Ang. *To exalt, to lift up.* Col. lib. 3. cap. 13. Scindum pedum latitudinis sulcos dirigunt, fodiuntq; & exaltant in tres pedes. & Per translationem significat magnificè laudo.

Exaluminatus, ta, tum, Denominativum ab alumine. [ἔαλμινος. Gall. *exalté, exalté.* Ital. *Perla che a bel colore, senza punto di alumine.* Ger. *Ein schen tauber bürte / das sich nicht auf weiß trüben sacht.* Hisp. *La perla de ballada y limpia.* Pol. *Perla szu iakto pol a.* Vng. *Szép fehér, jema mint az szén sz.* Ang. *A pearl of the colour of alumine.*] Plin. lib. 9. cap. 35. de unionibus: Summa latus coloris est, exaluminatos vocari: id est, ad colorem aluminis accedentes.

Examēn, inis, n. t. Nova apum soboles, quam parentes ex suis alvearibus ad novas sedes querendas exire cogunt: quod hæc ita uniantur, ut simul ligatæ videantur. [ἔαμην. Gall. *Vu loton de mes fides à miel.* Ital. *Sciara d'api.* Ger. *Ein schwarm der Jument eda Bienen.* Bel. *Ein swarm Bienen.* Hisp. *Ensamble de las abejas.* Pol. *Kay pszczolay.* Vng. *Kay.* Ang. *A swarme of bees.*] Cic. de Senect. Nec verò segetibus solum, & pratis, & vineis, & arbutis res rusticæ lætæ sunt: sed hortis etiam & pomatiis, tum pecudum passu, & apum examinibus, & florum omnium varietate. & Nec solum de apibus dicitur, sed etiam ad alia refertur: ut, Examina piscium. Plin. lib. 31. cap. 11. Rapiant eō secum piscium examina. Examina infantium. Plinius in Panteg. Adventante congiarii die, observate principis

egressum in publicum, insedere examina infantium, &c. Examina serorum, Cic. & Rufus examen, stylus est in lance hinc statera, qui quod pondus se vergit, exit. [ἔαμην. Gall. *La languette d'une balance.* Ital. *Lingua della bilancia.* Ger. *Das schießel in der wag.* Hisp. *La fiel de la balança.* Vng. *Szépny, (szép) meretik nyel / szep nyel v. szep nyel.* Ang. *The tongue of a balance.*] Vng. 10. Aeneid. Iupiter ipse duas æquato examine lanceæ subinet. Hæc ab aliis, bilancia, seu statera lingua: ab aliis æquatum: ab aliis libramentum: ab aliis æquilibrium & trutina dicitur. Vnde metaphorice ponitur pro exacto iudicio, & prudentia alicuius rei investigatione. [ἔαμην. Ang. *Arms or proof.*] Persius: examenq; improbum in illa Calligæ trutina. Examino, penult. corr. act. p. Scuto, inuestigo, perpendo, expendo, pondero, excutio. [ἔαμην. Gall. *Examiner, peser, enquerir, diligemment.* Ital. *Esaminare, inuestigare.* Ger. *Erstehen, erdemen.* Hisp. *Examinar, inx ger, pesar.* Pol. *Priloscie, wzniesc, balam.* Vng. *Szépny, galom.* Ang. *To search, to weigh, to try.*] Plin. in Epist. Examina singula verba, & expendit: Cic. 2. de Orat. Ad ea probanda que non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur. & Examinare dicuntur apertū est, vernare. Colum. lib. 14. capite 14: Ab exortu Vergiliarum ad folium examinantur alvei.

Examīnatio, verbale, f. t. idem quod examen & investigatio. [ἔαμην. Pol. *Wibadimanie.* Vng. *Meg vizsgális meg kördözis.*] & de examinatione pro iudicio privato & pecuniano ponitur. Vg. lib. 11. de abigis: Qui pecora, de quorum proprietate faciebatur controversiam, abegit, ad examinationem civilem remittendus est.

Examīnatio oleum. Dicitur, quando sublata amara defecatum sit. [ἔαμην. Gall. *Clair la lie du boule.* Ital. *Clarificato de l'oglio.* Ger. *Die trafen vnd grobe mader vnd it dem Hing. Quittet el alpechin del azerre.* Pol. *Widoczly wyciis sirom.* Vng. *Olaj tavéklat / szep bétel hányom.* Ang. *To tak away the dross of oil.* Apuleius lib. 4: Ad dum celestis vaporis flamma examinantur.

Examīnatio, vide a M V S S I S.

Exāndō, elas, live potius Exantio, Prisciano docente, verior Græcum est, idem significans quod exhaustio. [ἔαμην. Gall. *Exhauster, formaster en endurant.* Ital. *Casa for, in parare.* Ger. *Erstheissen, mit ardet erarom.* Hisp. *Sacar afuera, pudice halla el cabo, venter.* Pol. *Dodna wiciagom.* Vng. *Kelme, (nem) el vifolm, el vifolm, el vifolm, meg gyekem.* Ang. *To dry pe water out of a shippe.*] Plin. in Sic. Ne illic receptum poculo paulululo sæpè exantlavit. & Inde per metaphoram accipitur pro supere, perpeti, & perfungi. Cic. lib. 1. Idem. Quod quum exantlavisset omnes labores, tum locum in mortis malum sempiternum. Lucil. lib. 302. quantitas nobis ærumnas quantoq; labores Exantlatis. & Aliquando perhibere. Pacuvius in Periboea, ut Nonius citat: Non potest illo lippie hie sine tua opera exantlari clavus.

Exangelus, Cælo errante, Angelus esse scribit Ammon. non, qui extrinsecus quippiam nunciat. Exangelum, qui quæ intus sunt, extrinis promit, quem Dyangelum vocat Theophrastus: Antangelum, qui ex se nunciat, non ab alio missus.

Exanguis, que, Quod sine sanguine est, exanimatus. [ἔαμην. Gall. *Sans sang, qui n'a point de sang.* Ital. *Senza sangue, exanguis.* Germ. *Ohne blut / blutlos.* Bel. *Eximios, totter.* Hisp. *Caja sin sangre à muerte.* Pol. *Bez krwi.* Vng. *Vindoln, nekülvala.* Ang. *Without blood, pale for anger.*] Cic. 7. Ven. Ne deniq; etiam exanguium corporum mortuorum, necator, &c. Idem pro Sestio: Quem quum jaecentem & confectum pluribus vulneribus extimo spiritu exanguem & confectum viderent, &c. Liv. 3. bel. Pan. Propè exanguis ruina superindidentur. & Accipitur etiam pro pallido: quod pallentes dicuntur sanguine carere, quum sanguis per extrema diffusa, sit causa ruboris: contra, recedente sanguine, subito pallentis, ut in meta videmus accidere, quum sanguis se receperit interiora. Ovid. 3. Trist. Aspicias exanguis chartam pallere colore. Sic etiam Horatius cuminum dixit exanguis, quod sicut illius epotum pallidos reddat bibentes, Epist. 11. quod & Pallentem casu, biberentq; exangue cuminum.

Examīnatus, a, um, & Examinit, exanime, & Examinitus, atum, ambo duplicè, eandemq; significationem habent, hinc Servius voluit hæc inter se differre. [ἔαμην. Gall. *San a m, sans vie, mort, à demy mort, élanui, éssouvanzi.* Ital. *Esperanza, sanato, morto.* Ger. *Loß vnder vort fordt thut tod.* Bel. *Drot.* Hisp. *maydado, medio muerto, à del todo muerto.* Pol. *Napoli, emaci.* Vg. *El bilt, halitcom.* Ang. *Dead, half dead for fear, a half dead.*] Nam ut exanimus, live exanimus, modò idem est quod mortuus, ut apud Livium libro 8: Vt uno istu exanimem equo præcipit. Virg. 1. Aeneid. Exanimumq; auro corpus vendebat Adules. Modò idem est quod exortus, & veluti animi deliquit confirmatus. Idem lib. 4: Audite exanimis, trepidosq; exortus cursus, Vnguibus ora sotor sedans, & pectora pugnas, Per mo-

ios tuit. Sic & exanimatus, & dicitur, non solum pro-
exteriori, sive perturbato. Terent. in Andr. lbi tum exanima-
tus Pamphilus Bene dissimulatum amorem & celatum indi-
casset etiam pro mortuo accipitur, ut apud Liv. lib. 22. Vnam
in ipsa porta sospire filio repente oblato, in conspectu ejus ex-
porasse ferunt alteram, cui mors filii falso nuntiata erat, mo-
stram sedentem ad primum conspectum redeuntis filii gaudio
nimio exanimatam. Lucret. lib. 6.

Exanimis pueris super exanimata parentum
Corpora nonnunquam posses, retroq; videre.
Quod non est animal, vel quod est sine anima.
Gall. *Sans ame, mort.* Ital. *Senza anima, non animale.*
Germ. *Das tote lebte bat.* Hisp. *Sin anima, no animal.* Vng. *Lel-
etlen álta.* Ang. *Dead, without life.* Plantus in Bacch. Na neq;
bellona mihi unquam, neq; Mars creduat, nil illum exanimalem
faro, nive exheredem fecero vitæ suæ. Idem etiam in Ruden.
positi pro eo quod animâ eripit. Ita (inquis) male vivo, ita mul-
ta in peccore sunt cura exanimales.

Exanimis, mas, act. p. Perturbatio, perturbatio. [בַּהֲבַלְתִּי בְּיָדַי
Gall. *Orter le coeur, troubles grandement.* Ital. *Spaventare,
perturbare, inquietare.* Ger. *Bestig er schrecken/bist auß den ted usfret-
en.* Bel. *Verditen.* Hisp. *Desmayar a otro.* Pol. *Straszyc do swawo-
ci.* Vng. *Előszólta szém, el rettentem, visszám.* Ang. *To
make shakle, to disturb that one can not tell what to do.* Plantus in
Aulul. Nimis malè timui, priusquam inuis misceram exanimavit metu.
Terent. in Andr. Oratio hæc me misceram exanimavit metu.
Quando verò ad anima est, significat anima privo, sive neco.
Aneris. Curtius: Multos exanimavit rigor insolitus nivis,
multorum adulescit pedes, plurimorumq; oculis præcipue per-
nicabilis fuit. Gell. lib. 3. cap. 15. Anus repente filio vivo, cop a
terq; turba, & quasi ruina incidentis inopinati gaudii oppres-
ta, exanimataque est.

Exanimatio, onis, f. Perturbatio, metus, [בַּהֲבַלְתִּי בְּיָדַי
Gall. *Troublonit d esprit avec grande peur et frayeur.* Ital.
Turbamento di spirito, & gran timore. Ger. *Bestürzung* wann et
er was ihm sehr tomt. Hisp. *Aguella obra de desmayar a otro, des-
mayo.* Pol. *Zawet i wystrasz.* Vng. *Előszólta el boldogtalan.* Ang.
Trembling of mind, disturbance. Cic. 1. Offic. Ne in perturbatione,
atq; exanimatio incidamus. Idem lib. 4. Tuse. Exanimatio
est metus sublequeor & quasi comes pavoris.

Exanimo, nis, act. p. Est sanies, vel pus, aut alium quemvis in-
utilem liquorem exprimo. [ἐκ ανιμο, ἵζη ἐκ ανιμο, ὀνομαζοντο.
Gall. *Taire sans la sang on le boue d'un playe.* Ital. *Cassar fuori la marcia.*
Ger. *Das alte aufstehen vom vetter subieren.* Hisp. *Sacar la sanja
de un peder.* Pol. *Sapo niepokam, czyszcze, wyciszciam.* Vng. *Exo-
szim.* Ang. *To prise and draw matter out of a wound.* Col-
lan. lib. ult. Ut omnem amaritudinem ejus pallore exaniet.
Et alibi: Patimur autem nonnunquam tota nocte, & postero
die baccam velut exaniam.

Exanthemata, [ἐξανθηματα]. Pol. *Officce pa wispokam uide.* Vn.
Roth. f. m. A. medicis appellatur tumores, sive papule per
totam cutem efflorescentes, præcipue in pueris, idq; benefi-
cio nature corporis profunda expurgantis. Horum duo sunt
genera, Sublimia, quæ cutem in manifestum attollunt tumo-
rem, eamq; exulcerant, & pruritus excitant. Vulgus *Morbilus*
appellat. Et Læta, quæ exiguum quidem faciunt tumorem,
non tamen exulcerant, neq; pruritus excitant. Vulgò *Variola*
dicuntur, quod maculis per totum corpus sparitis, variis cutem
inflant coloribus. [Ang. *The small pox.*]

Exando, vide EXANGLO.

Exaptus, Aptus. [ἐξ απτης ἰσχυροσ]. Gall. *Apte, commensant.*
Ital. *Apti.* Ger. *Wahl geschickt gang fuglich.* Hisp. *Idoneo y apto.*
Pol. *Do rzyzy sposobny.* Vng. *Akalmas, allend.* Ang. *Apt, con-
venient, suited.* Lucr. lib. 4. Brachia nec porro validis exapta la-
centis esse, manusq; datas ueraq; a parte sinistras, ut facere ad
vitam possimus quæ foret usus.

Exardere, es, Inflammar, incendit. [ἐξαρδω. Gall. *Arder, si br enflambé.* Ital. *Ardere grandemente, offere
infiammato fier di meiera.* Germ. *Heftig brennen, entzunden.* Bel.
Pentranon. Hisp. *Mucho arder.* Pol. *Zapalić.* Vng. *Friznyla-
dok meg éget.* Ang. *To be burnt, to be one fyre.* Transfertur ad mul-
tas res ut si dicatur in aliquo exardere injuriam, dolorem, an-
gustionem. Item exardere aliquem ira, & indignatione; sive
exardere in iras, ut apud Martialem, quod est veluti exarde-
scere. Cic. 5. Tuscul. Contra quorum disciplinam ingenii ejus
exarserat. Idem 4. Verr. Exarsit iracundia ac stomacho. Idem
Attic. lib. 2. Nunc verò sibilis vulgi, sermonibus honestorum,
siemita Italiae veteris ne exarserint. Idem pro Rab. Posthumo:
Etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat.

Exardescere, is, ere, n. Inflammar. [ἐξαρδω. Gall. *Arder, si br enflambé.* Ital. *Ardere grandemente, offere
infiammato.* Germ. *Heftig brennen, entzunden.* Bel.
Pentranon. Hisp. *Mucho arder.* Pol. *Zapalić.* Vng. *Friznyla-
dok meg éget.* Ang. *To be inflamed, to waxe one fy-
re.* Cic. 2. de Orat. Nulla materies tā facilis est ad exardescen-

dum, quæ nisi ad moto igni, ignem concipere possit. Plin. lib.
13. cap. 25: In igne autem ut ferrum exardescens. Trans-
fertur etiam ad animum pro accendi, & inflammati. Cicet. 3.
Verr. Homo ut hæc audivit, sic exarsit ad id quod non modo
ipse nunquam viderat. Sic exarsit, inquis. hoc est, tanto amore
inflammatum est. Idem de Amicit. Ex quo eorum exardescit si-
ve amor sive amicitia.

Exarefco, Exarefco, aridus fio, eticcior, exhaustior. [אֲרָפָה
bisib. Gall. *Ararab, ppe aridus.* Gal. *Droter sic, arid.* Ital. *Droerit
arido, seccarsi.* Ger. *Ausdorn.* Hisp. *Secarse.* Pol. *Wysichu.* Vng.
Meg seccadok. Ang. *To be made drye.* Nihil quod exarefco, passio-
nem quandam videtur importare, quam non habet exarefco:
ut exarefere dicatur quod sponte sua aridum fit: exarefere,
quod vi aliqua externa redditur aridum. Sed hæc differentia a
doctioribus videtur magis, quam observantur. Plin. lib. 26. de
fisco marino: Sed omnibus articulis morborum impostis, an-
tequam exarefiat.

Exarefco, n. aridus fio. [אֲרָפָה bisib. Gall. *Ararab, ppe aridus.* Gal. *Droter sic, arid.* Ital. *Droerit
arido, seccarsi.* Ger. *Ausdorn.* Hisp. *Secarse.* Pol. *Wysichu.* Vng.
Meg seccadok. Ang. *To be made drye.* Col. li. 4. Et Sole, ac vento penitus
seccati, atq; exarefere. Cic. Papyr. Deinde ipsa illa, si qua fuit
in me facultas orationis, nisi me ad has exercitatio nes retulisse-
rem, exarsisset hoc est, omnino arida facta fuisset.

Exareno, as, are, act. p. est expurgare, & veluti arenas auferre.
[ἐξαρνω. Gall. *Orter l'arene & le sablon.* Ital. *Purgare
della arena.* Ger. *Bem sand subieren.* Hisp. *Quitar la arena.* Pol.
Zostoko czyszcze. Vng. *Fuonit el mez is fejttem.* Ang. *To purge
me sand.* Plin. li. 33. cap. 3. Postea exarenatur, an tatis decoctus
sit splendore deprehendente, iterumq; exhalatur igni.

Exarmo, as, act. p. Armis spolio. [ἐξαρμων. Gal. *Desarmir.*
Ital. *Disarmare.* Ger. *Widitof machen.* Bel. *Darmoponen.* Hisp. *De
sarmar la armada.* Pol. *Ozyc odesmuic.* Vng. *Fegyverektől meg fofo-
tom.* Ang. *To disarm, to take away the arms.* Sact. in Domit. Minet-
van, qui superstitiosè colebat, somniavit excedere sacratio,
neq; ante ultra se eum tuen posse, quod exarmata esset à love,
& exarmate ferat: hoc est, dentes, ungues eis adimere, & ex se-
ntis mansuetas reddere. Vnde Exarmate belisæ, pro circu-
mibus & mansuetatis accipiuntur. Lampridius in Helog. Ha-
buit leones & leopardos exarmatos in d. lictis. Exarmare ad
cusationem. Plin. lib. 3. Epist. metaphoricè dixit pro debilitate
& infirmare.

Exaro, pen. cor. n. p. Arando eruo. [אֲרָפָה bisib. Gall. *Ararab, ppe aridus.* Gal. *Droter sic, arid.* Ital. *Droerit
arido, seccarsi.* Ger. *Ausdorn.* Hisp. *Secarse.* Pol. *Wysichu.* Vng.
Meg seccadok. Ang. *To be made drye.* Cic. 2. de Divin. Est ne quisquam ita discipiens,
qui credat exararū esse, Deum dicam an hominē? hoc est, arato
erutu fuisse, vel inter arandum è sulco emethisse. Lo quitur
de Tage quodā, quem antiquitas fabulata est in agro Tarqui-
niensi arato alius impacto, repente ex sulco emethisse. Plin.
lib. 17. cap. 19. Qui olivetū sepius miscbit, in tenuissimas radici-
ces exarabit. Est etiam exaro idem quod ex aratione perci-
pio. Cic. 5. Verr. Quæ ex agris tres fratres confortes profugis-
sent, quod ita plus frumentis imperabatur, quam quantum ex-
arant. Ibdem: Nonne plus luci homine eripitur, quam quan-
tum frumenti omnino exarant? Per translationem signi-
ficat scribo. [ἐξαρων. Pol. *Bisse.* Vng. *Exo, meg itom.* Ang.
To drawe mich the paine, to write. Qui enim lylo scribit in codi-
cillis, hi quasi sulcos more aratorum ducere videntur. Inest
autem in hoc verbo tacita quedam festinationis & brevitatis
significatio, quum scilicet paucis & obiter aliquid scribimus.
Cic. Cornif. Hæc quum essem in Senatu, exaravi. Idem Att. lib.
12. Vnde decimo die postquam à te discesseram, hoc literularum
exaravi, egrediens è villa ante lucem. Exarare idem aliquo-
do quod excindere & delere, ductu ex more arati ducendi dicitur
tutus urbibus. Cic. de leg. 11. Quæ multa in eo loco sepulchra
fuisse, exarata sunt id est, excisa & deleta. Paul. 4. §. 4. D. de fin.
regun. Si dicantur termini dejecti vel exarati, iudex qui de tri-
mine cognoscit, etiam de finibus cognoscere poterit.

Exarticulatio, est ossis secundum naturam moti ex concavi-
tate profunda excussio, in locum minimè naturalem.

Exaleo, as, are, act. p. Dedolo, dolabra & astis paro. [ἐξ αλεω
bisib. Gall. *Ararab, ppe aridus.* Gal. *Droter sic, arid.* Ital. *Droerit
arido, seccarsi.* Ger. *Ausdorn.* Hisp. *Secarse.* Pol. *Wysichu.* Vng.
Meg seccadok. Ang. *To be made drye.* Transfertur ad mul-
tas res ut si dicatur in aliquo exardere injuriam, dolorem, an-
gustionem. Item exardere aliquem ira, & indignatione; sive
exardere in iras, ut apud Martialem, quod est veluti exarde-
scere. Cic. 5. Tuscul. Contra quorum disciplinam ingenii ejus
exarserat. Idem 4. Verr. Exarsit iracundia ac stomacho. Idem
Attic. lib. 2. Nunc verò sibilis vulgi, sermonibus honestorum,
siemita Italiae veteris ne exarserint. Idem pro Rab. Posthumo:
Etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat.

Exaleo, is, ere, n. Inflammar. [ἐξαρδω. Gall. *Arder, si br enflambé.* Ital. *Ardere grandemente, offere
infiammato.* Germ. *Heftig brennen, entzunden.* Bel.
Pentranon. Hisp. *Mucho arder.* Pol. *Zapalić.* Vng. *Friznyla-
dok meg éget.* Ang. *To be inflamed, to waxe one fy-
re.* Cic. 2. de Orat. Nulla materies tā facilis est ad exardescen-

Exalpo, as, act. p. Exacuo, valde asperū facio. [ἐξ αλπο. Gall. *Ararab, ppe aridus.* Gal. *Droter sic, arid.* Ital. *Droerit
arido, seccarsi.* Ger. *Ausdorn.* Hisp. *Secarse.* Pol. *Wysichu.* Vng.
Meg seccadok. Ang. *To be made drye.* Transfertur ad mul-
tas res ut si dicatur in aliquo exardere injuriam, dolorem, an-
gustionem. Item exardere aliquem ira, & indignatione; sive
exardere in iras, ut apud Martialem, quod est veluti exarde-
scere. Cic. 5. Tuscul. Contra quorum disciplinam ingenii ejus
exarserat. Idem 4. Verr. Exarsit iracundia ac stomacho. Idem
Attic. lib. 2. Nunc verò sibilis vulgi, sermonibus honestorum,
siemita Italiae veteris ne exarserint. Idem pro Rab. Posthumo:
Etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat.

excerpta, dicimus quae ex libris veluti flosculos extrahimus. unde excerpta. Est etiam excerpte idem quod eximere. unde. Unde excerpte aliquem de numero Poetarum, est cum inter Poetas non numerare. Horat. Serm. Satyr. 4. Primum ego me illorum dederim, quibus esse Poetas Excerptam numero. Sic excerpte se hominum consuetudine, dixit Seneca in Epist. pro secedere ab hominum congressu. Excerpte se vulgo. Seneca de Tranq. vitae. Excerpte vulgo Pauline. &c.

Excellus, Vide EXCEDO.

Excerpta, pen. prod. Dicta est hydra Lernae, quod uno capite tria exercebant. Plaut. in Persa: Nam cum leone, & cum excetra, cum cervo, & cum apro Aetolico, cum avibus Symphalicis, cum Antaeo deluctari mavelem, Quam cum amore. Ovidius: Pars quora Lernae serpens eris unus echidnae? Scribit Diodorus: Hercules debellasse hydram non solum ferro, sed etiam flammis, adhibito Iosao, qui incilam cervicem ardente face evestigio innteret. Cōstat (secundum Historicos) hydram in Lerna Argivorum regione paludem extitisse, aquas evomentem quae vallabant vicinas civitates, in qua uno meatu clauso, multi erumpbant. Quod Hercules videns loca ipsa exulsiit, & sic aquae meatu clausit. Nam hydra, & rō vīdēt: id est, ab aqua, nomen accepit. Plato assent in Euthydemo, hydram fuisse callidissimū sophistam, cui praefer sapientiam, pro uno sermonis capite amputato, multa repullulabant.

Exchaleo, exchalcias, are, Verbum à dictione Graeca χάλκας formatum, significat are spoliare, & auferre nūmos. [Vng. Vnde simi meo fozzom.] Vnde Porphyrio in Horatium, li. 1. Serm. Satyr. 3. Voranus, inquis, Q. Luciani Caruli libertus omni loco, omni tempore satracissimus fuisse dicitur. De quo etiam illud traditur, quom deprehensus à nummulario esset, de cuius mensa nummos subtrahos in calceos sibi infarcierat, quidem jocans: Belle, inquit, te nummularius ille exchalciasit: cū aspiratione scilicet secundae syllabae: simul ut chalcion id est, are, ablatum ex calcemero obpccret. Vide etiam Caelium Rhod. Antiq. lect. lib. 19. cap. 9.

Excido, dis, pen. corr. n. t. ab ex & cado, a in i mutata, praeteritum excidi, supinum excasum facit: E loco, vel re aliqua sublimiori cado, Elabor, fluo, defluo. [Vng. naphal. cāntia. Gall. Choy de quelque lieu. Ital. Cadere. Ger. Nuffallen. Bel. Wvallen. Hisp. Caer. Pol. Wpallam. Vng. Ki cado. Ang. To fall out of any place.] Virgil. 2. Georg. Nam saepe incautus pastoribus excidit ignis. Vnde per translationem Excidere animo: id est, oblivisci. Idem 1. Aeneid. Necdum etiam caussa iratum, se viq; dolores Exciderant animo. Intersum dissentire. Lucil. lib. 27. Ego ab Archilocho excido. Excidere nobis aliquod verbum, quom quod alio qui dicitur non eramus, imprudentes proferimus. Cic. pro Sylla: Verbum ecquod unquam ex huius ore excidit, unde quisquam posset offendit? Sunt & aliae non inveniuntur huius verbi translationes: ut quom nobis victoriā, aut spem aliquam à manibus excidisse dicimus, quom significare volumus nos amisisse quod propemodum tenehamus. Cic. ad Brutum: Deinde ita multa peccata, ut quod dammodo victoria excideret è manibus. Excidete uxore, est ambitae uxoris spem amittere. Terent. And. Hecrus, quantum intelligo, uxore excidit.

Excido, dis, penultima producta, aet. t. excidi, penultima longa, excisum, Compositum à cado, Excendo, eruo. [Vng. chātib [Vng. keris. cāntia. Gall. Couper & cetera de quelque chose. Ital. Tagliare, fendere, distruggere. Germ. Ausschneiden. Bel. Wvallen. Hisp. Cortar, tajar, romper, delruir. Pol. Wsiekam. Vng. Kinczom. Ang. To cut down to destruy, to cut off.] Cic. lib. 2. Offic. Nec lapides ex terra exciderentur ad usum nostrum necessarii. Item penitus delruo. Idem in Catone: Quomodo Carthagini male jamdiu cogitanti bellum inferatur, multo tempore autē denuntio: de qua vereci non autē definam quam illam excisam cognovero.

Excidium, dii, n. l. Ab excido deduci manifestum est, pro everfione & ruina urbis, provinciae. [Vng. keris. aūquāt, aūvāt. Gall. Destrucion, ruinement. Ital. Esternatio, rovina. Germ. Ein zerfchiffung / so man ein Betē adē & cetera gar aufstreckt vnd zerfchret. Bel. Em verderfensse. Hisp. Cayda, destrucion. Pol. Zburzenie. Vng. El romlás, auból ki vāzá. Ang. The sacking, raising or destroying of a citie.] Liv. 7. bell. Pun. Magnum se excidio ejus urbis terrorem ceteris earum iniecerunt. Plin. lib. 16. cap. 39. Fuitq; arbor fatalis excidio urbis.

Exciso, sas, penultima producta, Lanio, vulotro. [Vng. parak dvasarás vng. karás. Germ. Ausschneiden. Gall. Couper, déchirer & decouper. Ital. stracciare, ferire. Germ. Ausschneiden, verwunden. Hisp. Disfolar, herir. Pol. Wsiekam, wrebuc, Vng. Meg szelisdem, meg szaggatom. Ang. To tore and cut of.] Nonius: Excisatum, laniatum, vulneratum. Plaut. Cistell. Capillo scisso, atque excisatis auribus.

Excindo, dis, aet. t. Excido, everto, diruo, delco. [Vng. chātib [Vng. keris. Gall. Couper & gāter, delruire & rainer. Ital. Distruggere, rovinare. Ger. Zerfören / aufstrecken. Hisp. Destruir, rorta. Pol. Zgrants burze. Vng. Ki vāzom le ranton. Ang. To sack, destroy, or ever ibrome.] Cic. pro Plane. Vibent unam mihi amicissimam declinavi, quae se vel ponit excindi, quam è suo complexu eriperet facile pateretur.

Excitatio, nis, excivi, excitum, penultima producta, vel Excitatio, ez, excivi, excitum, penultima correpta, Evoco, excito, incito, allicio, concito, stimulo, commoveo, elicio. [Vng. kazi puz zshak. cāntia. Gall. Esmeuvir, faire lever & forir. Ital. Chiamare, svegliare, incitare. Ger. Hinan brufen. Bel. Wvallen. Hisp. Llamar, mover, a despertar a otro. Pol. Wvólac. Vng. hivat, feludatim, fibe gatom, ki hēzibndim. Ang. To prick, to call out, to waken.] Plaut. in Epid. Quid est pater, quod me excitasti ante aedes? P. Ve matrem tuam videas: id est, excoali. Aliquando expergefaccere, iſtū. Livius lib. 1: Hercules ad primam auroram somno excitus. Idem lib. 4. ab Vide sed dictatorem quoq; ex somno excitavit. Sic excitat cubitos. Livius lib. 5. ab urbe: Extremos tamen pavor cubilibus suis terros, quae aut unde vis esset ignaros, in fugam, & quosdam hostem ipsum improvidos intulit. Excitare animas sepulchrorum. Virg. 4. Aeneid. Plaut. in Cistell. Et mihi excitasti lacrymas: excitare tumulum, excitare aliquem ad cupiditatem discerni. Livius 1. ab Vide.

Excito, tas, pen. corr. frequentativum, Eadem significatio est cum verbo excito: nam aliquando significat commovere ad virtutem. [Vng. hēbir. aūz, aūz, nāz, aūz, nāz, aūz. Gall. Esmeuvir, exciter, inciter. Ital. Excitare, commovere, stimulare. Ger. Bewegen, erwecken. Hisp. Mover, despertar. Pol. Pobudzyc, pobudzyc. Vng. Fel hēzibndim, fel serkentim, fel videtem, fel vāzom. Ang. To waken, to stirre up, to raise.] Caelar 7. bell. Gall. Excitare ad arma civitatem, Cicet. 1. de Divinat. Terent. in Heaut. Vos vides quantum mali ex ea re excites? Aliquando expergefaccere, iſtū. Liv. 5. bell. Pun. Scipiones me ambo doctoresq; curis infomnisq; agitant, & excitant saepe somno. Cic. pro Sylla: Excitent tibi istam verborum iactationem, & ut somno saepe excitabant. Mortuos ab inferis excitare. Cic. in Orat. & in Topicis. Excitare aedificium, pro engere. Senec. Epist. 35: Pura duo aedificia excitata esse ambo pira, qd excelsa, ac magnifica. Excitare aliquem de spectaculo, & aliquem ludos spectantem loco depellere: quod aedificiis accidere solebat, qui quod Equitrem centium ludos possident, à quatuordecim gradibus arcebantur. Quint. lib. 1. cap. 6: Si excitatus fuerit de spectaculo, & injuriarē egit, impulsio aetoris erit.

Excitatio, passivē. Cic. 5. de Finibus: Excitantur spe gloriae quae habet formam honestatis & similitudinem. Miles uti notatur classico, Horat. Epod. 1. Excitatio, nomen ex participio. [Vng. mubár. Gall. mubár. Hif. Monido. Pol. Wvudzyc. Vng. Fel videtem, Hif. Masajato. Ang. Stirred or moved up.] Plin. lib. 20. cap. 17. Optimum quam excitatissimi odoris, & quam nigerrimum: hoc est, odoris vehementissimū. Excitatus humo. Cic. 2. de Natura deorum: Quae primum eos humo excitatos, celos, & ceteros constituit, ut deorum cognitionem, caelum inuento capere possent.

Excitatio, adverb. Hoc est, vehementer, & lucidē. [Vng. hēzibndim. Gall. Fort, impetueusement. Ital. Con vehemencia grandemente. Ger. heftig, heyster. Hif. Grande e fuerente. Pol. Ignat Vng. Fel videtem, Hif. Masajato. Ang. Strongly.] Plin. lib. 37. cap. 7. Et in his autem mares excitatus fulgent: huiusmodi pinguiores sunt, & crassius nitent: hoc est, majorem fulgentis vim habent, de quo dammodo excitatiorem alia.

Excipio, pis, pen. corr. Accipio, recipio. [Vng. kabbē. Gall. Recevoir, extraire, recevoir. Ital. Excitare, plicem. Ger. Empfangen, aufnehmen. Bel. Wvallen. Hif. sacer de rōm. Pol. Wvallen. Hif. Masajato. Ang. Strongly.] Plin. lib. 37. cap. 7. Et in his autem mares excitatus fulgent: huiusmodi pinguiores sunt, & crassius nitent: hoc est, majorem fulgentis vim habent, de quo dammodo excitatiorem alia.

Excipio, pis, pen. corr. Accipio, recipio. [Vng. kabbē. Gall. Recevoir, extraire, recevoir. Ital. Excitare, plicem. Ger. Empfangen, aufnehmen. Bel. Wvallen. Hif. sacer de rōm. Pol. Wvallen. Hif. Masajato. Ang. Strongly.] Plin. lib. 37. cap. 7. Et in his autem mares excitatus fulgent: huiusmodi pinguiores sunt, & crassius nitent: hoc est, majorem fulgentis vim habent, de quo dammodo excitatiorem alia.

dolorem capere, opprimere, interciperere, comprehendere incautum. Cicer. Amic. lib. 1. Admoniti sumus ut caveremus, ne exciperemur a Casare: quod is in eadem loca que nos petebamus, celeriter etiam quam nos possemus eo quod intenderat, venturus esset. Caesar 6. bell. Gall. Multos ex fuga dispersos excipiant. Virgilius 1. Atentidos: Excipit incautum, patriasque obtuncat ad aras. Aliquando colligere: Excipit Martialis: Ventris onus misero (nec te poterit) excipis auro. Aliquando abscondere. Plautus in Aulul. Nec patrem tibi ab eo indipites, neq; facem excipies. Aliquando composite & sine tumultu obfiteri: Excipit Aliquando educere: Excipit Plinius 1. Excipere clamoribus, pro applaudere. Plinius Epist. 38. Pa det referre que quam fracta pronuntiatione dicantur, quibus quam tenent clamoribus excipiantur. Gremio alicujus excipi. Claudianus Paneg. 6. quam genitoris amico Excipit gremio mediam velerete per urbem. Excipere osculo. Plinius in Paneg. Gratum erat omnibus quod Senatuum osculo exciperet. Excipere, pro audire. Plaut. Amphit. Quid memoret hinc excipiam, ne propera. Excipere avidis auribus, Plin. Epist. 24. Excipere tela. Cicero de provin. Consul. Excipere cicatrices adverso corpore. Cicero 7. Verit. Excipere gladio. Qu. Curt. lib. 9. quibus duos gladio ita excipit, ut ante ipsum exanimis pro cumberent. Excipere ite dicantur qui alto dictante aliquid describunt. Suetonius de Titio: E pluribus comperi notis que que excipere velocissimè solitum: & cum amanuensis suis per ludum, jocumque certantem, imitari chirographa que cunq; vidisset. Excipere se in genua, pro engere. Senec. Epist. 67. Qui succis populi in genua se excipit. Excipere item est, opponere aliquid auctori, quod minus, id quod petit auferat.

Excipio, onis, Lt. Exceptio. [ἐξέπιον, Gal. Exception, clausa qui se trahit in generalit. Ital. Excezione, clausula che restringe in generalità. German. Ausnehmung, vord. abtun. Belg. Empteninge. Hispan. Exception de la regla. Pol. Wyjącie. Vngar. Kivétel. Ang. An exception.] Cicer. de Amic. Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum, & voluntatum, sine ulla exceptione communitas. Excipio item dicitur que a reo opponitur adversus petitionem auctoris. Cic. 2. de Inven. Nam & Prætoris exceptionibus multe excluduntur actiones. Vlp. l. 2. ff. de Except. Exceptio dicta est quasi quedam exclusio que interponitur actioni cujuscumque rei, ad excludendum id quod in intentionem, condemnationemq; deductum est.

Excipio, (Vngarice, Kivétel.) Amanuensis. Amanuensis, qui dictata excipit. Julius Firmicus Mathes. libro 3. Si Mercurius cum Saturno fuerit inventus, sole cum iis in eodè loco conflitatus, malignos facit, malevolos, pessimos in omnib. actibus, & aut advocatos aut litisperitos, aut scribas aut exceptores.

Excipio, as, Idem idem eximo, & ad me traho. [ἐξίπιο, Gal. Gal. Perinde sicut, recedens, tunc à se. Ital. Excitatio, pro à se. Ger. Ausnahm. Pol. Wyjącie. Vng. Kivétel. Ang. An exception.] Cicer. de Amic. Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum, & voluntatum, sine ulla exceptione communitas. Excipio item dicitur que a reo opponitur adversus petitionem auctoris. Cic. 2. de Inven. Nam & Prætoris exceptionibus multe excluduntur actiones. Vlp. l. 2. ff. de Except. Exceptio dicta est quasi quedam exclusio que interponitur actioni cujuscumque rei, ad excludendum id quod in intentionem, condemnationemq; deductum est.

Excipio, (Vngarice, Kivétel.) Amanuensis. Amanuensis, qui dictata excipit. Julius Firmicus Mathes. libro 3. Si Mercurius cum Saturno fuerit inventus, sole cum iis in eodè loco conflitatus, malignos facit, malevolos, pessimos in omnib. actibus, & aut advocatos aut litisperitos, aut scribas aut exceptores.

Excipio, as, Idem idem eximo, & ad me traho. [ἐξίπιο, Gal. Gal. Perinde sicut, recedens, tunc à se. Ital. Excitatio, pro à se. Ger. Ausnahm. Pol. Wyjącie. Vng. Kivétel. Ang. An exception.] Cicer. de Amic. Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum, & voluntatum, sine ulla exceptione communitas. Excipio item dicitur que a reo opponitur adversus petitionem auctoris. Cic. 2. de Inven. Nam & Prætoris exceptionibus multe excluduntur actiones. Vlp. l. 2. ff. de Except. Exceptio dicta est quasi quedam exclusio que interponitur actioni cujuscumque rei, ad excludendum id quod in intentionem, condemnationemq; deductum est.

Excipio, onis, Lt. Exceptio. [ἐξέπιον, Gal. Exception, clausa qui se trahit in generalit. Ital. Excezione, clausula che restringe in generalità. German. Ausnehmung, vord. abtun. Belg. Empteninge. Hispan. Exception de la regla. Pol. Wyjącie. Vngar. Kivétel. Ang. An exception.] Cicer. de Amic. Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum, & voluntatum, sine ulla exceptione communitas. Excipio item dicitur que a reo opponitur adversus petitionem auctoris. Cic. 2. de Inven. Nam & Prætoris exceptionibus multe excluduntur actiones. Vlp. l. 2. ff. de Except. Exceptio dicta est quasi quedam exclusio que interponitur actioni cujuscumque rei, ad excludendum id quod in intentionem, condemnationemq; deductum est.

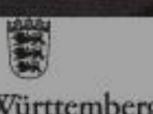
Excipio, (Vngarice, Kivétel.) Amanuensis. Amanuensis, qui dictata excipit. Julius Firmicus Mathes. libro 3. Si Mercurius cum Saturno fuerit inventus, sole cum iis in eodè loco conflitatus, malignos facit, malevolos, pessimos in omnib. actibus, & aut advocatos aut litisperitos, aut scribas aut exceptores.

Excipio, as, Idem idem eximo, & ad me traho. [ἐξίπιο, Gal. Gal. Perinde sicut, recedens, tunc à se. Ital. Excitatio, pro à se. Ger. Ausnahm. Pol. Wyjącie. Vng. Kivétel. Ang. An exception.] Cicer. de Amic. Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum, & voluntatum, sine ulla exceptione communitas. Excipio item dicitur que a reo opponitur adversus petitionem auctoris. Cic. 2. de Inven. Nam & Prætoris exceptionibus multe excluduntur actiones. Vlp. l. 2. ff. de Except. Exceptio dicta est quasi quedam exclusio que interponitur actioni cujuscumque rei, ad excludendum id quod in intentionem, condemnationemq; deductum est.

Excipio, (Vngarice, Kivétel.) Amanuensis. Amanuensis, qui dictata excipit. Julius Firmicus Mathes. libro 3. Si Mercurius cum Saturno fuerit inventus, sole cum iis in eodè loco conflitatus, malignos facit, malevolos, pessimos in omnib. actibus, & aut advocatos aut litisperitos, aut scribas aut exceptores.

Excipio, as, Idem idem eximo, & ad me traho. [ἐξίπιο, Gal. Gal. Perinde sicut, recedens, tunc à se. Ital. Excitatio, pro à se. Ger. Ausnahm. Pol. Wyjącie. Vng. Kivétel. Ang. An exception.] Cicer. de Amic. Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum, & voluntatum, sine ulla exceptione communitas. Excipio item dicitur que a reo opponitur adversus petitionem auctoris. Cic. 2. de Inven. Nam & Prætoris exceptionibus multe excluduntur actiones. Vlp. l. 2. ff. de Except. Exceptio dicta est quasi quedam exclusio que interponitur actioni cujuscumque rei, ad excludendum id quod in intentionem, condemnationemq; deductum est.

L Excogitatio

Excogitatio, onis. [מחשבות] machaschibeth. Arabice, *al-hisab*. Gallice, *fourpensemment, penser, songner*, invention. Ital. Inventione fatta con gran pensiero. German *Erdenkung, erfunden*. Hispan. *Agueta obra de hallar pensando*. Polonice, *Zmislwienie, zmyshlenie*. Vngar. *Gondolat, gondolva talalati*. Angl. *A devising*. Cic. 2. de Orat. Quae ab oratore parantur, excogitationem non habent difficilem, explicationem magis illustrem perpolitamque desiderant.

Excogitator, otis, m. r. [מחשב] machaschib. Arabice, *al-hisab*. Gal. *Centrouent, inuenteur*. Ital. *Inuentore*. Germ. *Ein erdenker oder erdenker*. Hispan. *Hallador pensando*. Polon. *Zmkarz*. Vng. *Gondola, gondolva talalati*. An. *A deviser*. Quintil. Declam. 10. Sic magnam protinus, nescia matre, excogitator hic mortis altitius advocat.

Excorsus, is, pen. corr. excorsus, excultum, ad. t. Orno, polio, excorsus, expolio. [עורס] habebat. *improbat, deprecat*. Gal. *Excorsus, cultus, reparet, otior*. Ital. *Ornare, polire, abellire*. Germ. *Wot bauen in stien haben*. Belg. *Wd effencer, d'at in d'oren*. Hispan. *Compuer, dalar, oruar*. Polon. *Polewie, pleier, mepowies*. Vng. *Muvelum, orog, seppitoni, kofidum*. Angl. *To garnish, decke or trimme vp*. Plin. in Epist. *Emas marmora, quibus folium, quibus parietes excolantur*. Cicero in Orat. An victus hominum Atheniensium beneficio excorsus potuit, oratio non potuit? Idem in Parad. Nihil est tam incredibile quod non dicendo fiat probabile: nihil tam horridum, tam inculum, quod non splendescat oratione, & tanquam excolatur.

Excultus, particip. [עורס] habebat. *improbat, deprecat*. Gal. *Cultus, reparet, otior*. Ital. *Cultus, ornare*. Germ. *Wot garniert, erbaunt*. Hispan. *Ornado, compuesto, labrado*. Pol. *Wypozbowy, ozdobny*. Vngar. *Nim' velteret, dekufit*. Ang. *Garnished, trimmed, decked*. Cic. 2. de Legib. Tam nihil melius illis mysteriis, quibus excipiti, immanique vita, exculti ad humanitatem & mitigati sumus. Idem in Orat. Nihil enim est feracius in genis, ita praefertim quae disciplinis exculta sunt.

Excommunicatio, f. i. [חרם] cherim. Gal. *Excommunicationem*. Ital. *Scemmunica*. German *Ausscheidung, ausschließung, verbannung*. Hispan. *Descomunion*. Pol. *Wierzenie, oddzielenie, baniczenie, mowienie*. Vng. *Kibsziget, gyulkezes, valo ki rekofesi (auagy)*. Sicut *gyulkezes, valo ki rekofesi, (a)z az eskommunikacio*. Angl. *Excommunication*. (ut in Decret. 3. quast. 4.) distinguitur ab anathemate, tanquam excommunicatio sit minor, anathema majus. Unde Anathematizati, ab Ecclesia omnino separantur, cum talibus neque sermone congressus, neque cibis communicatur. Hos Cyprianus absentos vocat eleganti vocabulo.

Excorsus, m. t. & Exquestor in Codice Iustiniani leguntur pro Consulari & Quistorio, qui scilicet aliquando Consulatus, aut Quistoris honore fundus est. Ita enim habet l. i. c. de Veteri iure enucleando. Omne studium Tribuniano viro excorsus, Magistro officiorum, Exquestori sacri nostri palatii, & Exconsuli credidimus.

Excorsus, quo n. s. quo usus est compilerator Codicis Iust. de Pro. s. rorum scitiorum. Consulari, *inguit*, honore fundi inter electos habentur, huiusque honorem dignitatis teneant, qui Exconsularibus deseri consuevit.

Excoquo, is, ere, ad. t. Valde coquo. [עורק] *excoquo*. Gal. *Cocire parfaitement*. Ital. *Cocere molto*. Germ. *hustet, kochen, kochen*. Hispan. *Mucha cocer*. Pol. *Wypiekam*. Vn. *Ki fozem meg fozom*. An. *To bayle fully*. Terent. *Adelphi*. Tam excorsus red dam atq. atram, quam carbo est. Colum. Vit. frigoris excorsus terram. Idem Succus excorsus lupini. Virgilius 1. Georg. siue illis omne per ignem Excorsus vitium: atque exudat inutilis humor. Plautus Persa: usque dum domi ero, dum excorsus lenoni malum. Id est, excorsus vitio, & ad tempus praeparavero.

Excorsio, *non desu*. Vide CORIVM.

Excorsus, dis. om. t. Inspiciens, stultus, amens: quasi sine corde. [עורס] *excorsus*. Gal. *Qui n'a ne fini n'entendement, sans heile*. Ital. *Stolto, pazzo, furbo*. German *Thorheitig, Narr, Tappet*. Belg. *Est*. Hispan. *Desfarrapado, loco su fiso, avio de caracon*. Pol. *Blazym, bal amani*. Vn. *Nalygatog, afzilen*. An. *Abarilesto, dolz*. Non defuerunt enim qui cor in homine, mentis domicilium esse putaverint: quanquam verior est eorum opinio, qui eam in cerebro collocarunt. Cic. de amic. Aperit adulantem nemo non videt, nisi qui admodum est excorsus. Idem 3. Philip. Hoc qui non videt, excorsus: qui quum videt, non decernit, impius. Idem pro domo sua: Neque tu eras tam excorsus, tamque demens, ut nescires hunc Clodium esse, qui contra leges faceret.

Excorsus, m. t. Qui excubabat, vigil. [עורס] *excorsus*. Gal. *Qui fait le guet, sentinelle*. Ital. *sentinella*. German *Wachposten*. Hispan. *Guarda*. Pol. *Wachposten*. Vng. *Wachposten*. Angl. *Watchpost*. Valer. Max. libro 4. de officina: Pro dignitate & salute amicorum periculum excorsionem.

Excorsus, f. i. Qui excubabat, vigil. [עורס] *excorsus*. Gal. *Qui fait le guet, sentinelle*. Ital. *sentinella*. German *Wachposten*. Hispan. *Guarda*. Pol. *Wachposten*. Vng. *Wachposten*. Angl. *Watchpost*. Valer. Max. libro 4. de officina: Pro dignitate & salute amicorum periculum excorsionem.

sculo digito increperint fores, hac regula Teum dominum caput, ut cum dentibus linguam excorca. Celsus: Et interdum aliquid purulenti excorat.

Excorsio, f. i. [עורס] *excorsus*. Gal. *Cruciatum*. Ital. *Cruciatum*. German *Cruciatum*. Hispan. *Cruciatum*. Pol. *Cruciatum*. Vng. *Cruciatum*. Angl. *Cruciatum*. Plin. lib. 20. cap. 14. Excretionis facili facit in cibo sumptum suavitatem lib. 20. cap. 22.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excorsio, is, te. n. t. Valde, sive in altu crescere. [עורס] *excorsus*. Gal. *Quo in pectus facillime excors*. Ital. *Excorsio*. German *Excorsio*. Hispan. *Excorsio*. Pol. *Excorsio*. Vng. *Excorsio*. Angl. *Excorsio*. Plin. lib. 20. cap. 14. monum vitia excorsio facit.

Excubitor, Ang. Heibut *keepeth watch or wards.* Vnde gal-
lus dicitur excubitor, qui pervigil cantu horas indicat. Cal. 7.
bell. Gall. Hec eadem noctu excubitoribus ac firmis praefi-
dis tenebantur. Columel. libro 7. capite 12. de canibus lo-
quens: Quis custos incorruptior, quis excubitor inveniri po-
test vigilantior?
Excubitor, num. f. p. Vigilia. [*מגור* asclumoth. *מגור*.
Gal. Le pur de nuit. Ital. Vigilia. *מגור*. German. Die Wach-
ten Bei Wacht. Hisp. Aquel si escheu, vel de noche. Polon. Straz.
Vng. Vigilia, *מגור*. An. Wachte by day or night.]
Licit vigilat tantum nocturna dicantur excubias, & diurna
& nocturna. Plin. lib. 10. cap. 23: Excubias habent nocturnis
temporibus, lapilloni pede sustinentes, qui lassati somno de-
citas, indigentiam sono coarguat: De gruibus loquens.
Cicero pro Marcel. Non modò excubias & custodias, sed etiã
litterum nostrorum oppositus & corporum pollicemur. Ex-
cubias agere aut ditari, *מגור* *מגור*. De us dicebatur qui
amplius faceret sumptus de alieno. Tradum ab Athenien-
sibus qui excubiis agendis insularum magno stipendio con-
ducere solebant. Excubiaturum causa canens, *מגור* *מגור*. Di-
cebat olim in hominem vigilantem ac diligentem: inde du-
ctum quòd qui excubias agunt, canere consueverunt, vel uti
vigiliarum tardium cantu solentur, vel ne interim obdormi-
scant. Nudo mandas excubias, *מגור* *מגור*.
Quoties negotii quippiam mandat ei, cui deest praestandi
facultas, obcuratque provincia propter inopiam ne cuiquã
idoneus est.
Excubiatur, ut, ul, m. q. pro excubiis. [*מגור* *מגור*.
non possidet. Vng. Vigilia, *מגור*.] Oppius de bell.
Hisp. Partim ut pedetes copiae in statione & excubitu castris
praesidio essent.
Excudo, is, penult prod. excudi, excusum, act. t. Cudendo eli-
cicio. [*מגור* *מגור*. Gal. Faire en forger ou fra-
per. Ital. Percuotendo tras fuori. Gal. Aufschneiden i heranf-
schlagen Belg. Westien Hispan. Heriendo sacar efuera, halar tra-
bajando Polon. Wzbijanie, *מגור*. Vngar. Ki vedem, ki vedem, ki
nyomat. Ang. To beat out, to force out, to hammer.] Virgilius
lib. 1. Aeneid. Ac primùm silicia scintillam excudit Achates. I-
dem 1. Georg. Et silicis venis abstrusum excuderet igne. Ac-
cipitur etiam excudo pro cudendo conficio. Virgilius 6. Ac-
neid. Excudent alii spirantia mollius aera. Hinc per transla-
tionem excudere opus accipitur pro scribere, vel potius scri-
ptum absolvere. Cicero Attic. lib. 15: Librum tibi celeriter mit-
tam, de gloria excudam aliquid *מגור* *מגור*, quod lateat in
theauro tuis Virgil. 1. Georg. Vt varias usus meditando ex-
cuderet artes. Vbi Servius: Excuderet, *מגור* hoc est, studiosè
inveniret. Ponitur etiam excudere pro vi, vel percussio a-
liqua extorquere. Columel. libro 11. capite: Excudit mihi, cul-
tus hortorum prosa ut oratione confabulerem: id est, vehe-
menti aspiratione à me imperavit. Excudere etiam dicun-
tur gallina ova, quando ex illis pulli nascuntur, quod & ex-
cludere dicimus. Columel. libro 9: Negatur anser aliena ex-
cludere ova, nisi subiecta sua quoque habuent. Varro de Re
rustica lib. 3. cap. 9. de gallinis loquens: Incubare oportet in-
cipere secundum lunam novam. Diebus ferè viginti excu-
dunt. Et paulo ante: De his qui ornithoboscion instituit et vo-
lant, hæc quinque animadvertant oportet: de emptione, cu-
jusmodi & quam multas parent: de foetura, quemadmodum
admirant, & pariant: de ovis, quemadmodum incubent, &
excudant.
Excudit, m. t. Qui aliquid excudit. [*מגור* *מגור*.
Gal. Faire, forger, forger. Ital. Fabricatore. Germ. Schmiedet
entstehet West. schmet Hispan. Impresor. Polon. Młoty kła-
n *מגור*. Vng. Ki n'is, ki nyomat. Ang. Absater out of any
work.] Quintil. pro vasculario videtur posuisse, qui ex metal-
lo aliquo vascula excudit lib. 2. cap. 21: Nam si quæram quæ
sit materia statuarii, dicetur æ: si quæram quæ sit excusoris:
eius fabricæ quam Græci *מגור* vocant, similiter æs re-
spondeant. Excusores etiam vocare possumus quos Græ-
cè vocamus *מגור*, quod miro quodam ingenio omne
genus librorum typis excudant. [Gal. Imprimeur. Ital. Stam-
pator. German. Buchdrucker: Zunderhauer. Hispan. Impresor
de libros.]
Excules, as, are, Calcando exprimo. [*מגור* *מגור*.
Gal. Letter du pié, chasser avec le pié, fouler aux pieds. Ital.
Calpestere, far vñar fuori calcando. Germ. Zetretzen i aufstretzen mit
den Füßen. Hisp. Acovar i hollar. Polon. Włozym. Vngar.
Ki nyomat. Anglice, To tread or trample out, to wing out.]
Plaut. in Captivis: Eorum si cuiusquam scrosum in publico
conspexero, Ex ipsa domini meiis pugnis exculebo surfa-
tes. Accipitur interdum pro expulso, sive pedum plausu
eicio. Exculeatus, participium, quod pro obsoleto usurpavit
Gellius lib. 21. cap. 7.
Exculpo, is, act. t. vel (ut alii legunt) Exculpo, Perfectè scalpo,

vel scalpendo conficio. [*מגור* *מגור*. Gal. Entailler *מגור* graver, tirer sur une close dure. Ital. Scalpare, scalpé-
lare. Germ. Aufgraben i aufstechen. Hisp. Esculpir i dolar. Pol.
Wycinac. Vng. Ki vñam, ki faragom, ki metexom. Ang. To gyane
and carve, to entaile.] Cicero Attic. lib. 13: Tamen nescio quid è
quercu exculperam quod videretur simile simulachri. Quinti-
l. lib. 2. cap. 19: Et si Praxiteles signum aliquod ex molari la-
pide conatus esset exculpere. Exculpere alicui oculum,
est alicui oculum eruere. Terentius in Phorm. Vel oculum ex-
culperet ubi vos ulciscar locus. Nonnunquam etiam acci-
pitur pro extorquere. [Ang. To wring from one.] Terent. in E-
nuch. Postumne hodie ex te exculperet verum? Plautus Cist.
Quot admovit fabricas, & quot fallacias In quaestione? vix
exculpsi ut diceret.
Excursatus, a, um, participium ab inusitato verbo excuro, Ex-
cursatus, quasi cum cura paratus. [*מגור* *מגור*. Gal. Diligenter
accoltre, fait songer i sonnet. Ital. Esquisita
fiella. Germ. Wei verfertigt i mot iudicat. Hisp. Apartado con dili-
gencia. Pol. Dostrany. Vn. Szorgalmatos gondal epiteti. An. Dres-
sed diligencie, made fine.] Vnde videtur excursatus. Plaut. in Pseud.
Ira excursato victu, ita magnois deliciis. Excursatus homo Plau-
Cas. Lepidè incessisti excursatus.
Excursio, as, act. p. verbum à curia, quasi extra curiam eicio.
[Vng. Vñarbol ki vedem.] Varro: Apollonium ideo excursat,
quia nihil habebat. Nonius.
Excursio, is, excursi, n. t. vel interdum etiam apud antiquos
excucurri, Extracurso, vel præcurso. [*מגור* *מגור*. Gal. Faire
une saillie, saillir i courir hors. Ital. Scurrere, transcurrere. Germ.
Hinaus laufen. Hisp. Correr i fuera. Polon. Wzbiegac. Vng. Ki
futak. An. To runne out, to lye out in leght.] Plautus in Moll. Ego
dabo ei talentum qui primus excurret. Livius 2. ab Vibe:
Quum plures igni quàm ferro, armati excucurrissent. Per
translationem etiam excurrete dicitur, quicquid ordinè aut
modum: id est, mensuram, numerum ve egreditur. Vnde Sum-
ma aliqua dicitur excurrete, quando ad majorem summam
accedit parvula quædam summa: ut si dicamus, centum au-
reos, & quindecim solidos, vel decem talenta, & aliquot
drachmas. Paul. 1. Publica Mævia. Digest. Depositi. vel contrã:
Debetis mihi decem, quos apud Titium deposuisti: item ve-
re *מגור* decem: item ex ratione patris vestri decem, & quod
excurret. Summa autem in qua nihil excurret, quadrans voca-
tus, & verbum quadrare, contrarium est verbo excurrete, quo
verbo semel atque iterum utitur Cicero 3. Verr. Sic etiam
excurrete dicitur lituus, vel peninsula, quum aliqua sui parte
in mare protenditur. Livius libro 6. bell. Pun. Ad incensum sinu
peninsula excurret. Oratio etiam dicitur excurrete, quan-
do clausula legitimum rhythmum sunt productiores. Cicero in
Orat. Mutilla sentit quædam, & quædam decurtata, quibus
tanquam debito fraudetur, offenditur: productiora alia, &
quæ immo deratius excurrentia, quæ magis etiam aspi-
nantur aures. Excurrete etiam dicuntur milites, quando non
iusto prælio, sed latrocinantium mote agrum hostium po-
pulantur. Livius 1. ab Vibe: In fines Romanos excurrent
populabundi magis, quàm iusti more belli. Hinc subitè ir-
ruptiones, excursiones dicuntur. Cicero pro lege Mani-
lia: Quum una excursio equitatus per brevi tempore totius
anni vechigal aufere posset. Idem ad Attic. libro 1: Helve-
tici sine dubio sunt in armis, excursionisque in provinciam
faciunt.
Excursus, participium. [*מגור* *מגור*. Gal. Courir. Ital. Cor-
sa. German. Aufgetauffen i oder durchge-
hen. Hispan. Corrido. Polon. Wzbiegac. Vngar. Ki futak, fu-
tal el vñarbol. Anglice, Runne out, passid out.] Terentius
Adelph. Propè jam excursio spatio, mitto: id quamobrem, re-
ipsa repen.
Excursus, ut, ui, m. q. Excursio, incursio. [*מגור* *מגור*.
Gal. Courir. Ital. Correria. German. Ein ansthanfung.
Hispanicè, Aquella obra de correr asl corrida. Polon. Wzbieg-
nie. Vng. Ki futak. Ang. A running or lying out in length.] Plin.
epist. 101: Vides ut Atarus minutissima etiam sidera consede-
tur & colligat: modum tamen servat: non enim excursus hic
ejus, sed opus ipsum est. Virgilius 4. Georg. Excursusq, bre-
ves tentant.
Excursor, oris, m. t. Qui excurret. [*מגור* *מגור*. Gal. Courir.
Ital. Corriere. Germ. Ein läuffer der etto an hmanf
taufft. Hispan. Corriere asl. Polon. Biegacz, wolauciac, coslar.
Vng. Ki futak. Anglice, He that runneth out, a kirmshier.] Cic. 4.
Philip. Eliguntur Quintes populo Romano victori omnium
gentium omne certamen cum excursore cum latrone cum
Spartaco. Idem 4. Verr. Petre Nevius Turpio quidam istius ex-
cursor & emillatus.
Excursio, as, penult prod. act. p. Obiectum crimen purgo, & à
me repello, purgo, excusatione usor, excusationem offero, sa-
tisfacio. [*מגור* *מגור*. Gal. Ex-
cuser, alle-

color, aliquid par excusare. Ital. Escusare purgare l' errori. Germ. Entschuldigun. Hispan. Escusar exculpando causas. Polon. Wymoczniam. Vngarice. Meg. menci. Ang. To excuse, to excuse. Cicero Bruto: Collega mandasti ut te mihi per literas excusares. Quandoque idem est quod asserre id, quod peccandi causa prae-buit. Excusatio, quod potius per accuso dici debere videtur veluti si latrones aut flamma impedimento fuerunt ne ad diem adesse possem. Quint. Tu tamen si interpellatus tempestatibus ferius venisses, excusares mare & ambiguos status: id est, mare in excusationem adduceret. Liv. de Torquato: Oculorum valetudinem excusavit.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusabile, adverbium. [Excusabile, Gal. Avee bonne excuse. Ital. Senza rappresentazione di biasimo. Germ. Mit entschuldigun. Ang. With an excuse. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusabile, Quod excusatione dignum est. [Excusabile, Gall. Excusable, qu'on peut excuser. Ital. Escusabile, l' errori d' excusa. Ger. Entschuldigun. Hisp. Cosa que buenamente se puede excusar. Pol. To co wymocznia jest excusabile. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Excusatio, onis, f. t. Purgatio, satisfactio, causa. [Excusatio, Gal. Excuse. Ital. Escusa. Germ. Entschuldigun. Hisp. Escusacion. Pol. Wymocznia. Vn. Menci. An. An excuse.] Cicero de Amic. Nulla est dignitas excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem Cornificio, lib. 12: Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem.

Belianus. Hispan. Alimmar y maldexit. Pol. Wierkam flo. ...

Excratio, s. r. Imprecatio, mala preces. [ה] אלח הרהור ...

Excrabilis, & Execrandus, Detestandus, detestabilis. [ה] נד ...

Excrabilis, [Vng. Arkoisig, vlatatofag.] Apuleius lib. de ...

Excratio, participium, aut nomen ex participio. [ה] נד ...

Exedo, penultima correpta, exedis, vel exes, aet. Consumo, ...

Exerit, participium. [ה] נד ...

Exerit, fortis, m. t. [ה] נד ...

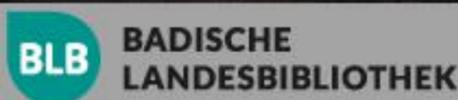
Exeret, [ה] נד ...

dendi commoditate, quod hujusmodi loca circumquaq; suas ...

Exegematis character, [ה] נד ...

Exegematis character, [ה] נד ...

Exemplum, n. f. [ה] נד ...

scripto transcribitur. [קרייתא נישכתבין. Xerzaph. Gall. Le double ou copie de quelque chose. Ital. Copia. Germanice, Ein Abgeschrieff oder Copie. Hispanice, La copia y lo que se saca del original.] Plinius Epist. 291: Exemplar testamenti, quanquam mendosum, misi tibi. Afinius Pollio Ciceroni: Ex literis quas Panse misi, cognosces omnia: nam tibi earum exemplar misi.

Exemplarē, hujus exemplaris, pro exemplar. [Vng. Exempel. da.] Lucr. lib. 2: Duntaxat rerum magnarum parva potest res Exemplare dare, & vestigia notitia.

Exemplarium, n. pro exemplo reperitur. Valla libro 6. [Vng. Exempla.]

Exemptus, Exemptilis. Vide EXIMO.

Exentero, ras, penult. corrept. Interiora aufero: quod proprie de piscibus dicitur quum apparantur. [יפסוקין. Gall. Oterle d'adans, comme les entrailles d'une bête, enlever. Ital. Sventrar, tor via l'ingrata. Germ. Das Eingeweid ausnehmen / entswedden. Belg. Dat ingwandt wtenemen. Hisp. Sacar las tripas. Polon. Wymierzyć pierzmię. Vng. ušiti ki vešim. Ang. To take out the guts of a beast, to bowell.] & Sic per translationem dixit Plautus in Epid. arcum cultum habeo, Qui seni exentere maritipiam. & Exentor, pro angor, & crucior. Plautus Epid. Exoptando exedor miser, atque exentor.

Exeo, exis, Exitū eo, egredior, prodeco, progredior, pedem effero. [עצו. Gal. sortir hors, s'isr. Ital. Uscire fuori. Germ. Hinanf gehn / aufgehen. Belg. Wtgaen. Hisp. Salir afuera. Pol. Wyjść. Vn. Ki megyk. Angl. To go forth or abroad.] Terent. Adelpi Fieri potis est ut nequa exeat. Idem in Eunuch. Exi foras i celeste. Et constituitur tam cum accusativo, quam cum ablativo. ut Exeo domum, & Exeo domo. & Per translationem est liberati. Cicero: Ut tandem ex tot arumnis atque miseris excamus. Idem vitare. Virgilius 5. Aen. Corpore tela modō, atque oculis vigilantibus exit. Item etrumper, ut apud Virgil. 2. Aeneid. Non sic aggeribus ruptis quū spumeus amnis Exit. & Dicitur etiam Exit in laudem, exit in vituperationem, exit in astra, exit in fadellas, & similia: id est, sic, vel efficitur. Plinius libro 9: Exit hic animi tenor aliquando in rigorem quendam, torvitatemque naturae duram & inflexibilem. & Exire in tertium diem, Plinius Junior dixit, pro differri: Hujus (inquis) actionem vespera inclusit: non tamen sic, ut absumeret. Itaque in tertium diem probationes exierunt. & Exire de potestate, significat mentis impotem fieri. i. i. i. Cicero lib. 4. Tuscul. Itaque iratos proprie dicitur exisse de potestate: id est, de consilio, de ratione, de mente. & Exire in altitudinem dicitur arbor. Plin. libro 13: capite & Religant comas, ut in altitudinem exeant. Virgil. 2. Georg. Exiit ad caelum ramis felicibus arbor. & Exiit dies, pro praeterit. Liv. lib. 3: Inducit inde, non pax facta, quarum & dies exierat, & ante diem rebellaverant. & Exeunt libri, Cic. ad Att. lib. 1: Ili libri quidem ita exierunt (nisi forte me communis praesens decepit) ut in tali genere ne apud Graecos quidem simile quiddam. Id est, editi sunt, & in lucem emissi. & Exire, ē vita, pro mori. Cic. 1. de Finib. Aeque animo ē vita, quum ea non placeat, tanquam ē theatro excamus. & Exire in eadem literarum est, terminari. Quint. lib. 1. cap. 5: Quia hoc nostris nominibus accidit, quorum prima positio in eisdem quas Calor, literas exit. & Sors exit. Cic. Attic. lib. 1: Quum de Consulibus mea prima sors exisset, una voce Senatus frequentans renuendum me in Vrbe censuit. & Exire de Patris, est ex Patris plebeium fieri: cujus exemplum habes apud Cicero in Oratione pro domo sua.

Exens, exeuntis, participium. [עצו. Vng. Ki menem, (vagy) ki menb.] Cic. 1. de Divin. Quinto autem anno exeunte, quum esset ex illo somnio, &c.

Exilis, aliud participium apud antiquos: unde apud Festum: Ad exitam etatem, ad ultimam etatem. [Vng. Ki menestbe.]

Exitus, us, m. q. Egressio, eventus, casus. [עצו. Gall. l'issue, sortie. la fin. Ital. Uscita, successi, risultamento, fine. Germ. Ausgang. Hispan. El fin y salida de lo tocado. Polon. Wyjście. Vng. Ki menest, vng. Angl. A going forth, an issue or end.] Cicero Sulpit. libro 4: Neque solum ea perspicias quae geruntur, quaeque jam gesta sunt: sed etiam qui cursus rerum, qui exitus futurus sit. Idem Tuscul. 1: Quomodo initium nobis rerum omnium ortus nosse afferat, sic exitum mora. Idem pro lege Manil. Hujus autem orationis difficilium est exitum, quam principium invenire. & Felix exitus. Cicero. Caello libro 2: Haec aetas habuit hunc exitum satis felicem: ea quae sequitur magno est in timore. & Incertus exitus, & anceps fortuna belli. Cicero pro Marcello. Horatius 4. Carm. ode 14: Fortuna lustro prospera tertio Belli secundos reddidit exitus.

Exitium, n. f. Calamitas pernicies, elades, mors: ab exūdo, ut Festus inquit. [עצו. Gal. Malinien.]

ere pitose & manuise fu & isse de quelque chose. Ital. Calamità, esuina, morte. Germanice, Verderb. Hispan. Desastre, calamidad, sermento à muerte. Polon. Skaza, zgra. Vngar. Veszelyes. Anglice, Viter decay, ruine.] Aniqui enim (inquit) exitum pro exitu ponebant: nunc exitum, pessimum exitum dicimus. Terentius Phorm. Quod ego nunc subido huic exito remedium inveniam miser? Columella libro 1: Sic emittit folia, & latera hortorum prohibent curculionem: quod genus exiti quum incidit, multi opinantur arcei posse, si exita sit: ga in horreo ventilatur & quasi refrigeratur. Cic. 1. in Ca. til. Qui de nostro omnium intentu, qui de hujus urbis, atque adeo orbis terrarum exito cogitat.

Exitiā, l. s. Mortiferum, calamitosum, damnosum. [עצו. Gall. Mortel, pernicieux, qui tue & fait mourir. Ital. Dannoso, dannoso, calamitoso. German. Verderblich. Hispan. Desastroso, destruido. Pol. Szkodliwy. Vng. Halála, veszelyes. Ang. The cause of death or destruction, deadly.] Plin. li. 2: Ille contra unum spargit prudens: hanc quoque leoni exitalem. Vng. lib. 4. Aeneid. Sed me fata mea, & scelus exitiale Latenz, Huic miserē malis. Idem 2. Aeneid. Pars Rupet in insuper domum, exitiale Minervae.

Exitiā illis, le, Exitialis, [עצו. Vng. Halála veszelyes. Ang. That causes death or destruction.] Livius 7. bell. Punic. Exitiabilis prodigiorum eventus venit. Plautus Epid. Si inveniam, exitabilem ego illi faciam ut hunc fecit Ovid. lib. 6. Metamorph. Dumque manu tentat urbere tum, bise ferrum.

Exequor, penult. corr. d. t. Perficio. [עצו. Gall. Exequere, mener en execution, parachever. Ital. Efficiere, finire, compire, mandare ad effectum. German. Befrieden, aufrieden, vollführen. Hispan. Acabar, poner en execution. Polon. Wykonać, konczy. Vngar. El tárt, beana, meg mō ušim, véghez vifid. An. To execute, to put to execution, to end.] Plautus in Truc. Nullam rem oportet ingredi dolosē, nisi astute, accurateque exequare. Apuleius Neque in tenebris, sed in propatulo iusta domini exequar. & Accipitur etiam nonnunquam pro persequente: Exequor injurias, idem est quod persequor, vel ulcior. Plinius libro 3. Epistol. Veniebat in mentem, priores in illis se singulorum hospitium injurias aculationibus non excutos. Sic exequi verbis, idem est quod exprimere. Cicero. Varr. Habeo multo occultiora quae vix verbi exequi possunt.

Exequens, nomen ex participio. [עצו. Vn. meg mō ušim.] Gell. lib. 10. cap. 12: Philosophus antiquorum veterum exequentissimus.

Excutio: id est, actio iudicis, quam tertius, quod nomen possit, impedire potest, ratione interesse quod praesens. Et dicitur vulgō ille casus Contradictionis, qui & exco-mungens appellatur, ut Zasius indicavit. Executio sententiae, nunc officio iudicis, nunc actione in factum fieri dicitur leg. intra de Re ludic. Vbi Bart. quandoque & utili adverbii. fin. eod.

Excutio, onis, f. t. perfectio, confectio. [עצו. Gall. Exécution, poursuite et achèvement de quelque entreprise. Ital. Efficienza. Germ. Befriedung, vollführung. Hispan. Aquella obra de executar, de execution. Pol. Wykonanie, ukończenie, wykonanie. Vn. meg mō ušim, véghez vifid. An. Execution an achieving of any thing.] Tacit. libro 3: Executionem eius negotii lubens suscepit.

Excutio, oris, m. t. [עצו. Gall. Exécution, poursuite et achèvement de quelque entreprise. Ital. Efficienza. German. Befriedung, vollführung. Hispan. Aquella obra de executar, de execution. Pol. Wykonanie, ukończenie, wykonanie. Vn. meg mō ušim, véghez vifid. An. Execution an achieving of any thing.] Tacit. libro 3: Executionem eius negotii lubens suscepit.

Exequiā, rum, Funebre officium, quod scilicet in funere requiritur: ab eo dicitur quod homines pompam post sequuntur. [עצו. Gall. Exequies, funérailles. Ital. Essequio, pompe funebre. German. Beerdigung, volge der todt, bestattung. Belg. l'at cernege. Hispan. Exequias, honra de la muerte. Pol. Pogrzeb, pogrzebienie, pogrzeb. Vng. Halála emeletnek vifigyge. Angl. Funerals at burials, office done to the dead, dirge.] Cicero 2. de Legib. Sepultura, ac iustus exequiarum cultus, Terentius in Phorm. Exequias Chremens, quibus est commodum ire, jam tempus est. Carere exequiis. Ovidius ad Liv. Exequias caruit Livia penē suis. Exequias celebrare, apud Livium,

Livium, 2. ab Vebe. Cohonestate exequias. Cicero pro Quintio: Si funus id habendum sit, quo non amici conveniunt ad exequias cohonestandas, sed bonorum emptores, ut carnifices, ad reliquias vitæ lacerandas & distrahendas. Ducere exequias. Plin. lib. 8. cap. 42. Prosequi exequias functis, Cicero pro Cluentio.

Exequialis, adjectivum: [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Des appartenances de funerals. Ital. Funerale. German. Das zu der Leich vortage gehert Hispan. Cosa de exequias. Vng. Halat temetisze isz isz isz isz isz. Angl. The pertinet to funerals. ut Carmen exequiale. Ovid. 14. Metamorph. Carmina jam mortis canit exequialis cygnus.

Exequior, quod est exequias facio. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Faire funerals. Ital. Far offire. German. Begraben oder Leich vortage halten. Hispan. Zerexequiar a comer en ayuntamiento. Polon. Do grobu pismalze. Vngar. Halat temetisze isz isz isz isz isz. Angl. To mak funerals. Vari. Ipsum propter jus liberti seminat: exequiantur: hæc etiam parentalia & iusta dicebantur.

Exerceo, ces, exercui, exercitum, act. f. ab ex & arceo, quasi extra arceo, premio, fatigo. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercer, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

Exercitiis, tum, participium: ut Homo exercitus, qui multis negotiis affluens sit, & experientia doctus, & detritus. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gall. Exercit, tourmenter, travailler. Ital. Esersare, tormentare, travagliare. Germ. Abmitten, bismitteln. Belg. Deseem. Hisp. Exercitar a fatigar. Polon. Cwiczy. Vngar. Gyakorlom. Angl. To exercise, or do a thing often. Terentius in Adulph. I sane ego te exercebo hodie, ut dignus es, filicemum. Quandoque est in opus cogere: quod vulgo dicitur facere, liberare. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. German. Erwas than / arbeits. Polon. Robit, pracowac. Vngar. Munkálnal gyakorlom. Virg. lib. 3. Georg. Excicete viri tauros. Quandoque tractate iuvet. Colum. libro 4. Qui urbanas & delicatas artes exerceat. Quandoque habere. Salustius in Proximo largita: largia, discordias, similitates cum hostibus exercebat. Quandoque locerari. Terent. in Heaut. Ancillas, servos, nisi eos qui opere rustico faciundo facile sumptum exercent suum. Omnes produxi, ac vendidi. Quandoque probe terram colere. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 1. Georg. Exercetque frequens tellurem atque imperat arvis. Quandoque insequi. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Virg. lib. 4. Aeneid. Tum vas, o Tyrii, stirpem & genus omne fatuam Exercece odisti.

citium. [Vngar. Gyakorlas. Angl. Exercise, vfe, enlloma.] Vlpian. in l. Si tamen. ff. de exercitoria adione. Si tamen plures per se navem exercent, proportionibus exercitoris conveniunt.

Exercitus, tus, nomen, m. q. Manus, copie militum: ab exercendo, quia (ut inquit Varro) exercendo fit melior. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Of de gens de guerre, exercite. Ital. Esercito daguerre. German. Ein Heer. Belg. Ein Heer. Hisp. La hueste, exercito. Pol. Wojsko. Vng. Sereg. An. An armie, an hoste.] Veget. lib. 2. Numerus militum exercitatur, unde & te ipsa atque opere exercitus nomen accepit, ut ei nunquam liceret oblivisci quod vocabatur. Sollebant enim Romani milites, tam veterani, quam tyrones exerceri ad omne genus armorum. Ut autem exercitus dicitur, teste Vlpiano, opus est magno militum numero. Neque enim una aut altera cohors, sed plurimæ conjunctæ exercitum faciunt. Virg. 9. Aen. Iamque omnis campis exercitus ibat apertis. Cicero de Provin. consul. Iam vero exercitus noster ille superbissimo delecta, & durissima conquisitione delectus, omnis interit.

Exercito, exercitas, frequentativum. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Exerciter, accoutumer. Ital. Esercitare, avvezzare, accostumare. German. Hestig oder streng üben. Hispan. Exercitar. Pol. Vilamnie cwiczy. Vng. Gyakorlom. Angl. To exercise often. Cicero pro Cluent. Homo in primis ingeniosus, & in dicendo exercitatus. Terentius in Hecyr. O fortuna, ut nunquam perpetuus es bona. Sed jam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit. Liv. 5. ab Vebe: Is tum jam non promptus ingenio tantum, sed usq. etiam exercitatus talem orationem habuit.

Exercitatus, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitatus, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

Exercitator, oris, m. t. [עֲשֵׂי־עֲשֵׂי]. Gal. Qui dicitur exercitator, est qui se ad exercitum exercit. Ital. Chi s'ha da fare qualche cosa. Germ. Ein abet / der einen abt vnd fest. Hisp. El que exercita. Polon. Ten ktoni cwiczy. Vngar. Gyakorlo. Angl. The master of any exercise. Plin. libro 35. cap. 11: Lecythion agilitatis exercitator.

L 4 in laxa

in saxa trahentem Stat. 1. Theb. Exertare humeros nudamque
 lacessere pugnam.
Exertasticon, ἔξεραστον, Latine inquisitivum dicitur.
Exsilio, Pargo. [קרא מקלוב קרא קלקל. עבדן קרא. Gal. Pargo,
 posuere. Ital. Purgare, profugare. Germ. Ausstreuen. Hisp. Purgar.
 Polon. Wycisnac. Vng. Meg tisztitom. An. Te purge.] à quo sit
 exsilius, hujus exsilius, pro purgatione. Veteres quoque Exsilii
 pro purgamento posuere, teste Festo.
Exsorsio, dis. ad. 1. Fodendo eruo. [קרא עבדן קרא עבדן
 קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
Exgrumo, as. are. Dicuntur cochleæ grumos eruentes, & ex
 grumis exilientes. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
Exgurgitare, ad. p. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
Exheredo, as. are. ad. p. Exheredem aliquem scribo, hære-
 ditate aliquem privo, ad quem ab intestato ea ventura erat.
 [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
Exheres, dis. com. t. Qui privatus est hereditate quæ ad eum
 pertinebat. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
Exheresimus, penult. correpta, dies dicitur. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
Exhalatio, s. Exspiratio. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.

est. Exhalationes terræ sunt terree spiritus, qui per aërum ma-
 ximum terra diffusa exhalantur, & iterum in aëra feruntur.
 Cic. 1. Tusc. Quod & humidum & caliginosum est propter ex-
 halationes terræ.
Exhalabilia, sunt corpora quæcumque humorem habent: sic
 tamen habent ut evaporare, nisi ignis addantur non possunt.
Exhaurio, is, exhausti, exhaustum, ire, alt. q. Humorem ex-
 ciao, ebibo, exinatio, exico: [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
 diciturque exhauriri tam ipse humor, quam ad quoniam humor
 continetur. Aequè enim ulrare dicimus, Exhaurire vitæ, &
 exhaurire dolium. Cicero 2. Philip. Tu illis finibus, id est la-
 ribus, ista gladiatoria totius corporis similitudine tantum vitæ
 in Hippie nuptiis exhaustas, ut tibi necesse esset in populi
 Romani cōspectu vomere postulas. Exhaurire poculum, la-
 vius. Habet hoc verbum multas elegantes translationes. Ci-
 cero pro Sex. M. Crassus eadem sibi manu vitam exhausta,
 quæ mortem sapè obtulit hostibus. Idem in Veris, Arrantem
 exhauste, Remp. compilare. Et in Pisonem: Civitates omni-
 bus rebus exhaustæ. Ad Attic. lib. 2: Tantus fuit amor, ut ex-
 hauriri nulla posset injuria esset deleri. Ad Qu. Fr. 1. Exha-
 usus enim est sermo hominum: id est, de ea re jam loqui est
 desinitum. Et ad Attic. lib. 1: Multa enim sunt quæ inculcatis,
 anguntque, quæ mihi videtur, aures uacuos totæ, unus ambu-
 lationis sermone exhauste possit id est, deponere. Ad ean-
 dem 5: Reliquum est, ut antequam proficiscar, mandata ex-
 tra exhaustas: id est, exequaris. Virg. 4. Aeneid. -heri quibus
 ille lætatus satis, quæ bella exhausta cæcabat id est, hinc, &
 quali exantata.
Exhaustum, s. substantivum. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
 Virg. 2. Georg. Est etiam ille labor curandæ
 vitibus alter, Cui nunquam exhausti satis est. Exhausti id est,
 (inquit Servius) exhaustiois, similitudo: quod quia spiritum vi-
 sum est, se ad figuram transfudit & ait, Exhausti, ut Servius
 minus æqui, pro æquitatis. In exhaustis, inquit, æquitas, pro
 unito: quasi ut ita dicam in exhaustabilis.
Exhibens, ni. i. Gemma speciosa, & candida quæ
 nitescit aurum polliant, ut ex Zoroastris sententia videri. Ita
 lib. 37. cap. 10.
Exhedra, æ. f. p. cubiculum erat columnis salum & operta
 pluribus, excisis spaciis, quibus prospicius in viam erit. Ita
 quando sub dio, nonnunquam sub tecto. Alex. de Hist. de
 Gen. dicit. lib. 5. cap. 11: Exhedram in l. Si verò, si de his qui
 in cer. procella studiarum accipi posse. Budæo videtur hinc
 fuisse divinam conjecturam fecerunt interpretatur. Exhibere
 tem Græcè; à sedium frequentia, & scilicet di commo-
 nent nomen accepit.
Exherbare, ad. p. Est herbas extirpare. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
 Ger. Kraut aufsticht. Hisp. Arrancar quitas las yerbas. Pri-
 me mura wigladum. Vn. Ki gymnasium. An. Te plectro plectro
 se by the roots.] Columella lib. 5: Et quom geminavit ad unum
 pericam summuntur, credo que foditur, atque exhibuit,
 nec minus quam vinea pampinatur. Et alibi: Exherbare
 est locus.
Exhibeo, es. pen. con. ad. f. Profero in publicum, deduco,
 ostendo. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
 Gal. Exhibere balles, ut referat, modice profecto. Ital. Ho-
 re in publico, a profectore, ministrare. German. Humansitas
 geden/erquam Hispan. Dar, trar publicamente. Polon. Wykazy-
 wac, pokazywac. Vngar. Szem elibe hozom meg adam, ki mutatam. Ang.
 To give, to show, to offer, to represent.] Paulus: Exhibere est facere
 in publicum potestatem, ut ei qui agit, experundi gratia.
 Cicero 7. Ver. Is omnino servus in familia non erat, cum
 statim exhiberi iuber. Exhibere reum, locutio est iudicio-
 sulis familiaris, pro sistere. Siquis (inquit Iustus confilius, l. Si
 quis, de exhibitione reor.) reum criminis de quo suscitatur,
 non exhibuit, poena pecuniaria plebent, puto tamen si do-
 lo malo non exhibeat, etiam extra ord. nem esse damnandus.
 ¶ Vtuntur etiam iurisconfulti hoc verbo in alia significatio-
 ne pro vita necessaria suppeditare. Paulus in l. Necentia ff.
 de Negot. gest. Ponit peregre patriam eius abiisse, & matrem
 dū in patriam reverteretur, tam filium quam filiam eius exhibu-
 disse. Vlpian. l. 1. D. de Offic. praefecti urb. Sed & pariter o-
 gentes de suis libentibus quærentes audier, maxime si arguit se
 esse dicant, desiderantque à liberis exhiberi. Exhibere
 negotium, est labore vel molestia afficere. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.
 Cic. lib. 3. Offic. Quod quom audivisset adolecenti, negotium
 exhiberi parit. Sic Exhibere laborem: Exhibere mole-
 stiam, etc.
Exhibito, nis, f. t. [קרא עבדן קרא עבדן. Gal. Tiro hori eu fuisse, deterrer. Ital. Ca-
 nar la terra. Ger. Ausgraben/berst graben. Hisp. Casar para sacar
 algo. Pol. Wykopac. Vn. Ki kapalam, ki drom. An. Te delus 7p, to
 dzegeas.] Plaut. Aulul. Exsordio aulam auri plenam.

exhibere, exhibere. Ital. rappresentazione. German. Darlegung...

Exhilatio, as, actio. Latum & hilarem reddo, idem quod simplex hilaro...

Exhortatio, res, n. f. a quo exhortatio, pro expavelco, Pra timore...

Exhortatio, participium. Ital. esortare. German. Ermahnen...

Exhortatio, verbale, ft. Ital. esortare. German. Ermahnen...

Exhibere, as, Abundans. Ital. abbondare. German. Überfließen...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

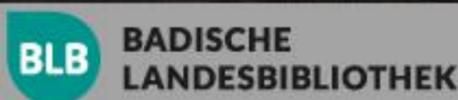
Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exigo, is, penult. corrept. exegi, exadum, act. t. Excludo, eicio...

Exiguē, adverbium, parē, tenuiter, exiliter. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exiguē*, Ital. *picciolmente*, Germ. *Adig*, *schlecht*. Hispan. *Pequeña y escassamente*. Polon. *Skapic, nie hojnie*. Vngar. *Kisim, kevesi*. Angl. *Small*.] Terent. *Heavt*. Prebent exiguē sompnuū & ea sunt tamē ad virtutem omnia. Cicero 3. de Orator. Celestem exigueque dixilles, dazs tibi reliquas feceras. Cicero ad Att. lib. 11: A te enim est peccatum, ut me ista epistola nihil confoletur: nam & exiguē scripta hęc est, & suspiciones magnas habet.

Exiguētās, atis, f. t. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exiguē*, Ital. *picciolmente*, Germ. *Adig*, *schlecht*. Hispan. *Pequeña y escassamente*. Polon. *Skapic, nie hojnie*. Vngar. *Kisim, kevesi*. Angl. *Small*.] Terent. *Heavt*. Prebent exiguē sompnuū & ea sunt tamē ad virtutem omnia. Cicero 3. de Orator. Celestem exigueque dixilles, dazs tibi reliquas feceras. Cicero ad Att. lib. 11: A te enim est peccatum, ut me ista epistola nihil confoletur: nam & exiguē scripta hęc est, & suspiciones magnas habet.

Exilio, as, pen. corr. Ab ex, & salio, significat saltado egredior, vel erumpo. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exilio*, Ital. *esilio*, Germ. *Exilium*, *Exilium*. Hispan. *Exilio*, *Exilio*. Polon. *Exilium*, *Exilium*. Vngar. *Exilium*, *Exilium*. Angl. *Exilium*.] Lucan. libro 4: hec fata relicta Exilium stratis. Ovid. 9. Metamorph. Exili, junctasque manus patefacta remisit. Cicero 4. Verr. Ita properans de sella exilivit. & Accipitur etiam pro vehementer gaudere, & prae gaudio salire, *exilivit*, *exilivit*, *exilivit*. Cicero Titoni: Mihi crede, tuis & illius literis perlectis, exilivit gaudio. Terent. in Heavt. non ad vortu primo: sed postquam aspexit, illico Cognovi, ad te exilui: hoc est, veluti saltando & gaudiendo cucum. Hujus frequentativum est Exilito.

Exilis, exile, penultima producta, Tenuis: [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exilis*, Ital. *esile*, Germ. *Exilis*, *Exilis*. Hispan. *Exilis*, *Exilis*. Polon. *Exilis*, *Exilis*. Vngar. *Exilis*, *Exilis*. Angl. *Exilis*.] ut Exilis vox, Plin. lib. 11. cap. 31. Rubus tantum feminis vox gravior, omni in alio genere exilior quam masculis. Varro 3. de Re rustica, cap. 21: Et hic aprum glans quum pascet emptitia, facit pinguem illis gratia, exilem: hoc est, gracilem & male signatum. Cicero 4. de Finibus illorum verò ista ipsa quam exilia de virtutis vi.

Exilitās, f. t. Tenuitas, jejunitas: [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exilitas*, Ital. *esilezza*, Germ. *Exilitas*, *Exilitas*. Hispan. *Exilitas*, *Exilitas*. Polon. *Exilitas*, *Exilitas*. Vngar. *Exilitas*, *Exilitas*. Angl. *Exilitas*.] ut Foliolorum exilitas. Plinius libro 21. cap. 6: Foliolorum exilitate usque in sila extenuata. Columella libro 5. capite 5: Ne oneretur exilitas vitis.

Exilitās, adverbium, Tenuiter, jejune. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exilitas*, Ital. *esilezza*, Germ. *Exilitas*, *Exilitas*. Hispan. *Exilitas*, *Exilitas*. Polon. *Exilitas*, *Exilitas*. Vngar. *Exilitas*, *Exilitas*. Angl. *Exilitas*.] Cicero 1. de Orator. Etenim videmus istam de rebus jejune quosdam & exiliter, ut eum quem acutissimum ferunt Chryssippum disputasse.

Exillum, Vide EXVL.

Eximo, is, pen. corr. ad t. Ab ex & emo, significat excipio, seu aufero. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *eximo*, Ital. *eximo*, Germ. *Eximo*, *Eximo*. Hispan. *Eximo*, *Eximo*. Polon. *Eximo*, *Eximo*. Vngar. *Eximo*, *Eximo*. Angl. *Eximo*.] Cato cap. 112: Vbi triduum praeterierit, eximo de dolio. Plautus: Nonquam a depol omnes balbea mihi hanc lassitudinem eximent. & Eximere reum, est quovis modo auferre & impedire ne in iudicio sistat. Pomponius jurisconsultus: Exipere, est de manibus auferre per raptum: eximere verò, quoquo modo auferre: ut puta si quis non raperet aliquem, sed motam faceret quò minus in iudicium veniret, ut actionis dies exiret, vel res tempore amitteretur, videretur eximisse, quanvis corpus non exemerit. & Eximi de reo dicitur, cujus nomen, quò ipse in reos relatum esset, deletum est. Quod cum aliis causis, tum praecipue propter accusatoris absentiam fieri solebat. Cic. Verr. 4: Quo tempore omnis ista mea sollicitatio fuit cum periculo capitis, ob eam causam a te ex reo eximere, si ego ad diem non affuissem. Et Pedian. in Corneli. Postero die quem P. Cassius affedisset, & citati accusatores non adessent, exemptum nomen est de reo Corneli. & Eximere diem, est extrahere. Cic. ad Qu. Frat. Tum Clodius rogatus, diem dicendo eximere cepit. Capito apud Gellium: Cato rem quam consulebatur quoniam non e Repub. videbatur, petiti nolbar: ejus rei gratia ducenda longa oratione urebatur, eximebatque dicendo diem. Erat enim jus Senatori ut sententiam rogatus, diceret antè quicquid vellet alterius rei & quoad vellet. Sic Eximere horam.

Cicero 5. Philipp. Horam eximere nullam in tali civitate liberando, sine scelere non possumus. & Aliquando cum datus constructur: ut, Eximere noxę, est pro absoluto habere, vel penam remittere, aut gratiam criminis facere: hoc est, remissionem ut vocant *lavare*. Livius 5. ab Urbe: Bene habet, *inquit* *Dicitur* *Quirites*, vicit disciplina militaris, vicit populi majestas: non magis eximitur Fabius qui contra edictum Imperatoris pugnavit. Eximere noxę, remittere infamiam. Gellius libro 4. cap. 129. Sed cum ille deierasset, inivissimum se se oscitatione vitium, tenerique eo vitio quod ofcedo dicitur, noxę jam delictata exemptus est à Centonibus. Eximere honoribus est, privare. Plin. in Epist. Quis enim miserius quam exactum, & exemptum honoribus Senatoris laboribus & molestia non carere? Eximere numero, quod est rejicere, & tanquam indignum a liorum numero excludere. Quinil. lib. 1: Auctores alios in ordinem redegerint, alios omnino exemerunt numero. & Eximere metu, est metu liberare. Plautus in Ruden. Exime horam ram metu.

Exemptus, participium, Consumptus, liberatus. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exemptus*, Ital. *exemptus*, Germ. *Exemptus*, *Exemptus*. Hispan. *Exemptus*, *Exemptus*. Polon. *Exemptus*, *Exemptus*. Vngar. *Exemptus*, *Exemptus*. Angl. *Exemptus*.] Cicero ad Quinctum Fratrem, libro 10: Cato concionatus est comiti haberi non futurum, si sibi cum populo dies agendi esset exempti. & Exemptus apud jurisconsultos dicitur, qui in iudicio, sive jurisdictione ordinari subductus est. [Angl. *Exemptus*.] Exemptus est rebus humanis: id est, mortuus est. Exempta a reo quę perempta est, quum defuit qui ageret se L. 1. & L. 26. Dig. quibus ex causis major.

Exemptio, onis, f. t. Quod aufertur & eximi potest. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exemptio*, Ital. *exemptio*, Germ. *Exemptio*, *Exemptio*. Hispan. *Exemptio*, *Exemptio*. Polon. *Exemptio*, *Exemptio*. Vngar. *Exemptio*, *Exemptio*. Angl. *Exemptio*.] Columella libro 3. cap. 18: Quum per exemptionem in x partes eorum perfracta sunt, quę medullas deponantur.

Exemptio, onis, f. t. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exemptio*, Ital. *exemptio*, Germ. *Exemptio*, *Exemptio*. Hispan. *Exemptio*, *Exemptio*. Polon. *Exemptio*, *Exemptio*. Vngar. *Exemptio*, *Exemptio*. Angl. *Exemptio*.] Columella libro 3. cap. 18: Quum per exemptionem in x partes eorum perfracta sunt, quę medullas deponantur.

Exemptor, is, m. t. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exemptor*, Ital. *exemptor*, Germ. *Exemptor*, *Exemptor*. Hispan. *Exemptor*, *Exemptor*. Polon. *Exemptor*, *Exemptor*. Vngar. *Exemptor*, *Exemptor*. Angl. *Exemptor*.] Plinius libro 16. cap. 15: Et inter plurima alia Italiae miracula, ipsa memoria in iudicinis crescere autor est Papyrius Fabianus, natura rebus peritissimus. Exemptores quoque affirmant, complen hanc illa montium ulcera ibi. Exemptores vocat qui eximunt lapides sub terra.

Eximius, mia, mium. Excellens, egregius, praestans, ab erendo. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *eximius*, Ital. *eximius*, Germ. *Eximius*, *Eximius*. Hispan. *Eximius*, *Eximius*. Polon. *Eximius*, *Eximius*. Vngar. *Eximius*, *Eximius*. Angl. *Eximius*.] Plinius libro 16. cap. 15: Et inter plurima alia Italiae miracula, ipsa memoria in iudicinis crescere autor est Papyrius Fabianus, natura rebus peritissimus. Exemptores quoque affirmant, complen hanc illa montium ulcera ibi. Exemptores vocat qui eximunt lapides sub terra.

Eximē, adverbium, Excellenter, egregie. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *eximē*, Ital. *eximē*, Germ. *Eximē*, *Eximē*. Hispan. *Eximē*, *Eximē*. Polon. *Eximē*, *Eximē*. Vngar. *Eximē*, *Eximē*. Angl. *Eximē*.] Plinius libro 22. cap. 22: Pictis ab insigni amaritudine cognominatur, ut diximus, rolando salis, tollit eximē verrucas. Eximē ornatum templum, Liv. Eximē diligere, Cicero.

Exin, per apocopen, sive Exinde, adverbia sunt ordinis, sive significancia quod deinde. [עֲדָנָה מְעַלְמָהּ] Gall. *exin*, Ital. *exin*, Germ. *Exin*, *Exin*. Hispan. *Exin*, *Exin*. Polon. *Exin*, *Exin*. Vngar. *Exin*, *Exin*. Angl. *Exin*.

Exoleo, *ki arrek, ki anlik. Ang. To pass growing to the out of use.* Aliquando exolecere, est in cretascere, sive obsolescere, in usu esse definire temporis progressu deterioris conditionis fieri, sive deficere. *Ambr. de officiis.* Cicero in Salust. Postquam atas tua iam ad ea pervenit, quae alteri colubissent, exoleverat. Agrippa: Adolecere augmētū est, inolecere coaugmenti, exolecere evanescentis. Plinius libro 17: Calchedonii nescio an in totum exoleverint, postquam metalla axis defecerunt. Colum. libro 2: Nam multa sunt (ut dixi) quae negligentia exolefant, & sicut sterilia.

Exoleto, *a. unud est, adultus, puber iustaque staturae altitudinem iam adeptus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoleto, *m. f. Verulus, & ab usu remorus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

quem liberare. *Ibidem:* Nos quoque amicos eius exonerare metu. & Exonerare item sese in mare omnes dicuntur, quoniam aquas alioqui ripas egressuras paulatim in mare conuertunt. Exonerare ventrem. *Martialis libro 100:* Exoneratas ventrem mihi Vallica malvas Attulit, & varias, quas habet horis, opes.

Exopinatō, *adverb.* [*Ungarice, Valde inu. l. Anglice, Valde.*] *Kol ser, hyspe ad hope and expellatras.* Hoc est, in p. ad, & p. teri spem. *Liv. 4.* ab *Urbe:* Ipse patre copiatum parvo circum locum maxime secretum ab tumultu pecu, inde nec exopinatō adversum hostem invadat.

Exopōlis, *ipōmōs*, dicitur qui extra muros urbis habitat, quali extramuranus.

Exopto, *as, are, aēt p.* Valde expeto, valde desidero. [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs, *participium & nomen.* *Exoptatus, desideratus.* [*קטניו* *katnik קטניו* *katnik. German. Enos tehta aters.*] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

quem liberare. Ibidem: Nos quoque amicos eius exonerare metu. & Exonerare item sese in mare omnes dicuntur, quoniam aquas alioqui ripas egressuras paulatim in mare conuertunt. Exonerare ventrem. Martialis libro 100: Exoneratas ventrem mihi Vallica malvas Attulit, & varias, quas habet horis, opes.

Exopinatō adverb. [Ungarice, Valde inu. l. Anglice, Valde.] Kol ser, hyspe ad hope and expellatras. Hoc est, in p. ad, & p. teri spem. Liv. 4. ab Urbe: Ipse patre copiatum parvo circum locum maxime secretum ab tumultu pecu, inde nec exopinatō adversum hostem invadat.

Exopōlis ipōmōs, dicitur qui extra muros urbis habitat, quali extramuranus.

Exopto as, are, aēt p. Valde expeto, valde desidero. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exoptatūs participium & nomen. Exoptatus, desideratus. [קטניו katnik קטניו katnik. German. Enos tehta aters.] Plaut. Trinummus: Reliqui domi exolevam virginem.

Exorcismus, m. f. Adjuratio: quum scilicet hominē, dē-
monive cuiusdam magico carmine, necessitas imponitur pro-
loquendi ea de quibus rogatur. [i]tēq; *exorcizatio*. Pol. *Zaklęcie*.
Vng. *Eközösés*, *való kizsértés*, (*exorcizatio*). Ang. *Exorcism*.
[Quo genere adjurationis qui utuntur, Exorcizati, *exorcizati*,
Græco vocabulo appellantur: *ἐξορκισμὸς*, quod est ad-
juratio: pro quo & exorcizare nonnulli usurparunt: quod verbū
in sacra Scriptura aliquoties occurrit. Exorcizavit apud Vi-
pian. in l. j. de Var. cogn. qui ibidem indicat, id vulgare fuisse
impositorum verbum: quod proprie significat obstringere re-
ligione: hoc est, alicujus animo religionem injicere: id est, me-
tu religionis temeritate percellere aut petterefacere, quod &
religione implere dicitur.]

Exordium, sine intermissione. [ἔξοδος] *tamēdē*. Gallice,
Exorde, sans intermisse. Ital. *Senza intermissione*. Germanice,
Exordium *ohne Unterbrechung*. Hispan. *sin interrupción*.
Polonice, *Bezprzerwy*. Vngarice, *Exordium*, *szüntelen*.
Ang. *Orderly*, *without in-
terruption*.] Virgil. lib. 4. Georgic. Septem illum totos perhibet
exordine menses Flevisse.

Exordium, dicitur. Initium, principium, exorsus, proceum.
[ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gall. *Commencement*, *prologue*,
entrée. Ital. *Esordio*, *principio*, *cominciamento*. German. *Anfang*.
Belg. *En begijn*. Hisp. *Comienço*. Pol. *Początek*. Vng. *Közlet*.
Ang. *A beginning*, *or entrance*.] Cicero i. de Invent. Atque hujus
quoque exordium mali, quoniam principium boni diximus,
explacemus. Et etiam exordium apud Rhetores prima pars
orationis qua auditoris attentio captatur, benevolentia, & do-
cilitas. Græci vocant *ἐξορκισμὸς*. Autor ad Herenn. lib. 1. Exor-
dium est principium orationis, per quod animus auditoris vel
judicis constituitur, vel apparatus ad audiendum. Pro eodē
etiam legitur Exorsus in neut. genere. Virg. 2. Georgic.
non hic te carmine ficto, Atque per ambages, & longa exorsa
tenebo. Exordium est oratio animus auditoris idonee com-
parans ad reliquam dictionem: quod evenit si eum benevo-
lum, attentum, docilem fecerit. Exordiorum vitia. Vitia verō
exordiorum hæc certissima, quæ summopere vitare oportet.
Vulgare, Commune, Commutabile, Longū, Separatum,
Translatum, Contra præcepta. Vulgare Exordium, est quod in
plures causas potest accommodari, ut convenire videatur. Cō-
mutabile, est quod ad adversario potest leviter mutari ex cō-
traria parte dici. Cōmune, est quod nihilominus in hæc quām
in contrariam partē causæ potest convenire. Longū, est quod
pluribus verbis aut sententiis ultrā quām satis producit. Se-
paratum, est quod non ex ipsa causa ductum est nec sicut ali-
quod membrum annexum orationi. Translatum, est quod a
hæc conditione quam causa genus postulat, ut si quis docilem
facit auditorem, quum benevolentiam causa desiderat, aut si
principio utatur, quum insinuationem postulat. Contra præ-
cepta, est quod nihil eorum efficit quorum causa de exordii
præcepta traduntur hoc est, quod quum qui audit, neque be-
nevolū, neq; attentum, neque docilem reddat, aut quo pro-
fectū nihil pejus est, ut contra sic facit Cic. de Invent. 1.

Exordium, oratio, exorsus, incipio, auspicio, ordior, exordium ca-
pio. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gall. *Commencer*. Ital. *Cominciare*, *dar*
principio. Ger. *Anfang*, *beginnen*. Belg. *Begynnen*. Hisp. *Ordie*,
comienço. Polonice, *Począć*. Vngar. *El kezdem*. Ang. *To be-
ginne*.] Placet in Aqū. Perquam quod excepi, & ibi consilia exor-
diaz, & sit etiam hoc verbum Rhetoribus frequens, pro ora-
tionem auspiciari, vel pro cœmio uti. *ἐξορκισμὸς*, *ἐξορκισμὸς*. Ci-
cero de Orat. Qui non timide ad dicendum accedunt, neq; in
exordienda oratione perturbantur, penē videntur impudentes.
Cicero 2. de Orat. lubent exordiri ita, ut eum qui audiat
benevolentiam nobis faciamus & docilem, & attentum. Sed hæc
significationes translatæ videntur. Proprie enim exordiri tex-
tores dicuntur: quum telæ futuræ flamen instrunt: quo fit ut
apud Ciceronem duo hæc, exordiri & petterere, in eadem o-
ratione sæpè conjuncta videamus: ut in tertio de Oratore:
Petterere modò Antoni quod exorsus es. Item: Ea quibus ante
exorsa, & propè perterta retexantur.

Exorsus, participium. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gall.
Qui a commence. Ital. *Chi ha cominciato*. German.
Angestangen. Hisp. *El que comiença*. Polon. *Poczęty*, *jęczy*. Vng.
El kezdező. Ang. *That hath begunne*.] Cicero pro Calio: Quid
tumultuaris fortis? quid insansis? quid clamore exorsa verbis
parvam rem magnam facis? Plaut. Persa: Hanc ego rem exor-
sus sum faceret & callidē.

Exorsus, us, masc. q. Principium, exordium. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*.
Gall. *Commencement*. Ital. *Cominciamento*. German.
Anfang, *beginnung*. Hispan. *Comiença*. Polon. *Początek*. Vngar.
El kezdés, *kezdet*. Ang. *A beginning*.] Cicero pro Lege Manil.
Sed pro vestri imperii dignitate atque gloria (quoniam is est
exorsus orationis meæ) videte quem vobis animum suscipi-
endum putetis.

Exorsus, oratio, pen. prod. d. per quartam conjugationē, vel

Exorsus, per tertiam, Nascor, emergo, exprogo. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*.
Gallice, *Exorsus*, *naître*. Ital. *Nascere*, *nasceri*. Ger. *Entstehen*, *entstehen*.
Belg. *Ontspringen*. Hispan. *Nascer*, *salir*.
do a suera. Pol. *Powstać*. Vng. *Fel támadok*. Ang. *To rise up*, *to pro-
ceed*, *to spring up*.] Virgil. 11. Aen. Exorsitur clamorq; virum, clam-
gorque tubarum. Idem 12. Aeneid. Exorsitur trespados inter dis-
cordia civet. Virgil. 4. Aeneid. Exortare aliquis nostris ex of-
fibus ultor. Aliquando pro recreari. Cicero ad Atticum libr.
7: Nunc venit idem usu mihi quod tu tibi scribis, quoties exor-
tor: ego enim nunc paulum exortor, & maximè quidem his
lucris quæ Roma affertuntur. Exortor item dicitur quod re-
pentē, & præter opinionem fit. Cicero contra Rullum: Repen-
tinus Sylla nobis exortor. Cic. 3. Offic. Sed repente anuli be-
neficio rex exortus est Lydia. Exorta sunt hæc omnia a te. Id
est, a te proveniunt. Terent. in Hecyr. A Myrrhina hæc sunt
mea uxore exorta omnia. Sidera quoque, dies, & aurora exor-
tori dicuntur, quum in nostro hemisphærio incipiunt appa-
rete. Cicero de Divin. Post solstitium Capricula exortur. Catul-
lus: Aurora exoriente vagi sub lumina Solis.

Exortus, participium. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gallice,
Exortus, *naître*. Ital. *Nato*, *levato*, *venuto*. German.
Entstanden. Hispanice, *Nacido*, *salido a suera*. Pol.
Powstał. Vngarice, *Fel támadat*. Anglice, *That arises or ap-
pears*.] Cicero 2. de Nat. deor. Ex poeta quodam: Fontecatium
verò proles exorta repente est.

Exortus, us, ui, m. q. Ortus. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gallice,
Exortus, *levement*, *et source*. Italice, *Nascimento*. Germanice,
Wassgang. Hispan. *Nacimiento* y *salida a suera*. Polonice, *Wyjście*.
Vngar. *Fel támadás*, *fel kelés*. Ang. *A rising up*.] Ad Herenn.
lib. 3. Solis exortus, cunus, occasus nemo admiratur, propte-
rea quod quotidie fiat.

Exortus, a, um, adjectivum, Orientalis. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*.
Gall. *Orientalis*, *du côté d'orient*. Ital. *Oriente*. Ger.
Öst, *anfang*. Hispan. *Oriente*, *de donde nasce el sol*. Polonice,
Wschód. Vngarice, *Fel támadás*, *nap kelés*. Anglice, *East*, *from*
the east.] Plinius libro 18. cap. 34. A parte exortiva solstitia-
lem habebit exortum. Idem libro 7. cap. 43. Negaverunt illi
quoniam nonaginta partium exortivam mensuram (quod
anaphoras vocant) transgredidi varietate nascendi loquuntur.
Exortivam igitur mensuram: id est, eam quæ ortus nostris sp-
atium complectitur.

Exorno, Diligenter orno, magnificè apparo, instruo. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*.
Gallice, *Exorno*, *habiller*, *parer*, *ornier*. Italice, *Apparare*,
ornare, *apparare*. Ger. *Ornen*, *heraus zubringen*. Belg. *Orner*.
Hispan. *Componer* y *afinar*. Pol. *Zdobieć*, *dobryć*. Vngar. *Meg*
kezesim, *meg szepesim*. Angl. *To deck*, *to trimme up*.] Cicero Fabro
Gallo, lib. 7. Epistol. Ea enim signa ego emere soleo quæ ad si-
militudinem gymnasionum, exorient mihi in palestra locum.
Terent. in Eynuch. Ita visus est dudum, quia varia veste exor-
natus fuit. Ponnur aliquando pro suborno. Cicero 1. de
Invent. Et utrumne aliquem exornari oportuit, qui ista prohi-
betur, ac fieri non sineret, an non?

Exornatio, oris, m. f. [ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gall.
Exornatio, *qui parer* & *ornie*, *embellit* & *accointre* *quelque chose*.
Ital. *Chi orna* & *raffetta qualche cosa*. German. *En jure*. Hisp.
Afinador. Pol. *Ten krasz slaby*. Vngar. *El szék szepes*. Angl. *He*
that decketh things.] Cicero 2. de Orat. Ceteri non exornatores te-
rum, sed tantummodo narratores fuerunt.

Exornatio, oris, f. t. Ornamentum, vel ipse exornandi actus.
[ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gall. *Ornement*, *parment*. Ital. *Ornamento*, *raffettamento*. Ger.
Ornament, *parment*. Hispan. *Ornamento*, *obra de componer y afinar*. Pol. *Ornamentum*. Vng.
Szépítés, *szepesítés*. Ang. *A decking*, *trimming* or *apparelling*.] Vox est
iheronibus usitata, qui duplicem constituunt exornationem,
rerum scilicet & verborum. Autor ad Herenn. libr. 1: Dignitas
est elocutionis forma, quæ reddit ornatum orationem varie-
tate distinguens. Hæc in verborum & sententiarum exornatio-
nem dividitur. Deinde subdit: Verborum exornatio est quæ
ipsum sermōnem insignita continetur perpolitio. Sententia-
rum exornatio est quæ non in verbis, sed in ipsis rebus quan-
dam habet dignitatem.

Exoro, pen. prod. d. p. Orando induco, seu orando impetro.
[ἔξοδος] *ἐκ τῆς ἀρχῆς*. Gall. *Obtenir sa requête impetror*. Ital. *Impetrare*, *pregando*. Ger. *Erbitent*
mit dican *et ange*. Belg. *Verbidem*. Hisp. *Impetrar* & *alcantar* *lo que*
pedimos. Polon. *Wpraszam*. Vng. *Kérem*, *szépítel* *meg nyeröm*. Ang.
To entreat and *obtain by request*.] Terentius in Phorm. Neque te
exorare ut maneat, viduum hoc. Cicero 8. Philipp. Antè de-
terere te, ne popularis esses, nō poteramus: ut nunc sis popu-
laris, exorare non possumus. Idem Octavio: Illè ea tamen exo-
rabat quæ volebat auferre: tu extorques. Invenitur etiā ali-
quando, pro vehementer orare. Plaut. in Militi. Veneri pol ha-
beo gra-

beo gratiam. Tandemq; exoro & quaeso, ut ejus mihi sit co-

oia Quem amo, quemque expetisco.

Exorabilis, participium. [**ἔξωρος**] Gall. Impetrare, obtinere per precari. Ital. Ottenere con

preghi. Ger. Erbiten, erlangen mit Dia. Hispan. Impetrato & alcan-

cado con preguetas. Polon. Vpraszony. Vngar. Kérvényeséssel meg

megjelentem. Ang. Obtained by request.] Cicero pro Cluent. Post

exoratus, initio per magnam pecuniam popolicit.

Exorator, verbale, m. r. Qui orando impetrat. [**ἔξωρος**] Gall. Im-

petrant, obtinent sa re-

quisito. Italice, Impetrante, che obtiene. Germanice, Em erbiten

der mit bitten etwas erlangt. Hispan. Aquel que assi alcanca rogando.

Pol. Ten kćwaci nicie wpraszę. Vng. Kérvényeséssel meg nyerő. An. He

thar ottenimbi by request.] Terent. in Prologo Hecyra. Orator ad

vos venio ornatu prologi. Sinite exorator ut siem.

Exorabilis, le, Qui exorari potest, placabilis. [**ἔξωρος**] Gall. De qui a-

liment i' impetre ce qu' eu demande. Ital. Da chi si ottiene facilmente.

Ger. Wohl zu erbiten. Hisp. El del qual se alcanza facilmente in que

pedimos. Pol. Latro do wpraszęnia. Vngar. Kérvényeséssel. Ang. Of

thome a thing is easily gotten by intreatie.] Cicero ad Quinctu Fra-

treum libro 1: Nam si implacabiles sunt iracundix, tumma est

acerbitas: sin autem exorabiles, summa est levitas: quæ tamen

(ut in malis) acerbitas anteponenda est. Huius contrarium est

inexorabilis. Horatius in Arte: honoratum si forte reponis

Achillem, Impiger, iracundus, inexorabilis, acer, lura neget

sibi nata.

Exorabilis, Comparativus. [Vng. Meg megjelentem.] Seneca

lib. 11 de Clement. cap. 20.

Exorabili, Exorandi modi. [Vngar. Kérvényeséssel, kérvényeséssel]

Apuleius Florid. lib. 4: Igitur Enatheus, postquam cun-

ctilla exorabula iudicantium, & decipulas adulterantium

& artificia dicentium facile perdidisset.

Exorsus, us, Extra sortem. [**ἔξωρος**] Gall. Qui est sortis, qui n' a

point d' sort. Ital. Senza sort. Germ. Ohne sort. Hisp. Cosa sin suerte.

Polon. Niechaj sortę przęjkać. Vngar. Ifonyat sortę. Ang. Without sort.

Lucetius libro 3: Exos & exan-

guis tumidos persulcatur artus. Plautus in Menach. Faciam

quod jubes, securum capiam ancipitem, atque hunc ego Se-

nem exorsum reddam.

Exorso, as, ad. p. Olla detraho. [**ἔξωρος**] Gall. Rom-

pre en vider les os. Ital. Dissolare, canare l' ossa. German. Entgraten

die Bein heraus nemmen. Belg. Die Otaten wtdom. Hisp. Desollar &

facar los huesos. Pol. Kosić kości. Vngar. Ifonyat kostę. Ang. To break or

take away the bone.] Terent. in Adelph. Cong-

uim istum maximū in aqua finito ludere Paulisper: ubi ego

venero, exossabitur. Apuleius: Exquamatus atq; exossatus pi-

scis vix palpitat amplius. Colum. lib. 12 cap. 53: Ergo sitientē

suem quom occideris, bene exossato: nam ea res minus vitio-

sam, & magis durabilem salisram facit. Intersum significat

ossa comminuere, vel confringere. Plautus in Amphit. Exossat-

um esse oportet quem probe percusseris. Exossatus etiam

significat aliquando ossibus plenus. Persius Satyr. 6: an pro-

hibes? die clare non audeo, inquit. Exossatus ager iuxta est.

Hic enim Cornutus antiquus Persii interpres scribit exossatū

agrum dici lapidibus plenum, propterea quod lapides ossa

terre patentur, teste Ovid. lib. 1. Metam. lapides in corpore

terre, ossa reor dici.

Exostopes, ossium quorundam est redundancia, apud Gal.

Exossilior, as, com. p. [**ἔξωρος**] Gall. Raiser.

Ital. Dissolare. German. Rassen oder getuht werden. Hispan.

Desar. Pol. Cyslar. Vngar. Meg szokolom. Ang. To hiss.] Idem

quod ocularii.

Exoscultio, verbale, f. t. [**ἔξωρος**] Gall. Va baser basement.

Ital. Basamento. German. Kussung.

Hisp. El boso. Pol. Ciel emante. Vng. Třokolás. Ang. A kussung.

Plinius libro 10. cap. 12: Aristoteles negat non hercule magis

quam in Aegypto ibin: sed illam exosculationem quæ sapē

cernitur, qualem in columbis esse.

Exosus, a, um, Fere adive dicitur de eo qui odio habet.

[**ἔξωρος**] Gall. Qui hat, hainex, ou qui est hay. Ital.

Che odio che è odiato. Germ. En verhasst oder verhasstet. Hispan

Exosa, que abhorret, & cosa abhorrida. Polon. Niem atwy, nie kćwi

ieistmianawiszy. Vng. Gyűlölt. Ang. That hatched or detested, or

u hated.] Virg. 5. Aen. Iuppiter omnipotens, si nondum troia

ad unum, Trojanos, si quid pietas, erit. & Accipitur aliquando

& passivè, ut apud Gell. lib. 2. cap. 18: Eius Epistola etiam de se

scripti duo versus feruntur, ex quibus latenter intelligas, non

omnes modò diis exosos esse.

Exosticus, a. um, penult. corr. Perruginus, adventitius. [**ἔξωρος**

uclari ἔξωρος] Gall. Qui est, venit ou est appen-

te d' estrange pays, étranger. Italice, Forastiere. Germanice,

Außenthich. Hispan. Perruginus & éstrangero. Polon. Gęsztyk

uclari. Vngar. Idegen, idegeny. Angl. Stranger, stranger out of a

strange countrey.] Plautus in Mōd. Non omnes possunt olere

unguentā exotica: hoc est, aliunde apportata. Dicitur etiam

cum ab iis Græca præpositione, quæ foras vel peregrinifica-

ficat Plautus Menah. Illyos, Hispanos, Massilienses, Illiyois,

Mare superum omne, Græciamque exotica, Orasque illi-

cas omnes sumus circumvechi.

Expallio, es, n. f. Pallidus sum, vel fio. [**ἔξωρος**] Gall. Devenir ou être pale

ou être décoloré. Ital. Divenire ou essere pale ou de-

colorato. Germ. Erbleichen. Hisp. Amarlar, corer. Pol. Stępnąć

się. Vngar. El szürköl. Ang. To make pale.] Plinius Epist. 9.

Expalluit notabiliter, quoniam palliat semper. Ovid. 4. Metam.

Horruit infelix, toto que expalluit ore.

Expalleo, scis, n. t. paleo, pallidus fio. Cic. ad Heren. 7. In-

buisse, expalluisse, intubasse.

Expallio, expallias, expalliare, ad. p. Pallium auferre. [**ἔξωρος**

pallo ἔξωρος] Gall. Ôter la robe, dépouiller. Ital. Stral-

nar la vesta, spogliare. Germ. Den Rock oder Mantel herunter-

oder hinwegnehmen. Hisp. Quitar la capa & manto. Pol. Wy-

czepić. Vngar. Palállyaz, el vöszem. Angl. To strip off clothes.]

Plautus in Caf. Neque quibus modis purgem scio me nisi

uxori: expalliatum sum miser.

Expalpo, pas, ad. p. Elicio, & quasi palpationibus con-

queo. [**ἔξωρος**] Gall. Flatter et enlacer ou

impetrec quelque chose, user par flatterie. Italice, Terquere &

qualqu' un par insinuat. Germanice, Mit schmeicheln und flatter-

ten etwas aus sich orem bringen. Hispan. Alcanzar alguna cosa con

malicia. Polon. Główniam nicie wpraszę. Vngar. Előnyom,

ki nyomon ki isfolgatom. Ang. To flatter and get any thing in fa-

vorite.] Plaut. in Aulul. Nunc servus Argentum à patre conu-

bit, idem Fern. Quid faciam? A G. Exora, blandire, expija.

Faciam sedulo.

Expandō, is, di, sum, ad. t. Extendo, aperio, expies. [**ἔξωρος**

natō ἔξωρος] Gall. Étendre, ouvrir. Ital. Spandere, aprire, aspi-

care. Ger. Ausbreiten, aus-

breiten. Belg. Wiltrecken. Hisp. Abraz tender hacia fuera. Pol. Wy-

czepić, rozpostierać. Vng. Ki teríték ki. Ang. To display, to

spread.] Colum. lib. 12. cap. 12: Ha herba diligenter purgata,

& sub umbra expandatur. & sub umbra expanditur dicitur.

Lucet. lib. 1: & rectum naturam expandere dicitur.

Expanditō, verbale. [**ἔξωρος**] Gall. Étendre, ouvrir.

Ital. Spandere, aprire, aspi-

care. Ger. Ausbreiten, aus-

breiten. Belg. Wiltrecken. Hisp. Abraz tender hacia fuera. Pol. Wy-

czepić, rozpostierać. Vng. Ki teríték ki. Ang. To display, to

spread.] Colum. lib. 12. cap. 12: Ha herba diligenter purgata,

& sub umbra expandatur. & sub umbra expanditur dicitur.

Lucet. lib. 1: & rectum naturam expandere dicitur.

Expāngo, is, ere, Figo, constituo. [**ἔξωρος**] Gall. Étendre, ouvrir.

Ital. Constituire. Germanice, Rast

etdang stellen. Hisp. Constituir.

Polon. Wskładanie, Polon. Wskładanie, Polon. Wskładanie.

Vng. Megszokolom. Ang. To ordure, to fill up or set.] Plin. lib. 2.

cap. 26: Idem que ausus rem etiam deo improbam, ammitta-

re postest scellas, ac sydera ad normam expandere: orgues

excogitatis, per quæ singularum loca, & magnitudines legi-

tem loquitur de Hipparcho.

Expāpillo, as, ad. p. Usque ad papillam denudando de be-

chium expapillatum dicitur: id est, exercitum, inquit Festus.

[**ἔξωρος**] Gall. Dissoudre le manteau.

Italice, Scoprire sin alle mammelle.

German. Die Brust ent-

decken. Hispan. Desfhechar, & echar fuera las tetas. Polon. Wy-

czepić kćwami. Vngar. Mind az kćwiny meg megtelemek.

Ang. To strip

down the breast.] Plaut. Mil. Idem & cum nervo in humero, levo

expapillato brachio.

Expāpō, aris, d. p. Apero, vel tanus egredior quasi spānum

transco. [**ἔξωρος**] Gall. Séparer.

Ital. Passare & spariare. German. Durchspalten

versus trennen, sich spreiten. Hisp. Passar & spariar.

Pol. Przechodzić & spariar.

Vng. Ki szétak, ki hullak.

Ang. To strip

down.] Quint. lib. 2. cap. 10: Ex potius (ut verè dixerim) qu-

is themata tractare permittemus, ut expantentur. Ovid. 15.

Metam. Ne tamen oblitus ad metam tendere longè Expant-

mur equis Plu. lib. 16. cap. 36: Hanc in insulis fluitantibus

tamillam in ripis expantatis lacus. Ovid. 1. Metam. Expantata

ruunt per apertos flumina campos.

Expātrio, is, di, sum, ad. t. Extendo, aperio, expies. [**ἔξωρος**

natō ἔξωρος] Gall. Étendre, ouvrir.

Ital. Spandere, aprire, aspi-

care. Ger. Ausbreiten, aus-

breiten. Belg. Wiltrecken. Hisp. Abraz tender hacia fuera. Pol. Wy-

czepić, rozpostierać. Vng. Ki teríték ki. Ang. To display, to

spread.] Colum. lib. 12. cap. 12: Ha herba diligenter purgata,

& sub umbra expandatur. & sub umbra expanditur dicitur.

Lucet. lib. 1: & rectum naturam expandere dicitur.

Expātrio, is, di, sum, ad. t. Extendo, aperio, expies. [**ἔξωρος**

natō ἔξωρος] Gall. Étendre, ouvrir.

Ital. Spandere, aprire, aspi-

care. Ger. Ausbreiten, aus-

breiten. Belg. Wiltrecken. Hisp. Abraz tender hacia fuera. Pol. Wy-

czepić, rozpostierać. Vng. Ki teríték ki. Ang. To display, to

spread.] Colum. lib. 12. cap. 12: Ha herba diligenter purgata,

& sub umbra expandatur. & sub umbra expanditur dicitur.

Lucet. lib. 1: & rectum naturam expandere dicitur.

Expātrio, is, di, sum, ad. t. Extendo, aperio, expies. [**ἔξωρος**

natō ἔξωρος] Gall. Étendre, ouvrir.

Ital. Spandere, aprire, aspi-

care. Ger. Ausbreiten, aus-

breiten. Belg. Wiltrecken. Hisp. Abraz tender hacia fuera. Pol. Wy-

czepić, rozpostierać. Vng. Ki teríték ki. Ang. To display, to

spread.] Colum. lib. 12. cap. 12: Ha herba diligenter purgata,

& sub umbra expandatur. & sub umbra expanditur dicitur.

Lucet. lib. 1: & rectum naturam expandere dicitur.

Expātrio, is, di, sum, ad. t. Extendo, aperio, expies. [**ἔξωρος**

natō ἔξωρος] Gall. Étendre, ouvrir.

Ital. Spandere, aprire, aspi-

care. Ger. Ausbreiten, aus-

breiten. Belg. Wiltrecken. Hisp. Abraz tender hacia fuera. Pol. Wy-

czepić, rozpostierać. Vng. Ki teríték ki. Ang. To display, to

spread.] Colum. lib. 12. cap. 12: Ha herba diligenter purgata,

& sub umbra expandatur. & sub umbra expanditur dicitur.

Lucet. lib. 1: & rectum naturam expandere dicitur.

Expatriatus, Qui patriam suam, Zeno L. 1. C. de Senat. vel patriam. Quoties uno foris vel expatriatio, &c. Hotoman.

Expatrio, as, Patro, perficio. [עֲפָרְיָהוּ] hebreum. Gal. Adhuc. Ital. Fecire. Germanic. Woubringen, begehren. Hispanice, Acabar. Polonice, Wkannow. Ungarice, Meg elokoztam, véghezvitetem. Anglice, To per fyte and end.] Catullus in Casarem: Quid est an hæc sinistra liberalitas patrum expatriavit?

Expavescere, n. Expaves, penult. correpta, expavi, penult. prod. sive Expavescio, in Terentio. [פָּחַד] hebreum. Gallice, Etre espouvante, avoir peur. Italice, spavente, spavento, aver timore. Germanicè, Erschrecken, mit pavori sibi seditio. Hispan. Tener con pavor. Polon. Lekam strachem. Ungar. El retentem, meg rémülök. Ang. To be afraid or shakel.] Livius 6. ab Urbe: Quum ad id mons ejus insueti expavisset minor Fabia, risu forori fuit. Plinius libro 15. cap. 24. Non autem non frigorum, non grandinum, aut nivis injuriam expavescit.

Expavit, is, Terreo, terrefacio. [פָּחַד] hebreum. Ungaricè, Meg félekem, el retentem.] Seneca epist. 86. Ceteri sunt domitores terrarum qui suavissima animalia, & ad occursum expavescientia hominem, cogant pati jugum.

Expavit, as, penult. correpta, in locum patentem me do, ut interpretatur Festus, vel in spatium me confecto. Pacuvius: Expavit se omnes, publiceque ostendunt.

Expedito, as, act. p. Maneo, operior: ab ex & pedito. [עָפַד] hebreum. Gall. Attendre, attendre. Ital. Espettare, attendere. Ger. Warten Belg. Wachten Hisp. Esperar lo que ha de venir, desfiado. Polonice, Oczekiwam. Ung. Várom. Ang. To stay or abide looking for.] Solemus enim aliquid expectantem sepius respicere donec veniat. Cicero de Amic. Amicorum cavetis honesta faciamus: ne expectemus quidem dum rogemur. Terent. in Phorm. Semen quo ad expectatus vestrum.] Ponitur pro desiderare: quoniam quæ desideramus, expectamus. Cicero 14. Philip. Antè verò quàm ea res quàm avidissime civitas expectat, allata sit, lætitia, &c. Terentius in Andria: Expecto quid veland est, desidero scire quid velis.] Item pro sperare. Virgilius libro 1. Georgic. sed illos Expectata seges, vacuis cluvis.] Expectate, mecuere. Cicero de Amicitia: De C. Gracchi autem tribunatu quid expectem, non libet augurari.

Expectatus, nom. ex participio, Cupitus, desideratus, exoptatus. [עָפַד] hebreum. Gall. Attendre, attendre. Ital. Espettare, desfiato. Germ. Erwartet mit sonderlicher Lust. Hisp. Esperado lo que ha de venir, desfiado. Polonice, Oczekiwany, puska, posadomus qua. Ungarice, Kintudat, az kit dõlõmmel vanok. Ang. Desired, vided and looked for.] Cicero Titoni libro 16. Nemo nos amat, qui te non diligat: etiam omnibus, expectatus que venies. Idem: Nihil unquam expectatus fuit. Idem Plauto libro 10: Intellexi enim te laborare, ut ad me mihi expectatus litteræ perferrentur.] Expectatus, pro odioso, ut expectati parentes, inquit Donatus, dicuntur male vix & odio digni, quorum mors indies singulos expectanda sit. Terent. in Adelph. si effes homo, sineres nunc facere dum per teatem licet, Potius quàm ubi te expectatum ejecisset foras.

Expectatio, f. t. Desiderium, spes. [עָפַד] hebreum. Gall. Attendre, desfiato. Italice, Aspettativa, desfiato. Germanicè, Wartung mit durgut. Hispanice, A quilla hora de esperar assi, esperar de desfi. Pol. Oczekiwanie. Ung. Várás, kintudat, az valo váras. Ang. A desfiato looking for.] Cicero ad Atticum libro 2. Quamtu mihi motus expectationem de sermone Bubuli? Vincere expectationem omnium: hoc est, opinionem & estimationem superare. Cicero 7. in Verrem.

Expectabilis, [Ungaricè, Várando, várható.] Tacitus libro 16. Quodque juvenalium ludicio parum expectabilem operam præbuerat.

Expectatio, ras, penultima correpta, Extra pectus ejicio. [עָפַד] hebreum. Gallice, letter ex mettre hors de l'attouch, de charger son cas. Italice, Mandar fuori del petto. Germanicè, Aus dem borchem staden von dem schlahen. Hispan. echar fuera del pecho. Ung. Kijelõdõ, melyet kibõlõk a vörõm. Ang. To cast out of the breast, or stomach.] Cic. lib. 3. de Orat. Tum pavor mihi sapientiam omnem ex animo expectorati. Accius Epigono: Eloquere propitè, ac pavorem hunc meum expectora. Ex Nonio.

Expectulati, servi à Plauto dicuntur qui peculio sunt exhausti.

Expeditio, dis, penultima correpta, act. q. Extrico, libero, & quasi pedum ligamenta dissolvo. [עָפַד] hebreum. Gall. Despoiler, dévaster, despoiler. Ital. Espedire, finire, sbarazzare. Germanicè, Entwirgen / tedig machen / entwirren. Belg. los maken / entwirren. Hispanice, Desemborazar, desimpachar, expedir. Polonice, Wymazac / rozpusc / rozpusc / rozpusc. Ungar. Meg szabadom, el bõr-

szam. Anglice, To dispatch, to rid, to sett in readiness.] Sifen. libr. 3. histor. Incimes armat, impeditos expedit. Terentius in Andr. viden me tuis consiliis miserum impeditum esse? D. At jam expeditam. Idem Heey. Qui te expeditas ita arumnis? Aliquando pro extra fero, profero. Virgilius 1. Aeneid. Cereremque canistris Expediant. Expedire virgas id est profere. Cicero 7. Verrii. Quam repente hominem protipi, atque in foro medio nudari ac deligari, & virgas expediti jubet.] Aliquando pro extollo. Virgilius 12. Aeneid. Tum verò augurium Rutuli clamore salutant, Expediuntque manus.] Expedire item, est utile seu bonum, ac necessarium esse. Virgilius. Sed hoc tantum in tertia persona singulari vel pluralis numeri. Terentius in Heavron. Expedit bonis esse vobis. Idem in Phorm. Nostræ culpa facimus ut malos expedit esse, Dum nimium dici nos bonos studemus atque benignos.] Est etiam eventum habere. Plautus in Amphit. Nequiter penè expedit.

Expeditus, a, um, nomen ex participio, Promptus, paratus, nullis impedimentis oneratus. [עָפַד] hebreum. Gall. Expedito, prompto. Germanicè, Bereit, appaville. Italice, Espedito, prompto. Germanicè, Bereit, appaville. Belg. Obreit. Hispanice, Aparhado, expedido. Polonice, Gotowy, barok, przygotowany. Ungar. Szemly, kész. Anglice, Ready, in readiness, not tard, dispatched.] Cicero pro Mil. Fit ei obviam Clodius, expeditus in equo; nulla theda, nullis impedimentis. Idem 11. Philip. Expedito nobis homine, & parato, P. C. opus est. Expedita coena, brevis & succincta apud Plinium in epist.] Expeditum iter. Cic. ad Atticum libro 16: Omnibus copiis te implicet, ne ad me iter expeditum tibi sit.] Expedita via: hoc est, facilis, nihilque habens impedimenti, aut obstaculi. Idem de Amic. Reditus in celum optimo cuique expeditissimus est.] Expeditior labor, facior, apud Colum. libro 2. cap. 4.] Expediti milites, dicuntur levionis armaturæ & sine impedimentis. Salust. Jugur. Legionem cum qua huc abibat, & quam plurimos potest Numidas equites pariter cū occasu Solis expeditos educit. Expedita legio, expeditus exercitus, expedita subsidia, in quibus milites sunt levis armaturæ, & qui facile huc illuc perducuntur. Livius 4. bell. Pun. Cum legione expedita profectus. Cic. ad Caton. lib. 14. Epist. Quum advesperasceret, expedito exercitu ita noctu iter feci, ut, &c.

Expeditio, adverbium, Celeriter, facile. [עָפַד] hebreum. Gall. Facilement, sans empeschement, aisement. Italice, Facilemente, spedatamente. Germanicè, Bereit, leicht. Hispanice, Ligemente. Polonice, Snypproko, l'armie. Ungaricè, Kinyven, kész. Ang. Without embranch, quick.] Cicero 2. de Inventione: Sed ut expeditus ratio tradatur, ea quæ proposuimus, brevi nominabuntur. Col. lib. 2. cap. 10: Et sine vento purgari expeditissime sic poterit.

Expeditio, onis, f. t. Exercitus, apparatus belli, bellum. [עָפַד] hebreum. Gallice, Une dispoche, un voyage de guerre. Italice, Expeditione, viaggio da guerra. Germanicè, Ein triego raftung / ein zug. Belg. Een tocht. Hispanice, El exercito, la hostia, o la ida a la guerra. Polon. Czajniow, wyprawo nemo ino. Ungaricè, Hadj kòzlat. Anglice, A ferry, forth towards the war, a voyage.] Curtius 8. bell. Gall. Deinde omne impedimentorum agmen, quod tamen erat mediocre, ut in expeditionibus esse contuevit. Et incipere expeditionem.] Ponitur aliquando pro confectio. Auctor ad Herennium: Habet paucis comprehensa brevitas multarum rerum expeditionem.

Expeditio, nalis, [Ungar. Hadjvagyalo, hadj.] Spartianus in Nigro: Hic fuit tanta severitatis, ut cum milites quosdam in caveo argenteo expeditionis tempore vivere vidisset, iussit omne argentum semoveri de usu expeditionali.

Expello, is, expuli, act. t. Ejicio. [עָפַד] hebreum. Gallice, letter ou bouter hors par force. Italice, Cacciar fuori, scacciare. Germanicè, Austreiben. Belg. Wotryven. Hispanice, Empusar a fuera. Polonice, Wypędzani. Ungaricè, Ki vörõm. Anglice, To put or thrust out, to drive away.] Plautus: Ancillam domo expulit, Casar 3. bell. Civil. Magnus copius cum sorore Cleopatra gerens bellum, quam paucis ante mensibus per suos propinquos atque amicos regno expulerat. Horatius 2. epistol. 2: Expulit helleboro morbum, bilemque moraco. Idem: Naturam expellas furca, tamen usque recurret. Ovid. lib. 8. Metamorph. Vixit eil expulsa quies, furit ardor edenti.

Expulso, onis, f. t. [עָפַד] hebreum. Gall. Dechassment, repoussment. Italice, Eijo cacciare fuori. German. Austreiben. Hispanice, Empuemento a fuera. Pol. Wypędzenie. Ungar. Ki vörõ. Angl. A thrusting or driving out.] Cic. Parad. Qui expulsi ones viciniorum, qui latrocinia in agris, &c.

Expulsio, verbale, m. t. [עָפַד] hebreum. Gall. Celuy qui tette ex pouffe hors, desfilassent. Ital. Chi caccia fuori. Germ. Ein austreiben. Hispan. El que

El que empusa afuera, empaxador. Pol. Ten kran wigania. Vngar. Ké w. d. Ang. He that putteth out. Cic. pro Quinuo: ille bonorum possessor, expulor, creptor.

Expulsim, adverbium à frequenti pulsu. [Vngar. Ké w. d.] Varro: Purgatum scito, quoniam videbitis Romæ in foro ante Ianicinas pueros pila expulsim ludentes. Nigidius Grammaticus: Cuiusmodi genus adverbiorum motu quodam venit, ut expulsim, cursim. Ex Nonio.

Expultrix, [מַדְדִּילְחָהּ] *maddelethah*. [גַּרְעִיבְהִי] *garceibehi*. è à *מַדְדִּי* *madde*, à *מַדְדִּי* *madde*. Gall. Celle qui chasse dehors. Italice. Donna che caccia fuori. German. Ein außstreicherin/ausstagerin. Hispan. La que empusa afuera, empaxadora. Polonicè, Ta ktora wipielga. Vngar. Ké w. d. Anglicè, she that putteth forth. Cicero 5. Tusc. Philo. sophia expultrix vitiorum.

Expulsio, as. [מַדְדִּי] *madde*. Vngar. Ké w. d. Ang. Expulsio. Frequentat. Martial. Si me nobilibus scis expulsa te scilicet, sum tu nisi necis rustice, redd de pilam.

Expendo, dis, di, sum, a. t. Pondero. [פָּנָה] *panah*. Gall. Payer, payer, examiner. Ital. Misurare a peso, pesare. German. Aufwägen: abwägen. Belg. Weegen. Hisp. Pesar, medir al peso. Pol. Wagać. Vng. Mész mérni, mész hánytam. Vngar. Ké w. d. Ang. To weigh, to examine strictly, to spend money, to pay. Plautus in Alistar. Quot pondo te cenies esse nudum? At pol ego qui te expendi scio, nudus vincit centum pondo es, per pedes quando pendes. Idem Rud. Aurum auro expendetur, argentum argento ex quabimus. Quandoque significat exactè examino, cōsidero. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Cic. lib. 1. Offic. Quæ cōtemplantes expendere oportebit quid quisque habeat sui, eadēq; moderari. Quandoque luere, exolvere. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Virg. 2. Aen. & scelus expendissem cretem Laocoonta fecurū id est, persolvisse. Sic expendere penas scelerum. Virg. 11. Aen. Supplicia, & scelerū penas expendimus omnes. Aliquando idem est quod erogo, consumo. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Vnde expensa vocamus in rationib; id est, in usum aliquē erogata, de quibus paulō post.

Expensis, participium. Datus: cui opponitur Acceptus. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Payer, examiner, considerer. Ital. Pesare, esaminare, considerare. Germ. Abwägen: abwägen. Hispan. Pesar, considerar. Polonicè, Wagać. Vngaricè, El kérésni. Anglicè, Weigh, consider. Aurum expensum, Cic. pro Ilac.

Expensum, si, & Expensum, si, Sumptus: hoc est, quod in usum aliquem erogatur. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Dépense, employé. Italice, Espesa. Germanicè, Das aufgeben: aufst. Belg. Dato. Hisp. El gasto, o expensa. Pol. Wylaty, koszt. Vn. Kélt. Ang. Expense, or charge layed out. Plaut. in Trucul. Vstratia accipiat illud expensa. Plin. lib. 33. cap. 31. Et adhuc expensa in rationibus dicuntur. Expensum scribere, est scribere se pecuniam dedisse: ut scribit Afronius: ut quō per singula expensū nomina summam quantā expensam adscribimus. Nomina autē vocantur in rationibus, quos nunc articulos dicimus. Cicero 3. Verin. Homo stultissime & amentissime tabulas quum conficeret, satis te elapsurū omni suscipione arbitrabare, si quibus pecuniā credebas, his expensum non scriberet, neque in tuas tabulas ullum nomen referret? Idem: Quum tot tibi nominibus acceptum Curti referret, quid proderat tibi expensum illis non tuis? Neque solum de pecunia, sed etiam de aliis rebus dicitur. Cels. Cicero: Mentio facta est de legione ea quam expensam tulit Cajo Casari Pompeius. Labolenus de Supell. leg. 1. Qui vstem omnem, & res plurium generum, supellectilib; nomine expenso scribere solutus erat.

Expensari, apud Iuriconsultos, est expensam pecuniam consignare ac tradere. [Vng. Kélt. penges mez phesetshay, kerebe adai.] Scævola D. lib. 40. Tit. 5. 41. Cupito exactionem commiserit, is que nummos redactus expensavit eisdem tutoribus. Interdum expensare est compensare. Macrobi. Satur. lib. 1. cap. 15. Alternis ternos vicenosque intercalares expensabant intercalationibus quatuor.

Expergo, gis, experti, expertum, a. t. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Faire soudre, faire lever, éveiller, exciter. Italice, Svegliare, bagnare, svegliare. Germanicè, Aufwecken: mit desfrungen nass machen. Hispanicè, Mojar, o rociar. Pol. Wskazywać. Vngar. Mész deréckem, vészél meg hűltöm. Ang. To stir up the mind. Compositum à *spargo*, idē est quod mactatio, ut docet Servius in illud Virg. 3. Aeneid. -saniesq; experta natarent limina.

Expergo, gis, exi, rectū, a. t. Quasi exporrigo, à somno excitare. Germanicè, Aufwecken: erwecken. Belg. Oyer wecken. Hispan. Despertar. Polonicè, Budzić, wzbudzać. Vngar. Félserkent. Ang. To awaken. Accius in Antig. Heu vigiles prope rate, expergite pectora tarda Sopore, exurgite. Gell. lib. 6. cap. 10. Ista te animos juvenum expergebat.

Expergētūs, [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Éveiller. Ital. Svegliato, destato. German. Aufgemacht. Hispan. Despertado. Polon.

Expergētūs, Vngar. Félserkent, (anagy) félserkent. Anglicè, That awaketh him self. Participium, ut quibusdam placet, quanquam rectius videtur sensisse Diomedes, qui hoc à verbo expergitor deduci maluit, cuius etiam significatiōem retinet. Expergētūs enim dicitur teste Festo, qui sponte exgilavit. Cicero 1. de Divin. Quum autem expergētūs esset, secunda ferē, &c.

Expergētūs, nomen: ut, Expergētūs nobilitas. [Anglice, Wakemil.] Cicero pro Sext. Rosc. Idcirco ē expergētūs nobilitas armis atque ferro Remp. recuperavit, &c. Colum. lib. 9. cap. 7. Vt apricum habeant apes matutinum expergētūs, & expergētiores.

Expergētūs, passivum. [Vngar. Félserkentem. Ang. To be wakemil.] Lucret. lib. 35. expergi quo possit vis animi. Lucret. lib. 5. somno pueros, quum mane expergitur, clamo.

Expergētūs, penultima correpta, participium. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Éveiller, exciter. Ital. Svegliare, destare. German. Erwachen. Hispan. Despertar. Polon. Zbudzić. Vng. Félserkent, félserkentem. Ang. Wakemil, or wakemil. Lucretius libro 3: Nec quicumque expergētūs erat, impudam quem semel est vitai pausa secuta. Verbum est meo quæ obsoletum, pro quo, ut inquit Festus, expergētūs dicitur solemus. Vnus quoque Varro est libro 6. de Ling. Lat. Quum inquit, non modò Epimenides post annos quinquaginta expergētūs, à mulis non cognoscitur.

Expergētūs, is, & Expergefacio, & Expergefisco, actiōem significatiōem habent pro excitare. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Éveiller, exciter. Ital. Svegliare, svegliare, destare. German. Erwachen. Hispan. Despertar a otro. Polon. Oczekaw. Vngar. Félserkent. Ang. To awake one out of his sleep, or to rouse. Pol. lib. 22. cap. 13. Vitica lethargica expergefiscit tibi cunctas, magisque fronte. Sic enim legit Perottus, & Perottum sequitur Calpurnius: quāquam bona pars exemplum quæ hinc in manibus vestitur, expergefiscit modo infans legentū obdunt, ut dependeat à Cogit, superioris clausule verbosus sensus: Vitica cogit expergefiscit, &c. Aulus Gellius in quibus expergefiscando ratus idoneas. Plaut. Curcul. Magnam hanc probrumque expergefascis Phaedromi. Autor ad Heren. lib. 4. Terrore subito expergefascit Italiam tumultus. Expergefiscit autem passivam habet significatiōem, quemadmodū expergefisco, aut certe neutralem absolutam. Cicero: Expergefiscit aliquando, atque exurgite. Ab expergefiscit sit Expensio, secundum Diomedem: expergētūs autem ab expergi & expergefiscit ab expergefisco. Festus ita distinguunt, ut expergefiscit sit, qui per se vigilare cepit expergētūs, ab alio excitatus, quod solemus dicere expergefascit. Legitur & expergefiscit, neutrum absolutum pro expergefisco. Pomponius Agrippinus supposito, ut citat Nonius: Nequis miraretur, quum tam dicit tonent, ut siquis dormitaret, expergefisceret.

Expergeficio, cis, Excito è somno. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Éveiller. Ital. Svegliare dal sonno, destare. Ger. Aufwecken: aufwecken. Hispan. Despertar. Polon. Wzbudzić: wzbudzić. Vngar. Félserkent. Ang. To awake one out of his sleep. Cic. 6. Verin. Si forte expergefascere te posses, Autor ad Heren. lib. 4. Italiam tumultus hic expergefiscit metu subito.

Expergefiscētūs, a, um, excitatus. [Vngar. Félserkent. Ang. Wakemil out of sleep.] Suet. in Cal. cap. 13. Glonstare, expergefascite somno Caesonia, quantum egisset, dū ea morantur.

Expergētūs, ruis, expertus, Probo, tento, periculum facit. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Expérimentier, essayer, essayer. Italice, Probar, experimentar. German. Erprobung: erproben. Belg. Versuchen: Versuchen. Pol. Doświadczyć się. Vng. Meg vizsgálni magamatlam. Ang. To assay, to try, to prove. Plautus in Amphitru. Experimenti illuc mavelim me, quāam mihi memoratier. Cicero ad Att. libro 7. itaque omnia experiar: & ut spero, aliquid. Terent. in Euvuch. Omnia prius experiri consilio, quāam armis superitem decet. Item experiri simpliciter, vel experiri ius, vel experiri iure, est lege agere, & actionem intercedere. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*: inde ducto verbo quoddam qui rem aliquam iudicio petunt, si quod ius se ad eam rem petendam habent arbitrantur, id ad iudices tentandi & experandi causa expungunt. Cicero pro Quintio: Fuit procurator qui cum experiri posset. Idem pro Qu. Roscio: Experiri summo iure. Virg. 1. Prætor ait. ff. Vi bonor. rapte. In eum in anno quo primū experandi potestas fuit, in duplum: post annum, in simplicem actionem dabo.

Experitūs, nomen ex participio, Expertus, peritus. [מִשְׁכֵּחַ] *mischech*. Gall. Qui expérimentier. Italice, Espérimentante. German. Erfahren. Hispanicè, Experimentador. Pol. Doświadczyć, być. Vng. Férget, félget. Ang. Expert, skilful. Horat. 1. Epod. decus & pretiū recte petit experitūs vir. Ovid. 1. Amor. expitū est experitūs amor. Cic. 5. Verin. Nympho est Cernationis bona

puellariter nescit, ac per hoc quædam custodienda prægnantibus omittit, facit omittenda: quem errorem magis documentis expiavit, in summum periculum adducta. Expiares sceleris est, punire. Cicero in Pisonem: Tua sceleris di immortales in nostros milites expiaverunt: id est, propter te afflicerant nostros. Salust. De Rep. const. ad Casarem: Neque Barbaro ritu cæde cadem, & sanguine sanguinem expiandum.

Expiares, part. Purgatus. [עָפַר] mechuppit נִדְפָה mechattâ עָפַר mechuppit עָפַר mechuppit עָפַר mechuppit. Gall. Purgat. Ital. Purgato. Germ. Gezeitigt / versäet. Hisp. Purgado, alimpiado. Pol. Oczyszczenie, czyszczenie. Vng. Elidőltet, megiszjavolt. Ang. Purgat / by sacrifice purged. Cicero 1. Philip. Quem potes recordari in vitatibi illuxisse diem latiorum, quam quum expiato foro, dissipato concursu impiorum.

Expiares, onis, f. i. [עָפַר] mechuppit נִדְפָה mechattâ עָפַר mechuppit. Gall. Purgation. Ital. Purgazione. Ger. Reiniigung / säffung. Hisp. Aquella obra de alimpiat / purgation. Pol. Czyszczenie. Vng. Megiszjavolt. Ang. A cleansing, a purgation. Cicero 1. de Legib. At vero scelerum in homines atque impietatum nulla expiatio est.

Expiares, le, Purgabilis & facilis expiari: [עָפַר] mechuppit. Gall. Purgabil, qui se peut purger. Ital. Che si può purgare. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expianotum, ti, n. f. Expiaio. [Vng. Megiszjavolt, elidőltet. Ang. A purging by sacrifice.] Expiaio autem necis humanæ ab imprudentibus admittitur exemplum videlicet apud Herodotum lib. 1. quod in loco Cræsi meminit nuptias filii sui celebrantis. Quum autem / inquit / filii nuptias Cræsus in manibus haberet, advenit Saites quidam calamitate præditus, manibusque impuris, natis de Phryx. Hic quum ad Cræsi aditis accessisset, genibus instituto, itaque patrio postulasset sibi ut liceret expiamenti optati compotem esse, Cræsus eum expiavit. Budæus.

Expiares, onis, f. i. Expiaio. [Vng. Megiszjavolt, elidőltet. Ang. A purging by sacrifice.] Expiaio autem necis humanæ ab imprudentibus admittitur exemplum videlicet apud Herodotum lib. 1. quod in loco Cræsi meminit nuptias filii sui celebrantis. Quum autem / inquit / filii nuptias Cræsus in manibus haberet, advenit Saites quidam calamitate præditus, manibusque impuris, natis de Phryx. Hic quum ad Cræsi aditis accessisset, genibus instituto, itaque patrio postulasset sibi ut liceret expiamenti optati compotem esse, Cræsus eum expiavit. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

Expiares, participium. [עָפַר] mechuppit. Gall. Expiares, qui se purge. Ital. Che si purga. Ger. Leicht zu reinigen oder zu büßen. Hisp. Cosa que se puede purgar por sacrificio. Pol. Łatwo do popełnienia, do oczyszczenia. Vng. Megiszjavható, elidőltethető. Ang. That may be purged. ut, Expiabilis religio, apud Cicero 4. Tullius. Bellum expiabile. Idem 13. Philip. Sed hoc primum videndum est, cum omnibus pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile, in quo pactio pacis lex sit servitutis, id est, necessarium, & expiandi gratia susceptum piaculi admissio. Budæus.

EXP. Gall. Rempli. plin. perfail. Ital. Fines feruio. perfite. Germ. Erfult. Hisp. Hinchido. lieno. perfillo. Pol. Wepel. Vng. El vigej. Jeter. Vezel. Jeter. meg. Jeter. Ang. Jeter. mad. Jeter. Cicet. 2. de Finib. Habes undiq; explen- tam. & perfectam Torquate formam honestatis.

Explicio, onis. l. Impletio, perfectio. [N]H melé. c. v. d. g. o. Gall. Remplissement. perfiction. Ital. Empimento. perfitione. Germ. Erfultung. Hisp. Hinchimiento. perficion. Pol. Wepel. nienis. Vng. Hinchido. meg. Jeter. be. Jeter. Jeter. Ang. A filling. a perfiting. Cicet. 3. de Finib. In eaq; explicatione naturæ summi boni hæcem consistere.

Explicentum, ti. n. f. [N]H melé. c. v. d. g. o. Vng. be. Jeter. Jeter. be. Jeter. Jeter. Idem. Senec. Epist. 111. Si scieris cacumina arborum, explicentum esse ventris.

Explicibilis, le. Quod expleri potest. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Aisi. a. remplir. afferunt. & conuincit. Ital. Cosa che si può empir. conuincere. Germ. Das gut ja erfulten ist. Hisp. Cosa que si puede hinchir y conuincir. Pol. L'armi do Wepel. nienis. Vng. be. Jeter. Jeter. be. Jeter. Jeter. Ang. That may be filled or satisfied. Cicet. 4. Tusc. Indigentia, libelo expelabilis.

Explicunt pro explent, scripserunt veteres, ut annotavit Festus Pompeius.

Explicio, as. act. p. explicui, & explicavi, explicuit, & explicatum. Exendo, exulo: & proprie de iis rebus dicitur, quæ plis involunt sunt. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Aisi. a. remplir. afferunt. & conuincit. Ital. Cosa che si può empir. conuincere. Germ. Das gut ja erfulten ist. Hisp. Cosa que si puede hinchir y conuincir. Pol. L'armi do Wepel. nienis. Vng. be. Jeter. Jeter. be. Jeter. Jeter. Ang. That may be filled or satisfied. Cicet. 4. Tusc. Indigentia, libelo expelabilis.

Explicio, as. act. p. explicui, & explicavi, explicuit, & explicatum. Exendo, exulo: & proprie de iis rebus dicitur, quæ plis involunt sunt. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Aisi. a. remplir. afferunt. & conuincit. Ital. Cosa che si può empir. conuincere. Germ. Das gut ja erfulten ist. Hisp. Cosa que si puede hinchir y conuincir. Pol. L'armi do Wepel. nienis. Vng. be. Jeter. Jeter. be. Jeter. Jeter. Ang. That may be filled or satisfied. Cicet. 4. Tusc. Indigentia, libelo expelabilis.

EXP. Cic. de Nat. deor. lib. 3. Quibus non vulgaris in cūrsu gradus: sed mollis alterno crurum explicatu giomeratio. Idem: Hæc se dicere habui de natura deorum, non ut eam tollerem: sed ut intelligerem quàm esset obscura, & quàm difficile explicatus haberet.

Explicator, toris. m. t. Qui aliquid explicat aut exponit. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Qui declare & donne a entendre. Ital. Chi dichiara & fa intendere. Ger. Ein erkläret. Hisp. Declarador, el que declara lo que es. Pol. Wepel. nienis. Vng. Meg. Jeter. Jeter. Jeter. Ang. He that expounds or declares. Cicet. in Orat. At laudatus est ab omnibus, fateor: sed ita ut rerum explicator, prudens, severus, gravis: non ut in iudiciis versaret causas, sed ut in historiis bella narraret.

Explicatio, tis. f. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Celle qui declare & donne a entendre. Ital. Danna che dichiara. Germ. Ein erkläret. Hisp. Declaradora, la que declara. Pol. Taktora. Wepel. nienis. Vng. Meg. Jeter. Jeter. Jeter. Ang. She that expounds. ut, Explicatio orationis perpetua, est via dicendi, Cicet. 1. Acad.

Explicabilis, le. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Facile & aisi a declarer & expliquer. Ital. Facile da dichiarare. Germ. Das man leichtlich erkläret mag. Hisp. Cosa que facilmente se puede declarar. Pol. L'armi do Wepel. nienis. Vng. Meg. Jeter. Jeter. Jeter. Ang. That may be declared. Jur. Explicabilis mensura. Plin. lib. 4. cap. 13. Toto autem hoc mari ad Scaldim usq; fluvium Germanicæ accolunt gentes, haud explicabili mensura.

Explicabiliter, Adverbium explicatæ. [Vng. Magyarán, nyilvan.] Diomedes Grammaticus lib. 1.

Explicite, adverbium, pro clare & aperte. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Clairement, apertement. Ital. Chiaramente, apertamente. Ger. Klärtich. Hisp. Clara y desplegadamente. Pol. Jasne. Vng. Nyilván, magyarán. Ang. Plainly, clearly. Cicet. 2. de Orat. Qui distincte, qui explicite, qui abundanter, qui illuminatè, & rebus & verbis dicunt.

Explo, explodis, penult. product. explosi, explosum: Ab ex & plodo, cum sono eijcio, quod fit quæ rem que non placuit, clamore, & gestu, ac strepitu damnamus. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Chasser & mettre hors en claquetant de mains. Ital. Cacciare via con strepito. Germ. Aus dem ort geyß auf treiben oder wein treiben. Bel. Wepel. nienis. Hisp. Patar en desbar, echar con estruendo. Pol. Nogać mięcięć, skryćć mięcięć. Vng. Meg. Jeter. Jeter. Jeter. Ang. To drive out with clapping of hands. Cicet. 1. de Orat. Itaq; nos raucos sæpe attentissime audiri videm: (te- uer enim res ipsa, atq; causa) ut Acropom, si paulum irraucue- rit explodi. Idem pro Cluent. Te verò illud idem quod tum explolum & eiectum est, nunc retulisse demitor. Cicet. 2. de Di- uin. Sed hoc genus diuina ionis vita jam communis explodit.

Explo, exploras, penult. product. act. p. Antiqui utebantur pro exclamo, siue ejulo. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Crier. Ital. Gridare. Ger. Schreien. Hisp. Gritar. Pol. Wepel. nienis. Vng. Magyarán. Ang. To cry.] Varro: Gemit, explorat, turbam omnem concitat. Explo, anti- q; pro exclamare usi sunt: sed postea pro prospicere, & sagaciter inquirere. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Chercher. Ital. Cercare. Germ. Aufsuchen. Hisp. Buscar. Pol. Wepel. nienis. Vng. Magyarán. Ang. To search.] Cicet. 1. de Orat. Tuus o regina quod optas Explorare labor. & Interdum siccare, Idem lib. 4. Georg. Et suspensa focus explorat robora sumos.

Explo, nomen ex participio, Certus, apertus, perspicuus. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. Certain & assuré. Ital. Cosa certa, indubitata. Germ. Etumbigt. Hisp. Cosa certa y no dudada ni dudosa. Pol. Wepel. nienis. Vng. Magyarán. Ang. Certain, sure. Jur. Explorata salus: cuius contrarium, Salus deplorata. Cicero ad Appium: Ut consolaretur fortem virum atque sapientem, quàm ut explo- ratam spem salutis ostenderem, &c. & Exploratum est mihi, vel exploratum habeo: id est, certò scio, liquidò novi. Cicero de Senect. Quis est tam stultus, quanvis sit adolescens, cui sit exploratum, se ad vesperam usque esse victurum? Idem Attico: Quis enim exploratus esse possit, quàm illius animus in Rempublicam? Idem post Reditum: Quis mihi esset explo- ratissimum P. Lentulum proximo anno Consulens futu- rum. Idem Attico: Cæsarem hoc idem probaturum explora- tum habeo.

Explorare, adverbium, Certè, planè. [L]o. v. m. d. i. e. Gall. M. 2.

Gall. Certainement, veritabement. Ital. Certamente, veramente. Ger. Gewislich. Hisp. Ciertamente, en verdad. Pol. b. cyte, do wiaczenie. Vng. Nyilván, bizonyal. Ang. For a surety, for a certainty. Cic. ad Quint. Frat. Hæc ita sentio, iudico, ad te exploratē scribo. Plancus ad Senatū: Non solum bene sperate de nobis homines, sed exploratē iudicare volumus.

Exploratio, f. probatio. [עֲדָרָה] Pol. Wyśpiegowanie. Vng. Megkérde, próbálás. Macrobius Saturnal. lib. 2. cap. 2: Quod non infacetē in adulterii exploracionem ambiguitate convertit.

Explorator, pen. prod. Verb. m. t. speculator, qui explorat & observat. [מְעַדְרֵם] Gall. Espion, one quiette ou espie, guetteur. Ital. Spione, spia. Gall. Espion, one quiette ou espie, guetteur. Ital. Spione, spia. Germ. Ein aufspäher, erstandig. Hisp. La espia es el que busca de las enemigas. Pol. Podzi uboimacy, spycin. Vng. Kémkereső, próbáló. Ang. An spy or private searcher. Cæf. i. bell. Gall. Plant. Pseud. Exploratore hunc ludo faciamus supposititium. Plinius libro 16. capite 9: Scribit in recenti ad duces explorator, &c.

Exploratoris, um, qui secretis n. antiant hostibus, proditores sunt, & capitis penas iuunt, Att. anus in l. omne delictum, de re milit.

Exploratorius, [Vng. Kémlelő, próbáló.] Suetonius in Caligula: Comites autem & principes victorix novo genere, ac nomine Coronarum donavit: quas distinctas Solis ac lunæ syderumq; specie, exploratorias appellavit.

Exploratio, ablativus participii absolute positus. Tacitus libro 18: Et exploratō jam profectis amicos, noctem quietam, utq; affirmatur: non infonem egin id est, postquam exploratum est illi & cognitum.

Expolio, as, are, Spolio, privo. [שָׁבַח] Gall. Despoiller, dépouiller, ôter. Ital. Spogliare. Ger. Bar bei rauben oder auheben. Hisp. Despojar. Pol. Odepieram, s. upie. Vng. Megfosztom. Ang. To spoil or robbe. Cic. pro Deiotaro: Quotum erga te rex animo fuit, qui auxionatus sit, seseq; & filium suum expoliare maluerit, quam tibi pecuniam non subministrare? Expoliare honorē & dignitatem Cæsaris. Hirtius l. bell. Gall. & Expoliarī, Zalus inquit, eleganti figura dicuntur qui sunt privati, qui iacturam in bonis passi sunt. Ita Iurisc. in l. prima, ff. de Donat. intervirum & uxorem, dixit donationem esse prohibita inter conjuges, ne se mutuo amore spoliarent. Sic. 2. de Bon. damn. Is qui detruditur in carcerem propter crimen, non debet spoliari bonis, antequam feratur sententia: id est, privati. Et quod Iustinianus in §. Compensationes. Institutionibus de actionib. dicit. Expoliatum, Iurisc. in l. finali, ad fin. de his quæ in fraud. dicit: Exutum bonis, ut paria sint Exui bonis, & Expoliarī bonis. id est, iacturam bonorum pati. Vnde interpretes dicit §. Compensationes, verbi expoliatus elegantiam non intelligetes alienum, ridiculum, & planē impium, ut Zalus no utar verbo, sensum invexerunt.

Expolio, lis, lire, act. q. Exornare, absolvere, extremam manū imponere. [מְעַדְרֵם] Gall. Polir, polir, accessoir. Ital. Polito, lisciare. Ger. Aufgebaliert, aufgeschliffen. Hisp. Mocher polido. Pol. Nadobnie wyprawiony, wyprostowany. Vng. Megszepesít, megékesít. Ang. To burnish, to crumme, to polish. Plaut. in Milite: Meum opus ita dabo expolitum, ut improbare non queas. Cic. de Inventione, lib. 2: Nihil simplici in genere omni ex parte perfectum natura expolivit.

Expolitus, participium. [מְעַדְרֵם] Gall. Poli, accessoir. Ital. Polito, lisciare. Ger. Aufgebaliert, aufgeschliffen. Hisp. Mocher polido. Pol. Nadobnie wyprawiony, wyprostowany. Vng. Megszepesít, megékesít. Ang. To burnish, to crumme, to polish. Plaut. in Milite: Meum opus ita dabo expolitum, ut improbare non queas. Cic. de Inventione, lib. 2: Nihil simplici in genere omni ex parte perfectum natura expolivit.

Expolitio, onis, f. t. Exornatio, explicatio. [מְעַדְרֵם] Gall. Polir, polir, accessoir. Ital. Polito, lisciare. Ger. Aufgebaliert, aufgeschliffen. Hisp. Mocher polido. Pol. Nadobnie wyprawiony, wyprostowany. Vng. Megszepesít, megékesít. Ang. To burnish, to crumme, to polish. Plaut. in Milite: Meum opus ita dabo expolitum, ut improbare non queas. Cic. de Inventione, lib. 2: Nihil simplici in genere omni ex parte perfectum natura expolivit.

Expolitio, onis, f. t. Exornatio, explicatio. [מְעַדְרֵם] Gall. Polir, polir, accessoir. Ital. Polito, lisciare. Ger. Aufgebaliert, aufgeschliffen. Hisp. Mocher polido. Pol. Nadobnie wyprawiony, wyprostowany. Vng. Megszepesít, megékesít. Ang. To burnish, to crumme, to polish. Plaut. in Milite: Meum opus ita dabo expolitum, ut improbare non queas. Cic. de Inventione, lib. 2: Nihil simplici in genere omni ex parte perfectum natura expolivit.

Expolitio, onis, f. t. Exornatio, explicatio. [מְעַדְרֵם] Gall. Polir, polir, accessoir. Ital. Polito, lisciare. Ger. Aufgebaliert, aufgeschliffen. Hisp. Mocher polido. Pol. Nadobnie wyprawiony, wyprostowany. Vng. Megszepesít, megékesít. Ang. To burnish, to crumme, to polish. Plaut. in Milite: Meum opus ita dabo expolitum, ut improbare non queas. Cic. de Inventione, lib. 2: Nihil simplici in genere omni ex parte perfectum natura expolivit.

To expose, to set forth, to set out to hazard. ut, Exponere vasa, Cic. Exponere in Sole ferrum, ut siccescat, Colum. Exponere in terram copias, Livius. Exponere in navibus milites, Cæf. Et Virgil. 11. Aeneid. -socioz de puppidis altis Pontibus exponunt. Plaut. in Trucul. Nunc ego istos mundulos, urbanos amafios Hoc istu exponam. Aliquando significat abigere, & forti ac fortunar committere. Vnde infantes abigere, & committi fortunæ, expoliti dicuntur. Terent. in Heave. Quam exponendam do illi, de digito annulum detraho, & cum dico, ut unā cum puella exponeret. Liv. 1. ab Vrbe: in proxima alluvie, ubi nunc ficus ruminalis est, pueros exponunt. Plaut. in Cistell. Dat eam puellam ei servo exponendam ad accem. Plin. Junior. Epistola omnibus commendationibus delicta, malignitatis interpretantiū exponitur. Cic. 3. Ven. Quomodo exposita esset omnis Pamphylia ad praedandum. Aliquando significat declinare, explicare, interpretari. [מְעַדְרֵם] Gall. Exposer, declarer. Ital. Dichiarare. Ger. Auflegen, erklaren. Hisp. Declarar la ofensa. Pol. Obianiam. Vng. Magyarázom. Ang. To shew and declare. Cic. 1. Philip. Antiquum de Repub. scindam, P. C. exponam vobis breviter constanti professionis, & reversionis meæ. Ponitur etiam non tam pro expendo. [מְעַדְרֵם] Solinus: Quam magnam in pecunia exposuisset.

Expōsūtē, Adverbium, explicare. [מְעַדְרֵם] Pol. Wskl aduce. Vng. Nyilván magyaráz. Gellius lib. 1. cap. 1. Virgilius quoq; idipsum offendit non expōsūtē, sed (ut hominem decuit poēncas rei agentem) recondit, & quali operta veteris ritus significacione.

Expōsūtō, onis, f. t. Explicatio. [מְעַדְרֵם] Gall. Declaration, expolition. Ital. Dichiarazione, espolition. Germ. Auflegung, erklärung. Hisp. Declaration de la ofensa. Pol. Wskl aduce. Vng. Meg magyaráz, fejtes. Ang. An expolition or balance. Autor ad Heren. lib. 3: Narratio detestiois brevis & simplicem expolitionem habere debet.

Expōsūtūs, adject. [מְעַדְרֵם] Vng. Ki vetete. Ang. To set out or put forth to hazard. Qui est abjectus ut perat. Plaut. inventat ad illam puellam expolitionem.

Expōpūlor, ans, d. p. Populus. [מְעַדְרֵם] Gall. Despoiller, dépouiller, ôter. Ital. Spogliare. Ger. Bar bei rauben oder auheben. Hisp. Despojar. Pol. Odepieram, s. upie. Vng. Megfosztom. Ang. To spoil or robbe. Cic. pro Deiotaro: Quotum erga te rex animo fuit, qui auxionatus sit, seseq; & filium suum expoliare maluerit, quam tibi pecuniam non subministrare? Expoliare honorē & dignitatem Cæsaris. Hirtius l. bell. Gall. & Expoliarī, Zalus inquit, eleganti figura dicuntur qui sunt privati, qui iacturam in bonis passi sunt. Ita Iurisc. in l. prima, ff. de Donat. intervirum & uxorem, dixit donationem esse prohibita inter conjuges, ne se mutuo amore spoliarent. Sic. 2. de Bon. damn. Is qui detruditur in carcerem propter crimen, non debet spoliari bonis, antequam feratur sententia: id est, privati. Et quod Iustinianus in §. Compensationes. Institutionibus de actionib. dicit. Expoliatum, Iurisc. in l. finali, ad fin. de his quæ in fraud. dicit: Exutum bonis, ut paria sint Exui bonis, & Expoliarī bonis. id est, iacturam bonorum pati. Vnde interpretes dicit §. Compensationes, verbi expoliatus elegantiam non intelligetes alienum, ridiculum, & planē impium, ut Zalus no utar verbo, sensum invexerunt.

Expōpūlor, ans, d. p. Populus. [מְעַדְרֵם] Gall. Despoiller, dépouiller, ôter. Ital. Spogliare. Ger. Bar bei rauben oder auheben. Hisp. Despojar. Pol. Odepieram, s. upie. Vng. Megfosztom. Ang. To spoil or robbe. Cic. pro Deiotaro: Quotum erga te rex animo fuit, qui auxionatus sit, seseq; & filium suum expoliare maluerit, quam tibi pecuniam non subministrare? Expoliare honorē & dignitatem Cæsaris. Hirtius l. bell. Gall. & Expoliarī, Zalus inquit, eleganti figura dicuntur qui sunt privati, qui iacturam in bonis passi sunt. Ita Iurisc. in l. prima, ff. de Donat. intervirum & uxorem, dixit donationem esse prohibita inter conjuges, ne se mutuo amore spoliarent. Sic. 2. de Bon. damn. Is qui detruditur in carcerem propter crimen, non debet spoliari bonis, antequam feratur sententia: id est, privati. Et quod Iustinianus in §. Compensationes. Institutionibus de actionib. dicit. Expoliatum, Iurisc. in l. finali, ad fin. de his quæ in fraud. dicit: Exutum bonis, ut paria sint Exui bonis, & Expoliarī bonis. id est, iacturam bonorum pati. Vnde interpretes dicit §. Compensationes, verbi expoliatus elegantiam non intelligetes alienum, ridiculum, & planē impium, ut Zalus no utar verbo, sensum invexerunt.

Expōpūlor, ans, d. p. Populus. [מְעַדְרֵם] Gall. Despoiller, dépouiller, ôter. Ital. Spogliare. Ger. Bar bei rauben oder auheben. Hisp. Despojar. Pol. Odepieram, s. upie. Vng. Megfosztom. Ang. To spoil or robbe. Cic. pro Deiotaro: Quotum erga te rex animo fuit, qui auxionatus sit, seseq; & filium suum expoliare maluerit, quam tibi pecuniam non subministrare? Expoliare honorē & dignitatem Cæsaris. Hirtius l. bell. Gall. & Expoliarī, Zalus inquit, eleganti figura dicuntur qui sunt privati, qui iacturam in bonis passi sunt. Ita Iurisc. in l. prima, ff. de Donat. intervirum & uxorem, dixit donationem esse prohibita inter conjuges, ne se mutuo amore spoliarent. Sic. 2. de Bon. damn. Is qui detruditur in carcerem propter crimen, non debet spoliari bonis, antequam feratur sententia: id est, privati. Et quod Iustinianus in §. Compensationes. Institutionibus de actionib. dicit. Expoliatum, Iurisc. in l. finali, ad fin. de his quæ in fraud. dicit: Exutum bonis, ut paria sint Exui bonis, & Expoliarī bonis. id est, iacturam bonorum pati. Vnde interpretes dicit §. Compensationes, verbi expoliatus elegantiam non intelligetes alienum, ridiculum, & planē impium, ut Zalus no utar verbo, sensum invexerunt.

petere eum ad pecuniam dedi. Liv. 8. bell. Maced. Legatos deinde misit ad deposcendos autores defectionis. & Expofcit audire. Virgil. 4. Aeneid. Iliacosq; itcum demens audire labores Expofcit.

Expofcillo, as, pen. corr. ad. p. Vehementer peto, expofco. [כחש] Gall. Faire requête à quelqu'un, le requérir, & prier, demander instamment. Ital. Dimandare con istantia. Ger. Bittetreiben. Hifp. Demandar con istancia. Pol. Prosić. Vng. Kérlek. Ang. To request or to ask instantly. Cicet. pro Qu. Roscio: Vix mediocris, tu Fannio hoc à Ballione expofcillare auderes. Sapius accipitur pro conqueror cum eo ipso qui fecit injuriam, cum obijurgo. [כחש] Gall. Demander. Ital. Lamentarsi. Germ. Bittetreiben. Bel. Bittetreiben. Hifp. Queixarse de alguna, querrelarse. Vng. Panaszkozodom. Ang. To quarrel. Terent. in Adel. Nisi si me in illo credidisti esse hominum numero qui ita putant sibi fieri injuriam: ultro siquam fecere ipsi, expofcillant, Et ultro accusant. Habet autem ferè post se ablativum personæ, mediante præpositione cum, aut (quod perinde existimari debet) has particulas, mecum, tecum, secum, nobiscum, vobiscum. Cic. lib. 1. Epist. Sed locus alienus videtur tecum expofcillandi. Nonnunquam præter hunc ablativum personæ, habet & ablativum rei de qua quis expofcillat, idq; mediante præpositione de. Cic. Metel. Lenis & facilis à te existimari debeo, qui mihi tecum de his ipsis rebus expofcillum. Loco cuius tamen ablativi nonnunquam legitur accusativus dependens à præpositione, ob vel propter, subaudita: quod frequens est apud Comicos. Terent. in Andri. sed quid agat Adcamon, & cum eo injuriam hanc expofcillum: hoc est, propter hanc injuriam.

Expofcillatio, verbale, Et. Criminatio, quædam accusatio. [כחש] Gall. Requête, plainte, réclamation, & d'ailleurs, & d'ailleurs, & d'ailleurs. Ital. Querela di danno ricevuto. Ger. Bittetreiben. Hifp. Aquella obra de queixarse de alguno, querrelante. Pol. Skarga, & karżenie. Vng. Panaszkozodo. Ang. A quarrelling. Cic. ad Qu. Frat. lib. 2. Facere nonnulli aculei in C. Cæsarem, contumeliam in Gellium, expofcillationes cum absente Pompeio.

Expofcillator, Qui expofcillat, [כחש] Vng. Panaszkozodo. Ang. A quarreller.

Expofitus, Veteres dixerunt pro epotus. [Pol. Wypici.] Plaut. in Trinummo: Quid factum est eod? s. Conclum, expofit, exutum, etotum in balneis.

Expofcepto, Column lib. 2. cap. 1. Sacrificia nisi expofcepto domini facere nefciat: id est, nisi dominus præcepit.

Expofparato, vice adverbii ponitur. [Vng. Késem.] Liv. lib. 1. Tomultuario prælio ac præcurfu magis militum, quam expofparato, aut juffu imperatorum oitond est, dedita opera. Expofparato, inquit Festus, antiqui dicebant, quasi experientia habita. Hinc illud Bacchidum Plauti explicandum est: It Magister quasi lucerna, expofparato uncto linteo: id est, expofparato: Expofparato enim lucernas uncto linteo, quam bene lucent accenso elychnio.

Expofimo, mis, penul. corr. ad. t. Premendo extraho, & elicio: [כחש] Gall. Expofimer. Ital. Efforimere, & forimere di forza che ne stia il liquore. Ger. Aufbruchen. Bel. Wtbruden, est utrumque. Hifp. Expofimer. Pol. Wyciekam. Vng. Ki nyomom, ki felfarom. Ang. To wring out. ut, Expofimere oicum, expofimere liquorem. Plin. lib. 1. 47. Expofio vino infunditur aqua vinaceis. Idem lib. 28. cap. 97. Deniquate per linteum expofimuntur, ac reponuntur in fidi locis frigidi: id est, transcolantur. & Aliquando declaro, manifesto. [כחש] Gall. Declarer. Germ. Hütet vord aufbruchen machin. Hifp. Declarer. Pol. Objaśniam, wiarzem. Vng. Mez magyarázom meg illudum. Ang. To declare and mak manifest. Plin. in Epist. Posuimus apud Præfens area, quam vacare scribis, uti: illud tam en parum expofiffi. & Aliquando representare, effingere. [כחש] Gall. Représenter. Ital. Rapprefentare, ritare nativamente. Ger. Wbiten / in linteum aufbruchen / abcentraſchten. Hifp. Representar. Vng. Ki mutatam, ki mutatdm. Ang. To mak or expofiffi the likeness of a thing. Plin. in Epist. Nam si esse nobis curæ solet, ut facies nostra ab optimo quoq; artifice expofimatur, donec debeamus, &c. & Expofimere inter alia etiam hoc significat, vi impetrare: quod & extorquere dicimus. [Ang. To mak to do by force.] Cicero pro Quint. Extorquendum est invito, atq; ingratum quod non debet, eripiendum atque expofimendum est, de fortunis omnibus P. Quinctius deturbandus est. & Expofimere formulas pro conficere. Cicero pro Rosc. Com. Expofiffæ sunt enim ex uniuscujusq; damno, dolore, incommodo, calamitate, iniuria, publica a Prætoribus formulas, ad quas privata lis accomodat.

Expofiffus, s, um, nomen ex participio. [כחש] Gall. Tiri & fait au rif, exprime jure va patron naitivement. Ital. Ritratto nativamente, molto simile al naturale. Ger. Aufgezeichnet, signatus abgebetet. Hifp. Representado. Pol. W'anie wiarzem, wiarzom. Vng. Ki felfeztet nyiluan valo. Ang. Lynette made, wrong out by force. Cicet. pro Cælio: Habuit enim ille sicuti meminisse vos arbitror, permulta maximarum non expofiffa signa, sed adumbriata virtutum. Idem Lentuloz Hæc profectò vides quanto expofiffiora, quantoq; illustriora futura sint. Plin. Epist. 100. Quia omni genere laudis ad exemplar antiquitatis expofiffus.

Expofiffus, Et. verbale, vulgò, quo Plin. & Celsus in ea utuntur significatione, in qua barbari medici Colaturam usurpant. [כחש] Gall. Expofiffus. Ital. Efforiffus. Ger. Aufstrudung. Hifp. Obra de exprimir. Pol. Wdrudowanie. Vng. Ki nyomai ki felfarom. Ang. A wringing out.

Expofiffe, adverb. Manifestè, apertè. [כחש] Gall. Expofiffement, evidentement. Ital. Chiaramente, efforiffamente. Ger. Aufstrudung. Hifp. Expofiffa yslaramente. Pol. Wiarzom. Vng. Magyaráz, nyiluan. Ang. Expofiffe, namely. Plin. in Epist. Ut mihi Attilius noster expofiffè dixisse videatur, sic in toto pueros à centumviralibus causis explicari, ut ab Homero in scholis.

Expofiffus, idem quod expofiffus, disertè, nominatim Paulus 1. 98. de solut. Quod ita potest admitti, si hoc ipsum expofiffum agebatur. [Vng. Nyiluan, magyaráz.]

Expofprobro, bras, penul. corr. n. p. Obijcio, probro & vitio do. [כחש] Gall. Reprocher, tancer à bonie & reproche. Ital. Riproverare, vitare in obis. Ger. Bittetreiben. Hifp. Caberit & dar cu demultu, improprietar. Pol. Zarzycam. Vng. Szocire vetim, hab nyom, panaszolem. Ang. To vprazde, ja lay in reproche, to write. Terent. in Andri. Nam isthæc commemoratio, Quasi expofprobratio est immemoria beneficii Cicero de Amicit. Ochofum sanè genus hominum officia expofprobrantium: quæ meminisse debet in, in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. Ovid. lib. 12. Metamorph. trepidusq; fugam expofprobravit amico. Plaut. in Capt. Pergia servum me expofprobrare esse, quod vi hostili obtigit. & Aliquando est obijcere culpam non verbis, sed re, & aliquo facto. expofprobratio, expofprobratio. Plin. in Epist. Nam mala emptio semper ingrata, eo quod expofprobrare istitiam domino videtur.

Expofprobratrix, fem. t. quæ expofprobrat. [Pol. Taktora na oczu.] Seneca de benefic. lib. 7. cap. 22, ut hæc nimia & expofprobratrix memoria subidderet, obliuiscit eum qui dedit iustissim.

Expofprobratio, Et. verbale. [כחש] Gall. Reproche. Ital. Riproveramento. Ger. Bittetreiben, aufbruchen. Hifp. Aquella obra de caberit y dar cu demultu, caberimido. Pol. Zarzycam, wiarzom. Vng. Szocire vetim, hazyá, panaszolás. Ang. An vprazding. Plin. lib. 19. cap. 4. & Terent. in Andri. Nam isthæc commemoratio, Quasi expofprobratio est immemoria beneficii. Elle in expofprobratione: id est, vitio veti. Plinius: Nam gari desiderio etiam erant in expofprobratione.

Expofpromitto, is, ere, ad. t. Est pro alio promittere: hoc est, fideliter. [כחש] Gall. Promettre pour un autre, répondre pour luy, le ployer. Ital. Promettere per altri. Ger. Zur ein andern verpfunden, verbürgen. Hifp. Promitter per otro. Pol. Slobuiczyca. Vng. Kezszelék. Ang. To promise or vndertake for another. Vltra de iure dot. Debitor mulieris iussa ejus pecuniam viro suo expofpromittit. Idem de Donation. Si quis seruo suo grandem pecuniam crediderit, deinde liber factus eam expofpromiserit. & Alias expofpromitto id est quod simplex promittit. Pomponius D. lib. 14. Tit. ult. l. finali. Sitis, cui dū potestate patris ellet mutua pecunia data fuerat, paterfamilias factus, per ignorantiam facti novatione facta eam pecuniam expofpromittit, si petatur ex ea stipulatione, in factum excipiendum est.

Expofpromissor, m. t. [כחש] Germ. Ein Varg. Pompon. de Verborum obligatiomb. l. quinta. Satis acceptio est stipulatio, quæ ita obligat promissorem, ut expofpromissores quoq; ab eo petantur. Expofpromissores sunt hi qui pro eo promittunt qui ipse efficaciter obligatus non est: ut qui pro seruo promittit centum domino, si eum manumiserit: nec enim cū seruo contrahitur vera obligatio. Quo vetò expofpromissor à mādatore, si defussore, sponsore, constitutore, & principaliter obligato differat, annotatum est in Authentice. De fidejussor. in princip. Accedit §. Satis acceptio. l. quinta, ff. de Verbor. obligat. & l. Si quis accepto, de Condic. ob. casus Spiegel.

Expofpromisio, mis, penult. product. ad. t. Extra promio, profero, expono. [כחש] Gall. Tira hors, produire, mettre hors. Ital. Trar fuori, produrre. Ger. hinauf nemmen, herfür jehen. Hifp. Sacar afuera. Pol. Wdmuic, wylalam. Vng. Előhozni. Ang. To draw forth, to vnto. Plaut. in Mil. Neque euidem hominas osto expofpromissio in urecum. Var. 2. de Re rust. cap. 21. Quam emptor dixit: Tanti sunt mihi empti: & ille respondit.

Sunt: & exprompsit nummos. **Expromere** interdum, idem est quod eloqui, & animi sensu effere. Cic. 4. Acad. Expromam primum illa invidiosa, quod eos omnes qui, &c. Liv. 9. bell. Pun. Expromerent quid scirent, cum bona venia se auditorum.

Expromitur, passivè. Cic. 2. in Catil. Quorum omnis industria vita, & vigilandi labor in antelucanis coenis expromitur.

Expromptus, participium, in medium prolatus, inquit Donatus. [Expromptus] Gall. Terribili prodit, mihi hor. Ital. Messio factus. Germ. Herfürgenommen / oder herfürgehoft. Hisp. Saculo aspera. Pol. Wil. 1. 1. Vng. Lieder Zerstört. Drachm. 1. 1. Terent. in And. Mysis, nunc opus est tua Mihi ad hanc rem exprompta memoria.

Expugno, as, Pugnatio capio. [Expugno] Gall. Expugnare. Ital. Prendere combattendo. Ger. Bestreiten / mit Streit den eroberen. Hisp. Tomar combatiendo. Pol. Wygnanie / wygnac. Vng. Meg vinnom, viadalal meg vinnom. Ang. To winne by assault, to conquer. Terent. in Eynuch. Primum adex expugno. Cat. 4. bel. Gall. Compluribus expugnatis oppidis. Cic. 2. Veri. Nihil esse tam sanctum, quod non violari: nihil tam munus, quod non expugnari pecunia possit.

Expugnatio, onis, f. [Expugnatio] Gall. Forcement, prise d'assaut. Ital. Forzamento, vittoria. Germ. Eroberung. Hisp. Aquella obra de tomar por combate. Pol. Zwangnahme, plawienie / wojenne. Vng. Viadalal viala meg vialat meg vinnom. Ang. A winning by assault, a conquering. Cic. pro lege Manu. Non multum ab hostili expugnatione differunt.

Expugnator, onis, m. [Expugnator] Gall. Forcer, vainqueur. Ital. Forzatore, vincitore. Germ. Eroberer / ein Eroberer. Hisp. Vençedor, tomador por combate y por fuerça. Pol. Zwanggeber. Vng. El erõs, hatalommal meg vinnom. Ang. A conqueror, an overcomer. Cic. 3. Veri. Expugnator pudicitiae. Cic. 3. Veri. **Expugnabilis**, le, f. [Expugnabilis] Gall. Quae non potest vinceri. Ital. Cosa che si può vincere. Ger. Was durch bestreitung zu erobern. Hisp. Cosa que se puede vencer. Pol. Wzmoza / do opusowania. Vng. Kõnyes meg vialat. Ang. That may be vanquished or overcome. Cic. 2. Tach. & nullo ius expugnabilis astro.

Expumo, as, are, in modum spumae emano. [Expumo] Gall. Effumer, rendre un vessel effume. Ital. Schiumare. Ger. Schaumen / haufen / schäumen. Hisp. Espumar echando la espuma. Pol. Iszysc. Vng. Tanykõzom. Ang. To cast out foam. Cellus lib. 6. cap. 7. Si ex gravidine est purgare autem oportet, & spiritum continere, donec inde humor aliquis expomet.

Expumico, as, expurgo, expolio. [Expumico] Vng. Köszöveztom. Verbum formatum à pumice, cuius vis est in chartis levigandis, & sordibus pedum abradendis in balneo. Terent. ad veritas Valent. Et ab omnibus injuriis passionis expumicat.

Expungo, gis, act. Quod scriptum est deleo, deleo, induco. [Expungo] Gall. Effacer, effacer, effacer, annuler, absterge / une inscription. Ital. Cancellare, cancellare, effacere. Germ. Abstrichen / abstrichen / durchstreichen. Bel. Wistecen / wistoen. Hisp. Cancellar / la cuenta. Pol. Wymazac. Vng. Ki töröl. Ang. To strike or wipe out a word or sentence written. Plaut. in Cist. Nunc quod reliquum restat, volo persolvere, ut expungatur nomen, nequid debeam. Vnde etiam milites expungi dicuntur à militia, quia nomina eorum ex albo eraduntur. Et expundi milites, dicti sunt deleui, & à militia remoti. Plaut. in Cure. Miles pulchre centuriatus est expuncto in manipulo. Expungi dicuntur iudices, quando amoveantur à iudicando, veluti erasi ex albo iudicum. [Expungi] Gall. Abstraher, abstraher, effacer. Perfus Saryt. a per translationem posuit pro expellere, & lo- co movere. Pupilliumve utinam quem proximus hares impel- lo, expungam: namq; est scabiosus, & acris Bile timet. Expun- gere rationes, est ultimam manuum calculo imponere. Hermog. de Divit. tempor. Praesep. Reipublicae rationes subscriptae & expunctae, adversus eum quidem qui administraverit, ultra viginti adversus verò heredem, ultra decem annos retractari non possunt. Tracta est locutio à more suppurantis, qui semel atq; iterum disuncto calculo, ubi minores omnes sum- mas in unam contraxerint, reliqua omnia solent expungere. Expungere verò rationes (ut suo loco dictum est) est expen- sa & accepta conferre.

Expusio, puis, n. Salivam aliudve quid ex ore ejicio. [Expusio] Gall. Cracher, spitter hor. Ital. Sputare. Ger. Aus- spucken. Bel. Wispoumen. Hisp. Espir. Pol. Wyplovan. Vng. Põkõ. Ang. To spittle out, to vomit out. Plin. lib. 7. cap. 22. Anaxarchus, quom simili de causa torqueretur, praetorsim denti- bus linguam, unamq; spem indicii in os tyranni expuit. Terentius per translationem in Eynucho dixit: Vbi illam expuerit miseriam ex animo.

Expulsi, o, f. [Expulsi] Gall. Crachement, cracher. Ital. Sputamento. Ger. Ausspucken. Hisp. La espouada, el espiado.

Pol. Wyplovanie. Vng. Põkõ. Ang. A spitting out. Plin. lib. 22. cap. 1. Et ad expuitionem sanguinis quonq; adhibent.

Expurgo, as, act. P. Purgo, vel perfectè purgo. [Expurgo] Gall. Purgar, nettoyer, glander. Ital. Purgare. Ger. Aufreinem / wof reinigen. Hisp. Alimpiar. Pol. Wymyć / chodzą. Vng. Ki tisztítom, meg tisztítom. Ang. To cleanse, to make clean. Cic. de Clar. Orat. Quod magis expurgandus est sceleris.

Expurgare se à criminis atque suspitione, est se inno- centè probare. Plaut. in Mil. Expurgare volo me. P. E. Tunc expurges mihi, Qui facinus tantum, tamq; indignum fecisti.

Expurgatio, f. Verbalis. [Expurgatio] Gall. Purgation, nettoyage. Ital. Purgazione, nettamento. Ger. Aufreinem / wof reinigen. Hisp. Purgacion. Pol. Chystowanie. Vng. Meg tisztítom, tisztító. Ang. A purgation or cleansing. Expurgationem habere: id est, se purum, Plaut. Amph.

Expurto, as, pen. corr. Ab ex, & puro compositum, hinc ramos superfluentes ex arboribus, vel summas ex vitibus, ea resecare. [Expurto] Gall. Tailleur qui est superflu, coupeur, pucier. Ital. Tagliare, puciar. Ger. Aufhauen / aufschneiden. Bel. Wycięcie. Hisp. Cortar. Pol. Wyżyc, wycięcie. Vng. Meg szel. Ang. To lop off, to cut off. Col. lib. 11. Palos, una opera cadere, & expur- tatos accere: et nunc potest. Et lib. 3. cap. 13. Idem velut veterana vitem totam expurtae, & ad unam manum missimam redigere. Per translationem positum purgare, & mēte volvere. Plautus in Amphit. Plautus Ciceroan Quam- eum, aut quorum consilia, tanta gloria, ubi verò etiam sus- fana ac salutaria advocant, & ad cognitionem Consilia dimeftris, summo cum errore hominum, & insula cum ob- scuratione translationem, expurtae non possunt id est, apud se perpendere & ratio cinari.

Expurtresco, scis, Apud Plautum in Cure. legimus pro pectus pectore. [Expurtresco] Gall. Netter, nettoyer. Ital. Pulire, puciar. Ger. Gar erlesen. Hisp. Pulir. Pol. Wycierac. Vng. Meg tisztítok, el puciatok. Ang. To wipe, to wipe, to wipe. Quin (inquit) tu aliquot dies perdidi, tunc intelina expurtrescit tibi.

Exquiro, is, penul. prod. act. Diligenter inquirio, sectus e- ligo. [Exquiro] Gall. Rechercher, chercher. Ital. Cercare diligentemente. Ger. Untersuchen / suchen. Bel. Dostin. Hisp. Bajarcon diligencia. Pol. Cierzyć / szukać. Vng. Meg kereshom, meg vizsgálom. Ang. To seek, to search out. Cic. 4. Acad. Neq; nos studium exquirere ad illud relinquamus. Terentius in Andria: Nunc ea me equitum qui parit est. Plautus in Amphit. Te certe heri advenam illic & sustavi, & valuisse ne usq; exquirere.

Exquisitio, a, um, nom. ex participio. Accuratius, sedus, me- lents. [Exquisitio] Gall. Recherche, recherche. Ital. Ricerca. Ger. Untersuchen / untersuchen. Hisp. Bajarcon diligencia. Pol. Cierzenie. Vng. Meg kereshom, meg vizsgálom. Ang. To seek, to search out. Cic. 4. Acad. Neq; nos studium exquirere ad illud relinquamus. Terentius in Andria: Nunc ea me equitum qui parit est. Plautus in Amphit. Te certe heri advenam illic & sustavi, & valuisse ne usq; exquirere.

Exquisitissimus, superlativus. [Exquisitissimus] Sueton. in Calig. cap. 22. Vano & exquisitissimo calomniarum & adul- terium & veltigalium genere.

Exquisitè, adverbium, Diligenter, accuratè. [Exquisitè] Gall. avec soin et diligence. Ital. Con gran curiositate & diligencia. Ger. Untersuchen / untersuchen. Pol. Bajarcon / Bajarcon. Vng. Meg kereshom, meg vizsgálom. Ang. To seek, to search out. Cic. 4. Acad. De crimine accuratè atq; exquisitè disputare. Calig. hanc exquisitissimam aliquas rationes. Cic. 1. Tull. **Exquisitissime**, Adverb. valde exquisitè. [Pol. Znajomość] Vng. Zoralmatlan. Gell. lib. 10. cap. 11. Eam rem Pompeius exquisitissime retulit ad doctissimos civitatis. Vide Gell. lib. 13. capite 7.

Exquisitum, aliud adverbium. [Vng. Zoralmatlan, se tudom] Varro Ajaec, ut citat Nonius: Aeger medicos exquisitum vocabat, ut convalesceret.

Exquisitor, Quæstorius, qui quaestura est fundus quem domum exconsul, qui Consulatu. Institutus in Latina prepa- pandeclatam.

Exradico, act. p. Vnd cum radice evello. [Exradico] Gall. Arracher, arracher. Ital. Strappare, strappare. Hisp. Desarraigar hasta a la raíz. Pol. Zderżyc / wyrwać. Vng. Ki gyökerből / ki gyökerig. Ang. To pluck up by the roots. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 27. Terram eadem proscindere oportet: quæ sunt ex ea cauta prius, quàm ex eis quid seminis co- dat, ut sint extradica. Plura vide in verbo ERADICO.

Exerō, 21. *Ex lege veteri aliquid eximo per legem novam.* Iellus.

Exsacrisco, 25. *Sacrisco, verbum antiquum.* [קריב] *habeb.* Gal. *Sacrisco, immolare.* Ital. *Sacrisco, immolare.* Ger. *Auffopffern.* His. *Haer sacrisco.* Pol. *Officia.* Vng. *Allozom.* Ang. *To sacrisco.* Cic. 1. de Divinat. ex Ennio: *Exsacrisco hostis balantibus.*

Exsturo, Vide **EXATURO**.

Exscribo, 25. *Transcribere, describere.* [קריב] *habeb.* Gal. *Transcribere, copiare, extrahere.* Ital. *Transcribere.* Ger. *Transcribieren.* Hisp. *Transcriber.* Pol. *Wypisac.* Vng. *Ki iram, massia vrdm.* Ang. *To scripe, to write out of a copie.* Cic. 3. Verr. *Perinde quasi exscribendi potestatem non habet.* Exscribere tabulas, Cic. 4. Verr. *Colum. lib. 12. cap. 1: Hæc primo tradidimus, & loca singulis demonstravimus, & cuiusq; sua annumeravimus, & annumerata ipsi exscripsimus, cumq; ammonuimus.*

Exsensus, 25. *q. [קריב] morali, dicitur, in omni, expositio.* Gall. *Deficere.* Ital. *Secundaria.* Ger. *Eta aufgang oder nidergang.* Hisp. *Definicionis.* Pol. *Wolop.* Vng. *Ki mensel, ki scilla.* Ang. *Ademur gong.* Liv. 2. bel. Pun. Itaq; ad Honofcam classe provechi, exsensus è navibus in terra factus, quum vi urbem cepissent, captamq; diripissent, Carthaginem inde petunt. Ad exsensus verdale.

Exsennario, id est, spiritus. Sic Vlpian. interpretatur in l. vitem. 3. quod quis arb. fuit. Cæl.

Exsensus, sine sensu. *Exsensus è vi.* Navius in Alcest. apud Gell. lib. 19. cap. 7. *Corpore, peccoreq; undiq; obeso, ac mente exsensa, tardè genio lenio oppressum.*

Exsignare, signare. [קריב] *habeb.* Gall. *Marquer.* Ital. *Segnare.* Ger. *Signieren.* Hisp. *Signar.* Pol. *Signowac.* Vng. *Ki signowac.* Ang. *To mark or signe.* Liv. 1. ad Vrbem: Itaq; sacra omnia exscripta exsignataq; attribuit.

Exsordescere, exsordescis, sordidus & abjectus fio. [קריב] *habeb.* Gall. *Devenir sot & sale, être vilain & humili.* Ital. *Devenir sordido.* Ger. *Ex versärdig werden.* Hisp. *Exsordido.* Pol. *Exsordido.* Vng. *Ki versärdig.* Ang. *To mark filthy or vile.* Gell. lib. 6. cap. 2. *Cur ergo nos patimur nomen philosophi illusterrimum in hominibus deterrimis exsordescere?*

Exstorum, plurali tantum numero, & neutro genere, dicuntur viscera in corpore animalium maxime extantia, ex quibus aruspices futura prænoscebant. [קריב] *habeb.* Gall. *La extorta.* Ital. *L'extorta.* Ger. *Die extorta.* Hisp. *Extorta.* Pol. *Extorta.* Vng. *Ki extorta.* Ang. *The inwards or entrails of beasts.* Extorta (inquit Vellius) dicta quod ea diis profecerunt quæ maxime extant, eminentq; Plin. lib. 11. cap. 3. *Extorta homini ad inferiorem viscerum parte separantur membranis, quæ præcordia appellant, quia cordi prætenduntur.* Virgil. 2. Georgic. *Pinguisq; in visceribus torrebimus exta colatnis.* Plautus *Aul. Qu' olli atq; pellis totus est, ita cura macet: Quin exta inspicere in sole etiam vivo licet, ita is pellucet, quasi larentia Punicæ.* Cic. 1. de Divinat. *Quæ est autem gens, aut quæ civitas, quæ non aut ecis pecudum, aut monstra, aut fulgura interpretantur, aut augurum, aut astrologorum, aut sortium, aut fomentorum, aut vaticinationum prædictione moveatur?* Idem 2. de Divinat. *Concedam hoc ipsum si vis, et si magnam partem causæ fecero, si ullam esse convenientiam nature cum extis concessero.*

Extabesco, scis, n. t. *Tabe conficior, tabesco, marcesco.* [קריב] *habeb.* Gall. *Devenir sec & estique, devenir malade & mourir.* Ital. *Ammazzare.* Ger. *Beschwächen.* Hisp. *Definise.* Pol. *Wylisac.* Vng. *El scerado.* Ang. *To pine or wither away.* Cic. 2. Tuscul. *Refugere oculi, corpus macie extabuit.* Cic. 2. de Natura deor. per translationem posuit pro evanescere. *Etenim, inquit, videmus ceteras opinionis fictas, atq; vanas diuturnitate extabuisse.*

Extemplo, adverbium, Staium, illic, continuo. [קריב] *habeb.* Gall. *Subito, incontinente.* Ital. *Subito, incontinente.* Ger. *Beisund augsthemd.* Hisp. *A debora.* Pol. *Natich miast hnd.* Vng. *Mingyadil.* Ang. *Incontinente, forth with, by and by.* Varr. lib. 3. de lingua Latina: *Extemplo (inquit) id est, continuo, quod omne templum debeat esse continuo septum, nec plusquam unum introitū habere.* Plaut. *Amphit. Ex exercitum extemplo domo Reducturum.* Liv. lib. 3. *Ab Vrbem condit. Secundaq; bellum res extemplo urbano motus extempit.*

Extemplo, Ex improviso, & impræmeditate. [קריב] *habeb.* Gall. *Subito, incontinente.* Ital. *Improvvisamente, all'improvviso.* Ger. *Unvermuthet.* Hisp. *Subito, y de improviso.* Pol. *Depokel adu, beq dl u-*

glego remissiana. Vng. *Hiridin, vitulen.* Ang. *Vpen a sodaine, ad remissiana.* Cic. 1. Offic. *Quos credimus expedire rem, & consilium ex tempore capere posse.* Aliquando ex tempore, pro temporis conditione. Cic. lib. 3. Offic. *Huius generis quaestiones sunt hæc omnes in quibus ex tempore officium quaeritur.*

Extemporalls, se, Ex tempore factus, immediatus. [קריב] *habeb.* Gall. *Soudain, subit, fait à l'improvise, & sur le champ.* Ital. *Cosa fatta all'improvviso.* Ger. *Das in einer eiligen verzug vord unbedachtlich geschicht.* Hisp. *Cosa subita y arrebatada.* Pol. *Na pretce, odwazy.* Vng. *Hirtelen valo, vel osten valo.* Ang. *Doine, said or made vpan a sodaine.* Cic. 1. ut, *Extemporalls oratio, impræmeditata.* Quint. lib. 4. cap. 1. *Extemporalls actio, apud eundem, lib. 10. capite 7. Extemporalls actio frequenter excitatur.* Extemporalls Rhetor, qui ex tempore dicit, Martial. libro 3. *Extemporalls garrulitas: & extemporalls temeritas, apud Quintilianum.*

Extemporalls, extemporallitas, s. t. Promptitudo, sive facultas extempore aliquid dicendi, faciendive. [קריב] *habeb.* Gall. *Promptitude soudaine.* Ital. *Prontezza fuer di tempo senza consideracoe.* Ger. *Beyvergehens bey dem gattit von fund an et an zu thun.* Hisp. *A quela hora subita.* Pol. *Natich miast, wartkow.* Vng. *Hirtelen valo gondolai.* Ang. *A sodaine ablenesse in doing a thing.* Sueton. in Tuo, cap. 3. *Lanæ Græcæq; lingua vel in orando, vel in fingendis poematibus promptus, facilisq; vel ad extemporallitatem usque.*

Extemporallium, pro subitaneo accipimus. [קריב] *habeb.* Pol. *Kiebl i.* Vng. *Hirtelen valo.*

Extendo, dis, di, sum, s. t. vel extentum, Potrogo, protraho, explico. [קריב] *habeb.* Gall. *Extender, étendre, étaler, étendre, étaler.* Ital. *Estendere, distendere, spazare.* Ger. *Auffstrecken, ausspannen.* Hisp. *Estender.* Pol. *Wycyga.* Vng. *Ki wytytam.* Ang. *To stretch out.* Colum. lib. 5. *Quare quum ad summum palum recta viis extensa est, capitulo cōstringitur.* Liv. *Quoniam extendere iter posset, in castra properaret.* Plin. *Epul. 37. Extenderet pieces, nisi tu diu rogari nollis.* Liv. 7. *Ab Vrbem: Quum extenderet metu tenendos quos fides non tenuisset, extenderet omnes imperti vires Coniules delectu habendo iussit.* Virgil. 6. *Aeneid. Et dubitamus adhuc virtutem extendere factis.*

Extendens, participium. [קריב] *habeb.* Vng. *Mag. dreyhundert, ki terisquin.* Sueton. in Cal. cap. 38. *posuit pro intendens: Exquiens per se precia, & usq; eo extendens.*

Extensus, participium. [קריב] *habeb.* Gall. *Extensus, étendu.* Ital. *Steso.* Ger. *Auffgestreckt, ausgehogenet.* Hisp. *Estendido.* Pol. *Wycygnany.* Vng. *Ki wytytat.* Ang. *Stretcht out.* Cic. 4. Acad. *Cū extensus digitis adversam manum ostenderat.*

Extensivus, a, um, [קריב] *habeb.* Pol. *Cyngli.* Vng. *Ki terisgi.* Paulus D. lib. 8. T. t. ult. l. 6. *Propter hæc verba, si nemo filiorum volet hæreditatem suscipere, quia extensivi sunt. Et cum verba extensiva sint, præsentia ejus, usq; ad annum admittenda est.*

Extentus, aliud participium. [קריב] *habeb.* Vng. *Mag. dreyhundert, ki terisgin.* Idem Cic. 2. de Orat. *Per istas verba verò quam dixi, & extento brachio paululum etiam de pectus addidi, vehementer nilimus.* Ovid. de Arte. *Hæc movet arte latum, tunicisq; suentibus auras Excipit, extentos senq; supetba pedes.*

Extento, tas, tare, frequentativum. [קריב] *habeb.* Gall. *Estender fort souvent.* Ital. *Estendere spesso.* Ger. *Est aufstrecken.* Hisp. *Estender mucho.* Pol. *Wycyga wylisac.* Vng. *Ki wytygnany.* Ang. *To stretch out often.* Plaut. *Bacchide. Quæ te mala crux agitas, quæ ad istunc modum Aliena vires tuas extentas ostio!*

Extenuo, as, s. t. p. Minuo, attenuo, deprimo. [קריב] *habeb.* Gall. *Attenuer, meuniser, faire menu et dejet.* Ital. *Menomare, affringere, estenuare.* Ger. *Klein machen, verticieren.* Bel. *Vaticinia subterdæ maten.* Hisp. *Adelgazar loynoso.* Pol. *Zmniejszyc, mal a zymaz, powozam, zmniejszyc.* Vng. *Mag. vikinysam, kiffel buda.* Ang. *To diminish, to mak leane, less or slenderer.* Cic. 2. de Natura deor. *Dentibus autem in ore constructis manditur, atque ab his extenuatur & molitur cibum.* Extenuare mala ferendo, est fortitudine & æquanimitate leviora reddere. Ovid. 3. *Tist. Quod potes extenua, forti mala corde ferendo.* Extenuare rem aliquam verbis, deprimere, & minorem facere, quàm re vera sit, elevare. *Quæ sunt, in Ovidio, Cic. 2. de Offic. Neque verò verbis augeat munus suum, si quo fortè fungitur, sed extenuat.* Sic extenuare causam. Autor ad Hæcena, libro 2. *Defensor autem causam fuisse negabit, si potest, aut eam vehementer extenuabit.*

Extenuatus, participium, cui opponitur **Concretus**. [קריב] *habeb.* Gall. *Extenué, amoindri, appesdi.* Ital. *Extenuato, indebolito.* Ger. *Dinn oder subit getadit.* Hisp. *Adelgazar loynoso.* Pol. *Ten kwis, sic stare supinum, zymki.* Vng. *Mag. vikinysatot.*

Extimisco, n. Lab extimeo, Valde timeo. [N7] jart 27 r...

Extimulo, a. p. Stimulo hoc est, ut cum stimulis quibusdam...

Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

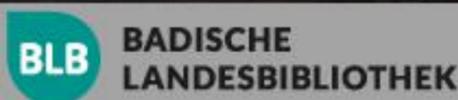
Extinguo, quis, ab ex; & tingo: a. t. Proprie dicitur de iis...

Extispices, penult. eor. m. t. dicti sunt haruspices, qui exis...

Extispicum, & Extispicina, ipsa extorum inspectio, quae alio...

Extor, tas, extis, supinum extutum, & nonnunquam extatum...

Extorsio, a. [N7] jart 27 r...

etiam dicitur Belg. Em. Vallis. Hisp. Deserrada. sive de su tierra. Pol. Oskajany. Wienie. mignany. Vng. 32 en ki. veter. buloso. An. An. onlatu. or. be. that. u. banabod. Cicero 4. Verr. Hinc centum patresfamilias extores profugerunt. Gell. Exul, extorris q. cilo. Liv. Extorem inde domo, p. natibus, foro, congressu aequalium. Idem lib. 2. ab Vrbe: Ne se ortum ejusdem sanguinis extorem, egentē ex tanto modō regno cum liberis aequalitibus ante oculos suos, perire sinerent.

Extra, prepositio separata sciens casu accusativo. [In chōt. i. s. dicitur. cui contraria est intra. Gall. Hors. Ital. Intra. Germ. Ausserhalb. dicitur. Bel. Buiten. Hisp. Defuera. Pol. Pryd. Vn. Ki kw. u. l. (& cum affixis) kw. amies. kw. amied. kw. m. le. Ang. Without. for.] Cic. 2. de Finib. Et in corpore, & extra esse quaedam bona. Idem de Univ. Sic in omni mundo partes omnes collocatae sunt, ut nulla pars huiusce generis excederet extra. Idem 1. Offic. Cavendum autem, praesertim si ipse aedifices, ne extra modum sumptu & magnificentia procedas. & Extra pro praeter, exceptionis gratia elegantissime ponitur. Plaut. Amph. Ut mihi extra unū te, mortalis nemo corpore Contingit, qui me impudicam faceret. Terent. Phor. Neque cognatus extra unam aviculam, quisquam aderat. Extra jocum dicebant antiqui, quum quid serio, non joco dicere sese velle significabat. Cic. Trebatio: Sed me hercule extra jocum homo bellus es. & Extra quam, pro nisi, in exceptionibus concipiendis ponebatur. Cic. 2. de Invent. Agit is cui manus praecia est, injuriarum: postulat is qui cum agitur, a Praetore exceptionem, extra quam in eum capitis praedictum fiat. Vbi si particula deesse videtur. Extra quam sis ut Vlpianus in l. 1. §. l. ab eo scribit. ff. de Humis. Sed ita excipiendum ait, extra quam si quid natura factum sit, uti de lege fieri licuit. Haec Bud. Liv. 3. Decad. lib. 4. Campanos omnes, Atrelios, Calatinos, Sabatinos, extra quam qui eorum aut ipsi, aut parentes eorum apud hostes essent, liberos esse iusserunt. & Ab extra deducuntur extet, exterus, extraneus, extrarius, extrinsecus, extrorsum, & extrinsecus, extrinsecus, & Extrare verbum obsoleto quo antiqui utebantur pro egredi. De quibus mox.

Extraclūsus, ager dicebatur qui intra finitimam lineam & centurias interjacebat unde q. extracclusus: quia ultra limites finitima linea clauderetur: & extracclusa loca sunt aequē juris subsecivorum, ultra limites, & ultra finitimam lineam, quod genus agrorū si Reipub. populi Romani, aut ipsius coloniae: cuius sine circundatur, sive peregrinat urbi, aut locis sacris, aut religiosis, aequē ad populum Romanū pertinentibus datum non est, iure subsecivorum in eius, qui assignare potuerit, remanet potestate. Ex Frontino de agrorum qualitate.

Extraō, Exire est. Afran. in auct. Simul lineam intrabo, illi extrabunt illicō. Nonius.

Extrāditus, qui opponitur intramurano. [Pol. Zamierny. Vng. Kertō kw. u. l. valo.] Lampridius in Helio gab. Iussit & laonem P. R. unius anni meretricibus laonibus exoletis intramuranis dari, & extramuranis alia.

Extraordinarius, rarius, rium. Quod extra ordinem sit. [Extraordinarius. Gall. Extraordinaire. sive la fican accoultant. Ital. Extraordinario. German. Ausser der ordnung oder gewöhnheit. Hisp. Cosa fuera de orden. Pol. Nad. vilawo. Vngar. Keud tartas kumot. l. valo. Ang. Extraordinary. sive beyond the usual.] Brutus Cic. Quare tum & facultatem & providentiam laudabo totam, quam exploratū habere cōpeto, Caesarem honoribus quos accipere extraordinariis fore contentum. Idem 7. Verrin. Ut omnia semper quae jucunda videntur esse, non modō his extraordinariis cupiditatibus, sed etiam ipsi naturae ac necessitati denegarem. Sic apud eundem Praedictum extraordinarium, potestas extraordinaria, reus extraordinarius, milites extraordinarii. & dicitur.

Extrāditus, rarius, rium, Alienus, aut alienigena: hoc est, qui ex ea in qua agitur civitate oriundus non est, aut etiam qui ex nostra familia non est. [Extrāditus. Gall. Extranger. Ital. Straniero, alieno, forestiero. Germ. Ausserländer. Bel. Buiten. Hisp. Cosa extranea y de fuera. Pol. Obcy. in. p. go. rade. Vng. Idegen. kumot. l. valo. Ang. Y. Stranger, foreigner.] Pomponius Praetereā minabatur si extraneo nupisset, nihil scilicet ejus ex patris domum bonis testamento relicto. & Canis extraneus, pro non domestico, apud Suetonium in Vesp. Extrāditus lux, Lucetius lib. 4. si i. s. dicitur. Atque ut penitus huius nominis vis intelligatur, idem est quod exterius, exterius, & extraneus sive alienus: haec enim omnia unum ferē idemque significant, quaque Corn. Frontino originem magis quam autotomi consuetudinem, secutus haec ita distinguit: Extraneus, inquit, est qui extra capdem janam est. Extrāditus, qui extra eam sem arcem est. Exerit & exterius, qui extra illam terram alienum capidam gentis est. Alienus autem nullo loco, sed se dissent.

Extrāditus, dicitur quicquid est extra re de qua agitur. [Vn. Extrāditus.] Quint. lib. 7. cap. 2. Quum in personam certam

transfertur accusatio, aut in extraneum, &c.

Extrāditus, m. f. Alienus, nullo propinquitate gradu nobis conjunctus: quasi extraneus. [Extrāditus. Gall. Extranger. Ital. Straniero, alieno, forestiero. Germ. Ausserländer. Bel. Buiten. Hisp. Cosa extranea y de fuera. Pol. Niepotimowatny, pody. Vng. Idegen. kumot. l. valo. Ang. Y. Stranger, foreigner.] Vnde extraneus haeres, apud Suetonium in Claudio Caesare cap. 4. Nec dubium est post hanc Augustus constituit, & reliquit eum nullo praeter singularis sacerdotii honore imperium: ac ne huiusmodi quidem, nisi inter tertios, ac penē extraneos, ne parte scitaretur. & Extrāditus, & Domesticus, contraria. Cicero utrumquam iure in exil. Pax & concordia extraneis pigretur, quum jam domesticis non insidat, sed publice providemur. & Bona extranea: id est, extranea, neque animae neque corpori propria, quae & bona fortunae dicuntur. Autos ad hanc. lib. 4. Hoc pacto non inornatē poterimus & in laudando, & in laedendo, aut in corpore, aut in animo aut in extraneis.

Extrāditus, comparativum, sicut ab inferiori, inferiori. [Extrāditus. Gall. Qui est plus debon. extrāditus. Ital. Più di fuori, esteriore. Germ. Der aussereher. Hisp. Mas afuera. Pol. Zamierny. Vng. Kni. s. b. Ang. That is further out.] Cic. de Univ. Atque ita quum alterum esset exteriorē ambitus orbem, &c. Plautus Mench. Exterior sis, observato mo. & Comes exterior: id est, inferiore indignioreque loco stans. Horat. 2. Serm.

Extrāditus, 2. om. Utimus, postremus. [Extrāditus. Gall. Tout le dernier. Ital. Estremo, ultimo. Germ. Der letzte hindert. Bel. Dat. alter inter. Hisp. Cosa ultima y cabera. Pol. Oslatny. Vng. Vrosto, vrsob. Ang. The furthest, the last.] Cic. de Amic. Cujus disputationis fuit extremum ferē de immortali tate animum. Virg. 10. Aeglo. Extremū hunc Aethiolum, hi concede laborem. & Ponitur nonnunquam pro perditissimo, ac nequissimo, quasi a conformo humanitati remissum. Virg. 4. Aen. Illam terra parens, ita irritata deorum, Eumonia (ut perhibent) Caeo Enceladōque sororem Progenuit: hoc est, pessimam. Seneca: in hoc summa bonitas, in illa extrema malitia: id est, maxima, & ultra quam nulla sit malitia minor. Quod non sine ratione esse videtur, quandoquidem modo affirmant, deteriorē ceteris esse, qui ultimi nascuntur. Ap. lib. 3. Fateor, Quirites, extremos latrones fugare atque potere aggressus sum. & Extremum etiam aliquando in eo dicitur, cuius rei significat. Plaut. Ab extremo nare in cepit: hoc est, a principio. & Extrema linea amare, apud Terentium est amare impensissimē: ducta translatione a curriculum, vel ludis, in quibus prima linea curius erat in carceribus, sicut in fine, quae & calx dicebatur, quod scilicet caele vbi nota. Ultra autem calcem nihil superest, quod curius tendatur, spatiaque palustrum & curriculum lineam exte inclusa.

Extrāditus, mi. superlativus opponitur Citimus. [Extrāditus. Gall. Tout le dernier, & le plus reculé ou éloigné de tout. Ital. Ce. de. ultimo, più indietro. Germ. Der aussereher. forestiero. Hisp. Cosa ultima y cabera. Pol. Dalszy. Vng. Leg. vrsob. Ang. The last of the furthest.] Plin. lib. 2. cap. 78. In idem imperia quae vltimum extremis gentibus fuerint. & Extimum promontorium apud eundem lib. 6. cap. 22.

Extrāditus, adverbium. [Extrāditus. Gall. Extrāditus. Gall. Tout le dernier, & le plus reculé ou éloigné de tout. Ital. Ce. de. ultimo, più indietro. Germ. Der aussereher. forestiero. Hisp. Cosa ultima y cabera. Pol. Dalszy. Vng. Leg. vrsob. Ang. The last of the furthest.] Plin. lib. 2. cap. 78. In idem imperia quae vltimum extremis gentibus fuerint. & Extimum promontorium apud eundem lib. 6. cap. 22.

Extrāditus, tatis, f. t. Est id quod in quaque re extremum est. [Extrāditus. Gall. Tout le dernier, & le plus reculé ou éloigné de tout. Ital. Ce. de. ultimo, più indietro. Germ. Der aussereher. forestiero. Hisp. Cosa ultima y cabera. Pol. Dalszy. Vng. Leg. vrsob. Ang. The last of the furthest.] Plin. lib. 2. cap. 78. In idem imperia quae vltimum extremis gentibus fuerint. & Extimum promontorium apud eundem lib. 6. cap. 22.

Extrāditus, in agro ita definitur ab Aggeno: Extremitas finitima linea est, quae intervenit, aut per ita publicū, quod tractandi non potest, secundum legem colonicam: quia omnia limes finiet publico servare debet: aut per limites sive terminos, aliaque signa quibus territoria limitantur: aut ubi insoluta loca remanserunt: haec autem sunt loca quae insoluta dicuntur, quae aut in saxosis, aut sterilibus locis sunt, aut in paludibus, ubi nulla potuit exerceri cultura: quis, dum non esset quod excoli potuisset, nullis necesse fuit limitum regulari obligati. Ex Aggeno de limitibus.

Extrāditus

Extrinsēcus, penult. corr. adverbium, Externē, foris, aliundē, ab exteion parte. [יַחַד מִחוּץ, iħad miħuħ. Gallic. Au d'exterieur, à la partie. Italic. De fuori. German. Außerhalb / von außen. Hispan. Defuera à hazya fuera. Polon. Zwięcho. Vng. Kintől. Ang. Outside the side, out wardly, from without.] Cic. 1. de Orat. Adhibita est igitur quædam extrinsēcus ex alio genere quodam. Varro libro 1. de Re rust. ca. 41: Ut non denudis medullam, ne extrinsēcus imbres noceant. Corp. 4. Acad. Inrumpunt extrinsēcus in animos nostros per corpus imagines, nobis dormitantibus.

Extro, 22. Verbum obsoleuit est, quo antiqui utebantur pro extor: cuius contrarium est Intro. [עֲצוּרָה, Gal. Sertir. Ital. Vstare. Germ. Hinanstecken. Hisp. salir à fuera. Vngar. Ki megyék. Ang. To go forth.] Aliquis: Simul lumen intrabo, illi extrabuntur lico.

Extrorsum, Versus exteriorem partem. [חֲזוֹתָהּ חֲזוֹתָהּ, ħaħotáh. us mi ħaħ. Gall. Vers la dehors. Ital. Verso la parte di fuori. Germ. Hinanwärts. Bel. Werdens. Hisp. salir a fuera. Pol. Wyprowadzić. Vng. Ki vonygom. Ang. To draw out. Jui. Extrahere serpentes cantu: extrahere venena corpori, apud Plinium. Cicero pro Cluentio: Extrahitur domo Oppianicus à Manlio. Livius lib. 6. belli Pun. Ni venient in Senarum circa domos eorum iuros se, & in publicum omnes vi extrahunt esse. Extrahere diem, est diem consumere, quod & eximere diem dicimus. Cæsar lib. 1. belli Civil. Carone verò acerrimè repugnante, & pūllina consuetudine dicendi mors dies extrahente, ut sui ratio obfentis habereetur, etc. Et pau. d. post: Sic tūdam disputantibus, excusationibusque extrahitur: Extrahere iudicium, producere est, prorogare, proferre. Paul. l. to. D. ad exhibend. Si optione intra certum tempus data iudicium id in tempus extractum est, quo frustra exhibetur, etc. Extrahere aliquem: pro inducere, & vehementer sollicitare ut aliquid faciat. Liv. lib. 2. bel. Pun. Valgus etiam extrahere ad Consulatum nitebantur. Extrahere e ex aliquo negotio. Terent. Phorm. Ita tuac imparatum subito tanta te impendent mala. Quæ neque uti devitenti scio, neque quo modo me inde extraham.

Extrahit, participium, Productus, prorogatus. [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh miħuħ. Gallic. Tirer hors. Italic. Trar fuori. German. Ausziehen. Hisp. sacar a fuera, dilatar en tiempo, alargarlo. Polon. Wyprowadzić. Vngar. Ki vonygom, el halasztat. Ang. Draw out, differed.] Cicero Qu. Frat. lib. 2: Sed per obtrectatores Lentuli res calumniosa extrahit est.

Extrahitō, ita, num. [ἐξτραχίτης, Vn. Ki vony. Plin. lib. 24. capite 11: Vulgatis arundo extrahitōnem vim habet: hoc est, vacuoriam & educitoriam.

Extravagantes, liquor sanctiones principum sunt: dictæ, quod sint extra librorum iuris Civilis contextu frequentate. Qualis est constitutio Lotharii Saxonis, de Feud. non alien. & D. Friderici, de pace tenenda, & de Sacrament. pub. spondit hōis non retracta. Idem de Privilegiis Eccles. Friderici Imp. etur nominis Illrem de maiestate laica, de que Rebellib. Edictum Henrici V II. & rursus de pace Constantie, divorum Friderici Imp. & Romani regis VI. cum nonnullis aliis Principum sanctionibus publicis iuris libris nec dum adjectis, sed que in Archimis imperii, in Reipub. usum conservantur, ut monuit Ferrar.

Extrico, cas. penult. product. act. p. Verbum est à triciis deductum, Explico, expedio, libero. [עֲצוּרָה מִחוּץ, Gall. Desimpliciter, desuiter, de faulapere. Ital. Diliticare, disimplicare. Germ. Entwicen, aufheben. Bel. Dostreien. Hisp. Desembolvar à desuiter. ar. Po. Exponere, explicar. Vn. Ki vonygom, meg fehabalitom, ki fehu. It. An. To vofetter, to ridde.] Sunt autem triciæ capilli vel alia quævis res tenues, quæ gallinarum pedibus nonnuquã adharcent, earumque gressum impediunt: quanvis etiam pro quibusvis rebus minutissimis accipiuntur. Plautus in Epid. Aliqua opē extolvam, extricabor aliqua. Extricare locum aliquem pro purgare, & mundare. Colum. libro 4: Sy. vestris ager præcipuē est eligendus, qui est fructus aut arboribus obfessus est, facile extricatur.

Extrici, a quo quis se facile potest extricare: hoc est, eximere, vel expedire. [Pol. Latwie do niewiedzenia. Vng. Az mi ből ki vonygom ki menekedelmeg. Ang. Of the which any may ridde him self.] Cuius contrarium est Inextricabile, ex quo se quis extricare non queat. Plinius lib. 16. cap. 16: Intus labyrinthum extricabilem, quo si quis improperet sine glomere lini, exitum invenire nequeat.

Extridū, idem est quod exalbidus. [Pol. Dial. vni. Vng.

Extridū, (anagy) el halszajno.] Gell. lib. 19. cap. 1: Atque ibi hominem conspicimus impavidum, & extridū, plocatus quidem nullo, sicut ceteri omnes, nec ullas eiusmodi voces cientes: sed coloris & vultus turbatione non multum à ceteris differentem.

Extringo, gis, extrinxi, extridum, gere, Stringo. [עֲצוּרָה מִחוּץ, Gallic. Extrahere. Ital. Stringere. German. Zusammenziehen. Hispan. Apretar. Pol. Zyciham. Vng. Szoritam. Ang. To strain, to bring.] Cicero 6. Acad. Deinde quum paulum digitos extrinxerat, Alfenius huiusmodi. Quo in loco, ex vetulis exemplibus legitur contraxerat, non tunc extrinxerat.

Extrinsēcus, Extro, Extrorsum, Vide EXTRA.

Extrudo, dis, penult. prod. act. t. Extrā trudo, per vim expello. [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. Pousser hors, chasser. Ital. Cacciare fuori. German. Hinaustruden, aufheben. Bel. Werdens. Hisp. Echar fuera sacando. Polon. Wyprowadzić. Vng. Ki vonygom, talyam. An. To throff or drive out violently.] Plaut. Galin. alle autem senem incensum extrudere cupiunt ex adibus: Ut ipsa solæ ventres distendant suos. Terent. in Hecyr. Eo amantem invitam Pamphilum extrudit. Plaut. in Aulul. Nam qua nonne me causa extrusisti ex his adibus? Accipitur nonnuquam pro vendere, vel alienare. Horat. 2. Epist. Laudat venales, qui vult extrudere merces.

Extrudo, is, act. t. Acclifico, confitro. [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. Bâtir, élever ou monter de quelque chose, faire une maison, etc. Italic. Edificare, fabricare. Germ. Aufbauen. Bel. Opbouw. Hisp. Edificar à componer. Pol. Budowa. Vng. Építés. Ang. To build up.] Cæsar 3. belli Gall. Omnem eam materiam quam erat cæsa, convexam ad hostem collocabat, & pro vallo ad utrumque latus extruebat. Extrudere ædificium in alieno, apud Ciceronem pro Mil. Extrudere stramenta in acervū, apud C. Iulium libro 6. cap. 3. Extrudere mensas epulis, & poculis, Cicero 3. Tuscul.

Extrudū, participium. [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. Edifié, bâti. Ital. Edificato. Germ. Aufgebauet, aufgebaet. Hisp. Edificado. Pol. Zbudowany. Vng. Építés. Ang. Builded up.] Cicero in Pisonem: Extructa mensa non conchyliis aut pitibus, sed multa carne subtranda.

Extrudū, is, superlat. [Pol. Dobryszbudowy. Vngar. Szép meg építés.] Apud. de Deo Socratis. Vix extrudūsimus.

Extrudū, onis, f. t. [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. Bâtiment, construction. Italic. Edificio. Ger. Aufbauung. Hisp. A quella obra de edificar. Pol. Zbudowanie. Vng. Építés. Ang. Building up.] Cic. 14. Philip. Eaque extrudone que sit ad memoriam æternitatis.

Extrudō, as, act. p. Intumescō, excresecō. [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. S'engorger, s'élèver en façon de veffie. Ital. Gonfiare, infiare. Germ. En Knoten verset gehen: aufgeschwollen. Hisp. Hincharse. Polon. Napucham, nadimam sie. Vngar. Meg dagadok, meg fúvni. Ang. To swell, to rise up like a bubble.] Plinius libro 21. cap. 13: Neque in omnibus terris est, radice foliosa, ex qua media v. lani extuberat. Idem libro 17: Cavæ aut extuberantes videntur viliores æqualibus, loquuntur de gemmis. Nonnuquam etiam activè ponitur pro tuberculis æquale aliquid reddere. Senec. lib. 6. Natur. quæst. Dissert. montes, subigit plana, vallis extuberat, novas in profundo insulas erigit.

Extrudō, f. t. Tumor [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. Enflure en façon de biffe. Ital. Gonfiatura, infiamma. German. Aufgeschwellung, aufgetrieben. Hisp. Hinchamiento. Pol. Nadęcie, Vng. Dagadok, ndoci sfon. Ang. A swelling like a bubble.] Plin. lib. 31. cap. 9: Luxatis imponitur cum farina & melle, item extuberationibus: hoc est, per corpus enascentibus.

Extrudō, & extrumescō, Tumescō, in tumorem redipor, [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. S'engorger. Italic. Gonfiare. Ger. Aufschwellen / aufgetrieben werden. Hisp. Hincharse. Pol. Napucham, nadimam sie. Vng. Meg dagadok, meg fúvni. Ang. To swell.] Plin. lib. 37. cap. 3: Democritus in hoc genere posuit Artemios, & Peric. os illos extrumescetes pingues.

Extrudū, da, dum, [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gall. Enflure. Italic. Gonfiato, infiato. German. Aufgeschwollen, aufgetrieben. Hisp. Hinchado. Polon. Nadoty. Vngar. Fúvni, dagadok. An. Swelled.] Var. 2. de Re rust. ca. 31: Hanc esse modicam pro magnitudine segetis potissimum rotundam, & modicam paulo extundam.

Extunc, ex illa hora, temporis momento: sicut Ex nunc dicitur pro ex hoc tempore, & hora.

Extundo, is, tudi, tusum, act. t. Vi, vel blanditiis aliquid extorqueo. [עֲצוּרָה מִחוּץ, ħaħotáh. Gallic. Faire sortir quelque chose à force de coups, obtenir par force ou par amour. Italic. Cacciare per forza, everso per priore. Germ. Aufheben, herausfordern, mit wache herausbringen. Bel. Werdens. Hisp. Empajar por fuerza o por amor. Pol. Ztrudowywać, wibiam. Vn. Nagy rezhel meg nyerem. An. To bring out.]

ut, te fude uti laborand. paine.] Sactonius: Nec ut appeteret, compelli, nisi à mane potuit: ea domum extudit magis convitio quam precibus. Exrudere, studiosè facere. Virgil. libro 8. Aeneid. Lanigerosque apices, & lapsa ancilia cecio Extuderat. Idem 1. Georg. Ut varios usus meditando extunderet artes. Ita enim legit Nonius, licet ibi nonnulli legant excuderet.

Exturbo, bas. E loco dejicio, extra turbo, expello, dejicio, vi ejicio. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exturbatus, participium. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Extulsi, is, ire, n. q. Tullendo aliquid ejicio. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exuberans, is, m. s. Superlativus. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exuccus, a, um. Quod est sine succo. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exudo, as, p. Veluti per sudorem emitto. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exvehō, is, Experto. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exvertē, Purgatio quædā domus ex qua mortuus ad sepul-turam ferebatur, quæ purgatio fiebat per everiatorem, certo genere scoparum adhibito: ab extra verrendo dicitur. Autor Festus dicitur.

Exverto, is, everri, eversum, ere, Prævenire, præoccupare. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exugo, is, penult. corrept. xi, cum, act. t. quod & Exugo, q. Sug. indo elicio. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exulsi, is, com. t. Si Nonio Marcel. credimus, dicitur quæstra solum ejectus. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exilium, is, n. s. Partis privatio, & naralis soli mutatio. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exilium, is, n. s. Partis privatio, & naralis soli mutatio. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

Exilium, is, n. s. Partis privatio, & naralis soli mutatio. [עֲטַרְבוּ מִפְּנֵי הַיָּם] Gall. Oiler violentement de sa place. Ital. Scacciare, precipitare, disturbare. Ger. Hinaus stürmen: vngelustigtlich hinaus stoßen. Belg. Wdruven/ wshoeten. Hispan. Derrotar à ebar confundiendo. Pol. Wypycham, zyczam, Łatanim wprędziam. Vn. Kō zafyřim, kō vřidm. Ang. To put out or fume by violence. Cicero pro Cluent. Lectum illum genalem quem biennio ante filix suæ nubenti straverat, in eadem domo sibi ornari & sterni, expulsa atque exturbata filia, jubet. Plautus in Curc. Si rectè facias Phædrone, suscul-tes mibi atque istam exturbes ex animo ægitudine. Colum. libro 8. cap. 17. Et in tranquillo consistens piscis, sedibus suis non exturbatur. Exurbare calculos, pro ejicere, & expelle-re. Plin. lib. 20. cap. 10. de asparago loquens: Radix quoque plurimorum prædicatione trita, & in vino albo pota, calculos quoque exturbat.

idemque de Verre Padianus significat, & in commentario
 Miloniana, quum ait: Multi praesentes, & quum citati non re-
 spondissent, damnati sunt) tamen, quum quod ad corpus at-
 tinet, aut ad praesentem ignominiam, ipse sibi jam reus
 caverat: leviora ducebat reliqua, sive sibi absenti aqua & igni
 interdicere, sive bona publicarentur, sive aliqua infamiae
 nota inureretur. At idem Cic. ipse sibi quasi repugnare in Pa-
 radoxis videtur: ubi de exilio tanquam poena legum, ita lo-
 quitur: Omnes scelerati, atque impii, quorum tu te ducem ef-
 se profiteris, quos leges exilio affici volunt, exules sunt, etiam
 si solum non mutarunt: an, quum omnes leges exulem te esse
 iubeant, non eris tu exul in oratione autem pro Muræna, no-
 va ambitus lege, quam ipse tulit, senatores in exilium missos,
 his verbis de nonnullis. Legem ambitus flagitasti: quae tibi
 non decaetera enim severissime scripta Calpurnia: gestus est
 mos & voluntati, & dignitati tuae: sed tota illa lex accusatio-
 nem tuam, si haberes nocentem reum, fortasse armasset, peti-
 tioni vero resisti ista est: poena gravior in plebem alta voce ef-
 flagitata est: commoti animi tenuiorum. exilium in nostrum
 ordinem: crege effit senatus postulationi tuae, sed non libenter
 duriorum fortunæ communi conditionem te autore consti-
 tuit. Atque hac ipsa de lege, de qua exilio x. annorum loquitur
 & Dio lib. xxv. nec desunt alia de civibus Romanis
 exulantibus exempla: quos tamen à lege, vel à iudicibus, qui
 ministri legum sunt, nominati in exilium esse eiectiones, non
 debemus opinari. quomodo igitur exules? Sciendum est,
 exilii duo genera fuisse, voluntarium, & legitimum & volun-
 tarii rursus duo genera: unum, quum reus ante latis à iudici-
 bus sententias in exilium abibat, vel ut legis poenam vitaret,
 quod iam diximus, vel quia, quum se damnatum in perspi-
 cue videret, sponte vellet eam poenam subire, quam paulo
 post leges ei sine dubio illaturæ viderentur: quod si, quos
 paulo ante nominavi, Verres, Fabriciusq; omni prorsus ab-
 solutionis abjecta spe, fecerunt. non enim ante damnatio-
 nem ideò discesserunt, ut legis poenam vitarent: quando qui-
 dem Fabricius nihil exilio graviorum timere à iudicibus pote-
 rat: quum Oppianicum, qui mox eodem crimine praesens
 damnatus est, nullam omnino, praeterquam exilii, calamita-
 tem tulisse constet: nec de reperundis, quo crimine damnatus
 est Verres, alia praeter exilium, & litiæ æstimationem, nocen-
 tes reos poena sequebatur, quam utranque poenam, post pro-
 fessionem damnatus Verres tulit. Alterum exilii volunta-
 riæ genus fuit, quum reus post damnationem, quia multam à
 iudicibus distam solvere non posset, ex urbe discedebat: quod
 ut patet ei legibus ad effugiendam multæ solutionem, fuis-
 se permissum, adducor his verbis, quæ sunt in oratione pro
 Cæcinnæ: In colonias Latinas sæpe nostri cives aut sua vo-
 luntate, aut legis multa profecti sunt: quam multam si sus-
 ferre voluissent, tamen manere in civitate potuissent. Legi-
 tum autem exilium erat, quum reus non ille quidem ver-
 bo, re tamen ipsa in exilium mittebatur: vetus enim consue-
 tudo fuit, inducta legibus, more confirmata, quæ non modò
 in repub. sed imperatorum quoque ætate, multisq; post secu-
 lis, viguit: ut, si quis exilii poena dignus videretur, ei nulla exi-
 lii facta mentione, recto, aqua, igni interdicere: ita eorum
 rerum, quæ maximè sunt ad vitam sustentandam necessaræ,
 usu privatus cum uno æteris alimentis contentus esse non pos-
 set, abire cogebatur. ex quo exulare cives Romani diceban-
 tur: patet hoc in oratione pro domo: in qua ita scriptum est:
 Qui erant rerum capitalium condemnati, non prius hanc ci-
 vilitatem amittebant, quam erant in eam recepti, quo venen-
 di hoc est, mutandi soli causa venerant, id autem ut esset faci-
 endum, non ademptione civitatis, sed recti, & aquæ, & ignis
 interdictione faciebant. Ac ne cives quidem omnium im-
 probissimi, atque audacissimi, quum in suos inimicos, acce-
 timo incitati odio, non leges, sed privilegia ferrent, exilium
 nominabant: sed his aqua & igni interdicebant: itaque & de
 ipso Cicero, quod in eadem oratione legimus, P. Clodius
 tribunus pl. col. nihil in rota vita modestie fuit, qui in tribu-
 nati pro sua libidine, neglecto more majorum, abjectis legi-
 bus, cuncta gessit, ita populum rogavit: Velitis, iubeatis, ut
 M. Tullio aqua & igni interdicatur: neque solum Clodius,
 sed antea quorquor homines maximè seditionis, C. Gracchus,
 & L. Apuleius Saturninus de suis inimicis eodem modo tu-
 lerunt: est enim eadem in oratione ita scriptum: Ne tum qui-
 dem quum aberam, negare poterat esse me tua lege senato-
 rem, ubi enim tuleras, ut mihi aqua & igni interdicere-
 tur? quod Gracchus de P. Popilio, Saturninus de Metello tulit: &
 minorem, sive mediam capitis diminutionem, quum civitas
 est non verbo, re tamen adimebatur, ita fieri solitam, tradit
 Iulianus Insti. libro 1. de capitis diminutione, his verbis:
 Minor, sive mediam capitis diminutio est, quum civitas qui-
 dem amittitur, libertas vero retinetur: quod accidit ei, cui
 aqua & igni interdictum fuerit, vel ei qui in insulam depor-

tatus est. Ergo quum dixit Cicero adversus Clodium in Pa-
 radoxis: Familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut si in
 opera bonæ deæ accessisses, exulares, hoc significavit, ut tibi
 aqua & igni interdicere, & quum de ambitu damnatis
 x. annorum exilio puniendis Dio loquutus est, non aliud intel-
 lexit, quam, ut in x. annos aqua & igni interdicere-
 tur. Erat autem, ut neque flagitia sunt paria, sic hoc poenæ genus
 neque loci spatium, neque temporis æquale: quibusdam enim
 tantum intra urbem: hoc est, intra pomerii fines, aliis lon-
 gius, aqua & igni interdicebatur. credidem tamen, actum
 satis leniter ac misericorditer cum reo, neminemque aut cer-
 te paucos admodum extra Italiam terminos aquæ & ignis in-
 terdictione summotos, qui videam Oppianicum de veneficio,
 quod capitale crimen erat, damnatum, impune tamen
 ad urbem habitare potuisse: notavimus enim hæc in oratio-
 ne pro Cluentio: Quum vagus & exul erraret Oppianicus
 & huc ad urbem profectus esset, cecidisse ex equo dicitur,
 & latus offendisse vehementer, & postea quam ad urbem
 cum febris venerit, paucis diebus esse mortuus. Quid, quidd
 Q. Pompeium Ratum, & T. Plancum Bursam utrumque de vi
 damnatum, quod ex Dionis historia constat, alterum, Bau-
 lis fuisse, alterum Ravennæ scribit M. Cælius in epistola ad
 Ciceroem? nam Cicero ipse quadringentis millibus pas-
 suum, non ulla communi lege, neque iudicium sententia,
 sed iniquissimo P. Clodii privilegio, per operas Clodianas
 latus, abesse iustus est, aqua & igni interdictionem inter-
 dictis. Milonis autem Masilie exulantis exemplum vix
 cum altero licet exemplo conjungere: grave enim facinus oc-
 ciso in Appia via Clodio, à senatu iudicatum est: & fuit sa-
 tisfaciendum populo, Clodii caede concitato. ideoque no-
 va lex perlatæ, & extra ordinem quaesitum, nec tamen satis
 habeo compertum, Masiliamne sedem exilii Milo delegerit,
 quod citra esset interdictum aqua & igni, an verò, quod
 quum propius urbem, concedente lege, posset habitare.
 Masiliam tamen probaverit, ac voluerit, nec puto leges, aut
 iudices præscriptis se cuiquam, ubi esse deberet, sed non pos-
 set: nec verò ist, de quibus & Cicero in oratione pro Balbo,
 & historia loquuntur, Qu. Maximo, P. Popilio, Qu. Philip-
 po Nuceria, aut C. Catoni Tarraco, aut Qu. Cæpioni & P.
 Rutilio Smyrna locus exilii definitus est: sed ipsi, quum Ro-
 mæ esse non liceret, eas urbes, ut iucundas, aut quietas, aut
 commodas, aut sibi fortasse benevolas, ad habitandum le-
 gerunt. Memorabile illud fuit, quod legimus in Polybio:
 Capite damnatis egredi palam ex urbe licuisse: quod si tri-
 butum una, quæ scilicet ad damnationem decisset, suffragium
 de reo nondum tulisset, facultatem reo esse datam exilii suo
 sibi arbitrato deligendi: exilibus autem commorari tuto li-
 cebat in qua vellent urbe sederata, ut Neapoli, Præneste, Ty-
 bure. hæc Polybius: cujus ætate populus de capitalibus cri-
 minibus iudicabat. Nam postea prætores quaesierunt, exce-
 pto crimine perduellionis, aut si quando tribunus plebis di-
 em alicui diceret, suffragiumque de reo mallet à populo:
 quam sententias à iudicibus, & prætore fieri. Quod au-
 tem exilii tempus dispartibus in culpis diversum fuisse dixit:
 id ita verisimile est, ut exemplis probari multis non debet:
 quare unum ponam, etsi minime necessarium. Damnatis de
 ambitu aqua & igni per decem annos tantum interdiceba-
 tur: quod antea demonstravi: at damnatis de corrupto iudi-
 cio, in unum annum vitæ tempus: quod in oratione pro Clu-
 entio licet conicere: huius in extremo, periturum extra patriam
 Cluentium, si damnatus erit, his verbis significat. Quid
 enim profectum, nisi ut huius ex mediis mortis insidiis vita ad
 lucrum reservata, mors sepulchro patris privata esse videat-
 ur? Ac de duobus exiliis, voluntario ac legitimo, utrum fue-
 rit gravior, venit in mentem quæri posse, legitimum existi-
 mo: primum quod eos, quibus aqua & igni interdictum est,
 recipi recto intra spatium interdictum leges vetant: quod is
 non contigit, qui sua sponte in exilium profugerunt: deinde,
 quod, ut ego arbitror, aliquanto turpius est, exulare legibus
 eiectionem, quam, exulare non eiectionem: eiectionem enim civitate,
 cui aqua & igni interdicitur: qui verò sua voluntate discedit,
 non in civitate pellitur, sed eam ipse deserit, ac relinquit. Hæc
 adde, quod quibus interdicitur, si senatores postea non sunt,
 & eos legi suo loco à censore in senatum leges prohibent:
 quibus verò non interdicitur, si, etiam si urbe essent, sena-
 tores tamen sunt. hoc in oratione pro domo didicimus, in
 qua hæc sunt: Ne tum quidem, quum aberam, negare pote-
 rat esse me senatorem: ubi enim tuleras, ut mihi aqua & igni
 interdicere- tur? quod Gracchus de P. Popillio, Saturninus
 de Metello tulit, homines feditionis de optimis ac fortissi-
 mis civibus, non ut esset interdictum, quod fieri non pote-
 rat, tulerunt, sed ut interdicere- tur, ubi cavisti, ne meo me
 loco censor in senatum legeret? quod de omnibus, eti-
 am quibus damnatis interdictum est, scriptum est in legi-
 bus. Ergo

bus, Ergo, quum de penis capitalibus loquimur, aut exilium inter eas nominandum non est: quod lex nulla, nullum ob malefactum irrogabat: aut eo de exilio dicendum, quod et non nominaretur, necessarium tamen, quum damnatis interdiceretur aqua & igni, consequeretur. Hæc ex libro Aldi, de legibus Romanis.

Exilicus, a, um, φουδαδός, quod ad exilium pertinet: ut exilica causa, quæ adversus exules agitatur.

Exilio, as, pen. corr. act. p. Patria privatus sum, exul sum. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Esire banni, être en exil.* Ital. *Esere in esilio, esser in bando.* Germ. *Im esend seyn / im vertriben seyn.* Bel. *Gétannes 3en.* Hisp. *Elar do terrado à fuera de se tierra.* Pol. *Isiem woznawic.* Vng. *Számkuettetbe vagyok, számkuettetben lakok.* Ang. *To be banished.* Et duobus modis dicitur, scilicet de loco in quo exul est, & de quo eiectus est. Terent. in *Eunucho*. Perii, nam domo exulo. Plaut. in *Mosell.* An id mavis, ut abeat foras urbē, exuletq; à patria sua, causa tui? Ovid. 3. *Trist.* per externas profugus patet exulat oras.

Exulans, exulantis, participium. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Vng. *Számkuettetbe.* Cic. 2. de *Drinat.* Rex Prusias quum Annibali apud eum exulanti depugnare placeret, negabat se audere quod extra prohiberet.

Exulcero, as, act. p. sive potius Exulcero, Vlens facio. [77.] μάχαι, μάχαι, μάχαι. Gall. *Exulcerer, blesser / entamer la peau.* Ital. *Impiagare, tagliare la pelle.* Ger. *Das haut verseren oder erschindend machen.* Hisp. *Lagar ó enconar la laga tratandola.* Pol. *Puchniato czynic, rozryszam.* Vng. *Meg sebesit, meg sebesit.* Ang. *To mak sore, to break the skin.* Plin. lib. 20. cap. 6. Lepras, lichenas, lentiginis exulcerat. Varr. lib. 2. de *Re rust.* cap. 9. de canibus loquens: Quiddam nucibus Græcis in aqua tritus perungunt aures & inter digitos, quò mulsæ, tæni, & pulices soleant (si hoc unguine non sis usus) ea exulcerare. Per translationem accipitur pro exasperare, vel exacerbare. Cicero 2. de *Orat.* Aut ea quæ sanare nequeunt exulcerant. Idem pro *Deiot.* Fore putabant, ut in exulcerato animo facile solum ciuim relideret.

Exulceratio, tionis, f. t. [77.] μάχαι, μάχαι, μάχαι. Gall. *Nature, blessure, entamer de peau.* Ital. *Esfo scire, impiagare.* Germ. *Befschung der haut.* Hisp. *Lago, ó obra de enconar la laga.* Pol. *Puchlina, rozryszanie.* Vng. *Meg sebesit.* Ang. *A making of a sore.* Plin. libro 20. capite 3: Sed omnium consensu, Romacho utilissimæ iudicantur, & interaneorum vesicarumque exulcerationibus.

Exulceratio, as, a, um, Exulcerandi vim habens: [77.] μάχαι, μάχαι, μάχαι. Gall. *Qui nature on a vertu d'entamer la peau.* Ital. *Che ha vertu d'impiagare.* Germ. *Das die haut verseret vnd erschindend macht.* Hisp. *Lo que laga ó obra enconar la laga.* Pol. *Cyniacz puchline.* Vng. *Meg sebesit.* Ang. *That hath power to mak a sore.* Plin. lib. 32. cap. 7. Exulceratorium medicamentum. Plin. lib. 32. cap. 7.

Exulceratio, as, a, um, Exulcerandi vim habens: [77.] μάχαι, μάχαι, μάχαι. Gall. *Qui nature on a vertu d'impiagare.* Ital. *Donna che impiaga.* Germ. *Ein geschwermacherin.* Hisp. *La que laga ó enconar la laga.* Pol. *Cyniacz rozryszanie.* Vng. *Meg sebesit.* Ang. *That hath power to mak, sore, eat and fret.* Plin. lib. 27. cap. 12: Vix ei siptica, & exulceratio.

Exulto, as, are, n. p. ab ex & salto, a, in mutata, immoderate iactio, voluptate & letitia nimia gessio. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Sauter / exultare de ioye, exalter / gioire.* Ital. *Allegriarsi, gauderamente gioire.* Germ. *Auffspringen vnd freuden.* Bel. *Uystrugen van vreden.* Hisp. *Saltar de alegría ó plazer, alegrarse.* Pol. *Od radości wykiac.* Vng. *Vigadali, brundeti.* Ang. *To leap for ioye, to glarish and boast foolishly.* Cic. lib. de *Repub.* Est igitur quiddam turbulentum in hominibus singulis, quod vel exultat voluptate, aut molestia frangitur. Idem in *Catone*: Annibalem iuveniler exultantem patientia sua mollicbat: hoc est, iactantia iuvenili gloriantem. Virgil. lib. 5: exultantiaq; haunt Corda pavor. Cicero. lib. 4. de *Repub.* Quæ sanguine alitur, quæ omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbit vulneribus saluetur. Quo in loco (ut Nonius interpretatur) accipitur pro scivire: quanvis alii malint ibi pro gaudere & delectari accipi. Exulto scribendum, & cetera ab eo dem deducta.

Exultatio, onis, f. t. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Sentement de ioye, ou auerissement.* Ital. *Gioia, piacere.* Germ. *Grosse freud / freud sprung / frolo dung.* Hisp. *Aguella alegria.* Pol. *Radość wielka.* Vng. *Vigadali, brundeti.* Ang. *A leap / pring through ioye, a triumphing.* Plin. lib. 8. cap. 54: Mutianus luna cava tristes esse quibus in eo genere cauda sit, novam exultatione adorare. In decora exultatio. Quint. lib. 2. cap. 2.

Exultatio, as, a, um, Exultatio. [Pol. *Radomania.* Vng. *Vigadali, brundeti.*] Geil. l. 12. cap. 3: Cum petulantia morbi dolorisq; exultantia colluctantem.

Exultant, adverbium. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *En sautant de ioye.* Ital. *Saltando di contento / gioia.* Germ. *Wit sendet daz freudiget.* Hisp. *Saltando por alegría, alegramente.* Pol.

Zmielkim woslim. Vng. *Vigadali, brundeti.* Ang. *Rejoice, as were leaping for ioye, joyously.* Plin. *Epistol. 62: Quum ea pariter quæ prestius & alacrius, quam illa quæ hilaris & quali exultantius scripsi, possint videri accessita, & inducta.*

Exultim, adverb. id est, exultando, & saltando. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *En sautant, en trippolant.* Ital. *Saltando di gioia.* Germ. *Wit auffspringen.* Hisp. *Allegandoli saltando.* Pol. *Radość wielka.* Vng. *Vigadali, brundeti.* Ang. *By tripping and leaping.* Horatius 3. *Carm.* Ode 11: Quæ velut laus equa iuma campis, Ludit exultim, metuitq; tangi, Nuptiarum exposit, & ætæ protervo Cruda marito.

Exultabundus, valde exultans, lætitiâq; gestu ostendens, zowgâr.

Exululo, as, act. p. Valde ululo. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Vin en comne vo leap / id est beites.* Ital. *Urlare, gridare forte.* Germ. *Wit schreien.* Hisp. *Aular.* Pol. *Wies.* Vng. *Igen eridiek.* Ang. *To howl like a dogge or wolf.* Ovid. lib. 1. *Metamorph.* Teuiss qle lege, nactusq; silentia iuris exululat.

Exululatus, participium, voce passiva active significat. [Vng. *Ordinatatus.*] Ovid. 4. *Trist.* Vtq; suum Bacchæ non sciantia vulnus, Dum stupet Idæis exululata iugis.

Exum, Extra sum. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Est a deban.* Ital. *Esire banni.* Germ. *Wit se ban.* Hisp. *Elar y ser de fuera.* Pol. *Isiem woznawic.* Vng. *Számkuettetbe.* Ang. *To be banished.* Sic exulatio in quibusdam fieri dicitur solent: Hæc viciis, nati, virgo exilio. Hoc est, non introito, quia scilicet introitus illa prohibebatur.

Exundo, das, Alveum exeo, sive extra alveum undas effundendo, inundo. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Se deban, i' s' ino par desuis.* Ital. *Inundare, s' ino de la riuo.* Germ. *Wit seban / ino.* Bel. *Wit seban.* Hisp. *Manar ó rebollar la laguna.* Pol. *Wit seban.* Vng. *Igen eridiek.* Ang. *To overflow, to surroude.* Plin. lib. 2. cap. 103: In Tenedo insula totum tempus à tertio noctis hora in sextam ab æstivo solitio exundo. Colum. lib. 8. cap. 16: Vt eum meminisse oportebit, ut in quo quos exundat piscina, præfigantur ænei foraminibus exurgat cancelli, quibus impediatur piscium fuga. Transfertur etiam ad alia. Tacitus in *Dialogo de oratoribus*: Exundo, quæ exuberat admirabilis illa eloquentia. Hoc est, abundanter affluit.

Exundatio, onis, f. t. Inundatio, eluvio. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Debordement d'oules.* Ital. *Spargimento / inundatione.* Germ. *Wit seban / ino.* Hisp. *Manar ó rebollar la laguna.* Pol. *Wit seban.* Vng. *Igen eridiek.* Ang. *To overflow, to surroude.* Plin. lib. 19. cap. 3: Negant Nais, nisi exundante fluminum inuictio semine ab Tiaris.

Exungo, is, ere, act. t. Vng. inungo. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Onder.* Ital. *Vngere.* Ger. *Wit seban.* Hisp. *Vnjar.* Pol. *Namazic.* Vng. *Meg sebesit.* Ang. *To besmear, or anoint.* Plin. in *Rud.* ante pœnitet in mari quod declavi, ne hic in terra quæ eluamts. Eluas tu, an exungare siccas?

Exungulo, as, are, Vngues aufero. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Onder les ongles.* Ital. *Tagliare l'ungie.* Germ. *Quittan in d' ongles d'annin thun.* Hisp. *Corrar las ynas.* Pol. *Kapira albo papokaj s'iam.* Vng. *Körmet meg sebesit.* Ang. *To tak away the nails / hoofs.* Plaut. in *Trucul.* Hem, tuos exungula, male curas.

Exuo, is, exui, exutum, act. t. Proprie est indumentum detrahendi. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Dejuelir, despoillir.* Ital. *Spogliare.* Germ. *Wit seban.* Bel. *Wit seban.* Hisp. *Despoillar el vestido, despojar.* Pol. *Zul oje, wipowam.* Vng. *Le veskedem, (azaz) meg sebesit tom.* Ang. *To vnclath, or despoyle.* Lactant. lib. 1: Exuimus enim vestibus flagitante populo. Exuere se fortunis paternis, idem est quod spoliare. Liv. lib. 1: Primò se agro paterno, vittoq; exuisse: deinde reliquis fortunis. Sæpe etiam accipitur pro solvo. Virgil. 2. *Aeneid.* Sustulit exutas vitula ad sidera palmas. Quandoq; etiam accipitur pro denudo. Virgil. 3. *Aeneid.* magna ossa, lacertosq; Exuit.

Exuperatio, as, penult. corr. act. p. ab ex, & supero, Supero, ex-cello. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Surpasser, surmonter, exceller.* Ital. *Superare, auantzare.* Germ. *Wit seban.* Bel. *Wit seban.* Hisp. *Sobrar, vencer, sobrepasar a otro.* Pol. *Wit seban.* Vng. *Wit seban ladam.* Ang. *To passe, to exceed, to surmount.* Plaut. in *Mil.* Memento predicatio tua nunc meam formam exuperet. Cicero 4. *Tusculan.* Quis homo te exuperavit unquam genium impudentia?

Exuperantia, f. p. pro eminentia. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Gall. *Surmonter, exceller.* Ital. *Superare, auantzare.* Germ. *Wit seban.* Bel. *Wit seban.* Hisp. *Aguella obra de sobrepasar, excellencia.* Pol. *Wit seban.* Vng. *Wit seban ladam.* Ang. *To surmount, a passing.* Cicero 3. *Tusculan.* Nonne omnes exuperantiam virtutis oderunt?

Exuperatio, onis, f. t. Superlatio. [77.] ἔχθλη, ἔχθλη, ἔχθλη. Vng. *Wit seban ladam.* Idem ad *Repub.*

